ŚRĪMAD-BHĀGAVATAM

Ekādaśa-skandhah

Astavimso'dhyayah

Text 1

Śrībhagavān uvāca---Parasvabhāvakarmāṇi na praśamsen na garhayet Viśvam ekātmakam paśyan prakrtyā purusena ca. (11.28.1)

Anvayaḥ---Śrībhagavān uvāca---prakṛtyā puruṣeṇa ca (saha) viśvam ekātmakam (eka ātmāntaryāmī yasya tathābhūtam) paśyan (vicārayan) parasvabhāvakarmāṇi (pareṣām svabhāvān śāntaghoramūḍhātmakān bhāvān tathā karmāṇi ca) na praśamset na garhayet (nāpi nindet). (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.1)

Anuvāda---Śrībhagavān balilena,---prakṛti o puruṣera sahita ei nikhila viśvake eka antaryāmī-puruṣakartṛka-i niyantrita jāniyā aparera svabhāva o karmasamūhera praśamsā vā nindā karibe nā. (*Gaudīyabhāsya* 11.28.1)

Śrīdhara Svāmī

Aṣṭāvimśe tu yaḥ pūrvam vistarenopavarnitaḥ Jñānayogaḥ punaś cāsau samāhṛtya nirūpyate.

Idānīm ativistareņoktam jñānayogam sankṣepeṇa vaktum āha---**pareṣām svabhāvān** śānta-ghorādīn **karmāṇi** ca. Tatra hetuḥ---**viśvam** iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.1)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

Asau saḥ. Samāḥṛṭya saṅkṣipya. Tatra praśamsāgarhābhāve. Prakṛṭyā guṇasāmyarūpayā puruṣeṇa prakṛṭīkṣaṇakartrā saha. Ekātmakam---ekaḥ sarvāvayavī yaḥ paramātmā, sa evātmā mūlasvarūpam yasya, tathābhūtam paśyan. (Dīpinīvyākhyā 11.28.1)

Vamśīdhara

Vistareṇādhyāyavimśatyā. Samāhṛtya saṅkṣipya. Pareṣām svetareṣām. Ādinā mūḍha-grahaḥ. Karmāṇi harismaraṇagṛhādikaraṇayācanādīni. Tatra stutinindā'karaṇe. Advaitadarśino jñānino hi dvividhā bhavanti. Viśvasyāsya parabrahmopādānakatve'vaśyaḥ vyākhyeye pariṇāmavāde brahmaṇo vikāraprasaktes tam anaṅgīkṛtya, vivartavādam evāṅgīkurvāṇā brahmaṇo nirvikāratvam viśvasyāsya tu mithyātvam ācakṣate khalv eke. Anye tu prakṛteḥ svaśaktitvāt taddvāraiva parabrahmaṇo jagadupādānatvam, atas tasyāḥ kila vikāritve'pi svarūpatas tadatītasya parabrahmaṇo nirvikāratvam eveti pariṇāmavāde kila na kāpi kṣatiḥ. Tathā coktam bhagavatā---

'Prakṛtir yasyopādānam ādhāraḥ puruṣaḥ paraḥ / Sato'bhivyañjakaḥ kālo brahma tat tritayam tv aham' (Bhāg 11.24.19) ity ataḥ saty api dvaite prakṛtikāryāṇām tadanyatvāt, prakṛteś ca parameśvarād ananyatvāt, parameśvarasya tu bahumūrtitve'py aikyād, advaitam eva brahmety āhuḥ. Ubhayeṣām eva jñānitve'py uttare eva śrībhāgavatamatasammatāḥ pūrveṣām api madhye ye bhagavadvigrahabhaktadhāmanāmādyatiriktapadārthānām eva mithyātvam ācakṣate, teṣām matam ādibharatacaritādau kvacit kvacid uṭṭaṅkitam iti tanmatam api sarvamatajijñāsum uddhavam āha---parasvabhāvakarmāṇīti pañcabhiḥ. Tataḥ param adhyāyasamāptiparyantam vivartavādinām pariṇāmavādinām ca mate vyākhyānam tulyam eva. Kintu asadādiśabdair vivartavādinām mate'vastv evocyate, pariṇāmavādinām mate tu asarvakālasattākam vastūcyata ity etāvān eva bhedo draṣṭavyaḥ. Kāryāṇām sattve'py acirasthāyitvam asattvam eveti pariṇāmavādinaḥ. Kāryāṇām mithyātvam evāsattvam iti vivartavādina āhur iti tatra tatra vivecanīyam iti. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.1)

Anvitārthaprakāśikā

Ativistareņoktam jñānayogam sankṣepeṇa vaktum āha---pareti. Pareṣām svabhāvān śāntaghorādīn tatprayuktāni karmāṇi ca na praśamset na ca garhayet nindet. Kintu prakṛtyā puruṣeṇa ca jātam viśvam ekātmakam paśyan bhavet paśyet. (1)

Sudarśana Sūri

Bhagavadantaryāmikam paśyet, anyathā prakṛtipuruṣayoḥ parasparapūrṇatvena dvyātmakatvam eva syāt, na tv evam dvyātmakatvam bhagavadātmakatvajñānena rāgadveṣanivṛttyā stutinindānivṛttiḥ. (Śukapakṣīya 11.28.1)

Vīrarāghavācārya

Yady apy evam dātā tatsārathyādayaś ca praśasyāḥ, apahartrādayas tu nindyās, tathāpi praśamsāninde na kuryād ity āha---pareti. Parasyānyasya svabhāvakarmāṇi---svabhāvānu-guṇāni dānāpahārasahakriyādyātmakāni karmāṇi na praśamsen, na cāpi garhayet, kintu viśvam ekātmakam maccharīrabhūtam paśyed ity arthaḥ. Śarīrabhūtam ca jagat prakṛtyā puruṣeṇa ca dvyātmakam paśyet. Evam cidacidīśvarayāthātmyajñano na rāgadveṣanivṛttyā stutinivṛttir iti bhāvaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.1)

Vijayadhvaja Tīrtha

Hareḥ paramasvātantryam, tadadhīnasattākatvena jagato'tyantam asvātantryam, etādṛśatattva-jñānena satyabandhanivartanam, nābhedajñānenetyādikam upadiśaty asminn adhyāye. Tatrādau durjanasvabhāvatatkṛtapāpakarmāpraśamsananindābhyām sajjanasvabhāvatadanuṣṭhitapuṇya-karmastutyanindābhyām cāvaśyam avastheyam puruṣeṇeti śikṣayati---parasvabhāvetyādinā. 'Paro'riparamātmanoḥ' (...) ity ataḥ paraḥ śatruḥ, jīvabrahmaṇor vailakṣaṇyasatyatāyāḥ asahamānitvād iti śeṣaḥ. Tasya yaḥ svabhāvaḥ, yāni tadācaritāni pāpakarmāṇi, tāni sarvāṇi na praśamset na praśamsayec ca, nindet nindayec ca. Kim ca, paraḥ paramātmā---pare śrīnārāyaṇe svabhāvaḥ ātmā mano yasya sa tathā; yadvā, varo lokabāhyo jñānī, tasya svabhāvaḥ, tenācīrṇāni puṇyakarmāṇi ca itarair na garhayet, svayam na garhaic ca, pratyuta praśamset praśamsayec ca---etādṛśaḥ puruṣo durlabha iti. Tatrāha---viśvam iti. Prakṛtyācetanayā puruṣeṇa hiraṇyagarbheṇa saha sthitam viśvam ekena paramātmanā vyāptam ekātmakam paśyan sa yathārthajñānī bhavitaivāto na durlabha iti anena 'tathā paśyata eva yathārthajñānam bhavati' (BTN 11.28.1-2) ity uktam bhavati.

'Na praśamseta nindyāms tu praśamsyān naiva nindayet

Ubhayam yaḥ karoty etad asatyāt sa pataty adhaḥ Yaḥ praśamsyān na praśamsen nindyo yena na nindyate So'pi tadvad adho yāti yato'rivad udāsakaḥ' iti vākyāt 'parasvabhāvakarmaṇām praśamsā nindā ca na kāryā' iti pratītārthaḥ kim na syāt? itīyam śaṅkā dūrotsāriteti jñātavyam. (*Padaratnāvalī* 11.28.1)

Jīva Gosvāmī

Atha tādṛśe bhaktiyoge bāhyadṛṣṭim parityājayitum, athavā bhaktiyogasya sugamatām suphalatām ca darśayiṣyan durgamādirūpam sasādhanam jñānam āha---parasveti. Prakṛṭyā puruṣeṇa saha viśvam ekātmakam iti----ʿĀdāv ante janānām sad bahir antaḥ parāvaram' (Bhāg 7.15.57) ityādisaptamaskandhāntavyākhyānarītyā vastutas tu tatsarvāvayavī yaḥ paramātmā, sa evaika ātmā yasya tathābhūtam paśyan. Vakṣyate ca----ʿJñānam vivekaḥ' (Bhāg 11.28.18) ityādibhyām. (Kramasandarbha 11.28.1)

Viśvanātha Cakravartī

Aṣṭāvimśe jñānayogam jaganmithyātvavādinām
Advaitadarśinām prākhyat prabhuḥ sarvamatam bruvan.
Vedāṣṭasankhyādhikavimśa īrite
mate jagat syāt sad-asat-tathety ubhe
'Kim asti-nāsti-vyapadeśabhūṣitam' (Bhāg 10.14.12)
ity uktir asty eva vidher harer api.

Advaitadarśino jñānino hi dvividhā bhavanti. Viśvasyāsya parabrahmopādānakatve'vaśyavyākhyeye parināmavāde brahmaņo vikāraprasaktes tam anangīkrtya, vivartavādam evāngīkurvānā brahmano nirvikāratvam viśvasyāsya tu mithyātvam ācakṣate khalv eke. Anye tu prakṛteḥ svaśaktitvāt taddvāraiva parabrahmaņo jagadupādānatvam, atas tasyāḥ kila vikāritve'pi svarūpatas tadatītasya parabrahmaņo nirvikāratvam eveti pariņāmavāde kila na kāpi kṣatiḥ. Tathā coktam bhagavatā---'Prakrtir yasyopādānam ādhārah purusah parah / Sato'bhivyañjakah kālo brahma tat tritayam tv aham' (Bhāg 11.24.19) ity atah saty api dvaite prakṛtikāryāṇām tadananyatvāt, prakṛteś ca parameśvarānanyatvāt, parameśvarasya tu bahumūrtitve'py aikyād, advaitam eva brahmety āhuh---ubhayesām eva jñānitve'py uttare eva śrībhāgavatasammatamatah. Pürveşām api madhye ye bhagavadvigrahabhaktadhāmanāmādyatiriktapadārthānām eva mithyātvam vyācaksate, tesām matam ādibharatacaritādau kvacit kvacid uttankitam iti tanmatam api sarvamatajijñāsum uddhavam āha---parasvabhāvakarmānīti pañcabhih. Tatah param adhyāyaparisamāptiparyantam vivartavādinām parināmavādinām ca mate vyākhyānam tulyam eva, kintu asadādiśabdair vivartavādinām mate avastv evocyate, parināmavādinām mate tu asarvakālasattākam vastūcvate itv etāvān eva bhedo drastavvah. Kārvānām sattve'pv acirasthāyitvam asattvam eveti pariņāmavādinah, kāryāņām mithyātvam evāsattvam iti vivartavādina āhur iti tatra tatra vivecanīyam iti. (Sārārthadarśinī 11.28.1)

Śukadeva

Sarvārthāvāptihetur hi svārcā bhagavatoditā Aṣṭāvimśe tu svasyaiva svātantryam jagato na hi Asvatantrasya devāder guṇadoṣadhiyā kvacit Stuti-ninde na kartavye harir ity ādideśa ha.

Pūrvādhyāye svapūjayaiva bhagavatā svabhaktasya sarvapuruṣārthaprāptir uktedānīm tasya tadekaniṣṭhām draḍhayitum kadācit satsangena devarājādiguṇadoṣaśravaṇāt tatra rāgadveṣau

mābhūtām ity etadartham upadiśann āha---pareti. Matpūjakaḥ pareṣāṁ devarājādijīvānām svabhāvakarmāṇi saumyakrauryādīn svabhāvān śubhāśubhāni karmāṇi ca na praśaṁset, tathā na garhayen nindayet. Tathābhāve sādhanam āha---viśvam iti. Eko'tiśayasāmyaśūnyaḥ sarvajñaḥ sarvaśaktiḥ svatantrasattāśrayo bhagavān ātmāntaryāmī upādānakāraṇam vā yasya tat tathābhūtam manniyamyatvena madupādānakatvena madanatiriktam cetanarūpam sarvam jagat paśyan pṛthak svatantratvena devādidarśane tu guṇabuddhyā dveṣaḥ syād bhagavadātmakatvanāsvatantratvena ca darśane tu nobhayam syād iti bhāvah. Nanu, tathā brahmādi-śvapacāntadeheṣu bhedasya śāstrasiddhatvāt katham ekātmabhāvanā? iti cet, tatrāha---prakṛtyeti. Uktasarvavidhadehānām aṣṭavidhaprakṛtikāryatvāviśeṣād aikātmyam aviruddham ity arthaḥ. Nanv evam api sarvadeheṣv ātmana ekatvam sarvāntarvṛttisukhaduḥkhādijñānam sarveṣām samānam syād ahantvamayam ityādi-pratyayānām vibhāgābhāvaś ca syāt ātmanaḥ prati deham svarūpato bhinnatvāṅgīkāre nānātmakatvam eva viśvasya syād iti cet, tatrāha---puruṣeṇa ceti. Bhagavadātmakasanātanatadamśatanniyamyatattantrasvarūpatvena jīva-kṣetrajñākṣarādiśabdābhidheyena puruṣeṇa puruṣeṇa puruṣatvena caikātmakatvam, uktasvarūpasya sarvadeheṣu samānatvād ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.1)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Viśvera darśakasūtre sva-para-bheda avasthita. Anyera prakṛti o kāryera praśamsā vā nindā karā kartavya nahe; yehetu guṇajāta jagat puruṣe prākṛtaguṇera dvārāi āropita ha-iyā kāryasamūha sṛṣṭi kare. Bhoktṛbhogyabhāve viśvera avasthāna. Viśvake nirviśeṣarūpe darśana-kāle guṇakṣubdha karibāra yatna karile draṣṭā, dṛśya o darśana---ei trividha vibhāgera astitva thāke nā. Kintu nitya vaikuṇṭhe guṇatrayera samāveśa nāi. Tathāya bhagavānera cicchaktitraya cicchaktipariṇati prakaṭita kariyāchena. Viśve guṇatrayera prābalya evam ekera anyera upara ādhipatya thākāya uccāvacabhāve anupādeyatā o heyatā praveśa kariyāche. Nindā vā praśamsā viśvera dharma. Vaikuṇṭhe airūpa nindādiheyabhāva nāi evam guṇatraya ha-ite tathākāra kriyāsamūha sampādita haya nā. (Gaudīyabhāsyavivṛti 11.28.1)

References

Reference 1: Jīva Gosvāmī quotes the first half of *Bhāgavata Purāṇa* 17.15.57 from the teachings of Nārada to Yudhiṣṭhira. The text, Śrīdhara Svāmī's *Bhāvārthadīpikā*, Jīva Gosvāmī's *Kramasandarbha*, Viśvanātha Cakravartī's *Sārārthadarśinī* and Ānandatīrtha's *Bhāgavatatātparyanirṇaya*, as well as Bhakti Siddhānta Sarasvatī's *Gauḍīyabhāṣya* with *anvaya* and *Baṅgānuvāda*, follows:

Ādāv ante janānām sad bahir antaḥ parāvaram Jñānam jñeyam vaco vācyam tamo jyotis tv ayam svayam.

(Bhāgavata Purāṇa 7.15.57)

Anvayaḥ---Janānāṁ (dehādīnām) ādau (kāraṇatvena ādau) ante (avadhitvena ante) bahiḥ (bahir-bhogyam) antaḥ (antarbhogyam) parāvaraṁ (param utkṛṣṭam uccam avaram apakṛṣṭaṁ nīcaṁ) jñānaṁ (buddhiḥ) jñeyaṁ (bodhyaṁ) vacaḥ (nāma) vācyaṁ (rūpaṁ) tamaḥ (aprakāśaḥ) jyotiḥ (prakāśaḥ yat) tu (tat tu) sat ayaṁ svayaṁ (sarvam ayaṁ jñānī svayam eva na tu asmāt vyatiriktaṁ vastu kiñcid asti yena muhyed ity arthah). (Gaudīvabhāsya 7.15.57)

Anuvāda---Dehādira ādite evam ante ye sadvastu vartamāna āchena, yāhāte bhogya o bhoktā evam utkṛṣṭa o apakṛṣṭa jñāna, jñeya, vācya eva andhakāra o jyotiḥ sei jñānī jīva-i. (*Gauḍīyabhāṣya* 7.15.57)

Śrīdhara: Tatra hetum āha---ādāv iti. Janānām dehādīnām ādau kāraṇatvena ante cāvadhitvena yat sat, tathā bahir bhogyam antar bhoktṛ paramam avaram ca uccanīcam. Tamo aprakāśaḥ, jyotiḥ prakāśaḥ, tat tu sarvam ayam jñānī svayam eva. Na tv asmād vyatiriktam vastu kiñcid asti yena muhyed iti bhāvaḥ. (*Bhāvārthadīpikā* 7.15.57)

Jīva Gosvāmī: Jagatas tadananyatve yuktim vivṛṇoti pañcabhiḥ---**ādāv ante** iti. **Janānām** dehādīnām **ādau** kāraṇatven**ānte** cāvadhitvena yat paramātmalakṣaṇam sarvakāraṇam vastu **sad** vartamānam, tad eva

svayam bahir bhogyam **antar** bhoktṛ **param avaram** ca uccanīcam **tamo**'prakāśaḥ, **jyotiḥ** prakāśaś ca sphurati, nānyat. Anyasya tadvinā svataḥphuraṇānirūpyatvād iti bhāvaḥ. (*Kramasandarbha* 7.15.57)

Viśvanātha: Atra 'sarvam brahma' iti bhāvenaiva mohābhāvenaiva hetur ity āha---ādāv iti. Janānām dehādīnām ādau kāraṇatvena ante cāvadhitvena yat sat svayam brahma, tad eva bahir bhogyam māyikām vastu antar bhoktṛ jīvavṛndam parāvaram utkṛṣṭanikṛṣṭātmakam. Jñānam indriyam jñeyam, sabdādi vaco ghaṭapaṭādi vācyam, jātyādi tamo jīvasyāvidyā jyotir vidyā, tasmāt vyatiriktam vastu kim api nāsti yena muhyed iti bhāvaḥ. (Sārārthadarśinī 7.15.57)

Madhva: Glāpakatvāt **tamaḥ**. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 7.15.57)

Reference 2: Jīva Gosvāmī refers to *Bhāgavata Purāṇa* 11.28.18-19 (Vakṣyate ca---'Jñānam vivekaḥ' (Bhāg 11.28.18) ityādibhyām). For the gist, see Śrīdhara Svāmī's *Bhāvārthadīpikā*: Etad uktam bhavati---'**yad asya** viśvasya upādānam kāraṇam nimittam prakāśakam ca brahma, tadātmakam evaitat, na tataḥ pṛthak' ity evam niścayaphalo nigamādisādhanair jāyate, yo **vivekas**, taj **jñānam** iti.

Reference 3: Viśvanātha Cakravartī includes the third quarter of *Bhāgavata Purāṇa* 10.14.12 in his second introductory verse: Kim asti-nāsti-vyapadeśabhūṣitam. The entire text of *Bhāgavata Purāṇa* 10.14.12 from Brahmā's hymn of praise to Kṛṣṇa (*Brahmastuti*), with Śrīdhara Svāmī's *Bhāvārthadīpikā*, Jīva Gosvāmī's *Laghuvaiṣṇavatoṣaṇī*, and Viśvanātha Cakravartī's *Sārārthadarśinī*, as well as Bhakti Siddhānta Sarasvatī's *Gaudīyabhāṣya* with *anvaya* and *Baṅgānuvāda*, follows:

Utkşepaṇam garbhagatasya pādayoḥ kim kalpate mātur adhokṣajāgase Kim asti-nāsti-vyapadeśabhūṣitam tavāsti kukṣeḥ kiyad apy anantaḥ.

(Bhāgavata Purāṇa 10.14.12)

Anvayaḥ---(He) adhokṣaja, (prākṛtajñānāviṣaya,) garbhagatasya (mātṛkukṣisthitasya santānasya) pādayoḥ utkṣepaṇaṁ (kukṣimadhye eva pādayugasya ūrdhvacālanaṁ) kiṁ mātuḥ āgase (aparādhāya) kalpate (bhavati na bhavati ity arthaḥ, tathā tvam api kukṣau carācaradhāraṇāt mātṛrūpaḥ ataḥ asmākaṁ garbhagataśiṣusadṛśānām aparādhaḥ sahanīya eva ity āha) asti nāsti vyapadeśabhūṣitaṁ (bhāvābhāva-śabdavācyaṁ sthūlasūkṣmakāryakāraṇādiśabdavācyaṁ vā) kiyat api (kiñcid vastu) tava kukṣeḥ (tava jaṭharasya) anantaḥ (bahiḥ) asti kiṁ? (nāsti eva ity arthaḥ). (Gaudīyabhāṣya 10.14.12)

Anuvāda---He adhokṣaja, garbhagata santāna mātāra udare thākiyā pādayugala ūrdhve kṣepaṇa karile ki mātā tāhāte aparādha mane karena? Seirūpa nijakukṣite carācara dhāraṇa karāya āpani-o mātṛsvarūpa baliyā santāna tulya āmāra aparādha grahaṇa karibena nā. Ei brahmāṇḍe bhāva, abhāva athavā sthūla, sūkṣma, kārya, kāraṇa prabhṛti śabda vācya kona padārtha āpanāra bāhire āche ki? (*Gauḍīyabhāṣya* 10.14.12)

Śrīdhara Svāmī: Utkṣepaṇam iti. Api ca garbhagatasya śiśoḥ pādayor utkṣepaṇam mātuḥ kim aparādhāya bhavati loke. Asti-nāsti-vyapadeśābhyām bhāvābhāvaśabdābhyām sthūlasūkṣmakārya-kāraṇaśabdair vā bhūṣitam abhihitam. Eteṣām śabdānām bhuvi viṣaye uṣitam sthitam iti vā. Sarvam vastv ity arthaḥ. He adhokṣaja! Tava kukṣer anantar bahiḥ kiyad api kincinmātram api kim asti? Na kincid astīty arthaḥ. Ataḥ sarvasya tava kukṣigatatvena mamāpi tathātvān mātrvattvayā me'parādhaḥ soḍhavya iti bhāvaḥ. (Bhāvārthadīpikā 10.14.12)

Jīva Gosvāmī: Kim ca, mādṛśaiḥ kriyamāṇo'py aparādhas tvayi na ghaṭetaiva, yatas tādṛśa'nantakoṭi-brahmāṇḍanātho'pi tvam asmatkṛpayaitad ekabrahmāṇḍam api mātevodare vidhāya virājasa iti dvitīyapuruṣabhedahiraṇyagarbhāntaryāmipradyumnaviśeṣapuruṣatvena stauti---utkṣepaṇam iti. Adhokṣajeti, 'svaniyamyatvena adhaḥ kṛtam akṣajam indriyam sāmarthyam yena'---he tādṛśeti mamendriyasyāpi tvadvaśatvān na mayi mūḍhe dīne'parādho gṛhītavya iti bhāvaḥ. Kukṣi-śabdenātra samaṣṭijīvasya sūkṣmadeharūpahiraṇyagarbhasthūladeharūpavirājor vyāpako'cintyaśaktimayas taddeha evocyate. Yadvā, 'garbhagatasya garbhapraviṣṭasya' iti atigūḍhatā dyotitā yathā tasya tathaiva mamety arthaḥ. Tasya pādayor utkṣepaṇam tābhyām tāḍanam yathā mātur jaṭhare mātur āgase'parādhāyeti kim kalpate, kintu na kalpate na manyate, api tu harṣāya bhavati mama garbho'stīti jīvanty evety arthaḥ. Tathā tvayā'pi mānanīyam nāparādhāyeti bhāvaḥ. Nanu, sa tadudarastho vartate tvam kim mamodare

tiṣṭhasīti cet, tatrāha---kim astīti. 'Astīdam' iti mīmāmsakāḥ vadanti. 'Nāsti' iti sāṅkhyā vadanti, viśeṣeṇa apadeśamātrabhūṣitaṁ 'vandhyāputravat' iti anīśvarasāṅkhyā vadanti, etaiḥ śāstravādaiḥ pratyakṣataś ca yad bhūṣitaṁ prakāśitaṁ, tat kiyad api tava hiraṇyagarbhāntaryāmiṇaḥ puruṣasya kukṣer udarasya anantarbahir evāsti kiṁ vada nāsty eva bahiḥ sarvādhiṣṭhānatvāt aham api tarhy evāsmīti aparādhaḥ kṣantavya iti bhāvaḥ. Yadvā, asti-nāsti-vyapadeśena kathanena bhūṣitaṁ svasvamatyā śobhitaṁ tad anyad api kiyat asmadādikaṁ sarvam api tava kukṣer bahir nāsty evety arthaḥ. Asti janma nāsti nāśo vyayo nāsty evety arthaḥ. Bhūṣitaṁ iti. (Laghuvaiṣṇavatoṣaṇī 10.14.12)

Viśvanātha Cakravartī: Kim ca, mamāparādho'vaśyam soḍhavyo yatas tvam māteti dvitīyapuruṣeṇa padmanābhena sahaikyam bhāvayann āha---utkṣepaṇam iti. Garbhagatasya śiśoḥ pādayor utkṣepaṇam mātuḥ kim aparādhāya bhavati, naiva astīti nāstīti vā vyapadeśena bhūṣitam paramatam vikhaṇḍya, svamatasthāpanam samucitopapattibhiḥ satyatvena mithyātvena vā susthirīkṛtam vastu jagadrūpam kiyad api ekatvabhuvanātmakam api kim tava kukṣer anantarbahir asti, api tv antar eva ato mamāpi tvatkukṣitgatatvāt putrasya mātrā tvayā aparādhaḥ soḍhavya eva---'Pitāham asya jagato mātā dhātā pitāmahaḥ' (Bg 9.17) iti tvadukter ity arthaḥ. (Sārārthadarśinī 10.14.12)

Reference 4: Viśvanātha Cakravartī cites *Bhāgavata Purāṇa* 11.24.19 from the teachings of Kṛṣṇa to Uddhava. The text, Śrīdhara Svāmī's *Bhāvārthadīpikā*, Rādhāramaṇa Dāsa Gosvāmī's *Dīpinīvyākhyā*, Viśvanātha Cakravartī's *Sārārthadarśinī* and Ānandatīrtha's *Bhāgavatatātparyanirṇaya*, as well as Bhakti Siddhānta Sarasvatī's *Gauḍīyabhāṣya* with *anvaya* and *Baṅgānuvāda*, follows:

Prakṛtir asyopādānam ādhāraḥ puruṣaḥ paraḥ Sato'bhivyañjakaḥ kālo brahma tat tritayam tv aham.

(Bhāgavata Purāna 11.24.19)

Anvayaḥ---Asya sataḥ (kāryasya) upādānaṁ yā prakṛtiḥ (yaś ca tasyāḥ) ādhāraḥ (adhiṣṭhātā) paraḥ puruṣaḥ (yaś ca guṇakṣobheṇa tasyāḥ) abhivyañjakaḥ kālaḥ (bhavati) tat tritayaṁ tu brahma (brahmarūpaḥ) aham (aham eva bhavāmi, na tu pṛthag ity arthaḥ). (Gauḍīyabhāṣya 11.24.19)

Anuvāda---Ei satkāryera upādāna prakṛti, prakṛtira adhiṣṭhātā puruṣa evam tāhāra abhivyañjaka kāla, ei padārthatraya āmāra-i svarūpa, āmā ha-ite bhinna nahe. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.24.19)

Śrīdhara: Nanu, tathāpi prakṛtipuruṣakālānām akāryabhūtānām bhinnatvāt katham advitīyatā? Tatrāha--prakṛtir iti. Asya sataḥ kāryasyopādānam yā prakṛtiḥ prasiddhā, yaś ca tasya ādhāro'dhiṣṭhātā paraḥ puruṣo, yaś ca guṇakṣobheṇābhivyañjakaḥ kālas, tat tritayam brahmarūpo'ham eva, na tu pṛthak. Prakṛteḥ śaktitvāt puruṣakālayor apy avasthārūpatvāt. (Bhāvārthadīpikā 11.24.19)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī: Prakṛter akāryatvam 'Mūlaprakṛtir avikṛtiḥ' (SāṅkhyaK 3) ityukteḥ, puruṣasya tat 'na vikṛtir na prakṛtiḥ puruṣaḥ' (SāṅkhyaK 3) ityukteḥ, kālasya tat 'Anādinidhanaḥ kālaḥ' (Bhāg 11.3.8) ityukter eva. '**Puruṣakālayoḥ**' iti tatra 'prakṛtīkṣaṇāvasthārūpatvam puruṣasya, ceṣṭātmakāvasthārūpatvam tu kālasya' iti jñeyam. (*Dīpinīvyākhyā* 11.24.19)

Viśvanātha: Nanu, tarhi parameśvarasya tava katham paramakāraṇatvalakṣaṇam ātyantikasatyatvam? Tatrāha---prakṛtir hīti. Asya sataḥ kāryasyopādānam yā prakṛtiḥ prasiddhā, yaś cāsya ādhāraḥ keṣāñcin mate adhiṣṭhānakāraṇam puruṣaḥ, yaś ca guṇakṣobheṇābhivyañjakaḥ kālo nimittam, tat tritayam brahmarūpo'ham eva, prakṛteḥ śaktitvāt, puruṣasya madamśatvāt, kālasya macceṣṭārūpatvāt, tat tritayam aham eva. Evam ca prakṛter jagadupādānatvād eva mama jagadupādānatvam. Kim ca, tasyā vikāritve'pi na me vikāritvam, tasya macchaktitve'pi matsvarūpaśaktitvābhāvāt, kintu bahiraṅgaśaktitvam eva, matsvarūpasya māyātītatvena sarvaśāstraprasiddheḥ. (Sārārthadarśinī 11.24.19)

Madhva: Paraḥ puruṣo hiraṇyagarbhaḥ, kālo'pi rūpāntareṇa sa eva.

'Kālābhimānī brahmā tu kāla ity abhiśabditaḥ Sarvajīvābhimānī sa paraḥ puruṣaḥ ucyate Prakṛtir nāma tatpatnī prakṛter abhimāninī Sā prasūte jagat sarvam sūtram ārabhya sarvaśaḥ' iti ca. 'Ādhāro vyañjakaś caiva prasavitā ca keśavaḥ Kālaprakṛtipumsām ca tanmūlaprakṛter api Ādhāro vyañjakaś caiva sarvasyāpi niyāmakaḥ' iti ca. (Bhāgavatatātparyanirṇaya 11.24.19)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī: Nimitta-kāraṇa bhagavān upādāna-kāraṇe śakti nihita kariyā tṛtīya padārtha kālera dvārā sei bhagavadvastu ha-ite abhinna---ei vicāra bujhite pārile-i parameśvara, tadadhīnā prakṛti o kāla---ei tina vastu-i ye bhagavadadhiṣṭhāne anusyūta, tāhā jānā yāya.

(Gauḍīyabhāṣyavivṛti 11.24.19)

Text 2

Parasvabhāvakarmāṇi yaḥ praśaṁsati nindati Sa āśu bhraśyate svārthād asaty abhiniveśataḥ. (11.28.2)

Anvayaḥ---Yaḥ parasvabhāvakarmāṇi praśamsati nindati (vā) saḥ asati (dvaite) abhi-niveśataḥ (abhiniveśādd hetoḥ) āśu (satvaram) svārthāt (jñānaniṣṭhālakṣaṇāt) bhraśyate (cyuto bhavati). (Gaudīyabhāṣya 11.28.2)

Anuvāda---Yini aparera svabhāva o karmasamūhera praśamsā vā nindā karena, tini dvaitābhiniveśa nibandhana satvara svārthaviṣaya ha-ite vicyuta ha-iyā thākena. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.2)

Śrīdhara

Vipakşe doşam āha---**pare**ti. **Svārthāt** jñānaniṣṭhālakṣaṇāt. **Asati** mithyābhūte dvaite'bhiniveśāt. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.2)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

Vipakṣe praśamsāgarhaṇarūpe viruddhapakṣe. Paramātmasattām vineti śeṣaḥ. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.2)

Vamśīdhara

Vipakṣe stutinindākaraṇe. Puruṣeṣu svātmānatirikteṣu paratvabhrāntyety arthaḥ. **Sa** stutinindākartā. **Jñānaniṣṭhālakṣaṇāt** svarūpānandāt. **Abhiniveśāt** satyatvabhramadārḍhyāt. **Svārthāt** paramātmābhiniveśāt. **Asati** tato'nyasmin kalpitenānāvayavinīti sandarbhaḥ---vipakṣe praśamsāgarhaṇarūpe viruddhapakṣe mithyābhūte paramātmasattām vineti śeṣaḥ.

(Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.2)

Anvitārthaprakāśikā

Pareti. Yaḥ parasvabhāvakarmāṇi praśamsati nindati vā, saḥ asati mithyābhūte dvaite'bhiniveśataḥ ahammamātmakāt hetoḥ svārthāt jñānaniṣṭhālakṣaṇāt āśu bhraśyati. (2)

Sudarśana Sūri

Asatyābhiniveśataḥ--satyaṁ bhūtahitam ahitābhiniveśata ity arthaḥ. Yadvā, dehagataguṇa-doṣāṇām ātmany āropaṇād asaty abhiniveśena. 'Viśvam' iti. Prakṛtyā puruṣeṇa ca yuktam cidacinmiśraprapañcam ekātmakaṁ paśyet. Eka īśvaraḥ. (Śukapakṣīya 11.28.2)

Vīrarāghavācārva

Anyathā tv anartha ity āha---**parasvabhāvakarmāņī**ti. **Yaḥ praśaṁsati nindati** ca, **saḥ asati** dehe **abhiniveśataḥ** ātmābhimānāt **svārthād āśu bhraśyate**. **Svārtho**'tra svādhikṛto jñāna-yogah. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.2)

Vijayadhvaja Tīrtha

Uktārthānangīkāre bādhakam āha---**parasvabhāve**ti. **Paro**'nyo harivimukhatvena nindyas, tasya **svabhāvakarmāņi** stauti, **paro** varaņīyastutyaḥ śrīhariparāyaṇaḥ, tasya **svabhāvakarmāṇi nindati**, **sa** puruṣaḥ **asatyābhiniveśato** mithyājñānābhiniveśataḥ **svasthānād bhraśyate** andham tamo yātīty anvayaḥ. 'Yaḥ praśamsyān na praśamset' (Satkāra/BTN 11.28.1-2) ity-āder asyāpy ukta evārthaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.2)

Jīva Gosvāmī

Svārthāt paramātmābhiniveśāt **asati** tato'nyasmin kalpite nānāvayavini. (*Kramasandarbha* 11.28.2)

Viśvanātha

Vipakṣe doṣam āha---**pare**ti. **Sa** jñānī **svārthāt** jñānaniṣṭhālakṣaṇāt **asati** mithyābhūte dvaite'bhiniveśāt. (*Sārārthadarśinī* 11.28.2)

Śukadeva

Upadiṣṭārthānaṅgīkāre doṣam āha---parasveti. Paraḥ śivagaṇeśendrādidevaviśeṣaḥ rājādiḥ puruṣaviśeṣo vā 'svānukūlabhaktānām sarvābhīṣṭaprado'yam' iti buddhyā tatsvabhāvakarmāṇi yaḥ puruṣaḥ praśaṁsati, tathā 'abhaktānām aniṣṭakaro'yam' iti buddhyā svāniṣṭakāritvabhayena parokṣe tatsvabhāvakarmāṇi nindati vā, sa svārthāt---svena mumukṣuṇopādeyād arthāt sarvavedāntasiddhasarvavastuviṣayakavāsudevātmakatvajñānalakṣaṇād āśu bhraśyate. Tatra hetuḥ---'asaty abhiniveśataḥ' iti. Devamanuṣyāder iṣṭāniṣṭadātṛtvakalpanam asat, tasminn abhiniveśad ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.2)

Madhva

' Na praśamseta nindyāms tu praśamsyān naiva nindayet Ubhayam yaḥ karoty etad asatyāt sa pataty adhaḥ Yaḥ praśamsyān na praśamsen nindyo yena na nindyate So'pi tadvad adho yāti yato'rivad udāsakah' iti satkāre.

Prakṛtyā puruṣeṇa ca sahaikena paramātmanā vyāptam **ekātmakam**. Tathā paśyata eva yathārthajñānam bhavati. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.1-2)

Ayi Naraharyācārya

'Parasvabhāvakarmāṇi na praśaṁsen na garhayet / Viśvam ekātmakaṁ paśyan prakṛtyā puruṣeṇa ca / Parasvabhāvakarmāṇi yaḥ praśaṁsati nindati / Sa āśu bhraśyate sthānād asatyābhiniveśataḥ' ity atra 'parasvabhāvakarmaṇām praśaṁsām garhām vā na kuryāt' ity uktvā, tatkaraṇe'niṣṭaprasañjanaṁ kriyate dvitīyaślokena. Tadabhiprāyaṁ pramāṇenāha---neti. 'Paro'riparamātmanoḥ' (...) iti vacanāt paro'rir viṣṇudrohī, tasya svabhāvakarmāṇi na praśaṁset. Tasya nindyatvāt. Nindyās tu na praśaṁset na praśaṁsayec ceti yojyam. 'Na garhayet' ity atrāpi para iti sambadhyate, tatra para uttamaḥ praśaṁsyaḥ, tasya svabhāva-karmāṇi na garhayen na nindet na nindayec ceti yojyam. 'Ubhayaṁ yaḥ karoty etad asatyāt sa pataty adhaḥ' ity anena 'Parasvabhāvakarmāṇi yaḥ praśaṁsati' ityādidvitīyaśloka-vivaraṇaṁ praśaṁsye nindāyā abhāvāt, tatkaraṇe asatyabhāṣitvaṁ, nindye praśaṁsāyā abhāvāt, tatkaraṇe asatyabhāṣitvaṁ eveti 'nāṇṛtāt pātakaṁ param' (MB 12.162.24) ityukter anṛta-bhāṣaṇenādhaḥpāta iti bhāvaḥ. 'Parasvabhāvakarmāṇi na praśaṁsen na garhayet' ityuktārthe vipakṣe bādhakatvena 'parasvabhāvakarmāṇi yaḥ praśaṁsati nindati' ity uktam iti bodhyam. 'Nindyān yaḥ praśaṁsati, yaś ca praśaṃsyān nindati, sa adho yāti' ity ukte

'tadubhayam na kartavyam' ity eva labdham. Tarhi praśamsyapraśamsāyām nindyanindāyām codāsīnenaiva sthātavyam kim? Naivety āha---ya iti. Tadvat praśamsyanindako nindya-praśamsakaś ca yathā'dho yāti, tadvad ity arthah. Kutaḥ? ity ata āha---yata iti. 'Udāsīno'rivad varjyaḥ' (...) ityukter iti bhāvaḥ. 'Viśvam ekātmakam paśyan prakṛtyā puruṣeṇa ca' ity anena 'prakṛtyā puruṣeṇa viśvam abhinnam' ity ucyata iti bhātīty ato yojayati---prakṛtyā puruṣeṇa ceti. Tṛtīyā sahārthe, 'tena saha' ity adhyāhāraḥ. Ekaśabdasya pradhānavācitvāt 'sarvapradhāno viṣṇur evaikaśabdavācyaḥ' ity uktam bhavati. Ātmaśabdasya vyāptyarthatvāt 'prakṛtyā puruṣeṇa ca sahaikena paramātmanā viśvam vyāptam' iti 'tathā paśyata eva yathārthajñānam bhavati' iti vaktum 'paśyan' ity uktam. Vṛthākathanasyāprayojakatvād iti bhāvaḥ. (Dīpikā 11.28.1-2)

Chalārī Nārāyaņācārya

Parasvabhāvakarmānīti ślokadvayamadhye prathamaślokena viśvam jadacetanātmakam prakṛtyā'vidyākalpitam paśyan, tatrāpi cetanātmakam viśvam puruṣeṇa paramātmanā parasparam caikātmakam ekasvarūpam paśyan, parasvabhāvakarmāṇi---paraś ca svaś ca parasvau, tāv eva bhāvau padārthau, tayoḥ karmāṇi na praśamsen na garhayet, parakarmāṇi na praśamset, svakarmāni na garhayed iti ca vidhāya, 'dvitīyaśloke parasvabhāvakarmāni praśamsato nindataś ca bādhakam ucyate' ity anyathāpratītinirāsāya pramānena tattātparyārtham āha---na praśamseteti. Tur avadhāraņe 'na' ity anena sambadhyate. Praśamsyān stutyān asatyād asatyavaktrtvāt. Katham asatyavaktrtvam? iti cet, ucyate. Stutir nāmāvidyamānaguņakathanam. **Nindā** nāmāvidyamānadoşakathanam. Prakṛte tu nindyasya puruṣasya praśamsā'vidyamānagunakathanarūpā. Ato'vidyamānagunadosavaktrtvād asatvavaktrtvam iti. Tadvat stutinindākartrtvāt. Tatra hetum āha---'vato'rivat' iti. Pramānena vyākhyātam 'prakṛtyā puruṣeṇa caikātmakam' iti vākyam yojayan vyācaṣṭe---prakṛtyā puruṣeṇa ca saheti. Anena 'ekaḥ pradhāno viṣṇur ātmā vyāpto yasmims tad ekātmakam' iti vigraho darśito bhavati. 'Saha' ityuktyā 'prakṛtyā puruṣeṇa saha sahitam' iti bhāgavate'nvayaḥ sūcito bhavati. 'Ekātmakam' iti padam vyākhyāya 'ekātmakam' paśyan' ity asya bhāyam āha---tathā paśyata iti. (*Prabodhinī* 11.28.1-2)

Śrīnivāsa Tīrtha

'Parasvabhāvakarmāṇi na praśamsen na garhayet / Viśvam ekātmakam paśyan' ity atra sarvasyaikatvāt kasyāpi praśamsā nindā na kāryeti viruddham pratīyate. Paraśabdasyāpy artho na jñāyate'taḥ pramāṇenaiva tadabhiprāyam āha---neti. Anena 'paraśabdo nindyapraśamsyaparaḥ' iti sūcitam bhavati. Dvitīyardhena dvītīyaśloko vivṛtaḥ. Nanu, yathā nindyapraśamsā na kāryā, tathā tannindā'pi na kāryā kim? Tathā praśamsyanindā yathā na kāryā tathā tatpraśamsā'pi na kāryā kim nety āha---ya iti. Tadvat praśamsyanindako nindyapraśamsakaś ca yathā'dho yāti, tadvad ity arthaḥ. Kutaḥ? ity ata āha---yata iti. Udāsako nindye nindādau praśamsye praśamsādāv iti śeṣaḥ. Tathā cānarthakaphalaśravaṇād udāsakasyāvaśyam tat kāryam iti bhāvaḥ. Abhedanirāsāyārtham āha---prakṛtyeti. Tena 'sahayoge tṛtīyā' ity uktam bhavati. Nanu, nindye svabhāvabhūtam nindyatvādikam praśamsye ca svabhāvabhūtam praśamsādikam katham jñeyam? ity āśankāparihārāya pravṛtto 'viśvam ekātmakam' ity arthaḥ. Tena katham sā śankā parihṛtā? ity atas tadabhiprāyam āha---tatheti. Idam sarvam jagatprakṛtyādibhir vyāptam iti paśyata evety arthaḥ. Yathārthajñānam nindye nindyatvaprakārakam stutye stutyatva-prakārakam. Nindyān nivarteti.

Yadvā, nanu 'nindyapraśamsā na kāryā' ity uktam, tad ayuktam. Tena praśamsākāraṇībhūta-dhanāder dīyamānatvena stotrasya kartavyatvāt. Tādṛśakārye kriyamāṇe'vaśyam tasya

nindyatvād ity ato nindā vā praśamsā vā na kāryā. Kutaḥ? Īśvarasya sarvatra vyāptatvena tatra tatra sthitvā tathā kartavyakaraṇād ity āśayenāha---viśvam iti. Yathārthajñānam nindyasya praśamsātvābhāvaprakārakam praśamsasya nindyatvābhāvaprakārakam jñānam. Mūlārthe pramāṇam āha---nindyān nivarteteti. Anyatheti matvā'pi nindyād anivartate. Ko'rtho nindākaraṇe mauktānandahrāsaḥ syāt. Tasmād idam matvā nindyān nivarteti vākyaśeṣaḥ. Guṇān kuryāt. Pūrṇaguṇārtham iti śeṣaḥ. Jñānī tv akartṛtāmānādīśakartṛtvaniścayāt kāraṇāt. Anityā guṇā me na syur iti matvā tathā doṣāḥ kathañcana naiva syur iti matvā śubham kuryāt. Nanv aśubhān nivartanam kim? Aśubhakaraṇajanitadoṣāpanuttaye ity āśaṅkyām nety āha---na tv iti. Kintu mauktikānandahrāso bhaviṣyatīti buddhyā'śubhān nivarteta ity anvayaḥ.

Tataś cāyam ślokārthaḥ. Pūrvam karmayoga uktas, tatprasangād anyad api prameyam śikṣayati---pareti. Atra paraśabdo nindyapraśamsyaparah. Parasvabhāvakarmāni nindyasvabhāvānusāreņa kṛtakarmāṇi na praśamset. Tathā para uttamaḥ. Praśamsya iti yāvat. Tatsvabhāvānusārikarmāni na garhavet. Kutah? Yah parasvabhāvakarmāni nindvasvabhāvānusārikarmāni na nindayati. Tathā praśamsyasvabhāvānusārikarmāni na praśamsati, sa āśu sthānād bhraśyate'dho yāti. Kutah? ity ata uktam---asatyeti. Asatyabhāsityaprāpter ity arthah. Katham? Praśamsye nindāyā abhāvāt tatkaraņe'satyabhāşitvam. Tathā nindye praśamsāyā abhāvāt tatkarane'satyabhāsitvam prāptam eva. Tathā ca 'nānrtāt pātakam param' (MB...) ityukter anrtabhāṣanenādhaḥ pāto bhavatīti kṛtvā nindyapraśamsā praśamsyanindā na kāryaiva. Nanu syād etat. Yadi parasvabhāvabhūtam nindyatvam praśamsyatvam vā jñātum śakyam syāt, tad eva katham jñeyam? ity ata uktam---viśvam iti. Prakṛtyā sarasvatyā puruṣeṇa brahmaṇā saha sthitam viśvam ekena pradhānena paramātmanā ekātmakam vyāptam paśyan yas, tasya yathārthajñānam nindye nindyatvaprakārakam praśamsye praśamsyatvaprakārakam jñānam bhavatīti. Tathā ca sarvam jagatprakṛtipuruṣaparamātmabhir vyāptam taiḥ preritam sat svasya yogyatānusāreņa karma karotīty evam jñānavato hariprasādān nindye nindyatvaprakārakam praśamsye praśamsyatyaprakārakam jñānam api bhayatīti. (*Bhāgayatatippanī* 11.28.1-2)

Ānandatīrthācārya

Atra bhagavadārādhanopayuktadharmaśikṣā bhagavatā kriyate---paretyādinā. Atra 'Parasvabhāvakarmāṇi na praśamsen na nindayet' ity uktvā uttaraśloke tatkartur anartha ucyate. Tad ayuktam. Gurvādipraśamsāvaśyakartavyatvasya gurum prakāśayed dhīmān. Tato'dhikam iva vyaktam yānti teṣām anindakā ity ādav uktatvād ity āśankām pramāṇena pariharati---na praśamseteti. Tuśabdo viśeṣadyotakaḥ. Nindyān haribhaktadveṣiṇaḥ. Praśamsyān bhagavadbhaktān. Na nindayet. Śiṣyādibhiḥ nindayet. Asatyād iti. Praśamsā hi guṇābhidhānam. Asatsu guṇābhāvāt tatpraśamsā asatyavacanam eva. Doṣoktir nindā sā satsv asatyarūpaiva. Nānṛtāt pātakam param. Ataḥ ubhayam kurvann asatyāt patatīty arthaḥ. Na kevalam etāvat. Pratyuta sajjanapraśamsā durjananindā ca karyety āha----ya iti. Praśamsādyakartur adhogatir ayuktā. Audāsīnyenāniṣṭaphalāyogād ity ata āha----yata iti. Satsu guṇadarśane'pi tadukteḥ prasaktatve'py avacanam dveṣanimittakam. Evam asatsu vidyamānadoṣānuktir vairiṇi snehanimittakā. Ubhayathāpi satpraśamsādyakarta vairivad eveti yuktā adhogatir iti bhāvaḥ. Tad uktam---'udāsīno'rivad varjyaḥ' (...) iti.

Etena mūle 'paro'riparamātmanoḥ' (...) ityukteḥ parasyāriṇaḥ haridveṣiṇaḥ svabhāvakarmāṇi na praśamset. Parasyottamasya haribhaktasya svabhāvabhūtāni karmāṇi na nindayed iti yojanoktā bhavati. Atha '**prakṛtyā puruṣeṇa caikātmakam** abhinnam **viśvam paśyan**' ity anyathābhānād yojayati---**prakṛtye**ti. Sahayoge tṛtīyā. **Eka**śabdaḥ pradhānavācakaḥ. Sarva-pradhānabhagavatparaḥ ātmaśabdaḥ. 'Ata sātatyagamane' (DP...) ity asmān manpratyaye niṣpanno vyāptatvam vakti. Tathā '**prakṛtyā** mahālakṣmyā sarasvatyā ca **puruṣeṇa** viriñcena

saha ekena paramātmanā vyāptam viśvam' ity artho labhyate. Caturmukhas tu sarvāntarvyāptadeho mahātapā ity ukter nānupapattih.

Nanu, pratītartha eva kim na syāt? Kim **eka**śabdasya prādhānyārthatvam **ātma**śabdasya vyāptyarthatvam kalpyate? ity ata āha---tathā paśyata iti. Yadi 'viśvam ekātmakam' ity atra cetanācetanaikyam arthah syāt. Tarhi 'paśyan' ity uktajñānam ayathārtham bhavet. Cetanācetanaikyasya sarvapramāṇaviruddhatvāt. Ato 'viśvam ekena paramātmanā vyāptam' ity eva vaktavyam. Tathā paśyata eva jñānam yathārtham bhavati. Asyārthasya 'Antar bahiś ca tat sarvam vyāpya nārāyaṇaḥ sthitaḥ' (...) ityādyanekapramāṇasiddhatvāt. Tasmād idam eva vyākhyānam yuktam iti bhāvaḥ. (Prameyacandrikā 11.28.1-2)

Satyābhinava Tīrtha

Parasvabhāvakarmāņi parasya śatroh. Nindyasyeti yāvat. Svabhāvakarmāņi na garhayet. Ko nindyah kah stutya ity ata āha---**viśvam** iti......(*Durghaṭabhāvadīpikā* 11.28.1-2)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Yini svaparabheda vicāra kariyā ekatra milita nā ha-iyā harikīrtana karena, tini ātmapraśamsārata ha-iyā aparake nindā karibāra utsāhavisista hana. Prasamsā o nindāsamūha---prākrtagunottha, ihā bujhite nā pārāte-i baddhajīvera amangala upasthita ha-iyāche. Ātmasvārthe paranindā vā parapraśamsā nāi. Viśvera karmasamūha nitya nahe---ajñatāmiśra o ānandabādhayukta; uhā kadāpi ātmavṛttiśabde kathita ha-ite pāre nā. Abhaktakarmīra nindā vā praśamsāra nīti tāhāke uccapadāsīna rākhite asamartha. Tāhāra avaśya-i dvitīyābhiniveśa hetu patana haya.

(Gaudīvabhāsvavivrti 11.28.2)

Text 3

Taijase nidrayāpanne piņdastho nastacetanah Māyām prāpnoti mṛtyum vā tadvan nānārthadṛk pumān. (11.28.3)

Anvayaḥ---Taijase (rājasāhankārakārye indriyagaṇe) nidrayā āpanne (abhibhūte sati) piṇḍasthaḥ (jīvaḥ) māyām prāpnoti (yathā manomātrena kevalam svapnarūpām māyām prāpnoti, tato manasi līne) nastacetanah (san) mṛtyum vā (mṛtyutulyām suṣuptim vā prāpnoti) tadvat (tathā) nānārthadṛk pumān (dvaitābhiniveśī vikṣepam layam ca prāpnoti). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.3)

Anuvāda---Rājasāhankārajāta indriyagana nidrābhibhūta ha-ite jīva yerūpa manera dvārā kevalamātra svapnarūpā māyāke prāpta haya evam manera-o laya ha-ile nastacetana ha-iyā mrtyutulyā susuptidaśā lābha kariyā thāke, seirūpa dvaitābhiniveśaśīla puruṣa-o vikṣepa evam laya prāpta ha-iyā thāke. (Gaudīyabhāsya 11.28.3)

Śrīdhara

Bhramśam eva drstāntato darśayati---taijase rājasāhankārakārye indriyagaņe nidrayā āpanne abhibhūte sati pindastho jīvah kevalam manomātreņa māyām svapnarūpām prāpnoti, tato manasi līne sati naşţacetanah san mṛtyum vā mṛtyutulyām suşuptim vā prāpnoti yathā, tadvad eva nānārthadṛk dvaitābhiniveśī vikṣepam layam ca prāpnoti. Yathā prajñāsamparkāt viśvasya bhogaksayalaksano bhramsah, evam anātmasamparkād ātmano'pi svarūpabhramsa iti bhāvah. (Bhāvārthadīpikā 11.28.3)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

Tataḥ svapnāvasthānantaram. **Dvaitā'bhiniveśī**, paramātmaikadṛṣṭyabhāvāt. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.3)

Vamśīdhara

Piṇḍastho dehasthaḥ----'Piṇḍo bole bale sāndre dehāgāraikadeśayoḥ / Dehamātre nivāpe ca golasihlakayor api / Oḍrapuṣpe ca puṁsi syāt klībam ājīvanāyasoḥ' (M 1.13.18) iti medinī. Tataḥ svapnottaram. Naṣṭā cetanā buddhir yasya sa tathā. Prārabdhasamāptau tadabhāve mṛṭyutulyāṁ mṛṭavad dehendriyābhimānābhāvāt, tadvad eva. Yathā prājñasamparkād viśvasya bhogakṣayalakṣaṇe bhraṁśa evam anātmasamparkād ātmano'pi svarūpa-bhraṁśa iti bhāvaḥ. Svapne yathā vikṣepaṁ, suṣuptau layaṁ ca, tatheti. Kiṁ ca, 'taijase' iti paramātmaikadṛṣṭyabhāvena nānārthadṛk pumān kadācid bahir naṣṭacetanaḥ san māyāṁ laukikamāyāmayatulyāṁ māyākhyāṁ bhagavadacintyaśaktimayaṁ svapnaṁ yadvat prāpnoti, kadācid bahir antar api naṣṭacetanaḥ san mṛṭyuṁ tattulyāṁ suṣuptiṁ yadvat prāpnoti, tadvad eva māyāṁ tādṛśaṁ janmādirūpadehādyabhiniveśaṁ, mṛṭyuṁ dehaparityāgaṁ ca prāpnuvan bhramati. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.3)

Anvitārthaprakāśikā

Taijasa iti. Taijase rājasāhankārakārye indriyagaņe nidrayā āpanne abhibhūte sati piņḍasthaḥ dehastho jīvaḥ kevalam manomātreņa māyām svapnarūpām prāpnoti. Tato manasy api līne sati naṣṭacetanaḥ san mṛtyum vā. Vāśabda ivaśabdārthaḥ. Mṛtyutulyām suṣuptim prāpnoti. Yathaitat tadvad eva nānārthadṛk dvaitābhiniveśī pumān vikṣepam layam ca prāpnoti. Tatra kadācit suṣuptivan mahāpadam gato mohena tadanusandhānaśūnya eva bhavati, na tv ātmānam jānātīti. Yathā prājñasamparkād viśvasya bhogakṣayalakṣaṇo bhramśaḥ evam anātmasamparkād ātmano'pi svarūpabhramśa ity āśayaḥ. (3)

Sudarsana Sūri

Dehātmābhimānī prabuddho'py ajñaḥ suptaprāya ity āha---taijasa iti. Taijasaśabdo'haṅkāra-kārye dehātmābhimānam lakṣaṇayā vartate. Āpannaḥ vinaṣṭaḥ piṇḍastho jīvaḥ naṣṭacetanaḥ san jñānalopahetutayā mṛtyutulyām māyām sūkṣmarūpām prakṛtim prāpnoti, prakṛtyā tirohito bhavati, nānārthadṛk dehātmābhimānī puruṣaḥ prabuddho'pi tadvat tattvajñānavirahāt supta-kalpa ity arthah. (Śukapaksīva 11.28.3)

Vīrarāghavācārva

Asaty abhiniveśasya svārthabhramśahetutvam upapādayati---taijasa iti. Taijasa-śabdo'trāhankārakārye dehātmābhimāne lakṣaṇayā vartate, tasmin nidrayā tattulyayā avidyayā dehavilakṣaṇātmayāthātmyājñānena āpanne prāpte sati piṇḍastho dehastho'pi jīvaḥ naṣṭa-cetanaḥ luptasamjñānaḥ mṛṭyuṁ vā. Vāśabda ivārthaḥ. Mṛṭyutulyām māyāṁ sūkṣmarūpām prakṛṭim prāpnoti, prakṛṭyā tirohito bhavati. Nānārthadṛk nānāvidhadehātmābhimānī puruṣaḥ prabuddho'pi tadvat tattvajñānavirahāt suptakalpa ity arthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.3)

Vijayadhvaja Tīrtha

Piṇḍastho dehasthaḥ---'Piṇḍo bole bale sāndre dehāgāraikadeśayoḥ / Dehamātre nivāpe ca golasihlakayor api / Oḍrapuṣpe ca puṁsi syāt klībam ājīvanāyasoḥ' (M 1.13.18) iti medinī. Tataḥ svapnottaram. Naṣṭā cetanā buddhir yasya sa tathā. Prārabdhasamāptau tadabhāve mṛṭyutulyāṁ mṛṭavaddehendriyābhimānābhāvāt. Tadvad eva yathā prājñasamparkād viśvasya bhogakṣayalakṣaṇe bhraṁśa evam anātmasamparkād ātmano'pi svarūpabhraṁśa iti bhāvaḥ. Svapne

yathā vikṣepam suṣuptau layam ca, tatheti. Kim ca, 'taijase' iti paramātmaikadṛśyabhāvena nānārthadṛk pumān kadācid bahir naṣṭacetanaḥ san māyām laukikamāyāmayatulyām māyākhyām bhagavadacintyaśaktimayam svapnam yadvat prāpnoti, kadācid bahir antar api naṣṭacetanaḥ san mṛtyum tattulyām suṣuptim yadvat prāpnoti, tadvad eva māyām tādṛśam janmādirūpadehādyabhiniveśam mṛtyum dehaparityāgam ca prāpnuvan bhramati.

(Padaratnāvalī 11.28.3)

Jīva Gosvāmī

Kim ca---taijasa iti. Paramātmaikadrstyabhāvena nānārthadrk pumān kadācid bahir naṣṭa-cetanaḥ san māyām laukikamāyāmayatulyam māyākhyabhagavadacintyaśaktimayam svapnam yadvat prāpnoti, kadācid bahir antar api naṣṭacetanaḥ san mṛṭyum mṛṭyum suṣuptam vā yadvat prāpnoti, tadvad eva māyām tādṛśam janmādirūpadehādyabhiniveśam mṛṭyum dehaparityāgam ca prāpnuvan bhramatīty arthaḥ. (Kramasandarbha 11.28.3)

Viśvanātha

Bhramśam eva dṛṣṭāntena darśayati---taijase rājasāhankārakārye indriyagaṇe nidrayā svāpena āpanne abhibhūte sati piṇḍastho jīvaḥ kevalam manomātreṇa māyām svapnarūpām prāpnoti, tato manasy api līne sati naṣṭacetanaḥ san mṛṭyum vā mṛṭyutulyām suṣuptim vā prāpnoti yathā, tadvad eva nānārthadṛk dvaitābhiniveśī vikṣepam layam ca prāpnotīti.

(Sārārthadarśinī 11.28.3)

Śukadeva

Uktārtham dṛṣṭāntena darśayati---taijasa iti. Taijase rājasāhankārakārye bāhyājñānakaraṇe indriyagaṇe nidrayā'panne līne sati piṇḍastho jīvo naṣṭacetano jñānahīnaḥ san īśvarodbodhita-māyākāryamanogatasamskārajanyatvān māyām svapnātmikām prāpnoti, tatas tuccha-bhogānantaram mṛṭyum suṣuptim maraṇam prāpnoti yathā, tadvan nānārthadṛk nānādeva-manuṣyādikṛṭeṣṭārthān paśyati, sa nānārthadṛk duḥkhamiśritāms tucchabhogān prāpya samsārī bhavatīty arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.3)

Madhva

'Taijasāhankṛter jāta indriyagrāmake parāt Nidrayā vaśam āpanne jīvaḥ syān naṣṭacetanaḥ Ato viṣṇor vaśe sarvam tena vyāptam iti smaret' iti ca. 'Nidrā caiva sunidrā ca dvidhā nidrā prakīrtitā Tatra nidrā bhaven nityā sunidrā mṛtikālagā' iti sāmye. 'Manomātrasvarūpatvāt svapno māyeti kathyate' iti ca.

Tathā nānārthadam mana eva. Manasā hi vişayāḥ pratīyante.

(Bhāgavatatātparyanirṇaya 22.28.3)

Ayi Naraharyācārya

'Taijase nidrayāpanne piņḍastho naṣṭacetanaḥ / Māyām prāpnoti mṛṭyum vā tadd hi nānārthadam manaḥ' ity asya 'durgamārthatvāt prakṛtāsangatatvāc ca' ity āśankya pramāṇenaiva vivṛṇoti---taijaseti. Tena taijase taijasāhankārajanyendriyagaṇe parād ity adhyāhāryam. Paramātmanaḥ sakāśāj jāyamānanidrayā vaśam āpanne vyāpārarahite sati. Piṇḍastho dehastho jīvaḥ naṣṭacetanaḥ jñānarahito bhavati. Tadā māyām vāsanātmakatvān māyāśabdavācyagajādikam paśyati. 'Mṛṭyum vā prāpnoti māyām prāpnoti' ity uktasyaiva vivaraṇam 'tadd hi nānārthadam manaḥ' iti. Svapnāvasthāyām gajaturagādirūpeṇa manaḥ pariṇāmya jīvasya darśayatīti yojanā darśitā. 'Ato viṣṇor vaśe sarvam' ity anenoktasya

prakṛtopayogo darśitaḥ. 'Viśvam ekātmakam' (Bhāg 11.28.1) ity uktam, tadupapādanārtham 'taijase nidrayāpanne' ityādinā sarvasya bhagavadadhīnatvam upapāditam iti na prakṛtānupa-yuktoktir iti bhāvaḥ. Nanu, nidrā nāma svapnaḥ suṣuptir vā? Tatra svapnāvasthāyām 'māyām prāpnoti' ity upapannam, svapnāvasthāyām 'mṛtyum vā prāpnoti' ity asyānupapatter ity āśankya, pramāṇenaiva tatropapattim āha---nidreti. Tena 'nidrā' iti nityam jāyamānā nidrā sunidrā ceti dvividhā nidrā vivakṣitā, tatra nityanidrayā māyām prāpnoti, mṛtikālīnasunidrayā mṛtyum āpnotīti vivakṣitatvān nānupapattir iti bhāvaḥ. 'Māyām prāpnoti' ity uktam, tatra 'māyā'nirvacanīyā'vidyā' iti bhātīty ato'tra vivakṣitamāyām pramāṇena āha---māna iti. Tatra 'nānārthadam manaḥ' ity asya prakṛtāsangatim āśankya, tad anūdya vyācaṣṭe---tatheti. 'Eva' ity adhyāhāreṇa prakṛtopayogo darśitaḥ. 'Māyām prāpnoti' iti manomātrasvarūpāḥ svāpna-viṣayā ity uktam tatpratītis tu katham bāhyendriyāṇām uparatatvād ity āśankya tathā nānārthadam mana evety uktam. Kim uktam bhavati? ity atas tad vyākhyātam---manasā hīti. Manomātrā api viṣayā manasaiva pratīyanta iti bhāvaḥ. (Dīpikā 11.28.3)

Chalārī Nārāyaņācārya

'Taijase nidrayāpanne' iti ślokasya durgamārthatvāt pādonaślokasya pramāṇais tātparyam uktvā'ntyapādasya svayam tātparyārtham āha---taijasāhaṅkṛter ityādinā. 'Taijasā' ity ārabhya grāmaka ityantena pramāṇena bhāgavatasthataijasapadam vyākhyātam bhavati. Parād viṣṇoh. Jātāyair iti śeṣaḥ. 'Piṇḍasthaḥ' ity asyārtha 'jīvaḥ' iti kimartham etad ucyate? ity atas tallabdham artham āha---ato viṣṇor iti. 'Nidrayā vaśam āpanno jīvo māyām prāpnoti, mṛtyum vā prāpnoti' ity uktyā 'ekaiva nidrā māyāmṛtyukāraṇam' iti bhrāntim pramāṇena nirākaroti--nidrā caiveti. Nidrā pratidinam svapnahetumāyām avidyām iti bhrāntim nirākaroti---manomātrasvarūpatvād iti. Atra manaso viṣayadānam nāma viṣayaviṣayakajñānakāraṇatvam eveti bhāveti bhāvenāha---manasā hīti. Hetau tṛtīyā, na tu karaṇatve. Manaso jñānamātram prati karaṇatvābhāvāt. (*Prabodhinī* 11.28.3)

Śrīnivāsa Tīrtha

Nanu, 'sarvajagat tena vyāptam' ity uktam, tat kutah? iti cet, na. Sarvasya tadadhīnatvāt. Tad api kutaḥ? ity ataḥ susuptyādyavasthānām tadadhīnatvena taddṛṣṭāntenāvasthātvād iti hetunā sarvasyeśādhīnatvam sidhyatīty āśayena svapnamarananidrāvasthānām īśvarādhīnatvam astīty āha---taijasa iti. Etatprakṛtāsangatatvād durgamārthatvāc ca vyācaṣṭe---taijasa iti. Parāt paramātmapreranayety arthah. 'Ato visnor vaśe sarvam' ity anena prakrtopayogo darśitah. Nanu, nidrayendriyāṇām uparame sati mṛtyāder abhāvāt katham etat? ity ata āha---**nidrā ce**ti. Mṛtikālagā maraṇakāle vidyamānā, kālanidrety arthaḥ. Tathā ca nidrā dvividhā. Nityanidrā sunidrā ceti. Tābhyām yathākramam māyām mrtim prāpnotīty arthah. 'Māyām prāpnoti' ity uktam. Tatrānirvacanīvāvidvā māyeti pratīvate'to māyāśabdārtham pramānenāha---manomātrasvarūpatvād iti. Manogatavāsanāmayatvād ity arthaḥ. 'Taddhi nānārthadam' ity etad vyācaste---tatheti. Svapnāvasthāvām īśvarapreritam mana eva svanisthavāsanādvārā gajaturagādinānārthadam ity arthah. Tarhi tadānīm indriyānām uparatatvāt katham svāpnārthapratītir ity ata āha---manasā ceti. Visavāh svapnārthāh. Tataś ceyam yojanā. Taijase taijasāhankārakārye indriyagaņe parāt paramātmapreraņayā jāyamānā yā nidrā nityanidrā tayā vaśam āpanne uparate sati pindastho dehastho jīvo nastacetano jñānarahito bhavati. Yadā jñānaśūnyo bhavati, tadā māyām vāsanāmayam svāpnārtham. Svapnam iti yāvat. Paśyati. Tad eva vivrnoti---taddhīti. Manah svanişthasamskāradvārā īśvarapreraņayā gajaturagādinānārthapradam hi. Ato yuktam uktam. Tathā nidrayā paramātmanaḥ sakāśād upajāyamānayendriyagaņe uparate sati piņdastho nastacetanah san mrtyum prāpnotīti. Atreśvarah sarvendriyoparamam krtvā nidrām dadāti. Paścāt tanmadhye vaikārikatvād ekam mano vihāya taijasasarvendriyoparamam kṛtvā svapnam dadāti. Tatra ca manaso nānāvidhārthapariṇāmaśaktim dadātīty etadavasthātrayasya bhagavadadhīnatvam prāptam iti dhyeyam. (*Bhāgavatatippanī* 11.28.3)

Ānandatīrthācārya

'Viśvam ekātmakam' (Bhāg 11.28.1) ity uktam sarvasya bhagavadvaśatvam upapādyate--taijasa iti. Durgamārthatvāt sangatim sūcayan pramānena vyācaste---taijaseti. 'Taijase' ity asyārthas 'taijasāhankṛter jāte' iti. Tadviśeṣam darśayati---parād iti. Parāt paramātmana iti śesoktih. Nidrayā''panne---nidrāyā vaśam āpanna upapanne sati. 'Pindasya' ity asyārtho 'jīvaḥ' iti. 'Syāt' iti śeşoktiḥ. 'Naşţacetanaḥ' iti nigadavyākhyānam naṣṭajñāna ity arthaḥ. Mūle asya ślokasya prakrtopayogam darśayati---ata iti. Visnor eva svapnasuptyādipradatvād ity arthaḥ. Etenaikātmaka iti bhagavato vyāptatvam. Tena ca tadvaśatvam coktam tadupapādanāya 'taijase' iti ślokapravrttir iti sūcitam bhavati. Pramānena nidrām vivecayati---nidreti. Sunidrā dīrghanidrā. Dvidhaiva. Nidrā pratidine bhāvinī. **Mṛtikālage**ti. Maraṇakālabhavā nidrayoparatiḥ 'sunidrā' ity ucyata ity arthah. Atha **māyā**padam pramānena vyācaste---**manomātre**ti. Uktam cānuvyākhyāne---'Manorūpāś ca vāsanāh. Vāsanāmātramūlatvād iti. Tatvaprakāśikāyām ca sandhyām māyāmātram ityādi. Caturthapādam vyācaste---tatheti. 'Artha' ity asyārtho visaveti. Etena māyām svapnam prāpnotīty etad upapādanāya caturthapādapravrttir iti sangatih sūcitā bhavati. Manaso vişayapradatvam katham? ity ata āha---manasā hīti. Cakṣurādijanitamanovṛttirūpajñānena viṣayāḥ pratīyante. Viṣayīkriyante. Tajjanitamānasavāsanopādānakāḥ karituragādayo vişayāh svapne manasā pratīyante dršvante hi yasmāt, tasmāt svapne nānāvisayadam mana evety arthah. Tad ayam mūlārthah. Taijasāhankārajanye bāhyendriyagrāme nidrayā pratidinam bhāvinyā āpanne sangata uparate satīti yāvat. Piņde dehe sthito nastajñānah san māyām svapnam prāpnoti. Manaso'py uparatim suptim prāpnotīty adhyāhāryam. Sunidrayā'panne indriyadevānām amśenādhidevaprāptyā ātyantikoparatau satyām mrtyum prāpnotīti vyavasthitavikalpo vāśabdah. Svapne karituragādyarthadarśanam katham bhavati? ity ata uktam---taddhīti. Yathā svapne nānārthapratītih bhavati, tat tathā nānāvisayapradam mana eva. Manas svayam vāsanātmakatavā parinamya tadupādānakakarituragadisvāpnārthaparoksakaranabhūtam mano janayati. Etad eva manaso visayapradatvam iti. (*Prameyacandrikā* 11.28.3)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Viśve ahankārapravaņa kārye pravṛtta ha-ile bhagavatsevāvismṛtajanya nidrābhibhava haya. Baddhajīvadeha kramaśaḥ tāhāra aṇucit nityāvasthiti bhuliyā giyā svarūpāvasthiti vismṛta hana. Bhagavānera bahirangāśaktipariṇata jagate bhoktṛtvābhimāna tāhāke grāsa kare. Sutarām pravṛtta vyakti kichukṣaṇa svīya pade avasthāna karibāra abhinaya karite karite vinaṣṭa hana. Eka-mātra bhagavadupāsanārahita ha-iyā acicchaktipariṇata prākṛta dravyasamūhera-o ahankāre vimūḍhajanagaṇera prabhu ha-ibāra vāsanā sankhyāgata heya vicitratāya jīvera baddhadharma vṛddhi karāya. Takhana ekamātra bhagavatsevāra parivarte bahuvallabhatādharma āsiyā sevā-vimukha jīvake dvitīyābhiniviṣṭa karāya. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.23.3)

Text 4

Kim bhadram kim abhadram vā dvaitasyāvastunaḥ kiyat Vācoditam tad anṛtam manasā dhyātam eva ca. (11.28.4) Anvayaḥ---Avastunaḥ (asatyasya) dvaitasya kiṁ bhadraṁ kiṁ vā abhadraṁ (tathā) kiyat (bhadraṁ kiyad vā abhadraṁ bhavati) vācā uditam (uktaṁ) manasā (cittena) dhyātam eva ca (cintitam api ca yat) tat anṛtaṁ (mithyaiva). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.4)

Anuvāda---Yehetu dvaitamātra-i asatya, sejanya tanmadhye "ihā utkṛṣṭa, ihā apakṛṣṭa, ei amśa utkṛṣṭa, ei amśa apakṛṣṭa," erūpa vicāra karā yāya nā; parantu vākyadvārā yāhā ukta haya evam manera dvārā yāhā cintita haya, tatsamudaya-i mithyā jānibe. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.4)

Śrīdhara

Dvaitāsatyatayā stutinindayor nirviṣayatvam prapañcayati---'kim bhadram' iti sārdhaiḥ ṣaḍbhiḥ. Avastuno dvaitasya madhye kim bhadram, kim vā abhadram, kiyad bhadram, kiyad vā abhadram? ity arthah. Avastutvam evāha---'vācā' iti bāhyendriyopalakṣaṇam. Vācā uditam uktam, cakṣurādibhiś ca yad dṛśyam, tad anṛtam iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.4)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

'Āgamāpāyidharmeṣu yad anapāyi, tad dharmī' iti rītyā paramātmānam antarā svatantrāvayavitayā gatasya '**dvaitasyāvastuno madhye**' ityādi yojanīyam. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.4)

Vamśīdhara

Kim ca---avastuto'sataḥ. Ity artha iti---ārṣatvān matublopa iti bhāvaḥ. Dṛśyaṁ jñeyam. Dīpikā---'Āgamāpāyidharmeṣu yad anapāyi, tad dharmī' iti rītyā paramātmānam antarā svatantrāvayavitayā matasya 'dvaitasyāvastuno madhye' ityādi yojyam. 'Ābādhito'pi hy ābhāsaḥ' (Bhāg 7.15.58) iti saptamoktarītyaiva pṛthagavayavilakṣaṇadvaitasyāvastutayā stutinindayor nirviṣayatvam prapañcayati sārdhaiḥ ṣaḍbhiḥ---kiṁ bhadram iti. 'Avastunaḥ' iti madvigrahadhāmanāmabhaktādikam kiñcidrūpatvād brahmavastv eva, tadbhinnasya dvaitasya sambandhi yad vācā uditaṁ, manasā yad dhyātaṁ, tat sarvam anṛtaṁ kiṁ bhadraṁ, kiṁ vābhadraṁ, kiyad veti sambandhah. Yataḥ stutininde syātām iti bhāvaḥ. Evam agre'py asacchabdena cidbhinnam eva jñeyam. Vyākhyāntare 'Satyajñānānantānandamātraikarasamūrtayaḥ' (Bhāg 10.13.54) iti, 'tāsāṁ madhye sākṣād brahma gopālapurī hi' (GTU 2.29) iti, 'Āsya jānanto nāma cidviviktana' (RV 1.156.3) iti, 'Prayujyamāne mayi tāṁ śuddhāṁ bhāgavatīṁ tanum' (Bhāg 1.6.29) iti, 'manniketaṁ tu nirguṇam' (Bhāg 11.25.25) iti, 'nirguṇo madapāśrayaḥ' (Bhāg 11.25.26) ityādivacanebhyo guṇātītatvenāvagamiteṣv api vastuṣv anṛtatvaprasiddhiḥ syād, atas tan nopādeyam. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.4)

Anvitārthaprakāśikā

Kim iti. Avastuno dvaitasya madhye kim bhadram stutiyogyam kim vā abhadram nindāyogyam. Vāceti. Bāhyendriyopalakṣaṇam vācā uditam uktam cakṣurādibhir gṛhītam manasā dhyātam ca yat kiyad api vastu, tat sarvam ātmavyatirekato'nṛtam asatyam evety arthaḥ. (4)

Sudarśana Sūri

Kiṁ bhadram iti. **Avastuno dvaitasyā**tmavastuvyatiriktatvāviśeṣāt devādibhedasya **kiṁ kiyad bhadraṁ** devaśarīrādyabhimānasya bhrāntirūpatvāviśeṣeṇa na bhadratvam abhadratvam ity arthaḥ. **Vācoditaṁ manasā dhyātam** aham abhimānaṁ ca yad devādiśarīram **anṛtaṁ** dehagatadevatvādikam ātmany asatyam iti vārthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.4)

Vīrarāghavācārya

Nanu, dehadharmāṇām ātmany āropeṇa stuti-nindayor ittham anarthahetutve'pi teṣām tad-gatatvam paśyato nindatas stuvataś ca na ko'py anartha ity ata āha----kim bhadram iti. Na vasaty ekarūpatayety avastu, tasya dvaitasya bhinnasya nānāvidhasya dehasyātmavastu-vyatiriktatvāviṣeṣāt kiyat kim bhadram kim mangalam kim vā'bhadram devādiśarīrasya kṛmyādiśarīrasya ca prakṛtipariṇāmarūpatvāviśeṣān niṣekagarbhādikālakṛtāvasthādyaviśeṣāc ca bhadratvābhadraikarūpeṣu kim abhadratvādicintayety arthaḥ. Vācoditam devādiśabdoditam manasā dhyātam ahamabhimānāspadam yad devādiśarīram, tad anṛtam dehagata-devatvādikam ātmany asatyam ity arthaḥ. Ato dehadṛṣṭyātmadṛṣṭyā ca na stuti-ninde yukte iti bhāyah. (Bhāgavatacandrikā 11.28.4)

Vijayadhvaja Tīrtha

Avastuno nityāpratihatalakṣaṇavastv ajānato dvaitasyāśubhasya mithyājñāninaḥ pumsa āśīrvādādinā kiṁ bhadraṁ bhavati? Kālaguṇāt svād guṇād vā bhavati ced api, tat kiyad evātyalpam eva; bhadravad abhadram api viśeṣāpādakam na bhavatīty āha---kim abhadram iti. Nityam aśubhātmana tasya viśeṣataḥ abhadraṁ kiṁ---na kim api; bhavati ced api, tat kiyad eva yatnavato'pi māyāvādinaḥ svayogyād ādhikyena na bhavatīti yasmāt tat, tasmād aśubhaṁ jīvam uddiśya sajjanavācoditam uktam, manasā śubhādikam bhavatv iti dhyātaṁ cintitam api anṛtam asatyam eva, viśeṣāpādakaṁ na bhavatīty arthaḥ. Anena vaiṣṇavenāvaiṣṇavam uddiśya tatpraśaṁsādivad āśīrvādādikaṁ na kartavyam ity uktam bhavati---'Ucyate dhyāyate vāpi kunaraṁ prati yac chubham / Asatyam eva bhavati svabhāvo'sattvam eva yat' (...) iti vacanāt. Dvaitaniṣedho'tra kriyata ity anyathāvyākhyānaṁ ca śabdasūcitena 'Ekaṁ tu śubham uddiṣṭam aśubhaṁ dvaitam ucyate / Pumso'śubhasya kiṁ bhadraṁ kim abhadraṁ viśeṣataḥ / Sarvadā śubharūpatvād viśeṣo'tyalpa eva hi' (...) iti vākyena nirastatvād upekṣaṇīyam iti bhāvaḥ. (Padaratnāvalī 11.28.4)

Jīva Gosvāmī

'Ābādhito'pi hy ābhāsaḥ' (Bhāg 7.15.58) iti saptamāntākhyānarītyaiva pṛthagavayavilakṣaṇadvaitasyāvastutayā stuti-nindayor nirviśeṣatvam prapañcayati sārdhaiḥ ṣaḍbhiḥ---**kim bhadram** iti. **Tat** paramātmacaitanyād **anyat** avayavirūpam **dvaitam**. (*Kramasandarbha* 11.28.4)

Viśvanātha

Dvaitasyāsatyatayā stuti-nindayor nirviṣayatvam prapañcayati sārdhaiḥ ṣaḍbhiḥ---kiṁ bhadram iti. 'Avastunaḥ' iti madvigrahadhāmanāmabhaktādikam cidrūpatvād brahmavastv eva, tadbhinnasya dvaitasya sambandhi yad vācā uditam, yan manasā dhyātam, tat sarvam anṛtam kiṁ bhadram, kiṁ vā abhadram, kiyad vā bhadram ity anvayaḥ. Yataḥ stuti-ninde syātām iti bhāvaḥ. Evam agre'py asacchabdena cidbhinnam eva jñeyam. Vyākhyāntare 'Satya-jñānānantānandamātraikarasamūrtayaḥ' (Bhāg 10.13.54) iti, 'tāsām madhye sākṣād brahma gopālapurī hi' (GTU 2.29) iti, 'Āsya jānanto nāma cidvivaktana' (ŖV 1.156.3) iti, 'Prayujya-māne mayi tām śuddhām bhāgavatīm tanum' (Bhāg 1.6.29) iti, 'manniketam tu nirguṇam' (Bhāg 11.25.25) iti, 'nirguṇo madapāśrayaḥ' (Bhāg 11.25.26) ityādivacanebhyo guṇātītatvenāva-gamitesv api vastusv anrtatvaprasiddhih syād, atas tan nopādeyam. (*Sārārthadarśinī* 11.28.4)

Śukadeva

'Īśvaravyatiriktasya svata evāsvatantratvenāvastutvād śubhāśubhakartṛtvapratītir apārthā' ity upapādyati----'Kim bhadram' ity ārabhya 'niḥsango vicaret' (Bhāg 11.28.9) ityantena.

Dvaitasya paramātmano'nyasya devaviśeṣasya rājādimanuṣyaviśeṣasya vā **kiṁ bhadraṁ** śreya iṣṭaprāptir iti yāvat, **abhadram** aśreyo'niṣṭaṁ **kiṁ** syāt, **kiyad vā** syāt?---na kim apīti bhāvaḥ. Tatra hetugarbhitaviśeṣaṇaṁ kathambhūtasya **dvaitasya**? **Avastunaḥ** avastutvād ity arthaḥ. Avastutvam atrāsvatantratvam anityatvaṁ vā vivakṣitaṁ, tathābhūta**dvaitasye**ṣṭāniṣṭahetutvaṁ yad **vācā uditam** uktaṁ, **manasā dhyātaṁ** cintitaṁ vā, **tad anṛtam** ajñānakalpitam eva, na vāstavam ity arthaḥ. Devāḥ rājāno vā paramātmanaḥ parasmāt sakāśād itaratvenāsiddhāḥ, ata eva svaśreyasy evāsamarthāḥ---kuto'nyeṣāṁ taddhetavo bhaveyuḥ? iti bhāvaḥ.

(Siddhāntapradīpa 11.28.4)

Madhva

'Ekam tu subham uddiştam asubham **dvaitam** ucyate Pumso'subhasya **kim bhadram kim abhadram** viseşatah Sarvadā'subharūpatvād viseşo'tyalpa eva hi' iti bhārate.

Dvaitasyāśubhasya puruṣasya **kiyad** alpam eva hi **bhadram abhadram vā** svayogyād ādhikyena na bhavati yatnavato'pīty arthaḥ.

'Atas tadviṣaye **dhyātam** uktam ca śubham **anṛtam** eva Ucyate dhyāyate vāpi kunaram prati yac chubham Asatyam eva bhavati svabhāvo'satyam eva yat' iti pradyote. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.4)

Ayi Naraharyācārya

'Kim bhadram kim abhadram vā dvaitasyāvastunaḥ kiyat / Vācoditam tad anṛtam manasā dhyātam eva ca' ity atra prakṛtāsaṅgatam kim ucyate? ity āśaṅkya pramāṇena vyākhyāti---ekam tv iti. Ekaśabdasya śubhavācitvād dviśabdo'śubhavācī, dvāv eva dvitā dvitayā ito dvaitah, tasyeti vyutpattih, tena dvitā nāmāśubham, tadyuktasyety artha ukto bhavati. Aśubharūpasyābhadram asty evātaḥ katham ākṣepaḥ? ity ata uktam---viśeṣata iti. Amangalasvarūpasya bhadram tu nāsty evābhadram api viśesatah kim asti? iti bhāvah. 'Avastunah' ity etadd hetugarbhaviśesanam iti bhāvena 'sarvadā' subharūpatvāt' ity uktam. Avastuno'svatantrasya sadā'subharūpam eva tisthati, kadāpy asubhāpagamane svātantryābhāvād iti 'kiyat' ity asyābhiprāyam āha---viśesa iti. Evam pramānena vyākhyātam eva svavacanena vyākhyāti--dvaitasyetyādinā. 'Vācoditam' ityādidvitīyārdhasya prakrtāsangatatvam āśankyāpekṣitādhyāhārena yojayati---ata iti. 'Atas tadvişaye' ity etāvān adhyāhārah. Yojanām pradarśya pramāņenaiva vyākhyāti---ucyata iti. Kunaram prati yac chubham ucyate dhyāyate vā, tad asatyam eva bhavati. Kutah? ity ata uktam---'svabhāvo satyam eva vat' iti. Yad yasmāt kāraņāt svabhāvah kunarasya svabhāvo' śubham eva, tam prati śubham uktam dhyātam cet, asatyam eva bhavatīti bhāvaḥ. 'Parasvabhāvakarmāṇi na praśamsen na garhayet' ity uktasyaiva 'kim bhadram, kim abhadram ca' ityādikam vivaraņam ity ato nānupayuktoktir iti bhāvah. (*Dīpikā* 11.28.4)

Chalāri Nārāyaņācārya

'Kiṁ bhadraṁ kim abhadram' iti śloke'vastuno mithyābhūtasya dvaitasya bhedasya nivṛttau yat kiyat kālaṁ kiṁ vastu bhadram abhadraṁ vā syāt, na kim apīti bhedasyāvastutve pramāṇam ucyate. 'Vācoditam' ity anena tad anṛtam. Bhāvapradhāno nirdeśaḥ. 'Tasya bhedasyānṛtatvaṁ vācā āgamenoditaṁ, manasā pratyakṣeṇa dhyātaṁ cintitam iti bhedādi-prapañcasya mithyātvam ucyate' ity anyathāpratītinirāsāya pramāṇena tattātparyārtham āha---'ekaṁ tu śubham' iti. Aśubhasya puṁso viśeṣataḥ kiṁ bhadram? Na kim api. Tad evopapādayati---sarvadeti. 'Atyalpa eva hi' ity anena 'kiyat' iti bhāgavatavākyaṁ vyākhyātaṁ bhavati. Evaṁ pramāṇena vyākhyātam api ślokaṁ mandānām anugrahāya spaṣṭaṁ vyākhyāti---

dvaitasyāśubhasyeti. Atra 'dvaitasya' ity anuvādo 'aśubhasya' iti tadvyākhyānam. 'Kiyat' ity anūdya 'alpam eva' iti vyākhyātam. 'Bhadram alpam eva' ity anvayaḥ. 'Abhadraṁ vā svayogyāt' ityādi tu kiyatpadasyaiva tātparyakathanam. Tatra vāśabdo' vadhāraṇe nityety anena sambadhyate. 'Yatnavatām api' ity etad 'bhadram' ity atra sambadhyate. Abhadraṁ svayogyāt---svayogatāyā ādhikyena na bhavatīty arthaḥ. Upasamhāraparatvenottarārdhasya tātparyam āha---'atas tadviṣaye' iti. Ato' śubhasvarūpatvāt tadviṣaye. Tādarthye saptamī. 'Sa cāsau viṣayaś ca' iti vigrahaḥ. Aśubhasvarūpākhyaviṣayam uddiśya kenacid asya śubham bhavatīti manasā dhyātaṁ vācoktam api śubham anṛtam eva bhavatīty arthaḥ. Svoktārthe pramāṇam āha----'ucyate dhyāyate' iti. Kuto'satyaṁ bhavati? ity atas tatra hetum āha---svabhāva iti. Yad yasmāt kāraṇād asatvam asādhutvam. Kutsitanarasya svabhāva eva svarūpam evety anvayaḥ. (*Prabodhinī* 11.28.4)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vāstavavastu ekamātra. Prakṛṭijāta guṇādhāre pratibimbita ha-iyā chāyādharmavaśataḥ vāstavavastura dharma parivardhita haya. Chāyā vā pratiphalita pratibimba kakhana-o ātmamangalavidhāna karite pāre nā; tāhā kona samaye kona vastuke anukūla o kona samaye kona vastuke pratikūla dhāranā karite thāke evam avāstava pratītite vāstavavastura sausādršya laksya kariyā vastu ha-ite pṛthak buddhi kare. Tat-kāle vākyera uccāraņa o manera dhyāna samasta-i vastu-dharma-ha-ite pṛthak ha-iyā abhaktira vicāre nija ahankāra poṣaṇa kare. Jadadhyānera dhyātā o bhogamaya vyāpārera vaktā bhadrābhadravicāre sunipuņa ha-iyā advayajñāna vrajendranandanera sevāvimukha ha-iyā pade. Ātmāra nityadharma supta ha-ile mana-i aņujīvātmāra vikrtiyogyatā lābha kare. Mana āpanāke sevyajñāne rūpa-rasa-gandha-śabdādi svīya bhrtyaganera dvārā sangraha kariyā sukha-duhkhe abhibhūta haya. Tajjanya advayajñānera abhāve vaikunthasevā-rahita vyaktigaņa jada-vicitratā o jada-vaišistyera ādara kariyā thākena. Eirūpa ādarakārī bhogi-sampradāya bhogera viparīta tyāgera kalpanāra dvārā ye dvaitavādera āvāhana karivā kevalādvaitamatavāda pracāre vyasta hana, uhā-o satvera vivarta jānite ha-ibe. Māpiyā la-ibāra tapasyā tāhāke bhaktipatha ha-ite vicyuta kare baliyā advaya jñeya vastute tini gunajāta darśanera āropa karena evam hlādinī, sandhinī o samvit vrttitrayera upalabdhi ha-ite vañcita hana. Tatkāle satya o mithyā, ubhayake-i mithyā baliyā tānhāra dhāraṇā haya. Kintu nityasatyera naśvaratāke jāgatika satyera mithyāra sahita samajñāna karā kartavya nahe. (Gaudīyabhāsyavivṛti 11.28.4)

References

Reference 1: The theme of *Bhāgavata Purāṇa* 11.28.4 was employed by the young Nimāi (Caitanya Mahāprabhu as a child) in his speech to his mother defending his play on the rubbish heap, as conveyed by the Bengali *padyas* of Vṛndāvana Dās in his *Caitanyabhāgavata* (1.7.169-170). The texts of *Caitanyabhāgavata* 1.7.161-179, with Bhakti Siddhānta Sarasvatī's *Gaudīyabhāṣya*, follow:

Vṛndāvana Dāsa (Caitanyabhāgavata)---

Ekadina miśra calilena kāryāntara
Paḍite nā pāya prabhu,---krodhita antara. (CB 1.7.161)
Pāṭhatyāga phale krodhabhare bahir-ndriya-dṛśya
aśuci hāṇḍīte viśvambharera upaveśana--Viṣṇunaivedyera yata varjya-hāṇḍīgaṇa
Vasilena prabhu hāṇḍī kariyā āsana. (CB 1.7.162)
Prākṛta guṇamaya sthāne avasthita dṛṣṭa ha-ileo turīya o śuddhasattva
tadrūṇavaibhaya-dhāmāśraya viṣṇura guṇasparśa-rāḥitya o

Prākṛta guṇamaya sthāne avasthita dṛṣṭa ha-ileo turīya o śuddhasattva tadrūpavaibhava-dhāmāśraya viṣṇura guṇasparśa-rāhitya o viṣṇu-sambandhi śuddhasattva cidvastura samsparśamātre-i vastura guṇadoṣa śuddhi prabhṛti karmamiśra-kaniṣṭhādikārātīta śuddhavaiṣṇava-darśana-śravaṇe-i jīvera bhajana siddhi---

E bada nigūdha kathā,---śuna eka mane

Krsnabhakti siddhi haya ihāra śravane. (CB 1.7.163)

Adhokṣaja viṣṇu o vaiṣṇavera karmajaḍa smārtera vidhiniṣedhātītatva;

śuddhasattvavigraha śrīśeṣakartṛka siṁhāsanādi

daśadehe advayjñāna gaura-kṛṣṇa-sevana---

Varjya-hāndīgaņa saba kari' simhāsana

Tathi vasi' hāse gaurasundara-vadana. (CB 1.7.164)

Parityakta pākapātrera kālimā-liptānga gaurera upamā---

Lāgila hāndīra kālī sarva-gaura-ange

Kanaka-putali vena lepivāche gandhe. (CB 1.7.165)

Śişugaņera tadavastha nimāira viruddhe śacīsamīpe abhiyoga---

Sişugana jānāila giyā śaci-sthāne

"Nimāñi vasiyā āche hāndīra āsane." (CB 1.7.166)

Tattvajñānahīnā bhedabuddhiyuktā strī-abhimāne śacīra nimāike tadavastha-darśane ghṛṇābhare khedokti---

Mā'ye āsi' dekhiyā karena 'hāya hāya'

"E-sthanete, bāpa, vasibāre nā yuyāya. (CB 1.7.167)

Prākṛta śuci-aśuci-bodhahīna jñāne nimāike śacīra tiraskāra o bhartsanā---

Vārjya-hāndi, ihā-saba parasile snāna

Etadine tomāra e nā janmila jñāna?" (CB 1.7.168)

Mātāra prati nimāira svīya pāṭhatyāga-sambandhe pratyabhiyoga---

Prabhu bole,---"Torā more nā dis padite

Bhadrābhadra mūrkha-vipre jānibe kemate? (CB 1.7.169)

Prakārāntare svīya advayajñānatva-kathana---

Mūrkha āmi, nā jāniye bhāla-manda-sthāna

Sarvatra āmāra 'eka' advitīya-jñāna." (CB 1.7.170)

Prabhura tattvaiñāni-śrestha dattāvatārāveśa---

Eta bali' hāse varjya-hāndīra āsane

Dattātreya-bhāva prabhu ha-ilā takhane. (171)

Bāhya-darśane aśuddhisthāna-samspṛṣṭa viśvambharake śacīra śuddhilābhera upāya-jijñāsā---

Mā'ye bole,---"Tumi ye vasilā manda-sthāne

Ebe tumi pavitra vā ha-ibā kemane?" (172)

Prabhukartṛka śacīmātāke svīya aprākṛta guṇadoṣātītatva

o nikhilapāvana-pāvana vāsudevatva-jñāpana---

Prabhu bole,---"Mātā, tumi baḍa śiṣumati!

Apavitra sthāne kabhu mora nahe sthiti. (CB 1.7.173)

Nikhila-punyadhāma viṣṇura pādapadme-i sarva-punyatīrthera avasthāna---

Yathā mora sthiti, sei-sarva punyasthāna

Gangā-ādi sarva tīrtha tahim adhiṣṭhāna. (CB 1.7.174)

Advayajñāna-vimukha bhedabuddhi-vaśe bhoganetrera āvṛta darśane-i akṣajajñāna vā manodharmottha bhadrābhadrajñānarūpa bhrama---

Āmāra se kālpanika 'śuci' vā 'aśuci'

Srastāra ki dosa āche, mane bhāva bujhi'. (CB 1.7.175)

Bhagavadadhokṣaja-padasparśe bhoganetrera aśuddha prākṛta-

bheda-darśana-dhvamsa o vāstavaśuddhi-prākatya---

Loka-veda-mate yadi aśuddha vā haya

Āmi paraśile-o ki aśuddhatā raya? (CB 1.7.176)

Visnusambandhi śuddhasattva dravya o kriyāra vāstava-nirdosatva---

E-saba hāndite mūle nāhika dūsaņa

Tumi yāte visnu lāgi' karilā randhana. (CB 1.7.177)

Viṣṇusambandhi śuddhasattvadravya-samsparśe jīvera guṇadoṣaśuddhi-mala-nāśa-phale dravyera vāstavaśuddhi-prākatya---

Visnura randhana-sthālī kabhu dusta naya

Se hānḍī-paraśe āra-sthāna śuddha haya. (CB 1.7.178)

Bhagavān viṣṇura prākṛta jaḍasamsparśa śūnyatā o viṣṇusamsparśe śuddhasattva-prākaṭya---

Eteke āmāra vāsa nahe manda-sthāne

Sabāra śuddhatā mora paraśa-kāraņe." (CB 1.7.179)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī (Gaudīyabhāṣya on Caitanyabhāgavata)

Varjya,---varjita, parityakta; **hāṅḍī**, saṁskṛta 'hāṇḍī'-śabdera apabhraṁśa, annādira pāka-pātraviśeṣa. (*Gauḍīyabhāṣya* 1.7.162)

Nimāira gauravarņa aṅge dagdha-mṛdbhāṇḍera kālī saṁlagna thākāya tāṅhāke erūpa dekhāitechila ye, keha yena sei soṇāra putulera aṅge gandha arthāt kṛṣṇa agurucandana mākhāiyā diyāche. (*Gauḍīyabhāṣya* 1.7.165)

Paraśile,---sparśa karile; **jñāna**,---śuci-aśuci (pavitrāpavitra) vā medhyāmedhya-bodha. (*Gaudīyabhāsya* 1.7.168)

Bhadrābhadra,---śuci-aśuci, pavitrāpavitra jñāna. (*Gaudīyabhāṣya* 1.7.169)

Advitīya jñāna,---sarvatra advayajñāna-buddhi. (*Gauḍīyabhāṣya* 1.7.170)

(CC Antya 4th pariccheda 176 sankhyāya)---"Dvaite' bhadrābhadra-jñāna, saba---'mano-dharma' / 'Ei bhāla, ei manda', ---ei saba 'bhrama'. " (Bhāg 11.28.4)---"Kim bhadram kim abhadram vā dvaitasyāvastunah kiyat / Vācoditam tad anrtam manasā dhyātam eva ca."

Abhakta prakṛtivādī smārtera vicārānugamane gṛhavratagaṇa akṣajajñāne yerūpa śuddhyaśuddhira vicāra karena, vaiṣṇava-smṛtira tātparya tāhā nahe. Vaiṣṇavasmṛti-mate bhagavatprītyuddeśe anuṣṭhita sevāra kārya o upakaraṇaguli konaprakāre anupādeya, vikṛta vā aśuddha baliyā vivecita ha-ite pāre nā. Śrīgaurasundarera advayajñānasudarśanamūlaka ei śuddhavaiṣṇavasmṛtivicāra sādhāraṇa akṣajajñāna-pramatta smārtaganera prākrta vidhira viparyaya sādhana kariyāche.

(Padmapurāṇe---) "Naivedyam jagadīśasya annapānādikam ca yat /**Brahmavan nirvikāram hi yathā visnus tathaiva tat."

Nivedana-yogya upakaraṇa-i 'naivedya'. Visarjanīya amedhya dravyasamūha kakhana-i viṣṇu-naivedya ha-ite pāre nā. Vaiṣṇavasmṛtite vaiṣṇavera prākṛta-śuddhyaśuddhi-vicārera parivarte viṣṇu-sambandha-darśana-i vihita. Śuddhavaiṣṇavagaṇa svabhāvataḥ-i aprākṛta jīvanmuktera vicārapriya; sādhāraṇa prākṛtadṛṣṭiviśiṣṭa nahena. "Surarṣe vihitā śāstre harim uddiśya yā kriyā / Saiva bhaktir iti proktā yayā bhaktiḥ parā bhavet," "Laukikī vaidikī vāpi yā kriyā kriyate mune / Harisevānukūlaiva sā kāryā bhaktim icchatā," evam "Īhā yasya harer dāsye karmaṇā manasā girā / Nikhilāsv apy avasthāsu jivanmuktaḥ sa ucyate" ityādi śāstravākya etatprasaṅge vicārya.

Vaiṣṇavadarśane śuddhyaśuddhira vicāra smārta-vicāra ha-ite pṛthak, arthāt prākṛta vicāra parityāga kariyā advayajñānavastute sevonmukhatā-vicāre-i darśakera pavitratā o utkarṣāvasthā nirbhaya kare. (*Gauḍīyabhāṣya* 1.7.173-174)

Āmāra,---advayajñāna-vicārahīna baddhajīvera; sraṣṭāra,---jagatsraṣṭā īśvarera. (1.7.175)

Loka-veda-mate,---laukika vyavahāra o vaidika karmakāṇḍānusāre; āmi, sampūrṇa nirdoṣa-guṇākara bhagayān.

Mūle,---svarūpataḥ, vastutaḥ; **dūṣaṇa**,---doṣa, heyatā arthāt aśuddhi, apavitratā, aśucitā; **yāte**, ---yehetu. (*Gaudīyabhāṣya* 1.7.177)

Sthālī,---randhanera vā pākera pātra. Smārtagaņa khādya-viṣaye sakaḍi o ni-sakaḍi vicāra kariyā thākena. Vaiṣṇava-smṛti-anusāre bhagavān, bhakta o grantha bhāgavata evam bhagavat-prasāda-pādodakādi śuddha-sattva cinmaya-vastura sparśa-prabhāve sakala dravya-i atīva spṛśya o pavitrī-bhūta haya, ihā smārtera prākṛta darśanottha śuddhy-aśuddhi-vicārera atīta. (*Gauḍīyabhāṣya* 1.7.178)

Manda,---prākrta, jadīya, heya. (*Gaudīyabhāsya* 1.7.179)

Reference 2: *Bhāgavata Purāṇa* 11.28.4 has been quoted by Kṛṣṇadāsa Kavirāja in the *Antyalīlā* of his *Caitanyacaritāmṛta* (3.4.175). The texts of *Caitanyacaritāmṛta* 3.4.172-179, Kedāranātha Datta Bhaktivinoda's Bengali *Amṛtapravāhabhāṣya*, and Bhakti Siddhānta Sarasvatī's Bengali and Sanskrit *Anubhāṣya*, follow:

Kṛṣṇadāsa Kavirāja (Caitanyacaritāmṛta)

Amānibhakta dainyakrame āpanāke prākṛtajīvābhimāne sunīca jñāna karile-o vastuta tini---ciddarśane bhagavadāśliṣṭa aprākṛta-brahmavastu---

Tomāra deha tumi kara vībhatsa-jñāna

Tomāra deha āmāre lāge amṛta-samāna. (CC 3.4.172)

Aprākṛta-deha tomāra 'prākṛta' kabhu naya

Tathāpi tomāra tāte prākṛta-buddhi haya. (CC 3.4.173)

Nirguṇa aprākṛta-rājye gauṇa aciddarśanottha manodharmasulabha jadīya vidhinisedha-vicārābhāva---

'Prākṛta' haileha tomāra vapu nāri upekṣite

Bhadrābhadra-vastujñāna nāhika 'prākṛte'. (CC 3.4.174)

Gauna aciddarśanottha jadīya bheda-jñānamūlaka manodharme śuci, aśuci vā vidhinişedha samasta-i tulyamūlya o avāstava---

Tathā hi (Bhāg 11.28.4)---

'Kim bhadram kim abhadram vā dvaitasyāvastunah kiyat Vācoditam tad anṛtam manasā dhyātam eva ca.' (CC 3.4.175)

Ślokera sarala nirgalitārtha---

'Dvaite' bhadrābhadra-jñāna, saba---'manodharma'

'Ei bhāla, ei manda', ---ei saba 'bhrama'. (CC 3.4.176)

Tathā hi śrībhagavadgītāyām (Bg 5.18)---

'Vidyāvinayasampanne brāhmaņe gavi hastini

Śuni caiva śvapāke ca paṇḍitāḥ samadarśinaḥ.' (CC 3.4.177)

Yuktavairāgī śuddhabhakta gosvāmī-i sarvatra kṛṣṇasambandha-hetu samadarśana----

Tathā hi tatraiva (Bg 6.8)---

'Jñānavijñānatṛptātmā kūṭastho vijitendriyaḥ

Yukta ity ucyate yogī samalostrāśmakāñcanah.' (CC 3.4.178)

Jada-vidhinişedhātīta naişkarmyalabdha vidvatsannyāsī vā uttama-mahābhāgavatera-i sarvatra śrībhagavadvaibhava-

darśanahetu jadabhedajñānaja vaiṣamyahīna

sudarśana---

Āmi ta'---sannyāsī, āmāra 'sama-dṛṣṭi' dharma Candana-paṅkete āmāra jñāna haya 'sama' (CC 3.4.179)

Bhaktivinoda (*Amṛtapravāhabhāṣya*)

Prabhu sanātanake kahilena,---tumi vaiṣṇava, tomāra deha---aprākṛta, tāhāte 'bhadrābhadra' buddhi karā ucita naya; tāhāte ābāra āmi---sannyāsī, tomāra deha yadi prākṛta-o ha-ita, tathāpi āmi tāhā upekṣā karite pāritāma nā; kenanā, aprākṛtasvarūpa sannyāsīra pakṣe bhadrābhadra-vastu-jñāna thākā kakhana-o ucita naya. (*Amrtapravāhabhāsya* 3.4.174)

(Advayajñāna kṛṣṇapratīti vyatīta tadbhinna māyikapratītiviśiṣṭa) dvaitavastura avāstavatā hetu vākyadvārā udita (kathita) evam manaḥkartṛka dhyāta (yāhā kichu, tāhā) samasta-i 'anṛta'; ata eva tāhāte bhadra-i vā ki āra abhadra-i vā ki? (arthāt tāhāte 'bhadra' vā 'abhadra' erūpa jaḍīya) bheda āche baṭe, kintu advayajñānavastura pratītite se rakama kichu-i nāi. (*Amṛtapravāhabhāṣya* 3.4.175)

Yānhārā vidyāvinayaviśiṣṭa brāhmaṇe evam caṇḍāle, garute evam hastite o kukure samadarśī, tānhārā-i paṇḍita. (*Amṛtapravāhabhāṣya* 3.4.177)

Yini---jñānavijñāna-dvārā paritṛpta, kūṭastha arthāt citsvabhāve sthita, jitendriya evam loṣṭra, prastara o kāñcane samabuddhi tāṅhāke-i 'yogī' arthāt 'yogārūḍha' balā yāya. (*Amṛṭapravāhabhāṣya* 3.4.178) **Bhakti Siddhānta Sarasvatī** (*Anubhāsya*):

Kṛṣṇonmukha bhakta nijasukhaprāptirūpa bhoga-vāsanā-tṛptira janya kona daihika kāmācāra-i svīkāra karena nā; kṛṣṇasukhābhilāṣī ha-iyā ekamātra kṛṣṇaprema-sevāra uddeśe-i yāvatīya aprākṛta bhajana anuṣṭhāna kariyā thākena. Karmigaṇa karmaphala-bhogādhāra prākṛta-dehake naśvara-phalabhogoddeśe niyukta karena. Bhaktagaṇera tādṛśa ceṣṭā nāi,---tānhārā sarvatobhāve sarvadā hari-sevāra uddeśe-i nija-dehera astitva svīkāra o sakalarakāra daihika-kāryadvārā-i śrīkṛṣṇasevāra anuṣṭhāna kariyā thākena. Prakṛtira prati abhiniveśakrame prākṛta-phalabhoga-kāmanāra nimitta-i karmīra deha---prākṛta, ābāra kṛṣṇasevaikaniṣṭhākrame dehāstitva vā daihika kriyādi samasta-i kṛṣṇera aprākṛtasevāpara haoyāya bhaktera cinmaya deha avaśya-i aprākṛta. Kṛṣṇavimukha karmigaṇa yerūpa nija-bhoga-tātparyapara svīya prākṛta-dehera nyāya śuddhabhaktera dehake-o 'prākṛta' baliyā dhāraṇā karena, śuddhabhakta o tad-dāsagaṇa tadrūpa śuddhabhaktera dehake kakhana-o 'prākṛta' baliyā jñāna karena nā arthāt cit o acit, aprākṛta o prākṛta, vidhira atīta o vidhira adhīna vastuke athavā kṛṣṇa o kṛṣṇetara māyāke 'sama' vā 'eka' jñāna kariyā kṛtrima udāratā vā nirapekṣatāra chalanāya cijjaḍa-samanvayavādera āvāhana kariyā kakhana-i nāmāparādhī hana nā; parantu śuddhabhaktera cidānandamaya dehake aprākṛtasvarūpa jāniyā kṛṣṇasevāra upayogī baliyā jñāna karena.

Uttamādhikārī bhakta nijānubhūtike kṛṣṇapremahīna jāniyā āpanāke daridra o prākṛta jīva baliyā mane karena. Prākṛta-sahajiyā prabhṛti upasampradāye kṛṣṇabahirmukha vyaktigaṇa mūrkhatāvaśataḥ āpanādera prākṛta-dehake-i 'aprākṛta vaiṣṇavadeha' baliyā mane kariyā śuddhavaiṣṇavera aprākṛta ācāra vā bhakti ha-ite sudūre vikṣipta haya. Ihā lakṣya kariyā-i loka-śikṣārtha ṭhākura-bhaktivinoda tatkṛta 'kalyāṇa-kalpataru'-granthe likhiyāchena---"Āmi ta' vaiṣṇava, e-buddhi ha-ile, amānī nā haba āmi / Pratiṣṭhāśā āsi' hṛdaya dūṣibe, ha-iba nirayagāmī / Nije śreṣṭha jāni' ucchiṣṭādi-dāne, habe abhimāna bhāra / Tā'i śiṣya tava thākiyā sarvadā nā la-ibe pūjā kāra." Kavirājagosvāmī-o likhiyāchena, (Antya 20 pariccheda 28 saṅkhyāya)---"Premera svabhāva---yāhāṅ premera sambandha / Sei māne kṛṣṇe mora nāhi bhaktigandha." (*Anubhāṣya* 3.4.173)

Bhagavān uddhavake pūrve savistāra-varnita śuddha bhagavajjñāna-varnana-prasange akṣaja-darśanera nindā karitechena---

(Yataḥ) vācā (yat) uditaṁ (kathitaṁ, cakṣurādibhiś ca yat dṛṣyaṁ, yac ca) manasā dhyātaṁ, tat (sarvaṃ) eva ca anṛtaṁ (naśvaraṁ na sarvakālasatyam; ataḥ) avastunaḥ (advayajñānetaravastunaḥ pṛṭhaksattvābhāvena vastutvena svīkartum aśakyasya) dvaitasya (prapañcasya madhye) kiṁ kiyat (kiṁ parimāṇaṁ) bhadraṁ kiṁ (kiyat) vā abhadraṃ? (Anubhāṣya 3.4.175)

Advayajñāna-vrajendranandane avinaśvara-satya nitya-i virājamāna. Dvitīyābhiniveśakrame kṛṣṇetara māyāra haste patita jīvera nija-maṅgala vā amaṅgala-nirṇaya prabhṛti sakala-i saṅkalpa-vikalpātmaka manera dharma. Sva-svarūpa o kṛṣṇake vismṛta ha-iyā jīvera bhoktṛ-abhimāne akṣaja-jñāne bhāla-mandera vicāraceṣṭā nānāprakāra bhrama utpādana kare. (*Anubhāṣya* 3.4.176)

Vidyāvinayasampanne (vidyāvinayābhyām sampanne samyukte sarvabrahmaṇyavirājite, na tu mūrkhe durvinīte) brāhmaṇe śvapāke (caṇḍāle sarvādhame) gavi (pavitrāyām dhenau) śuni (apavitre kukkure) hastini (śuddhāśuddhavicāra-rahite gaje) paṇḍitāḥ (bandhamokṣavidaḥ) samadarśinaḥ (samam brahmaiva draṣṭum śīlam yeṣām te, tulyabuddhayaḥ ity arthaḥ). (*Anubhāṣya* 3.4.177)

Jñānavijñānatṛptātmā (jñānam aupadeśikam, 'vijñānam' aparokṣānubhavaḥ, tābhyām tṛptaḥ nirākāṅkṣaḥ ātmā cittam yasya saḥ ataḥ) kūṭasthaḥ (ekenaiva svabhāvena sarvakālam vyāpya sthitaḥ nirvikāraḥ vā ata eva) vijitendriyaḥ (vijitāni indriyāṇi yena saḥ ata eva) samaloṣṭṛāśmakāñcanaḥ (samāni mṛtpiṇḍapāṣāṇakhaṇḍasuvarṇāni yasya saḥ, loṣṭrādiṣu heyopādeyabuddhiśūnyaḥ ity arthaḥ) yogī yuktaḥ (yogārūḍhaḥ) ucyate. (Anubhāṣya 3.4.178)

Sarvavastute tulyadṛṣṭiviśiṣṭa haoyā-i sannyāsī, paṇḍita vā vaiṣṇavera dharma; yehetu tāṅhāra prākṛta abhiniveśa nāi. Indriyatarpaṇera janya tāṅhāra candanera saugandha grahaṇa karibāra āsakti vā indriya-prītira janya paṅkera durgandha-tyajanecchā nāi. Prākṛtavastu-grahaṇa o tyāga,---ei ubhaya pravṛttira dāsya karite arthāt vaśībhūta ha-ibāra janya agrasara nā ha-iyā, yuktavairāgyaśīla 'vaiṣṇava'---prākṛta bhoga-tyāge udāsīna ha-iyā sudarśana vā cidvilāsa-darśana-viśiṣṭa. (*Anubhāṣya* 3.4.179)

Text 5

Chāyāpratyāhvayābhāsā hy asanto'py arthakāriṇaḥ Evaṁ dehādayo bhāvā yacchanty āmṛṭyuto bhayam. (11.28.5)

Anvayaḥ---(Yathā) chāyāpratyāhvayābhāsāḥ (chāyā pratibimbaḥ, pratyāhvayaḥ pratidhvaniḥ, ābhāsaḥ śuktirajatādir ete) asantaḥ hi (asanto'pi) arthakāriṇaḥ (arthakriyā-sādhakā bhavanti) evaṁ (tathā) dehādayaḥ bhāvāḥ (asanto'pi) āmṛtyutaḥ (mṛtyum abhivyāpya kimvā mṛtyur layo yāvan na līyante tāvat paryantam) bhayaṁ niyacchanti (kurvantīty arthaḥ). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.5)

Anuvāda---Chāyā, pratidhvani evam śuktirajatādi ābhāsa yerūpa mithyā vastu ha-iyāo artha-kriyā-sādhaka haya, serūpa dehādibhāvasamūha mithyā ha-ileo mṛtyukālaparyanta bhaya utpādana kariyā thāke. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.5)

Śrīdhara

Nanv evam sati dehādibhāvānām apy asattvāt katham bhayahetutvam? Tatra sadṛṣṭāntam āha--chāyā pratibimbaḥ, pratyāhvayaḥ pratidhvaniḥ, ābhāsaḥ śuktirajatādiḥ. Ete yathā asanto'py arthakāriņo bhavanti. Ā mṛtyuto mṛtyum abhivyāpya; yadvā, mṛtyur layaḥ---yāvan naiva līyante, tāvatparyantam ity arthaḥ. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.5)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

Tatra āśankāyām. **Arthakāriņo** bhrameṇa vyavahāraprayojakā bhavanti. Pūrvārthe mṛtyor anantaram api samsārapratibhāsād arucer---**yadve**ti. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.5)

Vamśīdhara

Atrākṣipati---nanv iti. Na hy ajātasarpādeḥ kasyacid bhayam astīty āha---katham iti.

Tatrākṣepe. Nanu, vimatam chāyādi sat arthakriyākāritvād vyatireke śuktirūpyavad iti cet, āha---chāyādayo'santo'pi sādhyasatyatvābhāvavanto'pi bādhāt pūrvam arthakāriņa iti dṛṣṭānte hetuvṛṭtyā vyatirekavyāptyasiddhiḥ sādhyābhāvavati vartanena vyabhicārah. Evam ittham.

Dehādaya ādinendriyādigrahaḥ. Asanto'pi, nanu mṛṭānām api narakādibhayaśruteḥ katham āmṛṭyuta iti tatrāha---yadveti. Ity artha iti---layaḥ suṣuptir ātyantiko vā, suṣuptau kṣaṇika-bhayanivṛṭter āntyantike sarvathā bhayanivṛṭter iti bhāvaḥ. Tatra śankāyām sadṛṣṭāntam āha---arthakāriņo bhrameṇa vyavahāraprayojakā bhavanti, pūrvārthe mṛṭyor anantaram api samsāra-pratibhāsād aruceḥ---yadveti dīpikā. Sandarbhas tu---Nanu, yadi paramātmaiva sarvatrāvayavī tato'nyan nāsty eva, tarhi katham śaśaviṣāṇatulye tasminn abhiniveśas, tena vā katham bhramśas syāt? Tatrāha---chāyeti. Viśvanāthas tu---Nanu, yadi dvaitam asad eva, katham tarhi ghaṭa-paṭādimayasya tasyārthakriyākāritvam? Tatrāha---chāyeti. Ete yathāsanto'pi khalv artha-kāriṇas, tathāsad api dvaitam arthakriyākārīty arthaḥ. Evam eva dehādayo bhāvā mithyābhūtā api āmṛṭyuto layaparyantam eva, bhayam samsāraduḥkham jīvebhyo dadatīty arthah.

(Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.5)

Anvitārthaprakāśikā

Nanv evam dehādīnām apy asattvāt katham bhayahetutvam? tatrāha---chayeti. Chāyā mukhādipratibimbam pratyāhvayaḥ pratidhvaniḥ ābhāsaḥ śuktirajatādiḥ. Ete hi yathā asanto'py arthakāriņo bhāvanti. Evam dehādayo'pi padārthāḥ āmṛṭyutaḥ mṛṭyuparyantam; yadvā, mṛṭyuḥ layaḥ yāvan naiva līyante, tāvatparyantam samsārabhayam yacchanti. (5)

Sudarśana Sūri

Ayathāvat gṛhyamāṇānām eva dehādīnām bhayahetutvam, na yathāvat gṛhyamāṇānām ity upapādayati---**chāye**ti. **Chāyā** rākṣasatvena pratīyamānā bhayahetuḥ, na tv anātmatvenānātmīyatvena ca pratīyamānā ity arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.5)

Vīrarāghavācārya

Nanv ātmani dehagatākārasyāsatyatve katham tarhi tadabhiniveśamātreṇānarthaḥ? ity apekṣāyām ayathāvad gṛhyamāṇānām anarthahetutvam dṛṣṭāntamukhenopapādayati---chāyeti. Yathā chāyā rākṣasatvena pratīyamānā bhayahetur, na tv ātmacchāyeti pratīyamānā, yathā ca pratyāhvayaḥ pratiśabdaḥ sa ca giriguhāgatasattvāntaraśabdatvena pratīyamāno bhayahetur, na tv ātmīyatvena pratīyamānaḥ, ābhāsaḥ svapno bādhakavargaḥ, sa ca jāgradavasthā-pratipannatulyatayā pratīto bhayahetur, na tu svāpnatayā, asanto hy arthakāriṇaḥ svayam akāryakarasvarūpā api, ayathāvad gṛhyamāṇā kāryakarā bhavanti. Evam dehādayo bhāvā arthā ātmatayā pratīyamānā ā mṛṭyutaḥ---mṛṭyur atra prākṛtapralayaḥ, ā pralayād ity arthaḥ. Bhayam samsṛtibhayam yacchanti. (Bhāgavatacandrikā 11.28.5)

Vijayadhvaja Tīrtha

Nanu, svabhāvato'śubhajīvasya sadāpy aśubharūpatvāt anyasmāc chubhāśubhayor atyalpatvāt tadviṣayaśubhavacanāder apy anṛtatvād aśubhadehādikam api nāśubhakāraṇam iti tatrāha---chāyāpratyudakābhāsā iti. Hiśabdo yāthārthyam---yathā cchāyāpratyudakābhāsā jīvam apekṣyāsanto'pi niḥśaktā apy arthakāriṇo'rthakriyākāriṇo dṛṣṭāḥ. Evaṁ dehādayo bhāvā amaṅgalā apy āmṛtyuto'ndhatamaḥpraveśaparyantam 'bhayam' ity upalakṣaṇam śubhāśubha-phalam yacchanti, aśubhajīvānām iti śeṣaḥ. 'Nīhāraḥ pratyudaṁ caiva dhūmram ity api śabdyate' (BTN 11.28.5) ity ataḥ pratyudakaṁ nīhāraḥ, ābhāsāḥ sūryakāntādayaḥ----'nedaṁ rajatam' itivan 'neyaṁ chāyā' iti bādhakapratyayānudayāt. Etaddṛṣṭāntena na dehādīnām mithyātvaṁ vivakṣitaṁ, kintu niḥśaktitvam eva----'Vyapekṣya jīvaṁ dehādiniḥśaktatvād avastv api / Punaḥ śubhāśubhaṁ nṛṇāṁ yacched eva śubhāśubham / Chāyānīhārakābhāsā niḥśaktā api kāryadāḥ / Evaṁ śubhādidehāder bhavet kārye śubhādikam' (BTN 11.28.5) [ity] etadvacanāt. 'Bhayam abhayam' iti vā padacchedaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.5)

Jīva Gosvāmī

Nanu, yadi paramātmaiva sarvatrāvayavī, tato'nyan nāsty eva---tarhi katham śaśaviṣāṇatulye tasminn abhiniveśaḥ syāt, tena vā kathambhūtam? ity āśaṅkyāha---**chāye**ti.

(Kramasandarbha 11.28.5)

Viśvanātha

Nanu, yadi dvaitam asatyam eva, katham tarhi ghaṭapaṭādimayasya tasyārthakriyākāritvam? Tatrāha---chāyā pratibimbaḥ, pratyāhvayaḥ pratidhvaniḥ, ābhāsaḥ śuktirajatādiḥ, ete khalv asanto'py arthakāriņo yathā bhavanti, tathaivāsad api dvaitam arthakriyākārīty arthaḥ. Evam eva dehādayo bhāvā mithyābhūtā api ā mṛtyuto mṛtyur layas, tatparyantam eva bhayam samsāraduḥkhamayam yacchanti jīvebhyo dadati. (Sārārthadarśinī 11.28.5)

Śukadeva

Nanv evam cet, tarhi loke katham devarājādibhyo bhayam pratīyate? ity āśankya dṛṣṭāntena samādhānam āha---chāyeti. Chāyā pratibimbaḥ chāyaiva vā, pratyāhvayaḥ pratidhvaniḥ, ābhāso mṛgamarīcikādiḥ, te yathā'santo'pi bimbādinairapekṣyeṇa avidyamānā api bimbādisāpekṣyasiddhatvād atajjñānaviṣaye akāryakāriṇo'pi arthakāriṇaḥ tattvabuddhyā duḥkhādi-

kāryakāriņo'pi dṛṣṭāḥ, ajñānām paśūnām ceti śeṣaḥ. Chāyādīnām anyathājñānenaiva duḥkhādi-kāryakāritvam, na tu chāyādijñānena, chāyāyāś ca tattvabuddhyā palāyanapatanādikāryam dṛśyate gālipradānādipratidhvaneḥ kāryam mṛgamarīcikāyā jalabuddhyā dhāvanarūpam kāryam dṛśyate, **evam** devarājādi**dehādayo bhāvāḥ** kāryarūpāḥ asvatantrāḥ anityā api īśvarādhīnam sarvam iti jñānābhāvavatām **āmṛṭyutaḥ** mṛṭyum abhivyāpya **bhayam** pra**yacchanti**. Nanūkta-jñānavatām dehādivyatiriktānām cetanānām jñānasvarūpatvena bhagavadātmakatvena tad-adhīnatvena ca sarvatra samatvān na bhayādihetutvam, ato dehādibhayādihetutvam uktam iti bhāvaḥ. (*Siddhāntapradīpa* 11.28.5)

Madhva

Svabhāvato'subhasyāsubhadehādikam nāsubhakāraṇam, tarhīty ata āha---chāyā-pratyudakābhāsā iti.

'Vyapekṣya jīvam dehādi niḥsaktatvād avastv api
Punaḥ śubhāśubhanṛṇām yacched eva śubhāśubham **Chāyā**nīhārak**ābhāsā** niḥsaktā api kāryadāḥ

Evam śubhādidehāder bhavet kāryam śubhādikam' iti sumate.

'Nīhāraḥ **pratyudam** caiva dhūmram ity abhiśabdyate' iti śabdanirṇaye.

(Bhāgavatatātparyanirnaya 11.28.5)

Ayi Naraharyācārya

'Chāyāpratyudakābhāsā hy asanto'py artha-kāriṇaḥ / Evaṁ dehādayo bhāvā yacchanty āmṛtyuto bhayam' ity asya 'durgamārthatvāt prakṛtāsaṅgatatvāc ca' ity āśaṅkya prakṛte saṅgatim tāvad darśayati---svabhāvata iti. Idānīm ślokam pramāṇodāharaṇenaiva vyākhyāti---vyapekṣyeti. Śubhāśubhanṛṇāṁ svataḥ śubhāśubhasvarūpamanuṣyāṇām ity arthaḥ. 'Chāyā-nīhārakābhāsāḥ' ity anena 'chāyāpratyudakābhāsāḥ' iti vivṛtam. Pratyudakaśabdena nīhārakam ucyata ity uktam bhavati. 'Asanto'pi' ity asya vyākhyānam 'niḥśaktā api' iti. 'Kāryadāḥ' ity anena 'arthakāriṇaḥ' iti vyākhyātam. Upasamharati---evam iti. Śubhādi-dehādeḥ śubhāśubhadehādeḥ sakāśād ity arthah. Śubhādikaṁ śubhadehaprāptau śubham, aśubhadehaprāptāv aśubham ity arthaḥ. Pratyudakaśabdasya nīhāravācitve'bhidhānam āha---nīhāra iti. (Dīpikā11.28.5)

Chalārī Nārāyaņācārya

Chāyāprakṛtyudaketi śloke'satā chāyāder yathā'rthakāritvam, tathā'sato'pi dehāder bhedakāritvam ucyate. Tasya prakṛtena na sangatir dṛśyate. Tathā'sato'rthakriyākārikatvam aprāmāṇikam pramāṇaviruddham cety ata ādau ślokasya sangatim āha---svabhāvato'śubhasyeti. Yadi svabhāvato'śubhasya pumso viṣaye śubhavacanāder aśaktatvād uktam vivakṣitam ca śubham na bhavati, tarhi tasyāśubhadehādikam aśubhasya kāraṇam na bhavet. Aśubhasya siddhatvena tatra dehāder aśaktatvād iti yataḥ śankā prāptā'taḥ tacchankāparihārāyety arthaḥ. Evam sangatim uktvedānīm pramāṇenaiva ślokam vyācaṣṭe---vyapekṣya jīvam iti. Śubhāśubham---śubham brāhmaṇādi, aśubham antyajādi jīvam apekṣya viśeṣena niḥśaktatvād aśaktatvād eva vāvastv api nṛṇām punaḥ śubhāśubham yacched evety anvayaḥ. Nīhāras tuṣāraḥ----'Avasyāyas tu nīhāras tuṣāras tu hinam himam' (...) ity abhidhānāt. 'Tuṣāro'mbukaṇaḥ smṛtaḥ' (...) ity-abhidhānāt tuṣāro'mbukaṇaḥ. 'Śubhāśubhādikam' ity atrādiśabdadvayenāśubham grāhyam. Ayam bhāvaḥ---aśubhadehādikam yady api svābhāvikāśubhādikam pratyaśaktatvena kāraṇam, tathā'py aśvatthāntyajādiśubhāśubhacchāyā tu gangāmūtrādiśubhāśubhatuṣāravad viriñcakalpādipratibimbavad asvābhāvikaśubhādikam prati

saktatvāt kāraņam bhavet. Na ca śubhavacanādikam api tathā tasya svābhāvikaśubhaviṣayatvād asvābhāvikaśubhaviṣayatve tasyānṛtatvam na syāt. Aśubhasvabhāvasyāpi pumso'svābhāvikasya prāptasiddhatvād iti. **Chāyāpratyudake**ty atra **pratyudaka**padam nīhārārthatvena pramāṇena vyākhyātam. Tatrābhidhānam paṭhati---**nīhāraḥ pratyudam ce**ti. (*Prabodhinī* 11.28.5)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Pratibimba chāyā, pratidhvani, śuktite muktā jñānarūpa bhramādi avāstavavastu pratīti. Ihāra sahita vāstavavastusamūhera sausādṛśya thākile-o uhā vāstava vastu nahe, avāstava vastuparyāye jīvaddaśāya tātkālika paryāyamātra, yehetu aiguli anitya naśvaradharme avasthita. Jīvera pratītigatasattāya jīvatkālaparyanta avasthiti thākibe. Pratīti-vaiṣamya baddha o muktadaśāya lakṣītavya viṣaya; yāhārā ihā anādara kare, tāhārā-i advayajñānarahita durvivekī o bhrānta. Bhagavānera abhayacaraṇasevāvañcita abhaktagaṇera śokamohabhayādira dhāraṇā tāhādigake ācchanna kare. Svarūpajñānera bhrānti jaḍa o sūkṣma śarīrake śarīriparyāye gaṇanā kare. Kṣaṇabhaṅgura pratītigata bhāvasamūha tāhādera saṅga parityāga karāya viśvake abhāvamaya rājya baliyā jānite pāre. Nitya vartamāna vastura sahita alpakālasthāyī pratītigata sattā-sthāpana asacceṣṭāra antargata nahe. Sevānukūla ceṣṭā kakhana-o serūpa anitya nahe. (Gauḍīyabhāṣyavivṛti 11.28.5)

Texts 6-7

Ātmaiva tad idam viśvam sṛjyate sṛjati prabhuḥ Trāyate trāti viśvātmā hriyate haratīśvarah. Tasmān na hy ātmano'nyasmād anyo bhāvo nirūpitaḥ Nirūpite'yam trividhā nirmūlā bhātir ātmani Idam guṇamayam viddhi trividham māyayā kṛtam. (11.28.6-7)

Anvayaḥ---Īśvaraḥ prabhuḥ viśvātmā (viśvarūpaḥ) ātmā eva tat idam (avayavirūpaṁ) viśvaṁ sṛjati (ataḥ svayam eva) sṛjyate (tathā) trāti (pālayati) trāyate (pālyate) harati (vināśayati) hriyate (vinaśyate ca) tasmāt anyasmāt (sṛjyādivastuvyatiriktāt) ātmanaḥ anyaḥ (pṛthak) ayaṁ bhāvaḥ na hi nirūpitaḥ (na nirṇīto bhavati, tathā) nirūpite (nirṇīte) ātmani trividhā (ādhyātmikādirūpā) bhātiḥ (pratītiḥ) nirmūlā (mithyaiva bhavati, yataḥ) idam (ādhyātmikādi) trividhaṁ guṇamayaṁ māyayā kṛtaṁ (kalpitaṁ ca) viddhi (jānīhi).

Anuvāda---Īśvara prabhu viśvarūpī paramātmā-i ei viśvera sṛṣṭi, pālana o vināśa karena baliyā vastutaḥ svayam-i sṛṣṭa, pālita o vinaṣṭa ha-iyā thakena. Ei sṛjyādivastu tadatirikta paramātmā ha-ite pṛthagrūpe nirṇīta haya nā-i. Sutarām eirūpe vastutattva nirṇīta haoyāya ātmamadhye ādhyātmikādibhede ye trividhapratīti haya, tāhā mithyā baliyā jānibe. Yehetu ādhyātmikādi guṇamaya trividha bhāva māyākalpita-i ha-iyā thāke. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.6-7)

Śrīdhara

Nanu, sṛṣṭyādiśrutibhir eva dvaitam nirūpitam, katham asatyam syāt? Tatrāha---**ātmaiv**eti sārdhadvābhyām. **Trāyate** pālyate. **Trāti** pālayati. **Anyasmāt** sṛjyādivyatiriktāt. **Trividhā** ādhyātmikādirūpā. **Bhātiḥ** pratītiḥ. Nanu, katham nirmūlam pratīyate? Tatrāha---**idam** iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.6-7)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

Viśvasyaikātmatvam manasi kṛtvā śaṅkate---**nanv** iti. **Nirūpitam** svatantrasattākatvenaiva varṇitam. Siddhānte tu prakṛtes tadbahiraṅgaśaktitve puruṣasya ca tattaṭasthaśaktitve tad-

abhedāt, tadātmakasya viśvasyāpi tadrūpatvāt, tattaddvārātmana eva srjyatvāditvam dvāratve'pi sākṣānnirdeśaḥ śrutau śrūyata eva, yathā pūrvamīmāmsāyām 'paśunā yajeta vrīhibhir yajeta' (...) ityādau paśvādīnām hṛdayādirūpam havirdvāraiva karaṇatvam siddhāntitam, tathottara-mīmāmsāyām api tattaddvāraiva sṛṣṭyādikriyāyām karmatvam ity arthaḥ. Yasmāt sṛjyādi-vastunaḥ svatantrasattā nāsti, **tasmāt** svarūpaśaktyā **sṛjyādivyatiriktāt**. '**Sṛṣṭyādi**' iti lekhaka-bhramaḥ. '**Idam**' iti sārdhakam. **Idam** ādhyātmikādirūpam māyayā vastutas tat-sambandhābhāve'pi tattatsambandhapratyāyikayā bhagavato bahirangaśaktyā, yathoktam tṛtīye--'Seyam bhagavato māyā yan nayena virudhyate' (Bhāg 3.7.9) ityādinā.

(*Dīpinīvyākhyā* 11.28.6-7)

Vamśīdhara

Na ny āpto vedo'sad vadatīti punar ākṣipati---**nanv** iti. Sṛṣṭyādītyādinā sthityādigrahaḥ. Śrutayas tu---'Yato vā imāni bhūtāni jāyante' (TU 3.1.1) ityādyāh. **Tatrā**kṣepe. Atra sphuṭam artham āha---'Yat srjati brahmā yas trāti viṣṇur yaś ca harati rudraḥ yac ca srjyate trāyate hriyate ca viśvam tat sarvam ātmaivāham eva' (...) svapne viśvasraṣṭṛhantṛtrātṛṇām svapnasāksyātmāvyatirekavat. Ato matsattayaiva sattvapratītir na madatiriktam kiñcid astīti bhāvah. Viśvasyaikātmakatvam manasi kṛtvā śaṅkate---**nanv** iti. Nirūpitam svatantrasattākatvenaiva varnitam. Siddhānte tu prakrtes tadbahirangaśaktitvena purusasya tatasthaśaktitvena tadabhedātmakasya viśvasyāpi tadrūpatvāt taddvārātmana eva srjyatvādikam dvāratve'pi sākṣānnirdeśaḥ. Śrutau śrūyata eva yathā pūrvamīmāmsāyām---'Paśunā yajeta' (...), 'Vrīhibhir yajeta' (...) ityādau paśvādīnām hrdayādirūpahavirdvāraiva karaņatvam siddhāntitam. Tathottaramīmāmsāyām api tattaddvāraiva srstyādikriyāyām kartrtvam karmatvam cety arthah. Ata eva viśvanāthenāpi---Kartāpi karmāpy ātmaiva, na tato'nyad dvaitam iti bhāva iti siddhāntitam. Yata ātmaiva sarvasvarūpas, tasmādd hetoh. Pramātrpramānapramevarūpā vā trividhā. Atrāksipati--nanv iti. Māyāmayatvam anumānena sādhayati---vimatam māyāmayam gunamayatvāt, vyatireka ātmavad iti. Ātmanah paramātmanah sakāśād anyo bhāvah padārtho na. Kīdrśād ātmanaḥ? Anyasmāt srjyādivastuvyatiriktāt. Trividhādhyātmikādirūpā bhāti pratītir **nirmūle**ti. Yadi paramātmaiva viśvam abhūt, tadā paramātmānas traividhyābhāvāt kuta āyātam etat traividhyam iti nirmūlatvam. Sandarbhas tu---tasmād viśvasmin yah kaścid api bhāvah, sa paramātmano nānyo nirūpitah kāraņam vinā kāryasyāsiddhatvād iti bhāvah. Tarhi tasyaiva vikāritvam syād, ata āha---anyasmād iti. Tathā cācintyaśaktyā nirvikāratvena svata eva tattadbhāvāt tasyānyatvam iti bhāvah. Yā tv ādhyātmikādirūpā pratītis tato'nyatvenāvivekibhir nirūpitā sāpy **ātmani** śuddhe **nirmūla**iva. Vastutas tatsambandhābhāvād iti bhāvah. Ayam bhāvah---idam ādhyātmikādirūpam bhagavato bahirangaśaktyā māyayaiva, vastutas tatsambandhābhāve'pi tatsambaddhatvena pratyāyitā---'Seyam bhagavato māyā yan nayena virudhyate' (Bhāg 3.7.9) iti tṛtīye śrī-maitreyokteḥ. **Māyayā** dustarkyaśaktyeti pariṇāmavādinaḥ; **māyayā**'jñāneneti vivartavādinah. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.6-7)

Sudarśana Sūri

Evam stutinindāhetubhūtarāgadveṣābhāvāya cidacidātmake prapañce cidacidbhedam uktvā, kṛtsnasya bhagavadātmakatvam bhagavataḥ sarvavidhakāraṇatvam ca pratipādayati---**ātmaive**ti. Ātmā paramātmā sṛjyate sṛjatīti upādānatvam nimittatvam ca darśitam. Tasmān na hīti. Abrahmātmakam vastu na prāmāṇikam ity arthaḥ. Trividhā samavāyyasamavāyinimittarūpa-kāraṇabhedaviṣayā matir ātmani paramātmani mūlapramāṇaśūnyā, tasyaiva sarvavidha-kāraṇatvād ity arthaḥ. Paramātmana evopādānatve tasya guṇatrayakāluṣyavyāvṛttyartham āha---idam guṇamayam iti. Guṇamayam sarvam māyayā kṛtam prakṛtipariṇāmarūpam paramātma-

svarūpe prakāriņi mayi kṛtam ity arthaḥ. Śarīrabhūtacidacidgatā guṇatrayatadvaśyatvādidoṣāḥ paramātmānam na spṛśantīty abhiprāyaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.6-7)

Vīrarāghavācārya

Evam stutinindāhetubhūtarāgadvesābhāvāya cidacidātmakaprapañce cidacidbhedam uktvātha kṛtsnasya jagato brahmopādānakatvena tadananyatvāc ca na stutyādīty āha---ātmaiveti sārdhais tribhih. Ātmā paramapurusah. Tad ekātmakam dvyātmakam cedam viśvam ātmaiva paramātmaivety arthaḥ. Tad upapādayati---srjyata iti. Svayam cidacidviśiṣṭākāreṇa 'srjyate trāvate hrivate' ity etaih padair upādānakatvam uktam, srjatīty-ādibhir nimittatvam, tac ca viśeṣākāreṇaivety avagatam. Tatra 'prabhuḥ' ity anena upādānatvopayuktam sarvaśaktimattvam vivakşitam---prabhuh samarthah, sarvaśaktir iti yāvat. Rakşyatvarakşakatvayor ekasminn upapattidyotanāya 'viśvātmā' ity uktam---ātmā hy antah praviśya praśāsanena dhārakah, karmānugunam tattvam eva hīśvarasya raksakatvam nāma, viśvasya śarīratvoktyā sāksādrakṣyatvam, taddvārā tv 'ātmanaḥ' iti phalitam śarīragatadharmāṇām taddvārā śarīriparyantatvam nāma tannirvāhakatvam eva. '**Īśvarah**' ity anena krtsnasya jagatah samhāryasya tadvibhūtitvāvagamāt tadicchāpratighātakābhāvah phalita iti. Tasmād iti. Tasmāt svanisthasyābrahmātmakasya vastuno'bhāvāt; yadvā, brahmana eva krtsnaprapañcopādānatvād viśvākāreņa tasyaivāsthitatvād anyasmāt pṛthaksiddhād ātmano brahmaņah sakāśād anyah pṛthaksiddho bhāvaḥ, na hi nirūpitaḥ anyasmād ātmā pṛthaksiddhaḥ, tac cātmanaḥ pṛthaksiddham ity evam na nirūpayitum śakyam ity arthah. Nanu, vaiśeşikādaya īśvarasya nimittatvam eva manyanta iti katham tasyopādānatvam apīty atas tan nirākurvann āha---nirūpiteti. Trividhā samavāyyasamavāyinimittarūpamithahkāranabhedavisayā ātmani vaiśesikādyātmani bhātir ābhātiḥ, pratītir iti yāvat. **Nirmūlā** pramāṇaśūnyeti **nirūpitā**; yadvā, jagat kāryam cet, kāraṇena mitho'bhinnena bhavitavyam ity evam 'nirūpitā bhātir nirmūlā' ity arthaḥ. Pramāṇābhāvo'pi yukter eva mūlam iti na vācyam, kālaghaṭasamyogam prati kālasyaikasyaiva nimittopādānatvobhayavidhakāranatvasva tair apv avašyābhyupagamyatvād iti bhāvah. Yadvā, yato'nyo'nyābhāvo na nirūpyas, tato nindāpraśamsopeksārūpena trividhavisayā pratītir bhramātmikety āha---nirūpiteti. Nirmūlā pramānaśūnyā, kevalam bhramarūpeti yāvat nirūpitā niścitā. Nanu, paramātmana upādānatve vikārāśrayatvāpattir ity ata āha---idam iti. Idam paridrśyamānam trividham nindāpraśamsopeksāvisayatvena pratīyamānam; yadvā, sargasthitilayarūpāvasthāyuktam jagad **guņamayam** sattvādiprakṛtiguṇavikārarūpam **viddhi**, ato vikārāḥ parināmādayo gunagatā eveti bhāvah. Gunamayasya katham paramātmopādānakatvam? ity atas tad viśinasti---māyayā kṛtam---māyayā sankalparūpena jñānena guņesu praviśya kṛtam, ata upādānatvam apy aviruddham, tasya sarvātmakatvād iti bhāvaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.6-7)

Vijayadhvaja Tīrtha

Satyasankalpena satyakarmaṇā nirastakuhakena parameśvareṇa sṛṣṭatvād idam sarvam satyam na mithyābhūtam iti bhāvenāha---ātmaiveti. Prakṛtyādyupasarjanam vinā sarjanādikartuḥ samartha ity artha evaśabdaḥ---paramātmaivedam sarvam sṛjati, trāti, harati viśvātmā svayam eva svātmanaiva sṛjyate, trāyate, hriyate ca, dīpād dīpāntaravat 'īśvaraḥ' ity anena karma-kartṛvirodham pariharati 'prabhuḥ' ity anena ca manusyeṣv etāvantam kālam sthāsyāmīti cintanam evātmanas trāṇam nānyad akhaṇḍasvāmitvāt samarthatvāc ceti sūcayati---'Dīpād dīpāntaram yadvat sṛṣṭir īśasya kīrtyate / Etāvat kālam āśisye mānuṣyeṣv iti cintanam / Viṣṇos trāṇam samuddiṣṭam svasyaiva svecchayaiva tu / Dīpād dipāntarasyeva hy ekībhāvaś ca samhṛtiḥ' (BNT 11.28.6) iti vacanāt 'avidyayā kṣiptamatiḥ svātmānam sṛjati' ityādidurmatam nirastam ityādi boddhavyam 'hriyate' ity anena dipāntarasya dīpa ivaikībhāvaḥ samhāra iti

darśayati---'Pūrnam adah pūrnam idam pūrnāt pūrnam udacyate / Pūrnasya pūrnam ādāya pūrnam evāvasisyate' (BU 5.1.1) iti śruteh. Nanu, hiranyagarbhādeh srastrtvādivādini vede jagati katham harer eva srastrtvādikam avadhīyata iti śankā dhik kurvann iva pariharann upasamharati---tasmād iti. Yasmān niravakāśapramāṇabalā harir eva srstyādikartā, tasmād amusmāt ātmano harer anyo bhāvah srstyādikartā na nirūpitah kutrāpi veda ity anvayah. Nanu, piteva putrāder harer api sṛṣṭyādikartānyaḥ kim na syāt? ity ato vāha---tasmād iti. Yasmāt svātmanaiva svayam srjyate ityādikam prāmānikam, tasmād ātmanah parameśvarasya bhāvah srstyādikartāmuşmādd harer anyo nāsti--- 'Srstisthitis' ca samhāro bhāvanam samudāhṛtam / Tad yaḥ karoti puruşah sa bhāva iti kīrtitah' iti vacanāt bhāvah sabdasya sṛṣṭyādikartṛtvaśabdāvācyatvam siddham anenoktaśankāyāh kah parihāra āyāta iti tatrāha---nirūpiteti. Anyena srstisthitisamhāra iti **trividhā** mayi vidvadbhir naiva **nirūpitā**, **nirmūlā** pramāṇavarjitā---- 'Anyasmāt sṛṣṭisamhārau sthitiś ca paramātmanaḥ / Nirūpitā na vidvadbhiḥ pramāṇābhāvato harer' (...) iti. 'Vidvadbhih' iti viśesanād āsuramata eva, tathā pratibhānam iti jñāyate paramātmanah sattvādigunarahitatvād anyatah srstyādikam na yuktam, gunasya gunabaddhatvād anyato yujyata ity āśayenāha---idam iti. Māyayā harer icchayā kṛtam idam trividham srstisthitisamhārā iti tritvasankhyāviśistam **ātmani** jīve **guņamayam** sattvādiguņādhīnam **viddhi**, na paramātmana iti śesah---'Gunasambandhayogyānām utpattyādyāh syur anyatah / Sarvadā nirgunasyāsya sargādyāh syuh kuto'nyatah' iti. Ato viśesah kalpya iti anena sattvādiguņesu kāraņatvena siddheşu katham anyo bhāvo nāstīti samañjasam syād itīyam āśankā parihṛtā. 'Viddhi' iti puruṣārthopāyāngatvād idam evāvaśyam jñeyam iti nirdhārayati---'māyayā' ity anena guṇānām acetanatvena svatahpravrttyanupapatteh kāryeşu pravartakatena harer mukhyakāranatvam eva dhrtam. (*Padaratnāvalī* 11.28.6-7)

Jīva Gosvāmī

Viśvasyaikātmakatvam yojayati---ātmaiveti dvayena. Prabhuḥ tattacchaktiyukta ātmā svayam eva tad idam viśvam avayavirūpam sṛjati, ataḥ svayam eva sṛjyate prakāśyata ity arthaḥ. Evam trāti trāyata ity-ādi. Tasmād viśvasmin yaḥ kaścid api bhāvaḥ, sa paramātmano nānyo nirūpitaḥ, kāraṇam vinā kāryasyāsiddhatvād iti bhāvaḥ. Tarhi tasyaiva vikāritvam syād ity āśaṅkyāha---anyasmād iti. Tathāpy acintyaśaktyā nirvikāratvena svata eva tattadbhāvāt tasyānyatvam iti bhāvaḥ. Yā tv iyam ādhyātmikādirūpā trividhā bhātiḥ pratītis tato'nyatvenāvivekibhir nirūpitā, sāpy ātmani śuddhe nirmūlaiva, vastutas tattatsambandhābhāvād iti bhāvaḥ. Katham? Tatrāha---idam iti sārdhakam. (Kramasandarbha 11.28.6-7)

Viśvanātha

Nanu ca, sṛṣṭyādiśrutibhir eva dvaitam nirūpitam, katham asatyam syāt? Tatrāha---ātmaiveti dvābhyām. 'Sṛjyate sṛjati' iti sṛṣṭyādeḥ kartāpi karmāpy ātmaiva, na dvaitam tato'nyad iti bhāvaḥ. Trāyate pālyate. Ātmanaḥ paramātmanaḥ sakāśād anyo bhāvaḥ padārtho na. Ātmanaḥ kīdṛśāt? Anyasmāt sṛjyādivastuvyatiriktāt. Trividhā ādhyātmikādirūpā bhātiḥ pratītiḥ nirmūleveti. Yadi paramātmaiva viśvam abhūt, tadā paramātmanas traividhyābhāvāt kuta āyātam etat traividhyam? iti nirmūlatvam. Nanu, katham traividhyam pratīyate? Tatrāha---māyayā kṛtam---'māyayā dustarkyaśaktyā' iti pariṇāmavādinaḥ, 'māyayā ajñānena' iti vivartavādinaḥ. (Sārārthadarśinī 11.28.6-7)

Śukadeva

Evam nānādevādibhāvadarśanasya bhayahetutvam śrutvā yathā yena jñānena bhayam na bhavet, tad evādiśyatām ity uddhavavivaksām jñātvā viśvam ekātmakam paśyann iti yad uktam, tad eva vivrnoti---ātmaiveti. Yasmāt sarvam brahmātmakam jagat, tasmād ātmaiva paramātmaivedam viśvam srjati, trāti, harati viśvātmā ca svātmanaiva srjyate, trāyate, **hriyate**. **Eva**kārah kārakāpeksām nirākaroti. '**Īśvarah**' ity anena kartrtvavirodhah parihrtah. 'Prabhuḥ' ity anena tasya sarvarūpatve'pi sarvadoṣāspṛṣṭasvabhāvatvam dyotitam, anena paramātmano jagajjanmādyabhinnanimittopādānakāranatvam apy uktam---'Yato vā imāni bhūtāni jāyante' (TU 3.1.1), 'Sarvam khalv idam brahma, tajjalān iti śānta upāsīta' (CU 3.14.1), 'Janmādy asya yataḥ' (BS 1.1.2), 'Tadananyatvam ārambharaṇaśabdādibhyaḥ' (BS 2.1.14), 'Prakrtiś ca pratijñādrstāntānuparodhāt' (BS 1.4.23) ityādiśrutisūtrebhyah. Ittham sarvajñah karuņāsāgaro bhagavān uddhavam upalakṣya, sarvamumukṣuhitāya sarvaśāstrasiddhāntam upadiśyedānīm eko'dvitīyo nirviśesaś cinmātrah śuddhabuddhātmā niskriyatvān na srstyādikartā, kintu tasvānādimāvākalpita īśvarākhya evopādhibhūtarajahsattvādigunakrtabrahmavisnurudrarūpair jagatsrstisthitisamhārān karotīti kesancin matam nirākurvann āha---tasmād iti. Yasmāt prabalaśrutyādipramāṇabalāt paramātmaiva sṛṣṭyādikartā paramārthabhūtaś ca, tasmād amuşmād ātmanah srstyādikartur harer anyo bhāvah srstyādikartrtvaśūnyah satyo na hi nirūpitah, vyāsādibhir iti śesah. Mumuksūnām moksaphalārthabrahmajijñāsām vidhāya, tajjñānārtham jagajjanmādikāraņatvasyaiva brahmalakṣaṇasya sūtritatvāt 'anyasmāt' iti pāṭhe tu anyasmān māyātadguņakālakarmādivilakṣaṇād ātmano 'nyo bhāvaḥ māyākalpita īśvarākhyaḥ sṛṣṭyādikartā na hi nirūpitaḥ kutrāpi śāstre ity arthaḥ. Ubhayasminn api pāṭhe ātmani paramātmani **iyam trividhā bhātir** māyayā brahmaviṣnurudrātmikā trividhakāraṇā pratītir nirūpitā māyāvādibhir iti sesah. Nirmūlā vedapramānasūnyā, tasmāj jīvānām paratattvavimukhīkaraņāya teṣām pravṛttir iti bhāvaḥ. Athavā, sarvātmakatvād yataḥ paramātmana eva sarvavidhakāranatvam, tasmād amuşmād ātmano'nyo bhāvo'brahmātmakapadārthah kaścin na nirūpitah eva sarvakāranarūpe ātmani sati samavāyyasamavāyinimittabhedena trividhābhātir matis tārkikair nirūpatā nirmūlā śrutipramāṇaśūnyety arthaḥ. Nanv ekeśvarakrtam evedam iti cet, katham śāntadhīrādirūpabhinnam? ity apeksāyām āhārdhena---**idam** iti. Trividham devāsuramanusvādirūpam idam višvam māvavā īšvarašaktyā krtam gunamavam sattvādiguņapariņāmam viddhi, guņatrayapariņāmitvād eva svarūpasvabhāvabheda ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.6-7)

Madhva

Idam viśvam srjati trāti harati ca svayam svātmanaiva srjyate trāyate hriyate ca.

'Dīpād dīpāntaram yadvat sṛṣṭir īśasya kīrtyate Etāvat kālam āśiṣye mānuṣeṣv iti cintanam Viṣṇos trāṇam samuddiṣṭam svasyaiva svecchayaiva tu

Dīpe dīpāntarasyeva hy ekībhāvaś ca samhṛtiḥ' iti ca.

'Pūrņam adaḥ pūrņam idam pūrņāt pūrņam udacyate

Pūrņasya pūrņam ādāya pūrņam evāvasisyate' (BU 5.1.1) iti ca.

Ātmanaḥ parameśvarasya tasmād anyo bhāvo nāsti---

'Sṛṣṭiḥ sthitiś ca samhāro bhāvanam samudāhṛtam

Tad yaḥ karoti puruṣaḥ sa **bhāva** iti kīrtyate' iti viveke.

Anyena sṛṣṭiḥ sthitiḥ samhāra iti **trividhā matir** vidvadbhir **na**iva **nirūpitā**; **nirmūlā** pramāṇavarjitā--- '**Anyasmāt** sṛṣṭisamhārau sthitiś ca param**ātmanaḥ**

Nirūpitā na vidvadbhiḥ pramāṇābhāvato hareḥ' iti brahmatarke.

Anyataḥ sṛṣṭisthitisamhāra iti trayam guṇamayam sattvādiguṇādhīnam---

'Guṇasambandhayogyānām utpattyādyāḥ syur anyataḥ

Sarvadā nirguņasyāsya sargādyāḥ syuḥ kuto'nyataḥ' iti ca. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.6-7)

Ayi Naraharyācārya

Ātmaiva tad idam viśvam srjyate srjati prabhuḥ / Trāyate trāti viśvātmā hriyate haratīśvara ity atrā'tmā idam viśvam srjati, trāti, haratīty anvayasya jātatvāt srjyate, trāyate, hriyate ity ananvitam ity āśankya yojanām āha---idam iti. Tena prabhur viśvātmeśvara idam viśvam srjati, trāti, harati, ātmā svayam svenaiva srjyate, trāyate, hriyate cety anvayopapatter iti darśitam. Ātmaśabdasya svayam ity artham angīkrtya srjyata ity-āder anvayo darśitas, tad anupapannam paramātmanah srstyādisadbhāve tathā yojanopadyeta, tad eva kuta ity āśankya pramānenaiva paramātmani vivaksitasrstyādikam āha---dīpād iti. Uktārthe śrutim apy āha---purnam ada iti. Ado mūlarūpam, idam avatārarūpam, tadubhayam api pūrņam ity arthaḥ. Pūrņān mūlarūpāt pūrņam avatārarūpam udacyate udricyate, āvirbhavati. **Pūrnasvā**vatārarūpasva **pūrnam ādāva** pūrnasvam ādau svīkrtva, ekībhāvam prāpya, pūrņam evāvišisyata ity arthah. Tasmān na hy ātmano'muşmād anyo bhāvo nirūpita ity anena paramātmavyatiriktasya sarvasyāpy abhāva ucyata iti bhātīty ato yojayati--ātmana iti. 'Ātmanaḥ' iti ṣaṣṭhyantenātmanaḥ parameśvarasya tasmāt prasiddhād amuşmāt paramātmanah sakāśād **anyo bhāvo nāstī**ti yojanā darśitā. **Bhāva**śabdasya padārthavācitve ātmana ity asya şaşthyantatve'pi ko viśeşa ity āśańkyātrābhipretabhāvaśabdārtham āha---srşţir iti. Tenātra srstih sthitisamhārakartā bhāvasabdenocyate. Parameśvarasya parameśvarād anyah sṛṣṭyādikartā nāstīti yojanā darśitā bhavati. 'Nirūpiteyam trividhā nirmūlā matir ātmani' ity atra prakṛtāsangatam yat kiñcid ucyata ity āśankya, tatrābhipretam artham āha---anyeneti. Nety anuvartate, vidvadbhir iti sesah. Tenānyena srstih sthitih samhāra iti trividhā matir vidvadbhir na nirūpitā. Kutaḥ? Nirmūlā---mūlo prāṇam, tadvarjiteti yojanā darśitā. Uktārthe pramāṇam āha---anyasmād iti. 'Idam guṇamayam viddhi trividham māyayā kṛtam' ity etad api prakṛtāsangatam kiñcid ucyata iti bhātīty ato yojayati---anyata iti. Mayaṭaḥ prādhānyārthasvam abhipretya '**guṇādhīnam**' ity uktam astv evam yojanā, tathāpi prakṛte kvopayoga ity āśańkya pramānenaiva prakrtopayogam darśayati---guneti. Satvādigunatrayasambandhavogvānām jīvānām evānvata utpattvādvāh svuh sarvadā nirgunasva satvādigunarahitasyāsya visnoh sargādyā anyato'nyasmāt kutah syur ity arthah. 'Tasmān na hy ātmano'musmād anyo bhāvo nirūpito ity-ādyuktasyopapādanam kriyata ity ato nāsangatoktir iti bhāvaḥ. (*Dīpikā* 11.28.6-7)

Chalāri Nārāyaņācārya

'Ātmaiva tad idam' iti śloke yad viśvam srjati srjyate ca, trāti trāyate ca, tad idam viśvam ātmaiva paramātmasvarūpam eva bhavati. Yato viśvam paramātmasvarūpam, ata 'īśvaro viśvātmā' ity ucyata iti jagata īśvarasvarūpatvam ucyata ity anyathāpratītinirāsāya---'srjyate trāyate hriyate' iti kriyayā'pekṣitakartrādyadhyāhāreṇa ślokam yojayati---idam viśvam iti. 'Svayam svātmanaiva' iti kartradhyāhāraḥ. Nanv īśvarasya sṛṣṭyādikam---'Nityo nityānām' (KU 2.2.13), 'Ajo hi nityaḥ śāśvato'yam purāṇaḥ' (KU 1.2.18) ityādiśrutismṛtiviruddham katham ucyate? ity āśaṅkām pramāṇenaiva pariharati---dīpād dīpāntaram iti. Upāsakāpekṣayā rūpāntarābhivyaktir eva hareḥ sṛṣṭir nāma. Aham manuṣyeṣv etāvat kālam āśiṣye sthāsyāmīti cintanam icchā viṣṇos trāṇam samuddiṣṭam ity arthah. Ekībhāvaḥ samśleṣaviśeṣo viṣṇoḥ samhṛtir nāma. Nanu, viṣṇor mūlarūpasya mukhyasṛṣṭyādyabhāve'pi rāmakṛṣṇādirūpāṇām jīvavat sṛṣṭyāde rāmo daśarathāj jāta ityādi-pramāṇasiddhatvāt tadviṣaya evāyam ślokas tu kimāvirbhāvarūpamāmukhyasṛṣṭyādiviṣayatvakalpanayeti cen, na. Tathātve rāmakṛṣṇādirūpāṇām jīvād apūrṇatvam syāt. Tac ca śrutyādiviruddham iti bhāvena mūlarūpasyāvatārarūpāṇām ca

pūrnatve śrutim āha---pūrnam ada iti. Ado mūlarūpam pūrnam deśatah kālato gunataś ca vyāptam. **Idam** cāvatārarūpam deśakālaguņaih pūrņam sṛṣṭyādikāle pūrņān mūlarūpāt pūrņam avatārarūpād **udacyate** udriktam bhavatīty āvirbhavati. Layakāle **pūrņasya** mūlarūpasya yat pūrņam avatārarūpam, tad ādāya tenaikībhūya, pūrņam eva mūlarūpam evāvasisyate'vasistam bhavatīty arthah. 'Tasmān na hy ātmanah' iti śloke tasmād amusmād ātmanah paramātmano'nyo bhāvah padārtho na hi nirūpitah, pāramārthikasatyenātmaneyam trividhā kārakakriyāphalarūpatrividhajagadvisayā **matir** anirūpitā nitarām **nirūpitā**'bādhitā na bhavati. Kuto yato nispramāņam pramāņajanyā na bhavatīty apramāņajanyeti bhedādisarvajagato mithyātvam ucyata iti bhrānti-nirāsāya tat-tātparyārtham āha---ātmana iti. Ātmanah parameśvarasya. **Tasmāt** paramātmanah. **Bhāva**śabdasya sattārthatvanirāsāya pramānenaiva tadartham āha---srṣṭiḥ sthitiś ceti. Bhāvaśabdam pramāṇena vyākhyāyedānīm dvitīyārdhārtham āha---anyena sṛṣṭir iti. Viṣṇoḥ sakāśād anyena sṛṣṭir bhavati, saṁhāraś ca bhavatīti trividhā matir vidvadbhir naiva nirūpitā. Kutaḥ? ity ato 'nirmūlā' ity uktam. Tasyārthaḥ---'pramāṇavarjitā' iti. Svoktārthe pramāṇam āha---anyasmād iti. Paramātmanaḥ sakāśād anyasmādd harer īśvarasya sṛṣṭisamhārau sthitiś ca vidvadbhir na nirūpitā, pramāṇābhāvād iti yojanā. 'Idam gunamayam iti śloke gunamayam sattvādigunavikāram trividham kārakakriyāphalarūpam **idam** jagan **māyayā**'vidyayā **kṛtam** vikalpitam **viddhi**. Yo jñānavijñānanaipunah samuditam etaj jagato'vidyākalpitatvam vidvān na jānāti, saḥ nindati na ca stauti loke sūryavac caratīti jagan mithyātvajñānam eva nindāstutyakaraņe kāraņam vadan niyantrtvena loke karaņam praty api kāraņam ity api bhrāntir bhavati. Tannirāsāya tattātparyārtham āha---anyata iti. 'Anyatah srşţih' ity ārabhya iti traya ity antavākyenedam trividham iti bhāgavatavākyam vyākhyātam bhavati. 'Gunamayam' ity asyārthah--- 'gunapradhānam' iti. Tasyāpy arthah 'sattvādiguṇādhīnam' iti. Evam svayam padārtham uktvā, pramāṇena tadabhiprāyam āha--guṇasambandhayogyānām iti. Guṇasambandhayogyānām sattvādiguṇasambandhayogyānām nirguņasya sattvādiguņasambandhaśūnyasyāsya viṣṇoḥ. (Prabodhinī 11.28.6-7)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Acid viśva anugraha o nigrahakārī ātmaprabhu ha-ite jāta, raksita o tānhāte pravista ha-ibāra yogya. Ātmāra bahirangā śakti ha-ite viśva srsta, raksita o vinasta haya. Naśvaratā-dharma viśvei ābaddha evam hari-vimukha baddha-jīvera tāt-kālika bhūmikā-mātra. Sarva-śakti-sampanna prabhura ātma-svarūpe kāla-dharmake vibhakta karibāra śakti nihita āche evam bhagavadvimukha vyaktidigera naśvara-sanga vidhānārtha bahirangā śaktite āvaranī o viksepātmikā śaktidvaya arpana kariyāchena. Sutarām viśva bhagavad-adhisthāna ha-ite pṛthak padārtha nahe. Kintu viśvera apūrnatā bhagavad-dharmera pūrnatāra sahita samāna nahe. Ananta-kalyāna gunaika-vāridhi cid-ānanda vibhu bhajanakāriganera priya. Bhajana-hīna vyaktiganera janya viśve bhoga-samūha avāstava-vastu-rūpe janma-lābha karivāche. Baddha-jīvera bhogadhāraṇāya dhṛta ha-ibāra upayogī viśve anitya dharma-samūha nihita āche. Sei prakāra dharma vaikunthe nā-i. Abhāva, anupādeyatā, duḥkha prabhṛti vaikunthe vā goloke nā thākāya viśvera sahita golokera bheda-dharma avasthita. Bheda thākile-o uhā ātmāya sarvato-bhāve paryavasita. Srsta-padārtha-samūha paramātmā ha-ite udbhūta triguna-dharmātmaka; paramātmāya kevala triguna-dharma abhivyakta nā thākāya ananta-cidguna-samūha triguna ha-ite pṛthag o viśuddhasattva-viśista. Kintu trigunera kriyāgulira sahita nikhila sadguna-rāśira sausādrśya āche. Bhagavānke triguņera kārya-viśeşa baliyā vicāra karāya bhāva-viparyaye bhogī baddha-jīvera sevā-vimukhatā ha-ite anitya, ajñāna-pusta o duḥkha-samyukta prabhṛti bodha ha-iyā thāke. Īśvare asampūrnatāra āropa guna-jāta abhijñatā ha-ite-i udbhūta haya. Prakrta prastāve saccidānanda ātma-vastute ai-rūpa avaratā, heyatā, anupādeyatā o paricchinnatā nitya-kāla varjita āche. Ei guṇa-jāta viśva acicchakti-pariṇati ha-ite māyāra dvārā jāta. Bhagavānera vikṣepātmikā o āvaraṇī śaktike bahiraṅgā śakti kahe. Uhā-i māyā. Cinmayī māyā acit-prasavinī ha-iyā jīva-māyāke arthāt jīvātmāke prabhu ha-ibāra pralobhana dekhāiyā tāhāke ahaṅkāra-vimūḍhātmā karite samartha. Cicchakti-bale kevalā bhaktira āśraye jīvera māyika tapasyāra pravṛtti dhvaṁsa ha-iyā nitya sevonmukhatā-rūpa prema-bhakti guṇamaya jagatera bhoktṛtva nāśa kare. (Gauḍīya-bhāṣyavivṛti 11.28.6-7)

Text 8

Etad vidvān maduditam jñānavijñānanaipuṇam Na nindati na ca stauti loke carati sūrvavat. (11.28.8)

Anvayaḥ---Jñānavijñānanaipuṇaṁ (jñānavijñānayor naipuṇaṁ niṣṭhābhūtaṁ) maduditaṁ (mayoktam) etat (pūrvoktatattvaṁ) vidvān (jānan janaḥ) na nindati na ca stauti (kasyāpi nindāstutī na karoti, kiṁ ca) sūryavat loke vicaret (sūryatulyaḥ samo bhūtvā bhramet).

Anuvāda---Yini jñāna-vijñānera parākāṣṭhāsvarūpa āmāra upadiṣṭa pūrvoktatattva avagata hana, tini kāhāra-o stuti vā nindā nā kariyā sarvatra suryatulya samabhāvāpanna ha-iyā vicaraṇa kariyā thākena. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.8)

Śrīdhara

Jñānavijñānayor naipuņam niṣṭhām. Sūryavat samo bhūtvā. (Bhāvārthadīpikā 11.28.8)

Vamśīdhara

Jñānam śāstrottham, vijñānam anubhavas, tayoḥ padārthavivecanavākyārthatadabheda-kauśalam vidvān nindyopādhīnām mithyātvād ātmanaś caikyān na nindati na ca stauti, kintu sūryavad asangaḥ---yathā sūryaḥ śucyaśucisthānam prakāśyañ chucir aśuciś ca na bhavati, tadvad ity arthaḥ. Phalitam āha---ata etan maduditam matproktam jñānavijñānayor naipuṇyam jānan sūryavat samaś carati. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.8)

Sudarsana Sūri

Jñānavijñānanaipuņam prakṛtyātmavivekajñānam brahmātmakatvavijñānakauśalam. (Śuka-pakṣīya 11.28.8)

Vīrarāghavācārya

Etad iti. **Jñānavijñānanaipuṇaṁ---jñānaṁ** prakṛtipuruṣayoḥ parasparavailakṣaṇyajñānaṁ, **vijñānaṁ** tābhyām paramapuruṣasya vilakṣaṇatvajñānaṁ, tatra **naipuṇaṁ** kauśalaṁ **vidvān na nindati**, **nā**pi **ca stauti**, kintu **sūryavad** guṇadoṣābhiniveṣarahitaś **carati** cared ity arthaḥ.

(*Bhāgavatacandrikā* 11.28.8)

Vijayadhvaja Tīrtha

'Parasvabhāva' (Bhāg 11.28.1) ityādiśikṣitajñānaphalam āha---**etad vidvān** iti. **Maduditam etad vidvān**. (*Padaratnāvalī* 11.28.8)

Jīva Gosvāmī

Tasmād upakrāntam eva phalitam ity āha---**etad** iti. (*Kramasandarbha* 11.28.8)

Viśvanātha

Ata **etan maduditam** maduktam **jñānavijñānayor** naipuṇyam **vidvān** jānan **sūryavat** samo bhūtvety arthaḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.8)

Śukadeva

Upadiṣṭaviṣayakayathāvajjñānasya māhātmyam kathayann upasamharati dvābhyām---etan maduditam mayoktam jñānavijñānayor naipuṇyam niṣkarṣārtharūpam vidvān viśeṣeṇa jānan, sūryavat samacittaḥ, stutinindārahitaḥ san loke carati. (Siddhāntapradīpa 11.28.8)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Bhagavān ha-ite prakaţita vijñānātmaka jīvera bhoganipuṇatāya advayajñāna vrajendranandanera anubhūti-rāhityake-i jñāna baliyā ye ajñānīra dhāraṇā, uhāke praśamsā vā nindā karā vijñānera kartavya nahe. Bhagavad-bhakta jāgatika vyāpārake praśamsā vā nindā karena nā. Bhagavad-icchā-krame-i tāṅhāra bahiraṅgā śakti pariṇatike naśvara satya jāniyā uhāra sahita vāstava satyake 'eka' mane karena nā. Baddha-jīvera svarūpopalabdhi ha-ile ajñāna tirohita haya. Takhana viśva-bhoga-pipāsā tāṅhāra āra thāke nā.

Sūrya ye-rūpa sarvatra vicaraņa karena, tad-rūpa cid-acid-viveka-sampanna vyakti brahmāṇḍa o vaikuṇṭhera sarvatra sarva-vastura paridarśane samartha. Sevonmukhatāya vaikuṇṭha-dāsya, āra sevā-rāhityamayī bhogonmukhatāya jaḍa-jagate prabhutva. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.8)

Text 9

Pratyakṣeṇānumānena nigamenātmasamvidā Ādyantavad asaj jñātvā niḥsaṅgo vicared iha. (11.28.9)

Anvayaḥ---Pratyakṣeṇa anumānena nigamena (śruti-pramāṇena) ātma-samvidā (svānubhavena ca viśvam) ādyantavat (ṣṛṣṭi-nāśa-yuktam ataḥ) asat (mithyā-bhūtam) jñātvā niḥsaṅgaḥ (san) iha (saṃsāre) vicaret. (Gaudīyabhāṣya 11.28.9)

Anuvāda---Pratyakṣa, anumāna, śruti-vākya evam svīya-anubhava-dvārā ei viśvake utpatti-vināśaśīla mithyā padārtha jāniyā niḥsangabhāve samsāre vicaraṇa karibena.

(Gaudīyabhāṣya 11.28.9)

Śrīdhara

Etanniṣṭhāprāptyupāyam āha---pratyakṣeṇeti. Yad ādyantavat dvaitam, tad asad iti jñātvā, niḥsaṅgo vicaret. Ādyantavattve pramāṇāni pratyakṣādīni. Tatra pratyakṣeṇa ghaṭādi, anumānena sāvayavatvena dṛśyam pṛthivyādi, nigamenāpratyakṣam ākāśādi. Ātmasaṁvidā svānubhavena sarvam dṛśyam ādyantavad asac ceti jñātvā. Niḥsaṅgas tadāsaktiśūnyaḥ.

(Bhāvārthadīpikā 11.28.9)

Rādhāramaņa Dāsa Gosvāmī

Ādyantavaj janmanāśavat asad iti svatantrasattābhyupagame tu mithyābhūtam eveti jñātvā. Sāvayavatveneti pṛthivyādi ādyantavat. Sāvayavatvāt ghaṭādivat yan naivam, tan naivam yathātmeti. Nigamena--- 'Tasmād vā etasmād ātmana ākāśaḥ sambhūtaḥ' (TU 2.2.1) ity-ādivedena. (Dīpinīvyākhyā 11.28.9)

Vamśīdhara

Etanniṣṭhā jñānavijñānaniṣṭhā. Pṛthivyādi asat sāvayavatvāt, ghaṭādivat. **Nigamena** vedena--'Neha nānāsti kiñcana' (KU 2.1.11) iti, 'Tasmād vā etasmād ātmana ākāśaḥ sambhūtaḥ' (TU

2.2.1) ityādi-śruter ākāśādīnām janyatvenānityatvād yaj janyam, tad vināśīti vyāpteḥ. **Svānubhavenāpi sarvam asad** dṛśyata eveti. **Ādyantavaj** janmanāśavat. '**Asat**' iti---svatantra-sattvānabhyupagame tu mithyābhūtam eveti **jñātvā**, **sāvayavatvene**ti---pṛthivyādi ādyantavat sāvayavatvāt, ghaṭādivat---yan naivam, tan naivam, yathātmeti. **Nigamena**---'Tasmād vā etasmād ātmana ākāśaḥ sambhūtaḥ' (TU 2.2.1) ityādivedena. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.9)

Sudarśana Sūri

Pratyakṣṇa chinnānām dehasyāngulyādyavayavānām anātmatvam pratyakṣam. Evam evety anumānavad avayavāntarāṇām anātmatvasiddhiḥ. 'Na jāyate mriyate' (KU 1.2.18) ityādir **nigamaḥ** dehasyāvasthābhede sati aham ity ekarūpātmānubhavaś ca dehasyānātmatve hetuḥ. (Śukapakṣīya 11.28.9)

Vīrarāghavācārya

Sūryavac cared iti dṛṣṭāntamukhenābhimatam artham dārṣṭāntike spaṣṭayati---**pratyakṣene**ti. **Pratyakṣā**dibhiḥ kṛtsnam ābrahmakīṭam śarīrajātam **ādyantavat** utpattinidhanavad **asat** ātmano'nyasyeti **jñātvā niḥsaṅgaḥ** kvāpy anāsakta **iha** loke **vicaret**. Aṅgulyādyavayava-vicchede'py ātmanas tadadarśanād bhinnānām dehāvayavānām anātmatvam **pratyakṣam**, evam evety anumānād avayavāntarāṇām anātmatvasiddhiḥ, 'Na jāyate mriyate' (KU 1.2.18) ity-ādi**nigamaḥ** dehasyāvasthābhede saty apy aham ity ekarūpātmānubhavād api dehasyānātmatva-siddhiḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.9)

Vijayadhvaja Tīrtha

'Sūryavat' (Bhāg 11.28.8) ity uktam dārṣṭāntike katham? ity ato vivṛṇoti---**pratyakṣeṇe**ti. Pratyakṣādipramāṇabalenedam guṇamayam ādyantavattvād **asad** asamartham, asvatantram iti **jñātvā**---'Asamartham asat proktam samartham sat prakīrtitam' iti vacanāt asattvam na śūnyatvam atrābhipretam. **Iha** jagati **niḥsaṅgo** nirlepaḥ. **Nigamena** veden**ātmasaṁvidā** sākṣiṇā. (*Pada-ratnāvalī* 11.28.9)

Jīva Gosvāmī

Atra dvividham dvaitam---avayavarūpam paramātmetarakalpitāvayavirūpam ceti. Tatra pūrvam janmanāśavat, uttaram tv asad evety ubhayatrāpi tadvilakṣaṇa ātmā na saktaḥ, tatas tattatsaṅgam tyajed ity upasamharati---**pratyakṣeṇe**ti. Ā**dyantavat** janmanāśavat. (*Kramasandarbha* 11.28.9)

Viśvanātha

Pratyakṣeṇādyantavat ghaṭādi, **anumānenādyantavat** dṛśyam pṛthivyādi, **nigama**vākyenāpratyakṣam **ādyantavad** ākāśādi, **ātmasamvidā** svānubhavena sarvam cidbhinnam dṛśyam **ādyantavat asac** ceti **jñātve**ty arthaḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.9)

Śukadeva

Kim kṛtvā na nindati, na ca stauti? Tad āha---**pratyakṣeṇe**ti. Stutinindayor viṣayabhūtam idam devamanuṣyādirūpam triguṇakāryam dehādi **pratyakṣā**dipramāṇabalena **ādyantavat**, tata ev**āsad** akiñcitkaram anityam vā **jñātvā**, **niḥsaṅgo vicared** ity anvayaḥ. Tatra **pratyakṣeṇa** chedanadāhanād dehanāśadarśanāt devādidehā ādyantavanto'ta evānityāḥ kāryatvān manuṣyādidehavad ity **anumānena**, **nigamena** vedena 'Nārāyaṇād brahmā jāyate' ity ārabhya 'Sarvā devatāḥ sarve ṛṣayaḥ sarvāṇi ca bhūtāni nārāyaṇād eva samutpadyante nārāyaṇāt pravartante nārāyaṇe pralīyante' (TVU 1) ity-ādinā brahmarudrādidehānām eva janmatvān manām 'Na

jāyate mriyate vā vipaścit' (KU 1.2.18), 'Na jāyate mriyate vā kadācin nāyam bhūtvā bhavitā vā na bhūyaḥ' (Bg 2.20), 'Vāsāmsi jīrṇāni yathā vihāya navāni gṛhṇāti naro'parāṇi' (Bg 2.22) ityādi-śrutibhir niṣiddhatvāt, **ātmasamvidā---ātmano** dharmabhūtajñānam samvit, tayā suṣuptyādyavasthāsu ātmavyatiriktasya sarvasyānanubhavāt, tasmād **iha** loke **niḥsaṅgaḥ** rāgadveṣa-saṅgaleśavarjitaḥ san **vicaret**. (Siddhāntapradīpa 11.28.9)

Madhva

'Asamartham **asat** proktam sat samartham prakīrtitam' iti ca. (*Bhāgavatatātparyanirnaya* 11.28.9)

Ayi Naraharyācārya

'Pratyakṣeṇānumānena nigamenātmasamvidā / Ādyantavad asaj jñātvā niḥsaṅgo vicared iha' ity atra ādyantavad viśvam pratyakṣādinā'sat jñātvā niḥsaṅgaḥ sann iha jagati vicared ity ucyate, tad anupapannam. Pratyakṣeṇa viśvasyāsatyatvāgrahaṇāt pratyuta san paṭaḥ san ghaṭa iti satyatvasyaiva grahaṇāt pratyakṣabādhe cānumānādīnām aprāmāṇya-prasaṅgenānumānādināpi viśvāsatyatvāgrahaṇād ity āśaṅkyātrābhipretāsatpadārtham pramāṇenāha---asamartham iti. Tena pratyakṣādinā viśvam asad asamartham jñātvā, tatra niḥsaṅgaḥ sann iha vicared iti yojanā darśitā. (Dīpikā 11.28.9)

Chalāri Nārāyaņācārya

Pratyakṣṇānumāneneti śloke pratyakṣādipramāṇenādyantavaj jagad asan mithyeti jñātvā, niḥsaṅgo vicared iti jaganmithyātvam ucyata iti bhrāntim pramāṇenaiva nivārayati--- asamartham asad iti. (*Prabodhinī* 11.28.9)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Ātmavidgaņa pratyakṣa, anumāna o śabdera pramāṇa-bale pariṇāma-śīla jagatera ādi o anta avagata ha-iyā viśvake nitya-sthāyi avikṛta vastu baliyā mane karena nā. Viśva vastura pariṇati vā vikāra---e-rūpa vicāra kona ātma-vit karite pārena nā. Anitya-dharma nityāvasthita dharmera sahita pṛthak---ei vicāre jagatke asat balā haya. Asat ha-ite jagatera sattāra utpatti ha-ibāra kathā śrutite dṛṣṭa haya. Vikāri jagatera asat ha-ite adhiṣṭhita ha-iyā nityatvera parivarte naśvaratā avaśyam-bhāvī. Yānhārā pratyakṣa, anumāna o śabdera pramāṇa-bale jāgatika sad-asat ha-ite pṛthak vastu bhagavaj-jñāna lābha karena, sei ātma-vid puruṣagaṇa jagate avasthita ha-iyā anāsakta-bhāve vicaraṇa karena. Niḥsaṅga-śabde bhaktajana-saṅga o bhajana-parityāga vihita haya nā-i. Viśuddha-sattva-hṛdaya-i niḥsaṅgatvera o nirjanatvera jñāpaka. (*Gauḍīya-bhāṣya-vivṛti* 11.28.9)

Text 10

Śrī-uddhava uvāca---Naivātmano na dehasya samsṛtir draṣṭṛdṛśyayoḥ Anātmasvadṛśor īśa kasya syād upalabhyate. (11.28.10)

Anvayaḥ---Śrī-uddhava uvāca---(He) īśa! Anātma-svadṛśoḥ (jaḍājaḍayoḥ) draṣṭṛ-dṛśyayoḥ ātmanaḥ saṁsṛtiḥ na eva syāt (tathā) dehasya (api) na (na syāt, tadā) kasya (iyaṁ saṁsṛtih) upalabhyate (drśyate). (*Gaudīyabhāsya* 11.28.10)

Anuvāda---Śrī-uddhava balilena,---He prabho! Yadi jaḍa dṛśya-padārtha, cetana draṣṭṛ-vastu ātmā, kimvā deha---ihādera madhye kāhāra-o samsāra-daśā nā haya, tāhā ha-ile ei samsāra kāhāra dṛṣṭa ha-iteche? (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.10)

Śrīdhara

Nanu, yady ātmasamvidā sarvam dṛśyam asad ity ucyate, tarhy ātmā svaprakāśo dehādidvaitam ca jaḍam ity uktam syāt, tathā ca samsārapratibhāso na ghaṭeteti codayati---naiveti. Anātmasvadṛśor jaḍājaḍayoḥ. Atra hetuḥ---draṣṭṛdṛśyayor iti. Nātmanaḥ samsāraḥ, svaprakāśatvāt. Nāpi dṛśyasya, jaḍatvād ity arthaḥ. Tarhi mā bhūd dvayor api, tatrāha---upalabhyata iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.10)

Anvitārthaprakāśikā

Neti. 'Draştṛdṛśyayoḥ' iti hetugarbhe kramād ātmānātmanor viśeṣaṇe. Tathā ca, he īśa! Saṁsṛtiḥ sukhaduḥkhādyanubhavarūpā ātmano naiva sambhavati, tasya draṣṭṛtvena svaprakāśatvāt. Taddhetukarmasu pravṛttyasambhavāt nāpi dehasya sā sambhavati, tasyānātmatvena jaḍatvāt. Evam dvayor madhye kasya syāt, kasyāpi na sambhavati, tathā'py upalabhyate'taḥ katham seti vada. (Dīpinīvyākhyā 11.28.10)

Rādhāramanadāsa Gosvāmī

Tathā ca ātmanaḥ svaprakāśatve dvaitasya ca jaḍatve sati. **Codayati** dūṣaṇam upanyasya pṛcchati. **Atra** dehātmanor jaḍājaḍatve. **Upalabhyate** janmamaraṇādisamsṛtir anubhūyate iti anubhavasiddhasyāpalāpāyogād ity arthaḥ. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.10)

Vamśīdhara

Atra samsārāsambhavam ākṣipati---nanv iti. Bhavatv iti cet, āha---tathā ceti. Samsārasya pratibhāsaḥ pratītiḥ. Atra jaḍājaḍatve. Dvayor dehātmanor api iṣṭāpattim āha---mā bhūd iti. Iṣṭāpattim pariharati---upalabhyata iti. Nanv ādyantayor asattve'pi madhye yāvat sattvam pratīyate, tāvat kasya samsāras syāt, draṣṭur dṛśyasya vā? ity āha---naiveti. Draṣṭṛdṛśyayor---draṣṭā jīvo dṛśyo dehas, tayor dvayor api samsṛtir na sambhavet. Tat kutaḥ? Anātmasvadṛśoḥ --- deho hy anātmā jaḍas, tasya samsāraduḥkhānubhavasyāsambhavāt, jīvo hi svadṛk svataḥ-siddhajñānaḥ, tasya jñānalopāsambhavāt. Bhī'stu dvayor api, tatrāha---upalabhyate'nubhava-siddhasyāpalāpāyogyatvād ity arthaḥ. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.10)

Sudarsana Sūri

Anātmasvadršoh dehātmanoh. (Śukapaksīya 11.28.10)

Vīrarāghavācārya

Yadi dehātmānau mitho'tyantavilakṣaṇau kasya tarhi sukhaduḥkhānubhavātmakaḥ samsāra iti pṛcchati---naiveti. Ātmano na samsṛtiḥ svataḥśuddhasvarūpatvāt, naiva dehasya jaḍatvād iti bhāvaḥ. Anātmasvadṛśor jaḍayos, tatra hetur---draṣṭṛdṛśyayor dehātmanor madhye. He īśa! Kasya syāt samsṛtir ity anuṣajyate, na kasyāpīty ata āha---upalabhyata iti. Sukha-duḥkhānubhavo dṛśyate hy ataḥ pratyakṣavirodhān na samsṛtir apahnotum śakyeti bhāvaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.10)

Vijayadhvaja Tīrtha

Svaprakāśatvena dehaparamātmanoḥ jaḍatvena samsārāsambhavam jānann apy uddhavo vivekārtham lokadayāluḥ pṛcchati---naiveti. 'Niḥsangaḥ' (Bhāg 11.28.9) ity anena prastutaḥ sangalakṣaṇaḥ samsāraḥ kasyātmano harer, uta dehasya? Draṣṭṛdṛśyayor ubhayor api na sambhavati---anātmasvadṛśor anātmatvāj jaḍatvāt dṛśyasya, svadṛktvāt svayamprakāśatvāt draṣṭur, ataḥ kasyeyam samsṛtir upalabhyate. (*Padaratnāvalī* 11.28.10)

Jīva Gosvāmī

Yady evam jīvasya samsāranāśārtham upadeśo'yam kṛtas, tatrāśankate---**naive**ti. (*Krama-sandarbha* 11.28.10-11)

Viśvanātha

Nanu, ādyantayor asattve'pi madhye yāvat sattvam pratīyate, tāvat kasya samsārah syāt---draṣṭur dṛśyasya vety āha---**naive**ti. **Draṣṭṛdṛśyayoḥ---draṣṭā** jīvo **dṛśyo** dehas, tayor dvayor api **samsṛtir na** sambhavet. Kutaḥ? **Anātmasvadṛśoḥ---**deho hy **anātmā** jaḍas, tasya samsāra-duḥkhānubhavasyāsambhavāt, jīvo hi **svadṛk** svataḥsiddhajñānaḥ, tasya jñānalopāsambhavāt, māstu dvayor api. Tatrāha---**upalabhyata** iti. (*Sārārthadarśinī* 11.28.10)

Śukadeva

'Niḥsaṅgo vicaret' (Bhāg 11.28.9) ity uktaṁ, tatra saṅgalakṣaṇapratīteḥ tasya dehātmanor ubhayor asambhavaṁ matvo'bādhitapratīteś ca sandihya pṛcchati---naiveti. He īśa! Saṅgalakṣaṇā saṁsṛtir dehātmanor madhye kasya syāt? Tatra naivātmano na dehasya. Tatra hetuḥ ---anātmasvadṛśoḥ, ata eva draṣṭṛdṛśyayoḥ ātmanaḥ svadṛktvāt draṣṭṛtvāc ca dehasyānātmatvāt dṛśyatvāc ca na ghaṭate ity arthaḥ. Nāsti saṁsāra ity api nety āha---upalabhyate devadattasya putro jātaḥ, yajñadatto mṛtaḥ sukhaduḥkhaharṣaśokamohaviṣādādilakṣaṇaiḥ pratyakṣata upalabhyate, sarvair jñāyate ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.10)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Samsārera prati darśaka o drśya---bhāva-dvaya ātmā vā dehe ha-ite pāre nā. Anātmāra dṛṣṭi-śakti nā-i evam ātmāra ātma-darśana vyatīta dvitīyābhiniveśa nā-i. Sutarām ei dui vastura samsārera prati darśaka o drśya-sambandha ki-rūpe ha-ite pāre? (*Gaudīyabhāsyavivrti* 11.28.10)

Text 11

Ātmāvyayo'guṇaḥ śuddhaḥ svayaṁjyotir anāvṛtaḥ Agnivad dāruvad acid dehaḥ kasyeha saṁsṛtiḥ. (11.28.11)

Anvayaḥ---(Yataḥ) ātmā avyayaḥ (avinaśvaraḥ) aguṇaḥ (guṇa-samparka-śūnyaḥ) śuddhaḥ agnivat svayaṁ-jyotiḥ (sva-prakāśaḥ) anāvṛtaḥ (nirlepaś ca bhavati, tathā) dehaḥ ca dāruvat (prakāśya-kāṣṭhavat) acit (jaḍo bhavati, tataḥ) iha kasya saṁsṛtiḥ (saṃsāro bhavet). (Gauḍīya-bhāṣya 11.28.11)

Anuvāda---Ātma-vastu guṇa-samparka-śūnya, avinaśvara, śuddha, agni-tulya sva-prakāśa o nirlepa evam deha prakāśya-kāṣṭha-tulya jaḍa-padārtha; sutarām iha-loke kāhāra samsāra daśā ha-iyā thāke? (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.11)

Śrīdhara

Etat prapañcayati. Avyayatvādipañcaviśeṣaṇair nāśādipuṇyāpuṇyājñānaparicchedānām asambhavam darśayati. Hetuhetumattvam tu yatheṣṭam. **Acij** jadaḥ. Ayam bhāvaḥ---yathaivāgnidāruṇor bhedenānupalambhe'pi dāru prakāśyam evāgniś ca prakāśakaḥ, tathā dehātmanor apīti na samsṛtis, tayor anyatarasyāpi ghaṭata iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.11)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Etat samsārāghaṭanam. **Pañcaviśeṣaṇair** iti avyayatvān nāśādy**asambhavaṁ**, nirguṇatvād rāgādy**asambhavaṁ**, śuddhatvāt puṇyapāp**āsambhavam**, svayamjyotiṣṭvād ajñān**āsambhavam**, anāvṛtatvāt paricched**āsambhavam** ity arthaḥ. **Iha** dehātmanor madhye. Dṛṣṭāntasyāsphuṭatvād **ayaṁ bhāva** iti. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.11)

Vamśīdhara

Etat samsṛtyasambhavam. Yatheṣṭam avyayatve'guṇatvam, aguṇatve'vyayatvam ity evam svecchayā. Atrāśayam āha---ayam bhāva iti. Tayor dehātmanoḥ. Anyatarasya dvayor ekasyāpi. Etat samsāraghaṭanam. Pañcaviśeṣaṇair iti avyayatvān nāśādyasambhavaḥ, aguṇatvād rāgādy asambhavaḥ, śuddhatvāt puṇyapāpāsambhavaḥ, svayamiyotiṣṭvād ajñānāsambhavaḥ. Anāvṛto na kenāpy āvṛtaḥ vastuto na baddha iti bandhābhāvaḥ. Aparicchinna ity arthaḥ. Dehaḥ prakāśya eva, jīvātmā prakāśakaḥ. Kintu---svaparamātmaprakāśita iti. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.11)

Sudarśana Sūri

Abhipretam vivṛṇoti---**ātmāvyaya** iti. Ātmasvarūpasya pariśuddhatvena śāstrair upadiṣṭatvāt sukhaduḥkhānubhavarūpasya samsāro'nupapannaḥ dehasyācittvān na duḥkhānubhavaḥ tat kastha samsāra ity arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.11)

Vīrarāghava

Samsṛtyasambhāvanāyām viśinaṣṭi---ātmeti. Svayamśabdaḥ pūrvottarābhyām sambadhyate. Svayam ātmanā śuddhaḥ, svabhāvataḥ śuddha ity arthaḥ. Svayamjyotiḥ svayamprakāśaḥ ananyādhīnaprakāśaḥ. Anāvṛtaḥ karmarūpāvaraṇarahitaḥ. Aguṇaḥ sattvādiguṇān āśrayaḥ. Avyayaḥ janmamaraṇādivikārarahitaḥ. dehatvācijjaḍaḥ vijātīyayor api dehātmanor avibhāgenāvasthitau dṛṣṭāntaḥ---agnivad dāruvad iti. Kasyeha samsṛtiḥ ajaḍasyāpy ātmanaḥ svataḥśuddhatvād aśuddhasyāpi dehasya jaḍatvān na kasyāpi samsṛtiḥ syād iti praśnārthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.11)

Vijayadhvaja Tīrtha

Dehasthasya harer iyam api na yujyata ity āha---**ātme**ti. **Agnivad** īśvaraḥ, **dāruvad** dehaḥ jīva-pakṣas tu paramātmakoṭāv antarbhūtatvān na pṛthaguktaḥ. **Kasye**ti punaruktir avaśyaparihāra-vaktavyārthā. (*Padaratnāvalī* 11.28.11)

Viśvanātha

Etat prapañcayati---ātmeti. **Avyaya** iti nāśādyabhāvaḥ, **aguṇa** iti rāgādyabhāvaḥ, **śuddha** iti pāpapuṇyādyabhāvaḥ, **svayaṁjyotir** ity ajñānābhāvaḥ, **anāvṛto** na kenāpy āvṛtaḥ vastuto na baddha iti bandhābhāvaś coktaḥ. **Acit** acetanaḥ. Ayaṁ bhāvaḥ---yathaivāgnidāruṇor bhedenānupalambhe'pi dāru prakāśyam evāgniḥ prakāśakaḥ, tathā dehātmanor api dehaḥ prakāśya eva jīvātmā prakāśakaḥ, kintu svaparamātmaprakāśita eva prakāśakaḥ, saṁsṛtis tayor anyatarasyāpi na ghatata iti. (*Sārārthadarśinī* 11.28.11)

Śukadeva

Punas tad evopapādayati---ātmeti. Avyayaḥ avināśī, aguṇaḥ guṇakāryarahitaḥ, tataḥ eva śuddhasvayaṁjyotiḥ, tata evānāvṛtaḥ svarūpānuvandhyāvaraṇarahitaḥ, anityāvaraṇa ity arthaḥ. Tatra dṛṣṭāntaḥ---agnivat yathāgniḥ kāṣṭhāvaraṇavān api nirmathya, tato nirgataś cet, kāṣṭhaṁ dagdhvā nirāvaraṇa eva prakāśate, tadvad ātmāpi deho'cit jaḍaḥ. Tatra dṛṣṭānto---dāruvad iti. Tasmād ubhayor asambhavāt kasyeyaṁ saṁsṛtir iti śaṅkābhiprāyaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.11)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Ātmā---avyaya, triguṇātīta, śuddha svayamprakāśa o apara anātmāra dvārā anāvṛta vastu. Agni ye-rūpa āvaraṇa-śūnya, ajñānādi andhakāra-sambandha-rahita, svayam-jyotirmaya, paraspara āsakti-rahita evam indhana ye-rūpa agnira samyoge agni ha-ite pṛthak ha-iyā prakāśya-bhāve avasthita haya, tad-rūpa ātmā o dehera paraspara sambandha. (*Gaudīyabhāṣyavivṛti* 11.28.11)

Text 12

Śrībhagavān uvāca---Yāvad dehendriyaprāṇair ātmanaḥ sannikarṣaṇam Saṁsāraḥ phalavāṁs tāvad apārtho'py avivekinaḥ. (11.28.12)

Anvayaḥ---Śrībhagavān uvāca---yāvat (yāvat-kālam vyāpya) dehendriya-prāṇaiḥ (saha) avivekinaḥ (ajñānasya) ātmanaḥ sannikarṣaṇam (sambandho bhavet) tāvat (tat-kāla-paryantam) apārthaḥ (mithyā-bhūtaḥ) api samsāraḥ phalavān (sphūrti-rūpa-phala-viśiṣṭa eva bhavet). (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.12)

Anuvāda---Śrībhagavān balilena---ye-kāla paryanta deha, indriya evam prāṇera sahita avivekī ātmāra sambandha vartamāna thāke, se-kāla paryanta mithyā-bhūta samsāra-o prakāśa-rūpa phala-viśiṣṭa-i ha-iyā thāke. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.12)

Śrīdhara

Satyam, tathāpy ubhayor evam aviveka eva samsārālambanam ity āha pañcabhiḥ---yāvad iti. Sannikarṣaṇam sambandhaḥ. Nanv asangasya kutaḥ sambandhas, tatrāha---avivekinaḥ ajñāna-kṛta ity arthaḥ. Nanu, svaprakāśasya katham ajñānakṛtaḥ samsāras, tatrāha---apārtho'pi mithyābhūto'pi. Kevalam phalavān phalam sphūrtir na tu sattvato'stīty arthaḥ. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.12)

Rādhāramanadāsa Gosvāmī

Satyam ity ardhāngīkāre **tathāpi** dvayor anyatarasya samsārāghaṭane'pi. Dvayor dehātmanoḥ. **Ajñāna-kṛta** iti. **Ajñānaṁ---** 'Bhayam dvitīyābhiniveśataḥ syāt' (Bhāg 11.2.37) iti nyāyena bhagavad-bahirmukhatvalabdhamāyākṛta ātmajñānalopo dehātmabuddhiś, ca tat**kṛta** ity arthaḥ. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.12)

Vamśīdhara

Angīkṛtya pariharati---**satyam** iti. Yady api samsṛter āśrayo nopalabhyate, **tathāpī**ti. **Ubhayor** dehātmanoḥ. **Evaṁ** cijjaḍatvena **aviveko**'jñānam **eva**. Sambandham ākṣipati---**nanv** iti. **Ity artha** iti---ajñānina eva samsāraḥ---'Ŗte jñānān na muktiḥ' (...) iti śruter iti bhāvaḥ. Kvacit tu

avivekita iti pāṭho'sti. Tatrāvivekenetaḥ prāpta iti śakandhvāditvāt pararūpeṇa rūpa-siddhiḥ. Punar āśaṅkate---nanv iti. Ity artha iti---svapnavad atāttvika eva pratīyate'vidyayeti bhāvaḥ. Suṣuptau dehendriyādisambandhāsattve'pi punaḥ kathaṁ saṁsāra ity āśaṅkā tu saṁsāra-bījājňānasya tatra sambhavāt parihāryā. Satyam ity ardhāṅgīkāre. Tathāpi dvayor anyatarasya saṁsārāghaṭane'pi dvayor dehātmanoḥ. Ajñānakṛta iti ajñānam--- 'Bhayaṁ dvitīyābhiniveśataḥ syāt' (Bhāg 11.2.37) iti nyāyena bhagavadbahirmukhatvalabdhamāyākṛta ātmajñānalopo dehātmabuddhiś ca, tatkṛta ity arthaḥ. Aviveko'jāto'trety avivekitaḥ. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.12)

Sudarśana Sūri

Svataḥ śuddhasyātmanaḥ prakṛtisambandhenāśuddhatvāt samsāra iti pariharati---yāvad iti. Sannikarṣaṇam sannikarṣaḥ samsargaḥ apārtho'pi ātmani svata evāvidyamāno'pi avivekataḥ ahankāramamakārakṛtapuṇyapāpādhīnaprakṛtisambandhāt samsāra ity abhiprāyaḥ. 'Avidyāsancitam karma' (VP 2.13.70) iti vacanāntarād avivekasya prakṛtisambandhahetutvam karmadvārā. (Śukapakṣīya 11.28.12)

Vīrarāghavācārya

Svataḥśuddhasyāpy ātmanaḥ prakṛtisambandhenāśuddhatvāt samsāra iti pariharati---yāvad iti. Yāvad ātmano dehādibhiḥ sannikarṣaṇaṁ sambandhaḥ, tāvad ayām artho'py ātmani svata evā'vidyamāno'pi saṁsāraḥ tadāvaho devādyākāraḥ phalavān vidyamānakalpaḥ sukhaduḥkhajanakaḥ. Kutaḥ? Avivekato dehavilakṣaṇasvasvarūpājñānāt avivekakṛtadehādisambandhād eva tasyāśuddhir iti bhāvaḥ. 'Avivekinaḥ' iti pāṭhe tadātmano viśeṣaṇam avivekādibhiḥ sannikarṣaṇaṁ, tataḥ saṁsāraḥ phalavān 'Avidyāsañcitaṁ karma' (VP 2.13.70) iti vacanād avivekasya prakṛtisambandhahetutvaṁ karmadvārā'vagantavyam. Evaṁ cāhaṅkāramamakāra-kṛtapuṇyapāpādhīnaprakṛtisambandhāt saṁsāra ity abhiprāyaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.12)

Vijayadhvaja Tīrtha

Jīvasyaiva samsṛtir iti bhāvenāha---yāvad iti. Ātmano jīvasya yāvad dehendriyaprāṇaiḥ sannikarṣaṇaṁ sambandhaḥ, tāvat saṁsāraḥ. Kasyety ata uktam---avivekina iti. Nityānandād apārtho'pi avivekinaḥ iti viśeṣaṇād vivekino mokṣahetutvāt phalavān api---'Phalavān mokṣahetutvān nityānandād apārthakaḥ / Jīvātmanas tu saṃsāraḥ svapnavac cañcalatvataḥ' iti vacanāt. (*Padaratnāvalī* 11.28.12)

Jīva Gosvāmī

Siddhāntayati---**yāvad** iti. **Sannikarṣaṇaṁ** sambandhaḥ. Atra hetuḥ---**avivekinaḥ**. Atrāvivekitvaṁ---'Bhayaṁ dvitīyābhiniveśataḥ syāt' (Bhāg 11.2.37) ity anusāreṇeśajñāna-bhāvalabdhamāyākṛta ātmajñānalopo'tasmiṁs tadbhāvaś ca. (*Kramasandarbha* 11.28.12)

Viśvanātha

Satyam. Jīvasyāviveka eva samsārālambanam ity āha pañcabhiḥ---yāvad iti. Sannikarṣaṇam sambandhaḥ. Tāvad evāpārtho mithyābhūto'pi samsāraḥ phalavān phalati. Na sangasya kutaḥ sambandhas, tatrāha---avivekinaḥ ajñānakṛta ity arthaḥ. (Sārārthadarśinī 11.28.12)

Śukadeva

Svataḥśuddhasya svayamprakāśasyāpy ātmanaḥ svānādyajñānanimittaprakṛtikāryadehādisambandhāt samsāra ity abhiprāyeṇa tatparihāram āha---yāvad iti. Satyam uktam ātmanaḥ

svānādyajñānanimittaḥ. Prakṛtikāryadehādisambandhāt samsāra ity abhiprāyeṇa tatparihāram āha---yāvad iti. Satyam uktam ātmanaḥ samsāro'pārtho'pi yady api svarūpanirūpito na bhavati, tathāpi avivekinaḥ yāvad dehendriyaprāṇair ātmanaḥ sannikarṣaṇam āvaraṇalakṣaṇa-samsargaḥ phalavān sukhaduḥkhādibhāgittvam asty evety arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.12)

Madhva

'Phalavān mokṣahetutvān nityānandād apārthakaḥ Jīvātmanas tu samsāraḥ svapnavac cañcalatvataḥ' iti tattvaviveke. (Bhāgavatatātparyanirṇaya 11.28.12)

Ayi Naraharyācārya

'Yāvad dehendriyaprāṇair ātmanaḥ sannikarṣaṇam / Saṁsāraḥ phalavāṁs tāvad apārtho'py avivekinaḥ' ity atrāpārtho'pi phalavān iti viruddham ucyata iti bhātīty ataḥ pramāṇenaivāviruddhārtham āha---phalavān iti. Saṁsāro hi jīvātmanaḥ jīvasya śravaṇādi-saṃpatyā mokṣo bhavatīti phalavān ity ucyate. Nityānandāj jīvasya nityānandasvarūpatvād duḥkhādirūpasaṃsāro'pārthakaḥ nirarthaka ity ucyate'to na virodha iti bhāvaḥ. Nirarthakatve katham ahaṁ duḥkhīti pratyaya ity ata uktam avivekena iti svasvarūpaṁ sukhasvarūpaṁ ajānata evāhaṁ duḥkhīti bhrāntyā duḥkhaṁ jīve bhavatīti bhāvaḥ. Svapnavac cañcalatvata ity anena viśvasya yatra svapnadṛṣṭāntoktis, tatra mithyātvam ucyata iti bhrāntir nirākṛtā. Cañcalatvataḥ kṣipranāśāt saṁsāraḥ svapnavad ity arthaḥ. (Dīpikā11.28.12)

Chalāri Nārāyaņācārya

Yāvad dehendriyaprāṇair iti śloke'vivekino'py ātmano yāvad dehendriyaprāṇaiḥ sannikarṣaḥ sambandhas, tāvat saṁsāraḥ phalavān sambandhābhāve'pārtho vyartha ity anyathāpratītinirāsāya pramāṇena tattātparyārtham āha---phalavān iti. Nityānandān nirantaram ānandāt. Ānandasya sukhasyābhāvāt. Saṁsāriṇa iti śeṣaḥ. Apārthako niṣphalaḥ. Nanu, svapne manoratho yatheti mithyābhūtasvapnādisāmyena saṁsārasya mithyātvasyaivoktatvād atrāpy apārtha ity anena mithyātvam eva kim na syāt? iti cet, na. Tatrāpi mithyātvena svapnādisāmyam na vivakṣitam. Kim tarhīty ata āha---svapnavad iti. Cañcalatvato'sthiratvāt. Saṁsāraḥ svapnavat svapnena tulyo vartata ity arthaḥ. (*Prabodhinī* 11.28.13)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Deha, indriya o prāṇa ātmāra sahita samśliṣṭa-thākā-kāle samsāra akiñcitkara ha-ile-o avivekīra nikaṭa phala-prada baliyā upalabdha haya. Ajñāna-janya upalabdhi prakṛta-upalabdhi nahe. Tādrśī avagatira madhye doṣa praveśa karāya uhāra vyarthatā pratipanna haya. (*Gauḍīya-bhāṣyavivṛti* 11.28.12)

Text 13

Arthe hy avidyamāne'pi samsṛtir na nivartate Dhyāyato viṣayān asya svapne'narthāgamo yathā. (11.28.13)

Anvayaḥ---Svapne yathā anarthāgamaḥ (mithyā-bhūta-sarpa-damśanādi-rūpo'niṣṭa-bhāvo jāyate, tathā) arthe (viṣaye) avidyamāne api viṣayān dhyāyataḥ (cintayataḥ) asya (ātmanaḥ) samsṛtiḥ (samsāraḥ) na hi nivartate (naiva nivartate). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.13)

Anuvāda---Svapne yerūpa mithyābhūta sarpadamśana prabhṛti aniṣṭabhāve upasthita haya, seirūpa viṣayera avartamānatāsattve-o viṣayera cintāhetu-i ātmāra samsāradaśā pravartita ha-iyā thāke. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.13)

Śrīdhara

Nanv asato dehādeḥ kutaḥ samsārasphūrtihetutvam api? Tatrāha---**arthe hī**ti. **Asyā**tmanaḥ. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.13)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Asataḥ svasvarūpatvena mithyābhūtasyety arthaḥ. **Tatra** tasyām āśaṅkāyām dṛṣṭāntam **āha**. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.13)

Vamśīdhara

Sataḥ kāraṇatvam dṛṣṭacaram, na tv asataḥ ity āśaṅkate---**nanv** iti. Śloko'yam vyākhyātacaraḥ. Nanu, dehādīnām asattvāt **kutas** taiḥ sambandho yaiḥ samsāraḥ syāt? **Tatrāha---arthe** vastuni **avidyamāne**'saty **api samsṛtiḥ** syād eva, **yathā svapne** mithyābhūte'pi viṣayadhyāyino janasy**ānarthāgamaḥ** vyāghrasarpādibhayānubhavaḥ. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.13)

Sudarśana Sūri

Arthe hīti. Devatvādyākāre ātmany **avidyamāne'pi** sthūlo'ham ityādy-adhyāsāt samsāraḥ **viṣayān dhyāyataḥ** pūrvānubhavasamskārataḥ **svapne** svāpnadehasyānātmatvam sampratipannam, tathāpi tasyātmany adhyāsāt tādātmikaduḥkhānubhavas, tadvad ity arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.13)

Vīrarāghavācārya

Ātmany avidyamānād api devamanuṣyādyākārāt samsṛtir ity etad eva dṛṣṭāntamukhena upapādayati---artha iti. Arthe devamanuṣyādyākāre'vidyamāne'py ātmany asaty api viṣayān dhyāyato'sya samsṛtir na nivartate---sthūlo'ham kṛśo'ham mamaite kalatrādayo mamaite pratikūlāḥ śabdādaya ime tv anukūlā ity-evam dhyāyata ity arthaḥ. Yathā svapne'narthāgamaḥ svāpnadehasyānātmatvam sampratipannams, tathāpi yasyātmany adhyāsād ānarthāgamas tadātmikaduḥkhānubhavo bhavati, tadvad ity arthah. (Bhāgavata-candrikā 11.28.13)

Vijayadhvaja Tīrtha

Samsṛtyabhāvasyaiva phalarūpatvān nirartha eva samsāra iti avadhārayati---arthe'pīti. Api-śabdo'lpaphalārthaḥ---'Ucyate niṣphalatvena yad atyalpaphalam bhaved' iti vacanāt. Arthe avidyamāne'pi asmatsamsārāt prayojanābhāve'pi pumsaḥ samsṛtir na nivartate. Tatredam nimittam---dhyāyato viṣayān iti. Katham iva? Asya svapnadarśino yathānarthāgamaḥ prayojanavidhuravyavahārāvāptir bhavati. Atrāpi nimittam---dhyāyata iti. Yathā svapnārthānām asthiratve'pi nirantaraviṣayānusmaraṇasantatasamskārasantatyānarthāgamo na nivartate, evam samsāro'pi. (*Padaratnāvalī* 11.28.13)

Jīva Gosvāmī

Ajñānaje'py anyasambandhe'narthāpātam sadṛṣṭāntam āha---**arthe hī**ti. (*Kramasandarbha* 11.28.13)

Viśvanātha

Nanu, dehādīnām asattvāt kutas taiḥ sambandho yataḥ samsāraḥ syāt? Tatrāha---**arthe** vastuni **avidyamāne** asaty **api samsṛtiḥ** syād eva. **Yathā svapne** mithyābhūte'pi viṣayadhyāyino janasya **anarthāgamaḥ** vyāghrasarpādibhayānubhavaḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.13)

Śukadeva

Apārthatve'py avivekinaḥ phalavattvam dṛṣṭāntena darśayati---arthe hīti. 'Devo'ham rājāham ranko'ham sthūlo'ham kṛśo'ham' ity-ādinā pratīyamāne arthe devādidehe sthūlatvakṛśatvādi-dharme cārthasvarūpe vidyamāne'pi asyāvivekinaḥ 'aham sukhy aham duḥkhy aham mṛtaḥ' ity-ādi-rūpā samsṛtir na nivartate. Tatra dṛṣṭāntaḥ---viṣayān dhyāyataḥ pumsaḥ svapne'narthāgamo yathā, tadvat. (Siddhāntapradīpa 11.28.13)

Madhva

Samsṛtyabhāvasyaiva phalarūpatvān nirartha eva samsāra ity avadhārayati---**arthe'pī**ti. 'Ucyate niṣphalatvena yad atyalpaphalam bhavet' iti ca.
Ato phalavattvāvadhāraṇārtham ca punarvacanam. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.13)

Ayi Naraharyācārya

'Arthe'py avidyamāne hi samsrtir na nivartate / Dhyāyato vişayān asya svapne'narthāgamo yathā' ity atra prakṛtāsaṅgataṁ kim ucyate? ity āśaṅkya saṅgatim āha--samsṛtīti. 'Apārthe'py avivekinaḥ' (Bhāg 11.28.12) iti nirarthakatvam samsārasyoktam punar arthe'py avidyamāna ity-ādinā nirarthatvoktir nirartha eva samsāra iti nirarthatvāvadhāranārthā. Dvirvacanasyāvadhāranārthatvena niścitatvād iti bhāvah. 'Samsārah phalavāms tāvat' (Bhāg 11.28.12) iti phalavattvasyāpy uktatvāt katham nirartham evety avadhāraņam ity ata uktam---samsrtyabhāvasyaiva phalarūpatvād iti. 'Phalavān mokṣahetutvād' (BTN 11.28.12) iti pramāņena samsrtyabhāvasya mokṣaśabdenoktatvān 'muculr moksane' (DP...) iti dhātor atah samsrtyabhāva eva phalam. Tena 'nirartha eva samsārah' ity avadhāranam upapannam iti bhāvah. Samsāre vaisavikasukharūpaphalasvāpi vidvamānatvāt katham nirartha eva samsāra ity avadhāranam ity āśankya pramānenaiva tadabhiprāyam āha--**ucyata** iti. Vaisayikasukhāder atyalpatvād avivakseti nyāyena tadavivaksayaiva nirarthakam evāvadhrtam iti bhāvah. Prakārāntarena punarukteh prayojanam āha---ata iti. Yatah pramānenālpaphalam nisphalam ity ucyate'ta ity arthah. Vaisayikasukhādirūpasya phalasyālpatvād avivaksety aphalatvam eva samsārasyety uktarūpāphalatvāvadhāraṇārtham ca punarvacanam iti bhāvaḥ. (*Dīpikā* 11.28.13)

Chalāri Nārāyanācārya

Nanu, 'Yāvad dehendriya' (Bhāg 11.28.12) iti ślokokta evārtho'**rthe'py avidyamāna** iti śloke'py ucyate'taḥ punaruktir ity atas tatparihārāya saṅgatim āha---**saṁṣṛtyabhāvasyaive**ti. **Saṁsāraḥ** avivekina iti śeṣaḥ. Anena siddhim satyārambho niyamārtha iti nyāyam uktārthe pramāṇam iti sūcitam. Nanu, vanitādiviṣayabhogena saṁsāre'pi sukhasya vidyamānatvāt katham saṁsārasya nirarthakatvam? iti cen, na. Tasya sukhasyālpakālīnatvena alpaphalasya niṣphalatvam pramāṇasiddham iti bhāvenālpaphalasya niṣphalaśabdavācyatve pramāṇam āha ---ucyate niṣphalatveneti. Saṁṣṛtyabhāvasyaivety uktam artham upasaṁharati---ata iti. **Ato**'tyalpaphalasya niṣphalaśabdavācyatve pramāṇasatvāt. **Co**'vadhāraṇe. **Aphalatvāvadhāraṇārtham** eva. (*Prabodhinī* 11.28.13)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Mānava nidrā-kāle svapna dekhite giyā ye-rūpa dṛśya-vastura astitva upalabdhi kare evam prakṛta-prastāve ukta astitva ye-rūpa jāgara-kālera pratītira grāhya haya nā, tad-rūpa bhagavat-sevanopalabdhi arthāt sevya-vastura adarśane ye anitya samsāra, tāhā ha-ite ātma-vit na haoyā paryanta bhoga vā tyāgera nivṛtti haya nā. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.13)

Text 14

Yathā hy apratibuddhasya prasvāpo bahvanarthabhṛt Sa eva pratibuddhasya na vai mohāya kalpate. (11.28.14)

Anvayaḥ---Yathā hi (yadvat) apratibuddhasya (nidritasya) prasvāpaḥ (yaḥ svapnaḥ) bahvanartha-bhṛt (bahūn anarthān bibhartīti tathā bhavati) saḥ eva (prasvāpaḥ) pratibuddhasya (prāpta-jāgarasya tasyaiva janasya tathā) mohāya (moham kartum) na vai kalpate (na prabhavati). (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.14)

Anuvāda---Svapna nidrita puruṣera-i vividha anartha-bhāva upasthāpita kare, parantu jāgaraṇa kāle sei svapnera smaraṇa ha-ile-o tad-dvārā puruṣa mohita hana nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.14)

Śrīdhara

Nanu, kathañcij jānato viṣayasphūrtir jīvanmuktasyāpi durvārety anirmokṣaprasaṅgaḥ syāt, tatrāha---**yathā hī**ti. **Prasvāpaḥ** svapnaḥ **bahūn anarthān** bibharti, puṣṇātīti tathā. (*Bhāvārtha-dīpikā* 11.28.14)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Kathañcit dehārambhakakarmānusāreṇa. **Viṣayasphūrtir** bhojanādikāle annādijñānam. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.14)

Vamśīdhara

Punar ākṣipati---**nanv** iti. **Kathañcij jānataḥ** rāgābhāvena jānataḥ. **Anarthān** svapnavyāghrabhayakampādīn. **Sa eva** prasvāpaḥ, yo'**pratibuddhasye**ti sambandhaḥ. **Mohāya** kleśāya. **Pratibuddhasya** prāptajāgarasya. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.14)

Sudarśana Sūri

Prabodhadaśāyām svapnadehasyānātmatvasampratipattim taddehāpagamena tadabhimānaprayuktaduḥkhābhāvam ca darśayati---**yathā hī**ti. **Prasvāpa**śabdaḥ svapnaparaḥ dehātmābhimānadvārā bahvanarthakṛttvam vivakṣitam **na mohāya kalpate**, ātmābhimānaprayuktānārthāya na prakalpata iti bhāvaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.14)

Vīrarāghavācārya

Svāpnadehasyānātmatvasampratipattim taddehāpagame tu tadabhimānaprayuktaduḥkhābhāvam ca darśayati---yathā hīti. Prasvāpaśabdaḥ svapnaparaḥ, tasya dehātmābhimānadvārā bahvanarthakṛttvam vivakṣitam. Sa eva prasvāpa eva pratibuddhasya tasmād utthitasya mohāya na kalpate taddehātmābhimānāya na kalpate, taddehātmābhimānarūpamohajananadvārā sukhaduḥkhakṛn na bhavatīty arthaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.14)

Vijayadhvaja Tīrtha

Ajñānina eva samsāro'narthakaraḥ, na jñānina ity āha---yathā hīti. Apratibuddhasya svapnāvasthām āsthitasya yathā prasvāpo bahvanarthakṛt, sa eva prasvāpaḥ pratibuddhasya pramohāya na kalpate. Evam samsṛtir ajñāninām anarthakṛt, saiva jñāninām mohāya naiva viṣayalolupatvena durjanasyāphalaḥ sajjanasya svasvarūpānandāpekṣayāphalo'pi majjñānena svarūpānandasādhanatvena saphalatvād alpaphala iti heyaḥ samsāra ity avadhāraṇārtham punarvacanam iti bhāvaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.14)

Jīva Gosvāmī

Tad eva vyatirekena dradhayati---yathā hīti. (Kramasandarbha 11.28.14)

Viśvanātha

Nanu, tarhi vivekino jīvanmuktasyāpi yat kiñcid viṣayadhyānam durvāram ity anirmokṣaprasaṅgas, tatrāha---**yathā hī**ti. **Prasvāpaḥ** svapnaḥ **bahūn anarthān** bibharti, **pratibuddhasya** prāptajāgarasya **na mohāya**, tasya mithyātvaniścayāt. (*Sārārthadarśinī* 11.28.14)

Śukadeva

Nanu, yady avivekina evānarthāgamas, tarhi dehendriyādisannikarṣasya samsaraṇahetutvam tasyaivocyeta, tarhi vivekino'pi dehādisamsargasya vidyamānatvāt tasyāpi samsāraḥ kim na syāt? ity āśaṅkya vivekinas tadbhāvābhāvau dṛṣṭāntena darśayan samādhatte. **Hir** avadhāraṇe. **Apratibuddhasya** svapnāvasthāyām āsthitasyaiva **prasvāpo bahvanarthakṛt**, **sa eva** prasvāpaḥ **pratibuddhasya mohāya naiva kalpate**, evam ajñānina eva dehādisamsargaḥ anarthakṛt. '**Anarthabhṛt**' iti vā pāṭhaḥ. Vivekinas tu dehādimattve'pi tatsamsargo **mohāya naiva kalpate** sukhaduḥkhasthūlatvakṛśatvādīn dehadharmān ātmani na manyate iti bhāvaḥ. (*Siddhānta-pradīpa* 11.28.14)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Svapnāvasthāya yerūpa vāstava-vastura abhāve nidrita vyakti vastu darśana karitechena mane kare evam jāgratāvasthāya dṛśya vastura avartamāne sei-rūpa moha ye-rūpa utpanna haya nā, tad-rūpa ātma-videra nikaṭa dṛśya-jagatera akarmaṇyatā o vastura avāstavatā siddha haya. Vāstava-vastura pratīti avāstava-vastura jñāna-janya mūḍhatā ānayana kare nā. (*Gauḍīya-bhāsyavivṛti* 11.28.14)

Text 15

Śokaharşabhayakrodhalobhamohaspṛhādayaḥ Ahaṅkārasya drśyante janma mrtyuś ca nātmanah. (11.28.15)

Anvayaḥ---Śoka-harṣa-bhaya-krodha-lobha-moha-spṛhādayaḥ (bhāvāḥ, kim ca) janma mṛtyuḥ ca ahaṅkārasya (eva) dṛśyante ātmanaḥ na (ātmanas tu na dṛśyante). (Gauḍīya-bhāṣya 11.28.15)

Anuvāda---Śoka, harṣa, bhaya, krodha, lobha, moha, spṛha, janma, mṛtyu prabhṛti bhāva-samūha ahaṅkārera-i dṛṣṭa ha-iyā thāke, ātmāra nahe. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.15)

Śrīdhara

Ahankāralakṣaṇo dehādisannikarṣa eva samsārālambanam ity anvayavyatirekābhyām darśayati---śoketi. Suṣuptyādau teṣām adarśanād aham sukhītivac caitanyam sukhītipratīty-abhāvāc ca dṛśyatvāc ca sukhādīnām kṛśatvādidraṣṭṛdharmatvānupapatter iti bhāvaḥ. Uktam ca ----'Sute'hami na dṛśyante sukhadoṣapravṛttayaḥ / Atas tasyaiva samsāro na me samsṛtisākṣiṇaḥ' (AM 10) iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.15)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Ahankārasattve samsarasattvam **anvayaḥ** tadabhāve, tadabhāvo **vyatirekas**, tābhyām. '**Nātmanaḥ**' ity asyābhiprāyam vyanjayati---**suṣuptyādāv** iti. **Teṣām** śokādīnām. **Dṛśyatvāc ca** pratyakṣādibhir jnātatvāc ca yathā **kṛśatvādi** dṛśyate. Tasmād adṛśyātmadharmatvam na teṣām upapadyata ity arthaḥ. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.15)

Vamśīdhara

Samsārālambanam sphuṭayati---ahaṅkārety-ādi. Ahaṅkārasattve śokādisattvam anvayaḥ, suṣuptyādāv ahaṅkārābhāve śokādīnām abhāvo vyatirekaḥ, aham sukhīti pratīter ahaṅkāreṇaiva sukhādisambandhaḥ. Caitanyaṁ sukhīti pratīter abhāvān. Nātmaneti sukhādīnām mānasa-pratyakṣatvena dṛṣyatvāt kṛśatvādivan nātmadharmatvam. Iti bhāva iti---yathā dehadharmāḥ kṛśatvādayo nātmadharmās tathā sukhādayo'py ahaṅkāradharmā nātmadharmā ity āśayaḥ. Vastuviveke saty ahaṅkārasyaivaite dharmā na tv ātmana ity āha---ahaṅkāro'tra dehadvayābhimānaḥ yāvat khalv asau sphurati, tāvad eva śokāder darśanāt tasyaiva dharmā na tu śuddhasyaivam janma mṛṭyuś ceṭy arthaḥ. Viśvanāthas tu---yady apy ahaṅkārasyaiva śokādayas tad api tasya jaḍatvād eva tattadanubhava iti nāsti tasya samsāra iti bhāvaḥ. Ahaṅkārasattve samsārasattvam anvayas, tadabhāve tadabhāvo vyatirekas, tābhyām. 'Nātmanaḥ' ity asyābhiprāyam vyañjayati---suṣuptyādāv iti. Teṣām śokādīnām dṛśyatvāc ca pratyakṣādibhir jñātatvāc ca yathā kṛśatvādi dṛśyate, tasmād adṛśyātmadharmatvam na teṣām upapadyata ity arthaḥ. (Bhāvārthadīpikā-prakāśa 11.28.15)

Sudarsana Sūri

'Ahaṅkārasya dṛśyante' ity upacārāt vyapadeśaḥ 'Duḥkhājñānamalāḥ dharmāḥ prakṛtes te na cātmanaḥ' (...) itivat anātmany ātmābhimānaprayuktāḥ śokādayaḥ, na tv ātmanaḥ svābhāvikā ity arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.15)

Vīrarāghava

Dṛṣṭāntenābhipretam artham dārṣṭāntike darśayati---śoketi. Śokādayo janmamṛtyū cāhaṅkārasyāhaṅkārayuktasyātmanaḥ, na tu tadviyuktasya matvarthīyāśam ādya-janto'trāhaṅkāraśabdaḥ anātmany ātmābhimānahetuḥ prakṛtipariṇāmaviśeṣo'haṅkāras tat-prayuktāḥ śokādayo na tv ātmanaḥ svābhāvikā ity arthaḥ. 'Duḥkhājñānamalā dharmāḥ prakṛtes te na cātmanaḥ' (.....) ity-ādiṣv ayam evārthaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.15)

Vijayadhvaja Tīrtha

Jīvasyāpi samsāraḥ ābhimānika eva, na svābhāvikaḥ, anyathā tannivṛttisādhana-vidhānānupapattir ity āśayenāha---śoketi. Śokādayo janmamṛtyuś cāhaṅkārasya sakāśāj jīvasya dṛśyante, na svataḥ---paramātmanas tv anabhimānāt sutarām asambhava ity arthaḥ. Paramātmana eva niṣedho na jīvasyety etat 'Ahaṅkārasya sakāśāt dṛśyate nātmanaḥ svataḥ / Ahaṅkārāt tu samsāro bhavej jīvasya na svataḥ / Kutaś cid ānandatanoḥ svarūpecchāyutasya saḥ' (BTN 11.28.15) ity anena nirastam. (*Padaratnāvalī* 11.28.15)

Jīva Gosvāmī

Vastu-viveke saty ahankārasyaivaite dharmā na tv ātmana ity āha---**śoke**ti. **Ahankāro**'tra dehadvayābhimānaḥ. Yāvat khalv asau sphurati, tāvad eva śokāder darśanāt tadasphūrtimaya-suṣuptāv adarśanāt, tasyaiva te dharmā na tu śuddhasya, evam **janma mṛtyuś ce**ty arthaḥ. (*Kramasandarbha* 11.28. 15)

Viśvanātha

Na ca bhayaśokādayo vastuta ātmadharmā ity āha---**śoke**ti. Suṣuptyādau teṣām adarśanād iti bhāvaḥ. Yady apy ahaṅkārasyaiva śokādayas, tad api tasya jaḍatvād eva tattadanubhava iti nāsti tasya saṁsāra iti bhāvah. (*Sārārthadarśinī* 11.28.15)

Śukadeva

Tatra kāraṇam āha---śoketi. 'Śokādayo janmamṛtyuś cāhaṅkārasya dṛśyante' ity anvayaḥ. Anātmany ātmābhimāno'haṅkāras, tasya kartṛtvakaraṇāpādānanimittādirūpatvāt ṣaṣṭhyā sāmānyasambandhavācakatvāt sarvasambandhānām tatrāntargatatvāt tayā nirdiṣṭas tatprayuktā eva jīvasya śokādayo bhavanti, na svābhāvikāḥ, anyathā tannivṛttisādhanavidhāyakaśāstra-vaiyarthyam syāt. Na ca tat kevalāhaṅkārasyaiveti vaktum śakyate, tasyāpi jaḍatvāt; aṅgīkāre ca tasyaiva muktiḥ syān, na tv ātmanaḥ----'Ahaṅkārakṛtam bandham ātmano'rthe viparyayam' (Bhāg 11.13.29) iti haṁsagīte svoktiviraudhāc ca. 'Dṛśyante' ity anena kenacit puruṣeṇa daṇḍa-yogyam karmakṛtam sa rājapuruṣair daṇḍāya nīyate, tadā tatpitṛbhrātrādayo'smin duḥkhite mṛte vā vayam eva duḥkhitā mṛtāś cety-ākāreṇa tannetṛn niṣedhanti cet, tarhi te'pi badhyante, yas tu tatrāhammamatāśūnyas taṭasthaḥ paśyati, sa na badhyate iti lokaprasiddhiḥ sūcitā. (Siddhāntapradīpa 11.28.15)

Madhva

Ahankārasya sakāśād dṛśyante nātmanaḥ svataḥ---

'Ahankārāt tu samsāro bhavej jīvasya **na** svataḥ Kutaścid ānandatanoḥ svarūpecchāyutasya saḥ' iti tantrabhāgavate. (*Bhāgavatatātparya-nirnaya* 11.28.15)

Ayi Naraharyācārya

'Śokaharṣabhayakrodhalobhamohaspṛhādayaḥ / Ahaṅkārasya dṛśyante janma mṛṭyuś ca nātmanaḥ' ity atra śokādayo'haṅkārasya dṛśyate, ātmano jīvasya nety ucyata iti bhāti, tad anupapannam. Jīvasya samsāra iti pūrvam uktatvād ity āśaṅkyābhipretam artham āha---ahaṅkārasyeti. 'Sakāśāt' ity adhyāhāreṇa yojyam. Tenāhaṅkārasya sakāśāc chokādayo jīvasya dṛśyanam ity ucyate'to na pūrvottaravirodha iti bhāvaḥ. Tarhi 'nātmanaḥ' iti viruddham ity āśaṅkya, tasyābhipretam artham āha---nātmana iti. 'Svataḥ' ity-uktyā 'ātmanaḥ' ity asya ity uktam bhavati. Uktārthe pramāṇam āha---ahaṅkārād iti. 'Ahaṅkārāt' ity-uktyā 'sakāśāt' ity adhyāhāro darśitaḥ. 'Jīvasya' ity-uktyā jīvasyety apy adhyāhāryam iti darśitam. 'Na svataḥ' ity anena 'ātmanaḥ' iti vivṛtam. (Dīpikā 11.28.15)

Chalāri Nārāyaņācārya

Śokaharṣabhayeti śloke śokādayo dharmā ahankārasyaiva sambandhino'hankāre kalpitā eva drṛśyante, na tv ātmanaḥ satyā iti śokādīnām mithyātvam ucyata ity anyathāpratītinirāsāya

pramāṇena tattātparyārtham āha---**ahaṅkārasye**ti. **Tur** avadhāraṇe. Tasya vyāvartyam **na svata** iti. Asvābhāvikatvam evopapādayati---**kuta** ity-ādinā. **Saḥ** samsāraḥ. (*Prabodhinī* 11.28.15)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Anātma-pratītite abhāva-śūnya śoka, prāpti-janya harṣa, amaṅgala-lābhāśaṅkāya bhaya, tāt-kālika abhīṣṭa-vastura aprāptite krodha, indriya-tarpaṇoddeśe lobha, tad-āśāya moha evaṁ janma-mṛtyu-prabhṛti jaḍāhaṅkārī bhogī vyaktira vyavahāropayogī haya. Ātma-vit aigulike anātma-dharma baliyā jānena. Ātma-dharma prakāśita ha-ile tad-viparīta sevyera sevānubhūti svataḥ-prakaṭita haya. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.15)

Text 16

Dehendriyaprāṇamano'bhimāno jīvo'ntarātmā guṇakarmamūrtiḥ Sūtraṁ mahān ity urudheva gītaḥ saṁsāra ādhāvati kālatantraḥ. (11.28.16)

Anvayaḥ---Dehendriya-prāṇa-mano-'bhimānaḥ (dehādiṣv abhimāno yasya saḥ) antarātmā (teṣām antar-hitam ātmā jīvaḥ) guṇa-karma-mūrtiḥ (guṇa-karmamayī mūrtir yasya saḥ) sūtraṁ mahān iti (ity-ādi-śabdaiḥ) urudhā iva (bahudheva) gītaḥ (kīrtitaḥ) jīvaḥ (eva) kālatantraḥ (parameśvarādhīnaḥ san) saṁsāre ādhāvati (sarvato dhāvati). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.16)

Anuvāda---Deha, indriya, prāṇa o manaḥ-padārthe abhimāna-śīla, tad-antargata, guṇa-karmamaya-vigraha jīvātmā---sūtra mahat-tattva prabhṛti vividha śabde bahu-prakāre kīrtita haiyā parameśvarera adhīnatāya samsāre sarvatra dhāvita ha-iyā thākena. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.16)

Śrīdhara

Nanu, yady ahankārasya samsāras, tarhi muktir api tasyaiveti muktāv ahankārāvaśeṣaḥ prasajjeta. Tatrāha---**dehe**ti. **Dehā**diṣv **abhimāno** yasya saḥ. **Ātma**iva teṣām **antar**hito **jīvaḥ**, ata eva **guṇakarma**mayī **mūrtir** yasya saḥ. Evam ca sūkṣmopādhibhir bahudheva **sūtrā**diśabdair **gītaḥ samsāre** parameśvarādhīnaḥ sarvato **dhāvaty** ato nāyam doṣa iti bhāvaḥ. (*Bhāvārtha-dīpikā* 11.28.16)

Rādhāramanadāsa Gosvāmī

Tasyaivāhankārasyaiva. **Sa** dehādyabhimānavān **ātmaiva teṣām்** dehādīnām **antaḥ**sthito **jīva** ity-uktyā svarūpabhūtāsmadarthatvam jīvasya vyañjitam. **Ata evā**bhimantur jīvatvād eva. **Tataḥ** ahankārādīnām kalpitatvād eva. **Ayam** prākṛtāhankāraviśeṣalakṣaṇaḥ. Tathā ca, jīvasyaiva brahmatvena muktau sthitir nāhankārādīnām ity arthaḥ. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.16)

Vamśīdhara

Pratibadhyāśankate---nanv iti. Ahankārāvaśeṣābhāve svarūpahānir mokṣapadārthaḥ syād ity arthaḥ. **Teṣām** dehādīnām **antarhitas**, tair ācchāditaḥ. **Ata eva** dehādyantarhitatvād eva. Guṇāḥ karmāṇi ca pradhānam yasyām, sā **guṇakarmamayī**, sā **mūrtir** yasyeti guṇakarmārabdha-mūrtitvāj jīvasya tattyāge'mūrtabrahmatām prāpnotīty arthaḥ. **Evam ca** guṇakarmamūrtitve ca. Guṇakarmakāryabhūtaiḥ sūkṣmopādhibhiḥ kriyāśaktyādy-upādhibhiḥ. Ivena bahuprakāro

dyotitaḥ. Kālayati sarvam iti kālaḥ parameśvaraḥ. Yataḥ sāhaṅkāro jīva eva samsāre dhāvati, ato hetor ayam ahaṅkārāvaśeṣaprasaktirūpo doṣo na bhavati. Iti bhāva iti---avidyājanyārhakāra-nivṛtter eva mokṣatvam tadavaśeṣe mokṣa eva na sambhavatīty āśayaḥ. 'Īśvaraḥ sarvabhūtānām hṛddeśe'rjuna tiṣṭhati / Bhrāmayan sarvabhūtāni' (Bg 18.61) ityādy-ukter īśvarādhīnatvam eva jīvasyety uktam---kālatantra iti. Nanu, yadi śokaharṣādayo'haṅkārasyaiva dharmā na tv ātmanas, tarhi katham ātmā tān dharmān svīkṛtya samsāraduḥkham anubhavati? Na hi kaścit svaduḥkhārtham paradharmam upādatta ity ata āha---deheti. Abhimāno'haṅkāra eva jīvo jīvopādhiḥ, guṇakarmabhyām mūrtir yasya tathābhūtaḥ san saṃsāre nimitte ādhāvati jīvātmānam svadharmān grāhayitum prāpto bhavati. Kālayatīti kāla īśvaras, tadadhīnaḥ. Kīdṛśaḥ? Dehādiśabdair urudhaiva jñānaśāstreṇa gītaḥ antarātmā buddhiḥ, tena balād evāhaṅkāralakṣaṇayā'vidyayā nibadhya, jīvaḥ samsāraduḥkhe pātyata iti bhāvaḥ. Dīpikā---tasyaivāhaṅkārasyaiva. Sa dehābhimānavān ātmaiva. Teṣām dehādīnām antaḥ sthitvā, jīva ity uktyā svarūpabhūtāsmadarthatvam jīvasya vyañjitam. Ata evābhimantur jīvatvād eva. Ataḥ ahaṅkārādīnām kalpitatvād eva. Ayam prākṛtāhaṅkārāvaśeṣalakṣaṇaḥ. Tathā ca---jīvasyaiva brahmatvena muktau sthitir nāhaṅkārādīnām ity arthaḥ. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.16)

Sudarśana Sūri

Samsārasya hetutve ahankārasya prādhānyam uktam. Samsṛtihetūn sankalayya darśayati--dehendriyeti. Abhimānaḥ anātmany ātmabuddhiḥ jīvasya samsṛtihetutvam karmānuṣṭhātṛtayā,
antarātmā paramātmā, tasya samsṛtihetutvam karmaphalapradātṛtayā. Guṇakarmamūrtiḥ--guṇāś ca karmāṇi ca mūrtivad yasya vidheyāni sa guṇakarmamūrtir iti antarātmaviśeṣaṇam. Guṇakarmamūrtīti pāṭhe guṇāś ca karmāṇi ca mūrtiś ca guṇakarmamūrtiḥ.
Mūrtiśabdo manuṣyatvādijātiparaḥ, dehasya prathamam uktatvāt. Sūtraṁ mahān---sūtrabhūtāhankārādikāryatvāc ca dhārakabhūto mahān. (Śukapakṣīya 11.28.16)

Vīrarāghava

'Ahankārasya dṛśyante' (Bhāg 11.28.15) ity ahankārasya samsṛtihetutvena prādhānyam uktam. Atha samsṛtihetūn sarvān sankalpya darśayati---deheti. Abhimānaḥ anātmany ātmabuddhiḥ jīvasya samsṛtihetutvam karmānuṣṭhātṛtayā, antarātmā paramātmā, tasya samsṛtihetutvam karmaphalapradatvena. 'Guṇakarmamūrtīḥ' iti vyatyayena dvitīyā. Guṇāḥ sattvādayaḥ, karmāṇi puṇyātmakāni ca, mūrtayaś ca. Mūrtiśabdo devatvamanuṣyatvādijātiparaḥ, dehasya pṛthaguktatvāt. Sūtram mahān---sūtrabhūto'hankārādikāryaḥ, tattvādhārabhūto mahān ity arthaḥ. Urudhā bahudhā. Itiśabdo hetv-arthaḥ. Urubhya etebhya ity arthaḥ. Samsāraḥ kālatantraḥ kālavaśaḥ---kālo'pi hetur iti bhāvaḥ. Ādhāvati pravartate. (Bhāgavatacandrikā 11.28.16)

Vijayadhvaja Tīrtha

Kayā yuktyā jīvasyaiva ca samsāra iti tatrāha---deheti. Dehendriyaprāṇamanasām sanghāto'bhimāno yasya sa tathā sarveṣām antaḥsthitvā sarṣam ādatta ity antarātmā ca guṇaiḥ karmabhiś cārabdhā mūrtir yasya sa tathā sūtram mahān ityādy-adhikāranāmabhir bahudhā purāṇeṣu gītaś ca, kālatantraḥ kālābhimānī durgādhīno jīvaḥ puruṣo hiraṇyagarbho'pi samsāra ādhāvati, kim utānye jīvā iti kaimutyanyāyalakṣaṇayā yuktyā jīvasyaiva samsāra iti niścīyate--- 'Samsārayuktabrahmāpi sarvajīveśvareśvaraḥ / Viṣṇvadhīnaḥ sadā jñānī kim utānye 'lpacetanā' (.....) iti, anena jīvopādhyavacchinnasya paramātmanaḥ samsāra iti matam nirastam iti jñātavyam. (*Padaratnāvalī* 11.28.16)

Jīva Gosvāmī

Ato'haṅkārasya yasya saṁsāras, tasyaiva muktir api prasajjeteti muktāv ahaṅkāraśeṣatvam āyātaṁ, yato ya evāhaṅkāraḥ svarūpaniṣṭhaḥ, sa evājñānopasaṅkramyopādhyāviṣṭo bhavati. Nirahaṅkārasyājñānam anyāveśaś ca na sambhavati, tasmād yady api svarūpāhaṅkāra-pratibimbasyaiva te dharmās, tathāpi paramparātas tatsambandhāj jīvo dehābhimānī bhavati. Tataḥ saṁsarati mucyate cety āha---**dehe**ti. (*Kramasandarbha* 11.28. 16)

Viśvanātha

Nanu, yadi śokaharṣādayo'hankārasyaiva dharmā na tv ātmanas, tarhi katham ātmā tān dharmān svīkṛtya saṃsāraduḥkham anubhavati? Na hi kaścit svaduḥkhārtham paradharmam upādatte ity ata āha---deheti. Abhimāno'hankāra eva jīvo jīvopādhiḥ. Guṇakarmābhyām mūrtir yasya tathābhūtaḥ san, saṃsāre nimitte ādhāvati jīvātmānam svadharmān grāhayitum prāpto bhavati. Kālatantraḥ---kalayatīti kāla īśvaras, tadadhīnaḥ. Kīdṛśaḥ? Dehādiśabdair urudhaiva jñānaśāstreṇa gītaḥ. Dehaś ca indriyāṇi ca prāṇaś ca manaś ca, teṣām dvandvaikyam. Antarātmā buddhiḥ, tena balād evāhankāralakṣaṇayā avidyayā nibadhya, jīvaḥ saṃsāraduḥkhe pātyata iti bhāvaḥ. (Sārārthadarśinī 11.28.16)

Śukadeva

Evam ātmanah samsāram pratyahankārasya pradhānakāranatvam uktam idānīm prādhānyād eva tasya sarvarūpatām pratipādayati---dehendriyeti. Sarveṣām bhūtānām antarhṛdaye'tati prāpnotīty **antarātmā** ahankāraḥ **kālatantraḥ** kālarūpeśvarādhīnaḥ **samsāre ādhāvatī**ty anvayah. Sukhaduhkhādiphalabhogārtham āsamantāt tiryag ūrdhvam adhah śīghram gacchatīty arthah. Nanu, svarganarakādişu tatphalabhogāya jīva eva gacchatīti sarvam pratiprādyante katham ahankāra ity ucyate iti cet, satyam, so'py ahankāraprayukta evety āha---dehendriyeti. Dehendriye prāṇamanas tu abhimāno yasya sa tathā tatrātmabuddhir ity arthah. Sa eva jīvo dehādyahankāravān eva punyādikarmaphalabhoktā, na tu tatrābhiniveśaśūnyah, tathā cāgatam ahankārasyaiva prādhānyam syād etat tathāpi katham ahankārasya vyaktir ity apeksāyām āha--gunakarmamūrtir iti. Sāttvikādigunamiśritakarmabhir mūrtir vyaktir iti bhāvo yasva, tathā sah nirhimsakayajñadānādikarmapravṛttyā sāttvikah vṛdvodvāhādikarmapravṛttyā rājasah dyūtādihimsādikarmapravrttyā tāmaso'hankāro bodhya iti bhāvah. Kim ca, mahatah kāryatvāt dvividho mahān apy ayam evety āha---sūtram mahān iti. Kriyāśaktipradhānajñānaśaktipradhānātmana ity arthah. Ity-uktaprakāren**orudheha gītah** bahuprakārenāhaṅkāro **gītah**. **Urudheve**ti pāṭhāntaram. Tasmād ahankārakṛta evātmano bandho nānyatheti siddham. (Siddhāntapradīpa 11.28.16)

Madhva

Dehendriyaprāṇamanasām abhimānayuktaḥ. **Sūtraṁ mahān** ityādy-adhikāranāmabhir yuktaḥ. Pradhānam **jīvo** hiraṇyagarbho'py **ādhāvati saṁsāre**, kim utānya ity āśayaḥ.

'Samsārayukto brahmāpi sarvajīveśvareśvaraḥ Viṣṇvadhīnaḥ sadā jñānī kim utānye'lpacittinaḥ' iti sattattve. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.16)

Ayi Naraharyācārya

'Dehendriyaprāṇamano'bhimāno jīvo'ntarātmā guṇakarmamūrtiḥ / Sūtram mahān ity urudheva gītaḥ samsāra ādhāvati kālatantraḥ' ity etat prakṛtāsangatam kim ucyate? ity āśankyātrābhipretapadārthapradarśanapūrvakam yojanām āha---deheti. 'Dehendriyaprāṇa-

manasām abhimānayuktaḥ' ity anena dehaś ca indriyāṇi ca praṇaś ca manaś ca dehendriya-prāṇamanāmsi dehendriyaprāṇamanasām abhimāno yasyāsau dehendriyaprāṇamano'bhimāna iti bahuvrīhir iti darśitam. Anyathā ṣaṣṭhītatpuruṣabhrāntiḥ syād iti bhāvaḥ. 'Sūtraṁ mahān' ity urudhaiva gīta ity asya sūtraṁ mahān ityādy-adhikāranāmabhir yukta iti vivaraṇam. Anyathā sūtrādināmabhir avācyasyāpi stutyarthaṁ tathāgānam iti bhrāntiḥ syād iti bodhyam. Tarhi hiraṇyagarbhākhyajīvasya saṁsāra ity uktiḥ kathaṁ prakṛte saṅgatety āśaṅkya kaimutyanyāyenety āha---pradhāneti. Ukta evārtha ity atra niyāmakaṁ pramāṇam āha ---saṁsāreti. (Dīpikā 11.28.16)

Chalāri Nārāyaņācārya

Dehendriyaprāņeti śloke ātmā paramātmā guņakarmamūrtiḥ sattvādiguņajanyakarmabhir mūrtayaḥ śarīrāṇi yasya sa tathā. Tādṛśaḥ san śarīre'ntar jīvo jīvarūpaḥ san saṁsāre ādhāvati saṃsāram prāpnotīti paramātmana eva jīvarūpeṇa saṃsāra ucyata ity anyathāpratīter vivakṣitārthapratīteś ca svayam ślokasya vivakṣitārtham vadann āśayam āha---dehendriya-prāṇamanasām iti. Manasāṁ viṣaye'bhimānayukta ity-adhikaranāmabhiḥ sūtra-mahattattvaniyamanādirūpo adhikārī vyāpāras, tannāmabhiḥ pradhānajīvarudrādiṣu mukhyo jīvaḥ. Svokte ślokābhipretārthe pramāṇam āha---saṁsārayug iti. Alpacetanā alpacetanājñānam yeṣām te'lpacetanāḥ. (*Prabodhinī* 1.28.16)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Baddha o mukta-bhede jīvera avasthā-dvaya; uhāra-i nāmāntara nitya-baddha o nitya-siddha. Akhaṇḍa-kāla akhaṇḍa deśa nitya vaikuṇṭhe nitya-siddha pārṣadagaṇa cinmaya deha, mana, prāṇa, indriya, guṇa, kriyā, sevakābhimāna prabhṛṭi upādeya vyāpāre nitya avasthita thākāya kṛṣṇera saṁsāre-i tāṅhādera vicaraṇa. Bhogi-sūtre kālādhīna ha-iyā saṁsāra-pravṛṭṭi-krame ye bhramaṇa, tāhāra upādāna-samūha deha, indriya, prāṇa, mana, guṇa o karma---ai-sakala mahattattva nāmaka sūtre ābaddha. Jñāna-śāstrera vicāre ajñānera pratīka baliyā uhāte nirviṣeṣa-vāda-i kīrtita haya. (*Gauḍīya-bhāṣya-vivṛṭi* 11.28.16)

Text 17

Amūlam etad bahurūparūpitam manovacaḥprāṇaśarīrakarma Jñānāsinopāsanayā śitena chittvā munir gām vicaraty atṛṣṇaḥ. (11.28.17)

Anvayaḥ---Muniḥ amūlaṁ (vastuto mūla-śūnyam ajñānatas tu) bahu-rūpa-rūpitaṁ (bahubhiḥ rūpair devādi-śarīrai rūpitaṁ prakāśitam) etat mano-vacaḥ-prāṇa-śarīra-karma (mana-ādiṣu kriyata iti karma ahaṅkaraṇam) upāsanayā (gurūpāsanayā) śitena (tīkṣṇena) jñānāsinā (jñāna-khaḍgena) chittvā atṛṣṇaḥ (vāsanā-rahitaḥ san) gāṁ (pṛthvīṁ) vicarati. (Gauḍīyabhāṣya 11.28.17)

Anuvāda---Muni puruṣa vastutaḥ amūlaka, parantu ajñāna-nibandhana bahu-rūpe prakāśita, ei mana, vākya, prāṇa o śarīra-sthita ahaṅkārake gurūpāsanā-labdha tīkṣṇa jñāna-khaḍge chinna kariyā vāsanā-śūnya-hṛdaye pṛthivīte vicaraṇa kariyā thākena. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.17)

Śrīdhara

Tad evam ahankārakṛtam bandham upapādyedānīm jñānena tannivṛtto muktir ity āha--- **amūlam** iti. Vastuto mūlaśūnyam, ajñānatas tu **bahubhī rūpair** devādiśarīrai **rūpitam** prakāśitam, aindrajālikatulyam iti vā. Kim tat? Tad āha---**mana** iti. **Mana**-ādīnām dvandvaḥ. Yadvā, **mana**-ādiṣu kriyata iti **karma** ahankaraṇam guror **upāsanayā** ni**śitena** tīkṣṇena **jñāna**-khaḍgena **chittvā**. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.17)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Upapādya anvayavyatirekābhyām samsādhya. **Tannivṛttau** ahaṅkāranāśe. Pūrvārthe ahaṅkāraviṣayāṇām mana-ādīnām nāśena tannāśo'py ākṣipta eva, na tv abhidhālabhya ity arucau yadveti. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.17)

Vamśīdhara

Tad evāha---tad evam iti. Tannivṛttāv ahaṅkāranivṛttau. Etad ahaṅkaraṇam. Amūlasya tv ekarūpatayāpy asambhavā kuto bahurūpateti ced, āha---aindrajālikatulyam iti veti. Vastuta aindrajālikam vastūnām asattve'pi yathā prātītikamukhato'nekālpaśastraniṣkṛtis, tadvad āhaṅkārikavastujātam apīti tat pṛcchati---kiṁ tad iti. Tad bahurūpatvam āha---mana iti. Āhaṅkārikatvam mana-ādīnām vyaktam eva. Ihaitacchabdenāhaṅkāragraho na sambhavati, pūrvam jīvasya prakrāntatvād, ata āha---yadveti. Mana-ādiṣu tatkaraṇam tv aham saṅkalpayāmi vacmītyādi-pratīteḥ. Gāṁ bhūmim. Saptamyarthe dvitīyā. Vicarati vicaret. Aṭṛṣṇo'saktaḥ. Upapādya anvayavyatirekābhyām saṃsādya, tannivṛttau ahaṅkāranāśe pūrvārthe'haṅkāraviṣayāṇām mana-ādīnām nāśena tannāśo'py ākṣipta eva, na tv abhidhālabhya ity aruceḥ---yadveti. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.17)

Sudarśana Sūri

Manovacaḥprāṇaśarīrakarma mana-ādibhiḥ kṛtam **karma jñānāsinā chittvā amūlam** iti chidikriyāviśeṣaṇam---**amūlam** yathā bhavati, tathā **chittve**ty arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.17)

Vīrarāghavācārva

Kas tarhi tannivṛttyupāya ity ata āha---amūlam iti. Bahubhir dehādibhī rūpair hetubhiḥ rūpyata iti tathā tan mana-ādīnām karma, mana-ādibhiḥ kṛtam karmety arthaḥ. Tad etat samsṛtimūlam amūlam yathā, tathā jñānāsinā chittvā. Kathambhūtena? Upāsanayā śitena santatānuvṛttena. 'Chittvā' ity asya 'chedanāyopakramya' ity arthaḥ. Jīvaddaśāyām nirmūla-cchedanāsambhavāt na tṛṣṇāśabdādiṣu yasya sa atṛṣṇaḥ. Muniḥ śubhāśrayasaśīlanaśīlaḥ. Gāṁ bhūmim vicared ity arthaḥ. Jñānopāsanam tannivṛttihetur iti bhāvaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.17)

Vijayadhvaja Tīrtha

Nanv evam pravalasya samsārasya samucchedaḥ kathankāram syāt? Atrāha---amūlam iti. Munir nirantarānusmaraṇasamarthaḥ puruṣaḥ etat samsārakāraṇam ajñānam madupāsanayā jātatvāt niśitena jñānena chittvā, punas tatrātṛṣṇo niḥsango bhūtvā gām vicarati yāvaccharīra-nipātam iti śeṣaḥ. Yad ajñānenotpannam, taj jñāne nivartata iti tatkāraṇam āha---amūlam iti. Viṣṇukāraṇakakarmamūlam balavatkāraṇena jamyasya nivṛttiḥ katham? iti codyam, anena parihṛtam jñānasyāpi tatkāraṇakatvāt ajñānasya tatkāraṇakatve kathitam yuktam---tad eva katham? ity ata uktam---bahurūpeti. Mana-ādiṣu sanniditabahurūpeṇa tena rūpyate tad-adṛṣṭānugunam nirūpyate, preryata iti bahurūparūpam manovacaḥprāṇaśarīrāṇi karma

viṣayo yasya sa tathā aham mantā vaktetyādy-ākāreṇa jāyamānam ity arthaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.17)

Jīva Gosvāmī

Tasya cājñānakṛtatvād **amūlam** ity-ādi. (*Kramasandarbha* 11.28.17)

Viśvanātha

Tarhi katham ahankārabandhād asmān muktir ity ata āha---amūlam etad ahankārabandhanam vastuto mūlaśūnyam, atha ca bahubhī rūpai rūpitam nirūpitam. Bahurūpatvam āha---mana iti. Mana-ādīnām dvandvaḥ. Upāsanayā bhaktyā śitena tīkṣṇīkṛtena. (Sārārthadarśinī 11.28.17)

Śukadeva

Syād etad anartha-kārasyāsya katham nivṛttiḥ syāt? iti cet, tatrāha---amūlam iti. Munir etat jñānāsinā chittvā'tṛṣṇaḥ san gāṁ vicaratīty anvayaḥ. Munir uktabandhasvarūpavimarśana-śīlaḥ. Etacchabdena bandhakāraṇam uktam---kāraṇanāśe kāryanāśaḥ svayam eva bhavatīti bhāvaḥ. 'Amūlam' iti kriyāviśeṣaṇam. Tathā copāsanayā bhagavadārādhanena tīkṣṇī-kṛtenāsinaitad bandhakāraṇam amūlaṁ yathā syāt, tathā chittvātyarthaḥ tanmūlam ajñānaṁ yathā nāvaśiṣyed iti bhāvaḥ. Kathambhūtaṁ tad? Bahurūparūpaṁ bahūni rūpāṇi rūpayatīti tathā, bahubhī rūpai rūpyate iti vā. Tad evāha---manovācaḥprāṇaśarīrakarmeti. Mana-ādiṣv anātmasu kriyate, tathā sa ahaṁ mantā vaktā sthūlaḥ kṛśa ityādy-ākāreṇa jāyamānam ity arthaḥ. (Siddhānta-pradīpa 11.28.17)

Madhva

Amūlam viṣṇumūlam. **Bahurūpeṇa** tenaiva rūpyate **mana**-ādīnām viṣayaḥ. (*Bhāgavata-tātparyanirnaya* 11.28.17)

Ayi Naraharyācārya

'Amūlam etad bahurūparūpam manovacaḥprāṇaśarīrakarma / Jñānāsinopāsanayāśitena chittvā munir gām vicaraty atṛṣṇaḥ' ity atra 'amūlam' ity asya nirmūlam ity artha iti bhātīty ato'trābhipretārtham āha---amūlam iti. 'A iti brahma' (....) iti śruter iti bhāvaḥ. Bahurūpa-rūpam ity atra rūparūpam iti dvivāram uktir vyarthety āśaṅkyābhipretam artham āha---bahu-rūpeti. Manovacaḥprāṇaśarīrakarmety asya prakṛtopayuktārthāpratīter āha---mana-ādīnām iti. Atra etacchabdena śokaharṣety-ādinoktam ahaṅkārajanyam śokādikam eva parāmṛśyate, tasya mana-ādiviṣayakatvād iti bodhyam. (Dīpikā 11.28.17)

Chalāri Nārāyaṇācārya

'Amūlam etat' iti śloke etan manovacaḥprāṇaśarīrakarmāmūlam mūlam mūlakāraṇam, tadrahitam ākasmikam iti mana-ādi karmāntasya jagata ākasmikatvam ucyata ity anyathāpratīyate. Tathā 'bahurūparūpam' ity atraikasya rūpasya vaiyarthyam ca pratīyate. Atas tannirāsāya tātparyārtham āha---amūlam ity-ādinā. 'A iti brahma' (...) iti-śruter akāro viṣṇuvācakaḥ. Bahurūpeṇa tenaiva viṣṇurūpeṇaiva rūpyate utpadyata iti tātparyavākyasya mana-ādīnām viṣaya ity anena manovācaḥprāṇetyādi-bhāgavatavākyam vyākhyātam bhavati. Tatra karmaśabdārtho vivṛtaḥ. (*Prabodhinī* 11.28.17)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Anāsakta ha-iyā viṣaye apramatta, labdha-jñāna vyakti-gata bhagavat-sevā-rūpa śānita astrera dvārā avāstava rūpa-guṇa-kriyāra upādāna mana, vākya, prāṇa, deha o karma prabhṛti amūlaka vyāpāra samūha chedana-pūrvaka akiñcana-bhāva pṛthivīte vāsa karena. Āsakta hari-sevā-vimukha baddha-jīvagaṇa bhogī o tad-abhāve tyāgīra āvaraṇe nija vivekera apavyavahāra karena. Tat-kāle tāṅhāra citta-darpaṇa bhogera dhūli vā tyāgera sammārjanīte saṁśliṣṭa thāke. Sādhu-saṅga-bale bhaktira upadeśa lābha karile tāṅhāra kramaśaḥ ei ubhaya-vidha ādhyakṣikatā ha-ite avasara ghaṭe. Tini jaḍa-bhoge anāsakta ha-iyā nirviśeṣa-muktite-o āsakta hana nā. (Gauḍīyabhāṣyavivṛti 11.28.17)

Text 18

Jñānaṁ viveko nigamas tapaś ca pratyakṣam aitihyam athānumānam Ādyantayor asya yad eva kevalaṁ kālaś ca hetuś ca tad eva madhye. (11.28.18)

Anvayaḥ---(Tac ca) jñānaṁ vivekaḥ (ātmānātma-vivecanam eva bhavati) nigamaḥ (vedaḥ) tapaḥ (svadharmaḥ) ca pratyakṣaṁ (svānubhavaḥ) aitihyam (upadeśaḥ) atha (kiṁ ca) anumānaṁ (tarka etāni jñāna-sādhanāni bhavanti) asya (jagataḥ) ādy-antayoḥ (ādau ante ca) yat eva (vartate) madhye (api) kālaḥ ca (kalayati prakāśayati yaḥ sa) hetuḥ (kāraṇaṁ) ca tat (brahma) eva kevalaṁ (vartate na tu jagad ity arthaḥ). (Gaudīyabhāṣya 11.28.18)

Anuvāda---Ātmānātma-viveka-i jñāna evam veda, svadharma, pratyakṣa, anumāna, upadeśa---ei samasta jñānera sādhana-svarūpa. Jagatera ādi o ante yāhā vartamāna, madhya-daśāya-o kāla-rūpī jagat-kāraṇa sei brahma-vastu-i kevala-mātra vartamāna thākena. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.18)

Śrīdhara

Tad eva jñānam svarūpasādhanaphalair nirūpayati---jñānam iti. Viveko jñānam. Sādhanāny āha---nigamo vedaḥ, tapaḥ svadharmaḥ, pratyakṣaṁ svānubhavaḥ, aitihyam upadeśaḥ, anumānaṁ tarkaḥ. Phalam āha---adyantayor yad asya jagato madhye'pi, tad eva kevalaṁ, na tu jagad iti. Kim tat? Kālaḥ kalayati prakāśyati yas, tathā hetuḥ kāraṇaṁ ca yat, tad eva. Etad uktaṁ bhavati---'yad asya viśvasya upādānaṁ kāraṇaṁ nimittaṁ prakāśakaṁ ca brahma, tadātmakam evaitat, na tataḥ pṛthak' ity evaṁ niścayaphalo nigamādisādhanair jāyate, yo vivekas, taj jñānam iti. (Bhāvārthadīpikā 11.28.18)

Rādhāramanadāsa Gosvāmī

Tad eva ahankāranivartakam eva. Viveko brahmāmśatvena tadabhedasphūrtiḥ. Tarko jīvo brahmābhinnas tadamśatvāt yo yadamśaḥ, sa tadabhinnaḥ, yathā vahnyamśo viphulingo vahnyabhinna iti. Viśeṣaṇadvayasyābhiprāyam sphuṭīkaroti---etad uktam iti. Etat kārya-prakāśyātmakam jagat. Tadātmakam eva kāraṇaprakāśātmakam eva, tatra jagadbrahmaṇoḥ prakāśyaprakāśakatvenābhede 'tasya bhāsā sarvam idam vibhāti' (MU 2.2.11), 'Ekadeśa-sthitasyāgner jyotsnā vistāriṇī yathā / Parasya brahmaṇaḥ śaktis tathedam akhilam jagad' (VP 1.22.54) ityādi-śrutismṛtayaḥ pramāṇatvena bodhyāḥ. Tathā ca, tārkikādyabhimatatvam, tatra tat sattākam eva jagan mithyā, na tu tadātmakam apīti siddham śrutau. Bhāseti tṛtīyā prakṛtyābhirūpa itivat. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.18)

Vamśīdhara

Yena jñānehāhankāracchedas, **tad eve**ty arthaḥ. Tarkasya svapnaprapañcasya tatsākṣivan mṛdāder ghaṭavad ity **anumānaṁ** mananarūpam eva. Vicārapūrvakopāsanam eva nididhyāsanam iti na pṛthagupanyāsaḥ. Nirgalitārtham āha---**etad uktam** iti. **Etaj** jagat. **Tato** brahmaṇaḥ. Tatra pañcabhir jñānam evopadiśan paramātmajñānam tāvat sākṣād āha---**jñānam** iti dvābhyām. **Yad eva** paramātmalakṣaṇam vastu jñānādirūpam **kālaḥ**, **hetur** upādānam ca, **tad evādy-antayoḥ**. Kintu **kevalaṁ** nijāmśini śrībhagavati praviśati tirohitasarvaśaktikam bhavatīty arthaḥ. Tatra **jñānaṁ** vivekasya kāraṇam, **viveko** vicāraḥ, **kālo** nimittahetur upādānam ca puruṣa iti jñeyam. **Dīpikāyāṁ**---Tarkaḥ jīvo brahmābhinnas, tadamśatvāt, yo yadamśaḥ, sa tadabhinnaḥ, yathā vahnyamśo visphulingo vahnyabhinna iti viśeṣaṇadvayābhiprāyam sphoṭayati---**etad uktam** iti. Etat kāryaprakāśātmakam jagat tadātmakam eva kāraṇaprakāśātmakam eva. Tatra jagadbrahmaṇoḥ prakāśyaprakāśakatvenābhede----'Yasya bhāsā sarvam idam vibhāti' (MU 2.2.11), 'Ekadeśasthitasyāgner jyotsnā vistāriṇī yathā / Parasya brahmaṇaḥ śaktis tathedam akhilam jagat' (VP 1.22.54) ityādi-śrutismṛtayaḥ pramāṇatvena bodhyaḥ. Tathā ca---tārkikādyabhimatatvam tacchaktyātmakam eva jaganmithyā na tu tadātmakam apīti siddha. Śrutau **bhāse**ti tṛtīyā prakṛtyābhirūpa itivat. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.18)

Sudarśana Sūri

'Jñānasinā' (Bhāg 11.28.17) ity uktajñānasya hetūn kathayati---**jñānaṁ viveko nigama** iti. Kāryakāraṇabhāvābhiprāyam nityatvādibhir ātmaparamātmanoḥ parasparavyāvartakadharmeṇa nirūpaṇaṁ **vivekaḥ**, **tapaḥ** karmayogaḥ, ātmānātmanor ahantayā mamatayā cānubhavaḥ pratyakṣaṁ vivekādijñānaṁ vivekādibhir eva jñānaṁ niṣpādyata ity arthaḥ. Ādyantayor iti. Dehasyādyantayoḥ yat kevalaṁ śarīrarahitaṁ **madhye**'pi **tad evā**tmasvarūpaṁ, na tu śarīram ātmety arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.18)

Vīrarāghavācārya

Kīdṛśam taj jñānam, kāni punas tasya sādhanānīty ata āha---jñānam viveko nigama iti. Kārya-kāraṇayor bhedābhiprāyakam sāmānādhikaraṇyam vivekādinā jñānam niṣpādyate ity arthaḥ. Tatra nityatvādibhir ātmanoḥ parasparavyāvartakadharmeṇa nirūpaṇam vivekaḥ, tapaḥ karmayogaḥ, nigamaḥ śāstrādhyayanajam jñānam, ātmānātmanor ahantayedantayā cānubhavaḥ pratyakṣam, aitihyam upadeśaḥ, anumānam kṛṣyādidṛṣṭāntena karmaphalānityatvānumānam, evam sādhanāny uktāni. Atha jñānākāram abhinayena nirūpayati sārdhaiś caturbhiḥ---ādy-antayor iti. Asya dehasyādyantayor yat kevalam śarīrarahite madhye'pi tad evātmasvarūpa na tu śarīram ātmety evamvidham jñānam ity arthaḥ. Kālaś ceti. Cas tvartho'vadhāraṇārthako vā. Kāla eva hetuḥ---'bahu syām' (CU 6.2.3) iti bhagavatsankalpakāla evaivamvidhasyātmano dehasambandhanimittam ity arthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.18)

Vijayadhvaja Tīrtha

Jñānāsiś ca kim-ākāro niśitaḥ syāt? iti tadviṣayaprakāram āha---jñānam iti. 'Satyam jñānam anantam brahma' (TU 2.1.1) iti śruter akhaṇḍam brahmaiva vijānīhīty anyayaḥ katham asya jagataḥ ādyantayoḥ kevalam svatantram eva vartate, yac ca kālaḥ pūrṇaguṇatvāt phala-pācakatvāt, yac ca hetunimittakāraṇam, yac ca jagato madhye'pi tad eva tattvena vartate, nānyathā, yac cānyato viviktatvād vivekaḥ, yac ca nitarām gamayati prāpayatīti nigamaḥ, yac ca sarvair ālocyatvāt tapaḥ 'tapa ālocane' iti dhātuḥ, prati prati akṣeṣv indriyeṣu sthitatvāt pratyakṣam, ācāryasampradāyasiddhatvād aitihyam, atha vedādipramāṇasiddhatvād anunīyamānatvād anumānam, anenāsminn arthe pratyakṣādipramāṇam uktam bhavati. (*Padaratnāvalī* 11.28.18)

Jīva Gosvāmī

Tatra pañcabhir jñānam evopadiśan paramātmajñānam tāvat sākṣād āha---jñānam iti dvābhyām. Yad eva paramātmalakṣaṇam vastu jñānādirūpam kālahetur upādānam ca, tad evādyantayoḥ, kintu kevalam nijāmśini śrībhagavati praviśati tirohitasarvaśaktikam bhavatīty arthaḥ. Tatra jñānam vivekasya kāraṇam, viveko vicāraḥ, kālo nimittam, hetur upādānam puruṣa iti jñeyam. (Kramasandarbha 11.28.18)

Viśvanātha

Tac ca jñānam viveka eva, tasya sādhanāny āha---**nigamo** vedaḥ, **tapaḥ** svadharmaḥ, **pratyakṣam** svānubhavaḥ, **aitihyam** upadeśaḥ, **anumānam** tarkaḥ. Phalam āha---**ādy-antayor asya** jagato **yad eva, tad eva kevalam madhye**'pi, na tu jagat. Tad eva kim? **Kālaḥ**---kalayati prakāśayatīti **kālo** brahmaiva, **hetuḥ** kāraṇam **ca** brahmaiva. (*Sārārthadarśinī* 11.28.18)

Śukadeva

'Jñānāsinā chittvā' (Bhāg 11.28.17) ity uktam, tad eva jñānam svarūpasādhanaphalanirdeśenāha---**jñānam** iti. Jñānasya svarūpam **vivekah**---cittvajadatvanityatvādibhih parasparam vyāvartakadharmer ātmānātmanor nirūpaņam sarvajnatvālpajnatvasvatantratvādibhih parasparavyāvartakadharmaiḥ pratyagātmaparamātmanor vā nirūpaṇam vivekaḥ. Nanu, samyag jñātam eva vastu vivektum śakyate, na tv ajñātam jīvātmaparamātmanoh svarūpaguņādijñānābhāvāt katham tadvivekah syāt? iti cet, tatrāha---**nigama** iti. **Nigamo** vedas tajjñāpako'sti, tasmād eva tatsvarūpādijñānam syād ity arthah syād etad vedārthasyāpy atigūdhatvāt katham taj jñānam? ity ata āha---tapa iti. Tapah svadharmavartitvam varnāśramādisvadharmācaranād antahkaranaśuddhyā vedārthajñānam bhaved ity arthah. Kīdrśam tat? ity apekṣāyām āha---pratyakṣam iti. Antaḥ pratyakṣam svānubhavagamyam ity arthaḥ. Nanu, vede'pi saviśeṣaśuddhasabalakāraṇākāraṇavācyatvādivivādabāhulyaśravaṇāt katham tadarthaikatvaniścaya iti cet, tatrāha--aitihvam sadācāryādisampradāyaparamparāgatatvam, tad eva vedārthaniścāyakam vedārthaniścayārtham satsampradāyāśrayanam kartayyam iti bhāyah. Sadācāryās tu bhagayatā syayam eva nirdiştāḥ--- 'Etāvān yoga ādişto macchişyaiḥ sanakādibhiḥ' (Bhāg 11.13.14) ity-ādinā. **Anumānam** sadācāryopadistasya tattvasya svānubhavavisayīkaranāya laukikavyāptisādrśyena grahanam sādhanam uktam phalitārtham āha---asya jagata ādyantayor utpatteh pūrvam pralayasamaye ca **yad eva kevalam** svatantram, **tad eva** srstipralaya**madhye**'pi svatantram pravartate, na tu jagat kadāpi svatantram iti bhavah. Kim tat? ity ata āha---kāla iti. Jīvānām maddistodbodhakah subhāsubhatatkarmaphalabhogasamayaganakah 'kala sankhyāne' (DP....) dhātoh kālayati ganayatīti kālarūpa īśvara ity arthah jñah **kālah**---'kālah kalayatām aham' (Bg 10.30) iti bhagavadukteh. Kim ca **hetuh**, sa ca cetanācetanātmikakānām sūksmāvasthāpannānām svasvābhāvikānām tattatsadasadrūpakāryāṇām vā sthūlatayā prakāśakaḥ svasyānādikarmasamskāravasībhūtātyantasankucitabhogasmaranānarhajñānadharmānām cetanānām karma-phalabhogārhajñānaśaktiprakāśena tattatkarmaphalabhogasādhanaih saha yojayitvā cety arthah cakārābhyām madhye pālakah bhogāvasāne samhartā ca bodhyah. (Siddhāntapradīpa 11.28.18)

Madhva

Kevalam svatantram. **Ādyantayor yat** svatantram, **tad eva madhye**'pi svatantram. Param brahmajñānavivekādisvarūpam paripūrņam guņatvāt **kālaḥ**. Anyato viviktatvād **vivekaḥ**. Sarvam nigamayati prāpayatīti **nigamaḥ**. Sarvair ālocyatvāt **tapaḥ**. Prati praty akṣeṣu sthitatvāt

pratyakṣam. Ācāryasampradāyasiddhatvād **aitihyam**. Anumeyatvād **anumānam**. (*Bhāgavata-tātparyanirṇaya* 11.28.18)

Ayi Naraharyācārya

'Jñānaṁ viveko nigamas tapaś ca pratyakṣam aitihyam athānumānam / Ādyantayor asya yad eva kevalam kālaś ca hetuś ca tad eva madhye' ity atra prakṛtāsangatam kim atrocyate? ity āśankya prakrtopayuktatayā vyākhyāti---**kevalam** iti. Tad eva madhya ity anvayo na bhāty ato darśayati---**ādyantayor** iti. Tenāsya jagata **ādyantayor kevalam** svatantram tanmadhye'pi kevalam svatantram ity anvayo darśita iti bodhyam. Jñānam viveka nigama ity-ādi pūrvārdhe viśeşyāpratīter viśeşyapadādhyāhāreņa yojanā. Yathā svakṛtam hiranyam svena paramātmanā kṛtam hiranyam sarvasya hiranmayasya purastād dārvādimayarathamañcaśankhādişu hiranyaparīkārāt pūrvam kevalam ity anuvartate. Prādhānyena vyavahāryamāṇam sarvasya hiranmayasya paścāc ca rathādibhyah pṛthakkaranakāle'pi kevalam prādhānyena vyavahāryamāṇam, tad eva hiraṇyam madhye'pi. Dārvādimayarathādişu pariṣkaraṇakāle'pi kevalam prādhānyena nānāpadeśai...suvarņaratha ityādy-apadeśair vyavahāryamāṇam yathā, tadvad asya jagato'ham nānā'padeśair vāsudevanārāyanetyādinānā'bhidhānaih prādhānyena vyavahāryamāna iti. **Param** iti. **Param** brahmety-adhyāhārah paripūrnagunatvād anyato viviktam viviktatvād viveka iti yojyam. 'Gamulr gatau' (...) iti dhātor gatyarthasyāpi gamulr dhātor 'ni' ity-upasargayogena prāptyarthatvam iti bhāvena 'nigamayati prāpayati' ity uktam iti bodhyam. 'Ālocyatvāt tapaḥ' ity-uktyā 'Tapa ālocane' (...) iti dhātos tapaḥśabda ālocanārthaḥ. Sa ca karmaṇi vyutpanna iti darśitam. Pratyakṣaśabdam bhagavati nirvakti--pratīti. 'Prati' ity-upasargasya vīpsābhipretā tena prati pratīty uktam. 'Aksesu sthitatvāt' ityuktyā'kṣaśabdasya saptamyantatvam abhipretam saptamī cādhikaraņe iti sthita iti labdham avyayībhāvaś ca samāsas, tena prati aksesu pratyaksam iti yojyam iti bodhyam. Aitihyaśabdārtham nirvakti---ācāryeti. Ācāryasampradāyo hy aitihyam. Bhagavataḥ sampradāyarūpatvābhāvāt tatsiddhatvam grāhyam iti bhāvena 'sampradāyasiddhatvāt' ity uktam. Anumāna-śabdam bhagavati nirvakti--- 'anumeyatvāt' iti. Tena 'anumīyata ity anumānam' iti karma-vyutpattir darśitā. (*Dīpikā* 11.28.18)

Chalāri Nārāyanācārya

Jñānaṁ viveka iti śloke 'jñānaṁ viveko nigamas tapaś ca' iti pūrvārdhaṁ jaradgavādivākyavad atyantānanvitaṁ pratīyate. Uttarārdhe tu yad eva ya eva kālo'sya jagata ādyantayor utpattināśayoḥ kevalaṁ sākṣād eva, sa eva kālo'sya madhye'pi sthitāv api na harer iti jaḍa-kālasyaiva svātantryeṇa jagadutpattyādihetutvam ucyata ity anyathā ca pratīyate. Tannirāsāya tattātparyārtham āha---kevalaṁ svatantram ity-ādi. Anenāsya jagata ādyantayoḥ pralayasṛṣṭi-kālayor yad eva kevalaṁ svatantram paraṁ brahma madhye'pi sthitikāle'pi kevalaṁ svatantram iti bhāgavataślokottarārdhasya yojanā darśitā. Parabrahmajñānavivekādisvarūpam ity anena jñānaṁ viveka iti pūrvārdhasthapadāni viṣṇurūpavācakānīty uktaṁ bhavati. 'Paripūrṇaguṇatvāt' ity ārabhyānumānam ity-antatātparyavākyasamudāyena bhāgavatasthakālādiśabdānāṁ bhagavati pravṛttinimittaṁ kathitaṁ jñātavyam. Jñānahetuśabdārthayor bhagavati prasiddhatvāt tadartha ācāryair noktaḥ. (*Prabodhinī* 11.28.18)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Prākṛta jagatera ādi, madhya o ante pratyakṣa, anumāna, aitihya, tapasyā, vākya, viveka o kālahetu sakale-i advaya-jñāna vastute-i avasthita, tāṅhā ha-ite jāta evaṁ tāṅhāte-i paryavasita advaya-jñāna vicāre bhagavaj-jñāna yakhana brahmera o paramātmāra pratītira sahita abhinna

pratīta haya, takhana uhā avikṛta. Bhagavaj-jñāna ha-ite pṛthag-vicāre paramātmāra amśatva o brahmera tad-uttha bhāvāvasthāna kīrtita haya. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.18)

Text 19

Yathā hiraṇyam svakṛtam purastāt paścāc ca sarvasya hiraṇmayasya Tad eva madhye vyavahāryamāṇam nānāpadeśair aham asya tadvat. (11.28.19)

Anvayaḥ---Yathā sarvasya hiraṇmayasya (kaṭaka-kuṇḍalādeḥ) purastāt (utpatteḥ pūrvam) paścāt ca (nāśāt param ca yat) sv-akṛtaṁ (suṣṭhu kuṇḍalādi-rūpeṇākṛtam aviracitaṁ) hiraṇyaṁ (suvarṇam vartamānaṁ) madhye (api) nānāpadeśaiḥ vyavahāryamāṇaṁ (kuṇḍalādi-nāmabhir vyavahāryamāṇaṁ sad api) tat eva (na tu vastutas tad-anyat) tadvat (tathā) asya (viśvasya kāraṇa-bhūtaḥ) aham (api nānā-vyavahārālambanaṁ, na tu mattaḥ pṛthag viśvam ity arthaḥ). (Gauḍīya-bhāṣya 11.28.19)

Anuvāda---Kaṭaka kuṇḍala prabhṛṭi yāvatīya suvarṇamaya vikāra-padārthera utpattira pūrve evam vināśera pare ye-rūpa kevala-mātra suvarṇa-i vartamāna thāke, tāhāte kaṭakādi padārthera kona-rūpa ākṛṭi vartamāna thāke nā, sei-rūpa madhya-daśāya yat-kāle ai suvarṇa kaṭaka-kuṇḍalādi-nāme vyavahṛṭa haya, tat-kāle-o uhā vastutaḥ pūrvokta suvarṇa ha-ite bhinna nā ha-iyā tad-rūpe-i vartamāna thāke. Ei viśvera kāraṇa-rūpī āmi-o se-rūpa nānā-vidha vyavahārera avalambana-svarūpa; vastutaḥ viśvāntargata nānā-bhāva āmā ha-ite bhinna nahe. (Gauḍīya-bhāṣya 11.28.19)

Śrīdhara

Tatra nānābhedavyavahārālambanasyāpi viśvasya kāraṇamātrātmakatvam sadṛṣṭāntam āha---yatheti. Svakṛtam suṣṭhu kuṇḍalādirūpeṇāpi racitam yadd hiraṇyam. Kīdṛśam? Hiraṇmayasya. Kuṇḍalāder utpatteḥ puras tannāśāc ca paścān madhye ca kaṭakam kuṇḍalam ityādi-nānāvyapadeśair vyavahāram prāpyamāṇam api, tad eva yathā, tadvad asya viśvasya kāraṇabhūto'ham eva nānāvyavahārālambanam, na tu mattaḥ pṛthag viśvam iti. (Bhāvārtha-dīpikā 11.28.19)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Tatra prakāśātmakatvakāraṇamātrātmakatvayor madhye. **Tad eva** hiraṇyam eva. (*Dīpinī-vyākhyā* 11.28.19)

Vamśīdhara

Tatra kāryasya kāraṇarūpatve. **Na tu mattaḥ pṛthag** iti---'Nārāyaṇa evedam sarvam' (MNU....), 'Sarvam khalv idam brahma, tajjalān' (CU 3.14.1) ityādi-śruteḥ. Atra sandarbhaḥ---**yathe**ti---ata eva sa eva paramārthataḥ sarvāvayavīti bhāvah. Kim ca, jīvacaitanyasya tatra tatrānvayāt suṣuptau tadvyatireko'pi svato'vasthānāt, tasmin vyaṣṭyupādhīnām rajjau sarvāvayavānām ivāropitatvam eva, tasya tu rajjuvat satyatvam sidhyati. (*Bhāvārthadīpikā-prakāśa* 11.28.19)

Sudarśana Sūri

Tad eva dṛṣṭāntena darśayati---yathā hiraṇyam iti. Śuddham api hiraṇyam kaṭakamukuṭādi-nirmāṇādidaśāyām rajatādibhir miśram kriyate rajatamiśram api bhūṣaṇāvastham hiraṇyam iti vyapadiśyate, tad bhrāntimūlam rajatamiśraṇāt pūrvam agnisamśodhanāt paścāc ca kevalam hiraṇyam eva hiraṇyaśabdavācyam, tathā kevalam hiraṇyam eva madhye'pi hiraṇyaśabdavācyam, na tu rajatāmśa iti nirūpakair jñāyate, evam ahamartho'pi dehasambandhāt pūrvāparakālayor iva madhye'pi dehavilakṣaṇa eva dehasammelanenāham iti pratipattis tu bhrāntir evety arthaḥ. Dārṣṭāntikasāmarthyāt dṛṣṭāntasya tathātvam avagamyate. (Śukapakṣīya 11.28.19)

Vīrarāghava

Tad eva jñānam dṛṣṭāntena darśayati---yatheti. Sukṛtam suṣṭhukṛtam samyak puṭapāka-śodhitam ity arthaḥ. Tat sarvasya hiraṇmayasya kaṭakamukuṭādeḥ purastāt paścāc cāto madhye'pi tad eva nānāpadeśair nānānāmabhi rajatādimiśraṇanibandhanair vyavahāryam bhavati, viśuddhahiraṇyam kaṭakamukuṭādinirmāṇadaśāyām rajatādimiśram kriyate, tanmiśram api bhūṣaṇāvastham hiraṇyam iti vyavahriyate, sa ca vyavahāro bhrāntimūlaḥ nirūpakais tu rajatādimiśraṇāt pūrvam, agniśodhanāt paścāc ca, yat kevalam hiraṇyam, tad eva madhye'pi hiraṇyaśabdavācyam, na tu rajatādyamśo'pīti vyavahriyate, sa ca bhrāntimūlaḥ, tadvad eva aham ahamartho'py ātmā asya dehasya purastāt paścād ca madhye'pi sa eva dehasambandhāt pūrvāparakālayor iva madhye'pi dehavilakṣaṇa evam dehasammelanenāham iti pratītis tu bhrāntir evety arthaḥ. Dārṣṭāntikasāmarthyād dṛṣṭānte lohāntaramiśratvam avagamyate. (Bhāgavatacandrikā 11.28.19)

Vijayadhvaja Tīrtha

Jagata ādimadhyāvasānesu brahmana evāpratihatasvātantryam sodāharanam spastayati--yatheti. Yathā hiranyam rathādyupari svakṛtam aticitritam purastāc citritāyāh pūrvam rathādeḥ pṛthag iti śeṣaḥ. Paścāc ca sarvasya hiranmayasya dravyasya hiranyatyāgalakṣaṇanāśānantaram ca pṛthag eva, madhye ca svarṇakhācitatādaśāyām tad eva. 'Svarṇarathaḥ svarṇaśankha' ity-ādi-nānāpadeśair vyavahārayogyam, tad eva hiranyam dārvādi prthag eva tadvat tavā svatantro'ham asva jagato ty-ādāv ante madhye suranarādinānāvyapadeśais tadantaryāmitayā mukhyatayā vyavahāryah pṛthag eva sthitah---'Rathopasthe parikarāt pūrve dārumayād rathāt / Suvarnam vyahārāya mukhyam rathapariskrtam / Madhye cānte rathopasthān nişkrşya prthagavasthitam / Yadvad evam harih sākṣāj jagad dehāt prthak sthitah / Pūrvam jagati samsthaś ca jagad ante prthak sthitah / Sa eva mukhyo jagatah svātantryāt parameśvarah' (...) iti, 'Tattanniyāmakasyaiva nāma sarvam surādikam / Tatsambandhād udīryeta vyavahrtyaisurādişu' (...) iti ca, 'Ekalam kevalam ceti svātantryam abhidhīyate / Svatantras tu hariḥ sākṣātpariṣkṛtahiranyavad' iti ceti suranarādyantasthasuranarādyupādhīnām nānātve'py aham eka eva, yathā hiranyam akrtam pindī-krta kundalādy-ākārena vividham punar ekam eva, tathāham api---'Yathā suvarnam akrtam kriyate kundalādikam / Punar ekī-bhavaty addhā tadvad visnur ajo'pi san / Surādvantah sthito bhūtvā punar ekībhaved vibhuh' (...) iti vacanāt. Kim ca, dārvādyalpaphalam suvarnam eva, tannimittakāranam mahāphalam, tathā jagad alpaphalam asvatantram ca nāham tathā kintu svatantro mahāphala hetuś ceti, 'Pratyekam na tu dārvādisvatantravikriyāgatam / Mahāphalam syāt svarnam tu svatantram vikriyopagam / Tadvat svatantro bhagavān pravrttāv anyad anyathā' iti vākyāt. (*Padaratnāvalī* 11.28.19)

Jīva Gosvāmī

Yatheti. Ata eva sa eva paramārthatah sarvāvayavīti bhāvah. (*Kramasandarbha* 11.28.19)

Viśvanātha

Sukṛtaṁ suṣṭhu kuṇḍalādirūpeṇa aviracitam api hiraṇyam eva hiraṇmayasya kaṭaka-kuṇḍalādeḥ purastāt paścāc ca vartamānaṁ yat, tad eva madhye'pi nānāpadeśaiḥ kuṇḍalādi-nāmabhir vyavahāryamāṇam api, na vastutas tadanyat, tadvad evāham asya viśvasya purastāt paścān madhye'pi. (Sārārthadarśinī 11.28.19)

Śukadeva

Jagata ādāv ante ca madhye ca kāraṇabhūtasya brahmaṇa eva svātantryam uktam, tad eva dṛṣṭāntenopapādayati---yatheti. Yathā śuddham eva hiraṇyaṁ kaṭakakuṇḍamukuṭādi-nirmāṇāvasthāyām sukṛtaṁ---svarṇakāraiḥ suṣṭhu rajatādimiśritam api kṛtaṁ sarvasya hiraṇmayasya bhūṣaṇamātrataḥ purastāt rajatādimiśraṇāt pūrvaṁ, paścāc ca kriyādi-kāle'gninā saṁśodhanāt, kevalaṁ hiraṇyam eva vyapadiśyate. Madhye ca rajatādimiśrita-bhūṣaṇādyavasthāyāṁ kaṭakakuṇḍalādinānāvyapadeśais tad eva hiraṇyam eva vyapadiśyate, na tu rajatatāmrādi, tadvat. Jagataḥ ādāv ante ca tattadantaryāmitayā vartamānaḥ suranarādinānā-vyapadeśaiḥ svatantro'ham eva vyapadeśyo vivekibhir, nānyad ity arthaḥ. Bhagavataḥ sarvatra vyāptir eva sarvābhedavyapadeśahetuḥ---'Sarvaṁ samāpnoṣi tato'si sarvaḥ' (Bg 11.40) ity arjunokteḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.19)

Madhya

Hiraṇyakhacitatvena hiraṇyapradhānam **hiraṇmayam**. Śaṅkhamañcakarathādiṣu **madhye**'pi kevalam prādhānyena **vyavahāryamāṇam**, **tad eva**.

'Rathopasthe parīkārāt pūrvam dārumayād rathāt Suvarṇam vyavahārāya mukhyam rathapariṣkṛtam Madhye cānte rathopasthān niṣkṛṣya pṛthagāsthitam Yadvad evam hariḥ sākṣāj jagad dehāt pṛthaksthitiḥ Pūrvam jagati samsthaś ca jagadante pṛthaksthitiḥ Sa eva mukhyo jagataḥ svātantryāt parameśvaraḥ' iti brahmatarke.

'Surapitṛmanujādikalpanādibhir' (VP 3.7.16) ityādy-antaryāmyapekṣayā.

'Yathā suvarṇam akṛtam kriyate kuṇḍalādikam
Punar ekībhavaty addhā tadvad viṣṇur ajo'pi san
Surādyantaḥsthito bhūtvā punar ekībhaved vibhuḥ' iti vacanāt.
'Tattanniyāmakasyaiva nāma sarvam surādikam
Tatsambandhād udīryeta vyavahṛtyai surādiṣu' iti śabdanirṇaye.
'Ekalam kevalam ceti svatantram abhidhīyate
Svatantras tu hariḥ sākṣāt pariṣkṛtahiraṇyavat' iti pravṛtte.
'Pratyekam na tu dārvādi svatantravikrivāgatam

Mahāphalam syāt svarṇas tu svatantravikriyopagam Tadvat svatantro bhagayān prayrttāv anyad anyathā' iti ca. (11.28.19)

Avi Naraharvācārva

'Yathā hiraṇyaṁ svakṛtaṁ purastāt paścāc ca sarvasya hiraṇmayasya / Tad eva madhye vyavahāryamāṇaṁ nānāpadeśair aham asya tadvat' ity atra 'hiraṇmayasya' ity anena hiraṇyātmakaṁ kaṭakādikam ucyata iti bhāti mayaṭas tādātmyārthatvāt, tathātve taddṛṣṭāntena bhagavato'pi jagadabheda iti prāpnotīty ato'trābhipretahiraṇmayaśabdārtham āha---hiraṇyeti. Mayaṭaḥ prādhānyārthatvādd hiraṇyakhacitaṁ dārvādyātmakarathamañcādikaṁ hiraṇmayaśabdenātroktam. Tatra ca hiraṇyasya tanmayarathādeś ca bhedān na taddṛṣṭāntoktyā bhagavato

jagadabhedaprāptir iti bhāvah. Dvitīyārtham yojayati---**śankhe**ti. 'Kevalam' ity anuvartate. Śańkha-mañca-rathādisv ity adhyāhārah. Kevalam ity asya prādhānvenety arthah. Sampūrnaślokam pramānenaiva vivrnoti---rathopastha ity-ādinā. Rathopasthe parīkārāt pūrvam dārumayād rathāt / Suvarņam vyavahārāya mukhyam ity anena yathā hiranyam svakṛtam purastād iti vyākhyātam. **Rathopasthe parīkārāt pūrvam** svakrtam hiranyam vyavahārāya mukhyam yathety anvaya iti bodhyam. 'Rathaparişkṛtam madhye ca' ity anena tad eva madhye 'vyavahāryamānam' iti vyākhyātam. Madhye'pi prādhānyena 'vyavahāryamānam' iti yojitam iti bhāvaḥ. 'Rathopasthān nişkṛśya pṛthag-āsthitam' ity anena paścāc ceti vyākhyātam. 'Yadvad evam hariḥ' ity-ādinā 'aham asya tadvat' iti vyākhyātam. Tenaiva pecchāyutasya paramātmanah kutah syād iti yojyam. Tarhy abhedoktih kvacit katham? ity atas tad udāhrtya tadabhiprāyam āha---**sure**ti. Suranarādyantaryāmyabhedavivakṣayā tāni vacanāni pravṛttānīty ato na jagadabheda ucyata iti bhāvaḥ. 'Yathā hiranmayam' ityadi-ślokasya rathādisu khacitasuvarnārthatvam abhipretva vyākhyānam krtvā jagadabheda ucyata iti bhrāntir nirākṛtā. Idānīm pramāṇāntareṇa 'yathā hiranyam' ity-ādeḥ prakārāntareṇa yojanām āha--vathety-ādinā. 'Akrtam' ity anena 'svakrtam' ity asya 'sustv-akrtam' iti yojanā darśitā. Tena yathā sarvasya hiranmayasya kundalādeh purastāt kundalādikaranāt pūrvam svakrtam sustvavatam kundalādyākārenāvikrtam iti yāvat hiranyam eva. **Paścāt** kundalādyākāranāśānantaram api hiranyam eva. Madhye kundalādyākāradaśāyām api vyavahāryamānam, tad eva hi tadvad aham asyādau bhūtvā, madhye'ham eva sthitah, paścāt pralaye'py aham eveti mama rūpāṇām abhidocyata iti yojanā darśitā. Yadi śabdān āprantaryāmiparatvam syāt, tarhi mukhyārthaparityāgah syād ity ata āha---ad iti. Antaryāmiparatve sati paramamukhyārthalābha iti bhāvah. Suranarādyabhede suranarādinānāpadeśair vācyatvam yujvate, tadantasthitasya katham? ity atah pramāņenaiva tadabhiprāyam āha---ekalam iti. 'Parişkṛtahiraṇyavat' ity anena hiraṇyasya dārvādipayarathādibhyah svātantryam uktam, tad eva pramāņenāha---pratyekam iti. Ādipadāchankādikam grhyate. Vikriyām gacchatīti vikriyāgatam. Dārvādyapekṣayādhikadraviņaprāpteh suvarņam eva **mahāphalam** syād ity arthah. Tad evopapādayati---**svatantram** iti. Vikriyām upagacchatīti **vikriyopagam**. Dārstāntike'pi svātantryam upapādayati---**pravrttāv** iti. Anyat---paramātmanah sakāśād anyaj jagat pravrttau sattāyām pratītau cety api grāhyam. **Anyathā**'svatantram ity arthaḥ. (*Dīpikā* 11.28.19)

Chalāri Nārāyaņācārya

'Yathā hiraṇyam svakṛtam' iti śloke sarvasya jagataḥ suvarṇavikāratvabhrāntinirāsāya hiraṇmayapadam vyākhyāya tattātparyārtham āha---hiraṇyakhacitatvenety-ādinā. Khacitatvena yuktatvena hiraṇyam pradhānam yasmin rathādau tat tathoktam. Tad eva suvarṇam eva kevalam atyantam. Anena mayaṭprādhānyārthakaḥ sarvasyeti sarvaśabdo rathādikatipayārthaka ity uktam bhavati. Evam katipayapadāni vyākhyāya tatra pramāṇam darśayan sarvam ślokam pramāṇena vyācaṣṭe---rathopasthe pariṣkārād ity-ādinā. Rathasyopa samīpe tiṣṭhatīti rathopastham rathacakrādikam. Tatra suvarṇena pariṣkārāc citrīkaraṇāt pūrvam dārumayād dāruvikārād rathāt pṛthag-āsthitam suvarṇam vyavahāryam mukhyam pradhānam krayādivyavahārēṇa mahāphaladānenānyāpekṣam madhye rathapariṣkṛtam rathe citrīkṛtam suvarṇam eva vyavahārāya suvarṇaratha ityādy-abhilāparūpavyavahārāya krayādivyavahārāya ca mukhyam. Tatra krayādivyavahāre suvarṇayukto ratho yathā mahāphalavad eva bhavati. Tathā kevalo dārumayo ratho na mahāphaladaḥ. Ato madhye'pi suvarṇam eva mukhyam. Ante rathanāśānantaram rathopasthād rathacakrāde niṣkṛṣya niṣkāsya pṛthag-āsthitam suvarṇam eva vyavahārāya mukhyam yadvad yathaivam sākṣādd hariḥ paramamukhyayā vṛttyā hariśabdavācyo viṣṇuḥ. Atra 'sākṣāt' iti padam indrādivyāvṛttyartham. Jagatsṛṣṭeḥ pūrvam

jagaddehāj jagallakṣaṇadehāt pṛthaksthitaḥ svavyavahārāya mukhyo na tu sarvajagatsambandhena harer vyavahārah pratyuta harisambandhenaiva jagato vyavahārah. Ayam evārthah. Sa eva mukhyo jagata ity anenocyate. Jagadante jagannāśe ca jagaddehāt prthaksthitah svavyavahārāya mukhyah pradhāna iti pramānavākyārthah. Nanu, yadi harih surādijagato bhinnas, tarhi 'Surapitrmanujādikalpanābhir' (VP 3.7.16) ityādi-purāne hareh surādyaikyoktih katham? ity ata āha---surapitṛmanujādīti. Anena 'nānāvyapadeśair vyavahāryamāṇam' iti bhāgavatavākyam vyākhyātam bhavati. 'Vyavahārvamānam' iti lingavyatyayena krsnaviśesanam iti sūcitam. Evam 'yathā hiranyam kṛtam' iti ślokam haren svātantryārthatvena vyākhyāyedānīm svarūpaikyārthatvenāpi vyācaste---'yathā suvarņam akṛtam' iti. Asmin vyākhyāne mayato vikārārthatvam uktam bhavati. 'Nānāvyapadeśaih' ity anena surādinānāśabdair viṣṇor vācyatvam uktam. Tad ayuktam. Tathātve surādīnām tacchabdavācyatvābhāvena taiḥ śabdaiḥ surādīnām vyavahāro na syāt. Na ca surādīnām api tacchabdavācyatvam astīti vācvam. Tathātve surādīnām api tacchabdamukhvārthatvena visnor eva sarvamukhvārthatvam iti siddhāntahānih syād ity āśankām pramānena pariharati---tattanniyāmakasyaiveti. Surādikam sarvam nāma tatsambandhāt surādināmamukhyārthavisnusambandhād udīrveta. Surādikam nāmādy-antayor asya yad eva kevalam ity atra kevalapadam kevalam svatantram iti svātantryārthatvena vyākhyātam. Tatrābhidhānam simhāvalokananyāyena pathati---ekalam kevalam iti. Cah samuccaye. Tur avadhāraņe.

'Sākṣāt' iti padam brahmādivad anyadattasvātantryaśankānirāsārtham. 'Tad eva madhye vyavahāryamāṇam' ity atra vidyamānam vyavahāryamāṇapadam krayādivyavahāreṇa mahāphaladāne mukhyam anyānapekṣam iti rathādipariṣkṛtasuvarṇādiviṣayagatatayā vyākhyātam. Tathā svam prati sattādirūpavyavahāre mukhyah pradhānah svatantra iti visnuvişayatayā ca vyākhyātam. Tadvyākhyānadvaye pramāṇam vadan yat, sa eva mukhyo jagata ity anena harir eva jagatah pravṛttyādivyavahāre svatantra ity uktam, tatrāpi pramāṇam āha--pratyekam na tu dārvādīti. Tuśabdaś co'vadhāraņe. Ādipadena śankhādi grāhyam. Pratyekam suvarnakhacitam. Vikriyām gacchatīti vikriyāgatam rūpeņa vikāram prāptam dārvādi mahāphalam yasmāt, tat tathā. Mahāphaladāne svatantram ananyāpeksam naiva krayādivvavahāra iti sesah. Vikrivoparisthādipariskāravikāram prāptam suvarnam krayādivvavahāre svatantram eva rathādyapekṣārahitam eva mahāphalam syāt, tathā tad bhagavān pravṛttau svapravrttau svatantrah. 'Pravrttau' ity upalaksanam. Svasattādikam api grāhyam. Ramādijagadanyathāsvapravrttyādāv asvatantram ity arthah. Tataś caivam ślokayojanā---yathā sarvasya hiranmayasya suvarna-khacitatvena suvarnapradhānasya rathādeh purastād paścāt pūrvam svakrtam sustvakrtam suvarnākārādinā'nutpāditam hiranyam eva rathāder bhinnam sat vyavahāryamāṇam krayādivyavahārāya mukhyam ananyāpekṣam ca bhavati, paścāc ca rathādeh suvarnasambandhanāśānantaram api **svakrtam hiranyam** eva, tat prthak sat vvavahārvamānam bhavati. Madhve rathādeh suvarnasambandhakāle'pi nānāpadeśaih suvarnah sankhah suvarnam eva ratha ityādi-nānāvyavahāryamānam svakṛtam hiranyam eva vyavahāryamānasuvarnaprādhānyenaiva vyavahāre mahāphalado bhavati. Tadvat tathā'ham asya jagata utpatteh purastāt pūrvam, paścāc ca nāśānantaram ca sthitah san **vyavahāryamāṇaṁ** vyavahāryamāṇah svapravrttyādivyavahārāya mukhyah pradhāno'nanyāpekṣaḥ. Yata evam ananyāpekṣo'taḥ svatantro'ham. Yataḥ svatantro'ham, ato jagato vyavahārāya mukhya iti. Yadvā, vathā svasya hiranmayasva suvarnavikārasya kundalāder utpatteh purastāt svakṛtam sustvakṛtam hiranmayam 'hiranyam' ity eva vyavahāryamāṇam, paścāc ca kundalādyākāranāśānantaram api kundalādy ekībhūtam suvarnam suvarnam ity eva vyavahāryamānam. Madhye'pi kundalādyākārāvasthāyām api nānāvyapadeśaih kundalakatakādinānāśabdair vyavahāryamānam api hiranyam suvarņam ity

eva **vyavahāryamāṇaṁ** bhavati. **Tadvat** tathā'**sya** jagata utpatteḥ **purastād** viṣṇur ity eva vedair vyavahāryamāṇo **madhye** jagatpraveśakāle'pi **nānāvyapadeśaiḥ** surapitṛmanujādinānā-śabdair vyavahāryamāṇo vācyo'pi viṣṇur ity eva vyavahāryamāṇaḥ. 'Ayaṁ vai harayo'yaṁ daśa ca' (BU 2.5.19) ityādi-śrutyā pratipādyo'**sya** jagataḥ **paścāc ca** nāśānantaraṁ tattadantargata-rūpair ekībhūya viṣṇur ity eva vyavahāryamāṇaḥ---'Pūrṇam adaḥ pūrṇam idam' (BU 5.1.1) ityādi-pratipādyo'haṁ bhavāmīti. (*Prabodhinī* 11.28.19)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Ghaṭa-kuṇḍalera vikāra janya bhinna bhinna nāma-rūpa kāla-prabhāve parivartita ha-ile yerūpa uhārā upādāna-mātre paryavasita haya, vāstava vastura bahirangā-śaktira prabhāve seiprakāra bāhya o antara āvaraṇa-dvaya vastu ha-ite tāt-kālika bheda sthāpana kare. Prakṛta-prastāve sakala-guli-i vastu; uhāder vikāra-darśana darśakera upare-i nirbhara kare. Vastuvaicitrya khaṇḍa o akhaṇḍa-deśa brahmāṇḍe o vaikuṇṭhe pāramārthika o vyavahāra bhede khaṇḍa o akhaṇḍa o akhaṇḍa o akhaṇḍa o akhaṇḍa o akhaṇḍa o akhaṇḍa pātre pṛthag-rūpe lakṣita haya. Vyavahārika jagatera naśvaratā o dṛṣya-vastura nitya-astitvābhāve avāstavatā---ei dvividha pārthakya āche. Aprākṛta-vicāre-i ukta naśvaratā evam ādhyātmika-vicāre-i ukta dṛṣya-vastura avāstavatā lakṣita haya. (Gauḍīyabhāṣyavivṛti 11.28.19)

Text 20

Vijñānam etat triyavastham aṅga guṇatrayaṁ kāraṇakāryakartṛ Samanvayena vyatirekataś ca yenaiva turyeṇa tad eva satyam. (11.28.20)

Anvayaḥ---Aṅga! (he uddhava!) Triyavasthaṁ (jāgarādi-tryavasthaṁ yat) vijñānaṁ (manaḥ) guṇa-trayaṁ (tad-avasthā-kāraṇa-rūpaṁ ca yad guṇa-trayaṁ) kāraṇa-kārya-kartṛ (yac ca kāraṇam adhyātmaṁ, kāryam adhibhūtaṁ, kartṛ adhidaivam evaṁ guṇa-traya-kārya-bhūtaṁ, trividhaṁ jagat) etat yena eva turyeṇa (sāmānya-jñāna-mātreṇa) samanvayena (bhavati yenānugataṁ prakāśata ity arthaḥ) vyatirekataḥ ca (samādhy-ādau yad asti) tat eva satyaṁ (bhavati). (Gaudīyabhāṣya 11.28.20)

Anuvāda---He uddhava! Jāgarādi-avasthā-traya-viśiṣṭa manaḥ, avasthā-traya-hetu-bhūta sattvādi-guṇa-traya, adhyātma, adhibhūta, adhidaiva evam triguṇa-kārya-bhūta trividha jagat---ei samasta padārtha ye vastu-kartṛka anugata ha-iyā prakāśita haya evam samādhi-prabhṛti daśāya yāhā avaśiṣṭa thāke, sei turīya vastu-i eka-mātra satya baliyā jānibe. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.20)

Śrīdhara

Tad evam kāryasya kāraṇamātrātmakatām uktvā, prakāśasya prakāśakātmakatām āha--vijñānam iti. Triyavastham---yakārasya pṛthak pāṭhaś chando'nurodhena. Jāgradādi tryavastham yad vijñānam manas tadavasthākāraṇarūpam ca yad guṇatrayam, yac ca kāraṇakāryakartṛ---kāraṇam adhyātmam, kāryam adhibhūtam, kartṛ adhidaivam. Evam guṇatrayakāryabhūtam trividham jagat. Etad yena turyeṇa sāmānyajñānamātreṇa samanvayena bhavati,
yenānugatam prakāśata ity arthaḥ. 'Tam eva bhāntam anubhāti sarvam tasya bhāsā sarvam idam
vibhāti' (KU 2.2.15 / ŚU 6.14) iti, tathā 'Cakṣuṣaś cakṣur uta śrotrasya śrotam manaso ye mano
viduḥ' (BU 4.4.18) ityādi-śruteś ca. Nanu, viśeṣavijñānavyatirekeṇa na turyam

nāmopalabhāmahe. Tatrāha---**vyatirekataś ca** samādhyādau yad asti, **tad eva satyam** iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.20)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Chando'nurodheneti. Tatra mānam tu vyādigālavayor matenaikeyaņā vyavadhīyante iti śabdasmṛtir eva. Sāmānyajñānamātreņa nirupādhiprakāśamātreņa kartrā yaḥ samanvayaḥ samyagvyāptis, tena viśiṣṭam bhavati, tathā ca yena paramātmanānugatam vyāptam sad viśvam prakāśata iti phalito'rthaḥ. Tam eva paramātmānam eva bhāntam svataḥprakāśamānam anulakṣyīkṛtya sarvam viśvam bhāti prakāśata iti svatantrasattaiva niṣiddhā. Cakṣuṣaś cakṣur iti rūpādiprakāśanaśaktiḥ paramātmana eva, na cakṣurādīnām ity atrāpi saiva niṣiddhā. 'Samādhyādau' ity ādinā vaikuṇṭhādigrahas, tathā ca tadupalambhe vidvadanubhava eva dṛḍhataram mānam iti sūcitam. (Dīpinīvyākhyā 11.28.20)

Vamśīdhara

Ity artha iti---samanvayo vyāptih cidvyāptim vinā jadapratīter abhāvād iti bhāvah. Atra pramāņam āha---tam eveti. Śrutayo vyākhyātacarāh. Atrākṣipati---nanv iti. Viśeṣajñānam adhyātmādijñānam, tad vinā sāmānyajñānarūpam turīyam nopalabhyata ity ata āha---samādhyādau viśeşajñānābhāve'pi sāmānyajñānam asti---etāvantam kālam aham samābhuvam ity utthitasya smṛter anyathānupapatteh. Ādinā sausuptagrahah. Paramacaitanyasamastyupādhāv apy evam jñeyam ity āha dvābhyām. 'Yo vijñāne tiṣṭhan' (BU 3.7.22) ityādi-śruteḥ vijñānajīvacaitanyam eva gunatrayopādhikam sat tryavastham bhavati. Tad evāha---'kāranakāryakartr' iti, tattadrūpāyamānam ity arthah. Kintu **samanvayene**ty āha---tatra 'tryavastham' iti vaktavye 'triyavastham' iti vyādigālayor mate 'naike yaṇā vyavadhīyante' (...) iti śabdasmṛteḥ. 'Guṇānām trayam yasmin' iti bahuvrīhiḥ. Dīpikā tu---Sāmānyajñānamātreṇa nirupādhiprakāśamātreņa kartrā yaḥ samanvayaḥ samyagvyāptis, tena viśiṣṭam bhavati. Tathā ca, yena paramātman**ānugatam** vyāptam sad viśvam **prakāśata** iti phalitam. **Tam eva** paramātmānam eva **bhāntam** svatahprakāśamānam **anu**laksyīkrtya **sarvam** viśvam **bhāti** prakāśata iti svatantrasattaiva nisiddhā, **caksusaś caksuh** rūpādiprakāśanaśaktih paramātmana eva, na caksurādīnām, ihāpi saiva nişiddhā. 'Samādhyādau' ity ādinā vaikunthādigrahas, tathā ca tadupalambhe vidvadanubhava eva drdhataram mānam iti sūcitam. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.20)

Sudarsana Sūri

Vijñānam iti. Guṇatrayātmakam kāraṇam indriyavargaḥ, kāryam śarīram, kartṛ mahattattvakāryam anātmany ātmābhimānahetubhūtam ahankāratattvam iti. Triyavastham vijñānam avasthātritayavilakṣaṇe nayenānvayavyatirekābhyām pravartate, tad evātmasvarūpam satyam apariṇāmīty arthaḥ. Ātmani dehāntarāvasthite sati indriyādīnām pravṛttiḥ, tadapagame tu na pravṛttiḥ anvayavyatireka-siddhā. (Śukapakṣīya 11.28.20)

Vīrarāghavācārya

Kim ca---vijñānam iti. Kāraṇam indriyavargaḥ, kāryaṁ śarīraṁ, kartṛ mahattattvakāryam anātmany ātmābhimānahetur ahankāratattvam iti triyavasthaṁ tridhāvasthitaṁ, yakārasya pṛthak pāṭhaś chando'nurodhāt. Aṅga! He uddhava! Guṇatrayaṁ triguṇapariṇātmakam acetanaṁ samanvayena vyatirekaś cānvayavyatirekābhyāṁ yena turyeṇoktāvasthātrayarahitenātmatattvena pravartata iti śeṣaḥ. Tad evātmatattvaṁ satyam apariṇāmīty evaṁvidham apy etaj 'Jñānāsinopāsanayā' (Bhāg 11.28.17) ity uktaṁ vijñānam ity arthaḥ. 'Triyavasthaṁ' ity asya utpattisthitinidhanātmakāvasthātrayabhāg iti vārthaḥ. Tatrātmani dehāntarāvasthite

satīndriyādīnām pravṛttir ity **anvayaḥ**, tadapagame tu na pravṛttir iti **vyatirekaḥ**. (*Bhāgavata-candrikā* 11.28.20)

Vijayadhvaja Tīrtha

Ito'pi mokṣādidātṛtvena nirupacaritasvātantryam harer evety āha---vijñānam iti. Aṅga! Etad brahma vijñānam na nirdoṣajñānasvarūpam. Kutaḥ? Tripadastham---trīn uttamādhama-madhyamān jīvān triṣu padeṣu mokṣādiṣu sthāneṣu sthāpayatīti mokṣasamsāratama-ākhya padadātṛ ity arthaḥ. Cetanānām api jñānātmatvena mokṣadātṛtvam kim na syāt? ity āśaṅkya tat-sattāder yadicchādhīnatvena pratītiḥ, tad eva vijñānam 'Vijñānam ānandam brahma' (BU 3.9.28) iti śrutir iti bhāvenāha---guṇatrayam iti. 'Yena' iti tṛtīyā ṣaṣṭhyarthe---yena yasya turyeṇa turyasya jāgradādyavasthātītasya viśuddhajñānamūrteḥ samanvayena icchāyāḥ sattvenānugrāhakalakṣaṇābhimukhyena guṇatrayādikam sarvam astīti śeṣaḥ. Vyatirekato'sattvenāsti tad eva kevalam ity uktam kevalapadam sarvatrānuvartanīyam---tat kevalam eva satyam sadāstitvena svatantram eva. Satyapadam cānuvartanīyam vijñānam satyam tripadastham satyamāta guṇatrayam sattvādi, kāraṇam mahadahankārādyupādānam, kāryam dehādi, kartṛ kālakarmanimittakāraṇam---'Svātantryam eva satyatvam viṣṇor anyasya satyatā / Pravāhataḥ sadāstitvam pumprakṛtyoḥ sadāstitā' (.....) iti vacanāt īśvarecchāsadasad-bhāvābhyām astitvanāstitve iti tasya svātantryam anupahatam iti. (*Padaratnāvalī* 11.28.20)

Jīva Gosvāmī

Kim ca, jīvacaitanyasya tatra tatrānvayāt suṣuptyādau tadvyatireke'pi svato'vasthānāt tasmin vyaṣṭyupādhīnām rajjau sarpāvayavānām ivāropitatvam eva. Tasya tu rajjuvat satyatvam sidhyati. Evam paramātmacaitanyasamaṣṭyupādhyor api jñeyam ity āha---**vijñānam** iti dvābhyām. 'Yo vijñāne tiṣṭhann' (BU 3.7.22) ityādi-śruteḥ **vijñānam** jīvacaitanyam eva guṇatrayopādhikam sat **triyavastham** bhavati. Tad evāha---**kāryakāraṇakartr** iti tattad-rūpāyamāṇam ity arthaḥ. Kintu '**samanvayena**' ity āha---**triyavastham** iti. Tatra 'tryavastham' iti vaktavye '**triyavastham**' iti 'vyāḍigālavayor matenaike yaṇā vyavadhīyante' (...) iti śabda-smrteh. '**Gunānām trayam** yasmin' iti bahuvrīhih. (*Kramasandarbha* 11.28.20)

Viśvanātha

Tad evam kāryasya kāraṇamātrātmakatām uktvā, prakāśyasya prakāśamātrātmakatām āha---vijñānam buddhitattvam. Tisro jāgarādyā avasthā yatra, tat triyavastham, vyaḍigālavayor matena yakāravyavadhānam. Tadavasthākāraṇabhūtam yad guṇatrayam, yac ca kāraṇakārya-kartṛ---kāraṇam adhyātmam, kāryam adhibhūtam, kartṛ adhidaivam---evam guṇatrayakārya-bhūtam trividham jagat. Etat yena turyeṇa sāmānyajñānamātreṇa samanvayena bhavati, yenānugatam prakāśata ity arthaḥ---'Tam eva bhāntam anubhāti sarvam tasya bhāsā sarvam idam vibhāti' (KU 2.2.15 / ŚU 6.14) iti, tathā 'Cakṣuṣaś cakṣur uta śrotrasya śrotram manaso ye mano viduḥ' (BU 4.4.18) iti śruteḥ. Nanu, viśeṣavijñānavyatirekeṇa na turyam upalabhāmahe. Tatrāha---vyatirekataḥ samādhyādau yad asti, tad eva satyam. (Sārārthadarśinī 11.28.20)

Śukadeva

Evam cijjadamiśrajagatah paramātmasvarūpavivekam uktvā, idānīm jīvātmasvarūpavivekam āha---vijñānam iti. He aṅgoddhava! Etad vijñānam pratyagātmasvarūpam tripadastham---trīṇi padāny arthāḥ, śabdārthayor abhedavivakṣayā padety uktam padyante gacchantīti padāny anityāni teṣu triṣv anityeṣu sthitam ity arthaḥ. Kim tat trayam? Tad āha---guṇatrayam guṇatrayakāryam ity arthaḥ. Kim tat kāryam? Tad āha---kāraṇakāryakartṛ---kāraṇam indriya-

vargaḥ, kāryaṁ śarīraṁ, kartṛ ahaṅkāras, tattrayasthaṁ tattadvṛttyā rūpādyākāreṇa sthūla-kṛśatvādidharmeṇa īśvaratvabhogitvasukhitvaduḥkhitvādibhiś coktatripadārthadharmair miśritam ivāsti, tathāpi vivecanīyam iti bhāvaḥ. Vivecanam evāha---samanvayeneti. Uktakāraṇādi-trayaṁ samanvayena vyatirekataś ca yenaiva turyeṇāvasthātrayātītenātmasvarūpeṇa pravartate iti śeṣaḥ. Tad eva satyam avināśi nityaṁ vastv ity arthaḥ. 'Triyavastham' iti pāṭhe tu yakārasya pṛthak pāṭhaś chando'nurodhāt, 'tryavastham' iti jñeyam. Etad vijñānaṁ tryavasthaṁ triṣu kāleṣv avasthitaṁ, nityasvarūpam ity arthaḥ. Anyat samānam. Dehendriyādisaṅghātas turīyāśritatvena satyaḥ, pravṛttigatvāt kulālādyadhīnacakrādipravṛttivad iti jāgradavasthāyāṁ samanvayaḥ, ātmasambandhābhāve pravṛttyabhāvād asattvaṁ suṣuptyādāv iti vyatirekaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.20)

Madhva

Mokṣadam samsāradam tamaḥpradam ceti **tripadastham vijñānam**. Tadicchāyāḥ tata etat sarvam asti, anyathā nāstīty anvayavyatirekau. **Tad eva** kevalam **satyam** iti sarvatra sambadhyate.

'Svātantryam eva satyatvam viṣṇor anyasya satyatā Pravāhataḥ sadā'stitvam pumprakṛtyoḥ sadā'stitā' iti vastutatve. (Bhāgavatatātparyanirṇaya 11.28.20)

Ayi Naraharyācārya

'Vijñānam etat tripadastham aṅga guṇatrayam kāraṇakāryakartṛ / Samanvayena vyatirekataś ca yenaiva turyeṇa tad eva satyam' ity atrānanvitam yat kiñcid ucyata iti bhātīty ato yojayati---mokṣadam iti. Vijñānaśabdavācyaparamānanda idam viśeṣaṇam iti bhāvena vijñānam ity uktam. Tena brahma guṇatrayam guṇānām trayam tadguṇatrayam sāttvikarājasa-tāmasajīvajātam tripadastham triṣu padeṣu mokṣasamsāratamolakṣaṇasthāneṣu sthāpayatīti tripadastham etat pūrvoktam vijñānam brahma yena turyeṇa vāsudevarūpeṇānvayena vyatirekataś ca samyakkāraṇakāryakartā---kāraṇam mahadādi, kāryam brahmāṇḍādi, tayoḥ kartṛ tad eva rūpam satyam iti yojanā darśitā. Paramātmano'nvayavyatirekābhyām kartṛtvam uktam, tad ayuktam. Nityatve sati vibhutve kāladeśayor anvayavyatirekāyogād ity āśaṅkyātrābhipretānvayavyatirekau darśayati---tadicchāyā iti. Bhagavato'nvayavyatirekābhāve'pi bhagavadicchāyā viśeṣaśaktyā'nvayavyatirekasambhavād uktam upapannam. Icchāyāḥ svarūpatve'pi ṣṛṣṭikālādyupādhiviśiṣṭāyā anvayavyatirekoktir yukteti bhāvaḥ. (Dīpikā 11.28.20)

Chalāri Nārāyaņācārya

'Vijñānam etat' iti śloke etad vijñānam brahmavişayavijñānam tripadeşu sthāneşu tiṣṭhatīti brahmajñānasya svargādau sthitir ucyata ity anyathāpratīyate. Tathā 'samanvayena vyatirekataś ca' ity uktānvayavyatirekau kasya keneti na pratīyate. Anyathāpratītyapratītinirāsāya svayam tattātparyam vadams 'tad eva satyam' ity atra satyaśabdasya prapañcasādhāraṇasatyatvārthapratītinirāsāya pūrvaślokoktakevalapadam sambadhya, tad eva kevalam sattvam 'Na yat purastād' (Bhāg 11.28.21) ity-ādinā vākyena sambadhyata ity āha---'mokṣadam samsāradam' ity-ādinā. Anena iti tathā triṣu padeṣu mokṣasamsārādisthāneṣu sāttvikāditrividhajīvān sthāpayatīti 'tripadastham' iti padasthaśabdavyutpattir jñeyeti coktam bhavati.
Tadicchāyās---tasya harer icchāyāḥ satve kālaviśeṣe sthitiviṣayatvena vidyamānatve. Anyathā kālaviśeṣe sthitiviṣayatvena vidyamānatvety arthaḥ. Anena vijñāna-śabda evecchā-vācaka iti sūcitam. Sarvatra 'Na yat purastād' (Bhāg 11.28.21) ityādi-vākya-dvayena tad eva kevalam

satvam iti yadd hareḥ svātantryeṇa satyatvam uktam, tatra pramāṇam vadams tenaiva pramāṇena jagati satyatvasya svarūpam āha---svātantryam eva satyatvam iti. Svātantryam eva svātantryeṇa satyatvam viṣṇur eva. Anyasya viṣṇu-pum-prakṛtibhyām iti śeṣaḥ. Pravāhataḥ sadā'stitvam satyatā. Pum-prakṛtyor jīva-lakṣmyoḥ. Upalakṣaṇam etat---avyākṛtākāśādayo'pi grāhyaḥ. Svarūpata iti śeṣaḥ. (*Prabodhinī* 11.28.20)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Kāraṇa vicāre nimitta o upādāna vyāpāra-dvaya lakṣita haya. Ihāder paraspara-samyoge kārya prasūta haya. Aṇu-cit jīva jagate ābaddha ha-ile se svapna, jāgara o suṣupti---ei avasthā-traya-rūpa kāryera kāraṇa rajaḥ, sattva o tamo-guṇa-traya anvaya o vyatireka-bhāve āśraya kare. Etadatirikta, prapañcera abhibhāvaka-sūtre sevya paramātma-vastuke-i caturtha o uttarottara adhikatara māna ha-ite darśana kariyā thāke. Darśana-kāle ukta sevya paramātmāra sevā ha-ite paramātmāke pṛthak baliyā jānena. Taj-janya satya o asatya śabda-dvaya yathā-krame vaikuṇṭha o brahmāṇḍera vācaka haya. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.20)

Text 21

Na yat purastād uta yan na paścān madhye ca tan na vyapadeśamātram Bhūtam prasiddham ca pareņa yad yat tad eva tat syād iti me manīṣā. (11.28.21)

Anvayaḥ---Purastāt (sṛṣṭeḥ pūrvam) yat na (yan nāsīt) uta (api ca) paścāt (vināśāt param api) yat na (na sthāsyati) madhye ca (sthiti-kāle'pi) tat na (nāsty eva, parantu) vyapadeśamātram (vyavahāra-mātram eva) yat yat pareṇa (anyena) bhūtam (jātam) prasiddham ca (prakāśitam ca bhavet) tat (vastu) tat eva (kāraṇaprakāśatāvan mātram) syāt (na pṛthak) iti me (mama) manīṣā (buddhir vartate). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.21)

Anuvāda----Sṛṣṭira pūrve yāhā chila nā, kimva vināśera pare-o yāhā vartamāna thākibe nā, sthiti-kāle-o tāhāra kona-rūpa sattā nā-i, parantu uhā vyavahāra-mātra jānibe. Ye-ye- vastu anya vastu ha-ite utpanna evam prakāśita haya, uhā kāraṇa o prakāśaka vastu-rūpe-i sattā-viśiṣṭa jānibe, parantu tāhāra kona pṛthak sattā nā-i, āmi e-rūpa-i mane kariyā thāki. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.21)

Śrīdhara

Evam kālatraye'py avyabhicāriṇaḥ satyatvam uktam, vyabhicāriṇas tv asatyatām āha---na yad iti. Madhye ca tat pṛthan nāsti. Kintu vyapadeśamātram. Kutaḥ? Yato yad yat pareṇānyena bhūtam jātam prasiddham prakāśitam ca, tat tad eva kāraṇaprakāśakatāvan mātram syān, na pṛthag iti me manīṣā buddhiḥ. 'Vācārambhaṇam vikāro nāmadheyam mṛttikety eva satyam' (CU 6.1.4), 'Sarvam khalv idam brahma' (CU 3.14.1) ityādi-śruteḥ. Kāraṇaprakāśakavyatirekeṇa kāryasya prakāśyasya cānupalambhād iti bhāvaḥ. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.21)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Avyabhicāriņaḥ paramātmanaḥ, **vyabhicāriņaḥ** pṛthak sattayā vaiśeṣikādibhir abhyupetasya viśvasya tu **asatyatāṁ** mithyātvam. **Vikāro** ghaṭaśarāvādikāryāvasthā **vācā** vyavahāreṇārabhyate, ralayor aviśeṣāt spṛśyate, sambadhyate iti yāvat. Tan **nāmadheyaṁ** nāmamātraṁ sarvaṁ **mṛttikā** mṛttikālakṣaṇam ekam eva dravyaṁ, na tu pṛthaksattākaṁ kiñcid apy

asti **ity eva satyam**. '**Ālambhaḥ** sparśahimsayoḥ' (.....) iti naighaṇṭukāḥ. '**Vācā**' iti karmaṇi lyuṭ. '**Sarvaṁ khalv idaṁ brahma**' iti bādhitasāmānādhikaraṇyam. Vaiṣṇavamate tu sarvasya tac-chaktitvāc, charīratvāt, tadvyāpyatvāt, tadāyattavṛttikatvāc ca tacchabdānāṁ tāvat paryantadhāvanaśīlatvena mukhyam eva sāmānādhikaraṇyam, anyathā'dhyastajñānaṁ nādhiṣṭhānajñāneneti ekavijñānena sarvavijñānapratijñāpariṇāmadṛṣṭāntaś ca na saṅgaccheteti jñeyam. Bhāvārthas tu sarvasiddhāntānuyāyi, pṛthaksattayobhayair anabhyupetatvāt. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.21)

Vamśīdhara

Evam kālatraye jāgradādikālatraye. Kāraṇaprakāśakam ca tāvanmātram, ceti kāraṇaprakāśakatāvanmātram kāraṇarūpam prakāśakarūpam ity arthaḥ. Me paramasarvajñasya manīṣā. Iti ittham. Atas tadviruddhāpādakam śāstram apramāṇam iti bhāvaḥ. Atra pramāṇam āha---vācārarambhaṇam iti. Iti bhāva iti. Tantuto bhedena paṭādarśanāt tanturūpatvam paṭasyeva tamasi padārthānupalabdheḥ prakāśakarūpatvam padārthasyety āśayaḥ. Dīpikā---avyabhicāriṇaḥ paramātmanaḥ. Avyabhicāriṇaḥ pṛthaksattayā vaiśeṣikādibhir abhyutpetya. Viśvasya tu mithyātvam vikāro ghaṭaśarāvādyavasthā vācā vyavahāreṇārabhyate ralayor aviśeṣāt spṛśyate sambadhyata iti yāvat. Tan nāmadheyam nāmamātram sarvam mṛttikālakṣaṇam ekam eva dravyam, na tu pṛthaksattākam kiñcid apy astīty evam satyam 'Alambhaḥ sparśahimsrayoḥ' (....) iti nighaṇṭukāraḥ. 'Vācā' iti---karmaṇi lyuṭ. 'Sarvam khalv idam brahma' iti bādhita-sāmānādhikaraṇyam. Vaiṣṇavamate sarvasya tacchaktitvāt taccharīratvāt tadvyāpyatvāt tadāyattavṛttikatvāc ca tacchabdānām tāvat paryantadhāvanaśīlatvena mukhyam eva sāmānādhikaraṇyam anyathādhyastajñānam nādhiṣṭhānajñāneneti ekavijñānena sarvavijñānapratijñā pariṇāmadṛṣṭāntaś ca na saṅgaccheteti jñeyam. Bhāvārthas tu sarvasiddhāntānuyāyī pṛthaksattayor ubhayair anabhyupetatvāt. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.21)

Sudarsana Sūri

Na yad iti. Yat śarīram purastāt utpatteḥ pūrvakāle nātmā bhavati, maraṇāt paścāc ca nātmā bhavati, tan madhye'pi nātmā bhavati, sthūlo'ham iti vyapadeśamātram bhrāntimūlam dehasthapūrvāparakālayor api bhūtam vidyamānam iti yat pareṇa pramāṇena prasiddham, tad eva tat syāt tad ātmasvarūpam syād ity arthaḥ. (Śuka-pakṣīya 11.28.21)

Vīrarāghava

Na yad iti. Yac charīram purastād utpatteḥ pūrvakāle nātmā bhavati, utāpi ca paścān nāśānantaram api nātmā, tan madhye'pi nātmā bhavati sthūlo'ham iti vyavahāramātram, sa eṣa vyavahāro bhrāntimūlaka ity arthaḥ. Bhūtam dehasya pūrvāparakālayor api vidyamānam yad ātmatattvam pareṇa pramāṇena prasiddham vad eva syāt sadaikarūpam syād iti ca tat 'Jñānāsinā' (Bhāg 11.28.17) ity uktam jñānam iti me manīṣā matiḥ, me matam ity arthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.21)

Vijavadhvaja Tīrtha

Nanu, brahmavad itarasya svātantryasambhave katham tasya svātantryam anupahatam? iti tatrāha---na yad iti. Yad utpatteḥ purastāt kevalam na, yan nāśāśād uta svatantram, yac ca madhye ca sthitikāle ca kevalam na, yat pareṇa bhūtam utpannam, yat pareṇa prasiddham sattādimat, tad vyapadeśamātram svatantram iti vānmātram, atas mad brahmaiva satparayasatyam iti me manīṣā. 'Tat svātantryeṇa naivāsti yad utpattivināśavat / Svātantryeṇāstitā tasya yat sattājñānadam sadā' (....) ity anena kālatrayasattvapratiṣedhena sad-

asadvilakṣaṇam jagad iti nirastam. Nanv asac cen na pratīyate, sac cen na bādhyetety anyathānupapattipramāṇasadbhāvāt sadasadvailakṣaṇyāpalāpo na yujyata ity āśaṅkya prapañcasyāsattvoktyā svātantryam eva niṣidhyate. Nanu, pratīty-anyathānupapattyānirvacanīyatvam, paramārthasattvābhāvena nāśopapatteḥ. (*Pada-ratnāvalī* 11.28.21)

Jīva Gosvāmī

Guṇatrayopādher asatyatām vivṛṇoti---**na yad** iti. (*Kramasandarbha* 11.28.21)

Viśvanātha

Evam kālatraye'py avyabhicāriṇaḥ satyatvam uktam, vyabhicāriṇas tv asatyatām āha---na yad iti. Madhye ca tat pṛthak nāsti, kintu vyapadeśamātram nāmamātram. Kutaḥ? Yato yad yat pareṇānyena bhūtam jātam prasiddham prakāśitam ca tat tad eva kāraṇam prakāśakam tāvan mātram syān, na tataḥ pṛthag iti me manīṣā buddhiḥ. (Sārārthadarśinī 11.28.21)

Śukadeva

Dehasyācetanatvam ātmanaś ca vijñānātmatvam upapādayati---neti. Yat bhūtam pṛthivyādi-bhūtamayam śarīram, purastād utpatteḥ pūrvam na tat syāt vijñānam na syāt yan na paścāt vijñānam syāt, tan madhye'pi na vijñānam syāt, katham tarhi yajñadatto jānātīti vyavahāra ity ata āha---vyapadeśamātram iti. Yajñadattā hi nāmake bhūte jñātatvopacāra ity arthaḥ. Kas tarhi jñānātmā? ity atrāha---pareṇa śrutyādipramāṇena prasiddham prakarṣeṇa siddham, tad eva tat syād vijñānātmasvarūpam syāt----'Vijñānam yajñam tanute' (TU 2.5.1), 'Na jāyate mriyate vā vipaścit' (KU 1.2.18), 'Na jāyate mriyate vā kadācin nāyam bhūtvā bhavitā vā na bhūyaḥ' (Bg 2.20) ityādi-śrutismṛtibhyaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.21)

Madhva

Madhye ca tat kevalam neti sambadhyate.

'Tat svātantryeṇa naivāsti yad utpattivināśavat Svātantryeṇāstitā tasya yat sattājñānadam sadā' iti vaibhave. 'Jagato nāstitā saiva yā parādhīnatā sadā Abhāvas tu kutas tasya yad vibhātīha sarvadā' iti prakāśye. (Bhāgavatatātparyanirṇaya 11.28.21)

Ayi Naraharyācārya

'Na yat purastād uta yan na paścān madhye ca yan na vyapadeśa-mātram / Bhūtam prasiddham ca pareṇa yad yat tad eva tat syād iti me manīṣā' ity atra purastād yan na, paścād yan na, madhye ca yan neti trikālaniṣedham uktvā, pareṇa yad bhūtam utpannam...prasiddham prakarṣeṇa siddham ca, tat tad vyapadeśamātram ity anena vyāvahārikatvam ucyate. Tena tad eva tat syāt, tad viśvam eva sat syāt, tad brahma syāt, tad-vyatirekeṇa nāstīty anena jaganmithyātvam ucyata iti bhātīty ato yojayati---tad eveti. 'Kevalam satyam' iti ca padadvayam ślokadvaye tiṣṭhati, tad atrāvartanīyam iti bhāvena 'kevalam satyam itīty uktam sarvatra sambadhyata ity anena 'yat purastāt' ity-ādau 'kevalam' ity asya 'satyam' ity asya vā sarvatrānvaya iti darśitam. 'Kevalam' ity asya 'ekalam kevalam ceti svatantram abhidhīyate' iti pramāṇānusāreṇa svatantravācitvāt purastād yat svatantram na, tat paścād api yat svatantram nety anvayasya kartum śakyatvāt, 'kevalam' ity asya sarvatrānvaye na kāpy anupapattiḥ. 'Satyam' ity asya sarvatrānvaye tu spaṣṭam mithyātvam evoktam syād ity āśankya,

pramānenaivātrāpeksitasatvaśabdārtham āha---svātantrvam eveti. Visnoh svātantrvam eva satyatyam visnor anyasya prapañcasya satyatyam nāma pravāhatah sadā'stitvam iti yojyam. 'Visnor anyasya pravāhatah sadā'stitvam satvatvam' ity uktam, tad ayuktam. Nityajadacetanasya satyatvam na syād ity āśankya, tatrābhipretasatyatvam āha---pum-prakṛtyor iti. Svarūpeneti śesah. **Pumprakrti**-śabdena nityabhūtacetanajadamātropalaksane tenānityaprapañcasya pravāhatah sadāstitā satyatvam. Svarūpeņa nityabhūtacetanajadayos tu svasvarūpena sadā'stitā satyatvam iti bhāvah. 'Kevalam satvam' iti sarvatra sambadhyata ity uktam prakārāntareņāpi yojanam āha---madhya iti. 'Kevalam' ity asya sarvatrānvayābhāve'pi vat purastād utpatteh prān nety arthah. Tena prāgabhāvapratiyogitvam labdham. 'Paścān na' ity ukte dhvamsapratiyogitvam labdham. 'Madhye ca yan na' ity atra tu avasya kevalam ity etāvad anvetavyam ity uktam bhavatīti bhāvah. Uktārthe pramāṇam āha---tad iti. Sattājñānapadam pravrtty-upalakṣaṇam---yad viśvasattājñānapravrttidam paramātmalakṣaṇam vastu, tasva svātantrvenāstitā satvatvam itv arthah. Satvatvam nāma svātantrvam, tad evātra nişidhyate, na tu sadā'sti svalakṣaṇam satyatvam ity uktam idānīm astitvam eva nişidhyatām na tāvatā'nupapattir iti pramānenaivāha---jagata iti. Jagato vā parādhīnatā, saiva sadā nāstitā, tasya jagatah abhāvah atyantābhāvah kutah? ity arthah. Kutah? ity ata āha---sad iti. Yato jagat sarvadā sad iti vibhātīti yojyam. 'Sarvadā sat' iti pratīyamānasya nāstitā parādhīnatva eva paryavasyatīti bhāvaḥ. (*Dīpikā* 11.28.21)

Chalāri Nārāyaņācārya

'Na yat purastāt' iti śloke yat purastān nāsti, yac ca pascān nāsti, tan madhye'pi vartamāna-kāle'pi nāsti, kintu vyapadeśamātram ākāśa ityādi-nāmamātram iti jagatas trikāleṣv asatvam ucyate ity anyathāpratītinirāsāya madhye, tadvad iti vākyam adhyāhāreṇa yojayati---madhye ca tat kevalam iti. Kevalam svatantram ity arthaḥ. Anena tad eva kevalam satvam iti sarvatra sambadhyata ity etad vivṛtam bhavati. Svoktārthe pramāṇam āha---tatsvātantryeneti. Yat param brahma sattājñānadam. Ramādi jagata iti śeṣaḥ. Tasya brahmaṇa ity anvayaḥ. Anena 'yat purastāt' iti pūrvārdhasyaivam yojanā sūcitā. Yaj jagataḥ purastād utpatteḥ pūrvam kevalam svatantram na, paścān nāśānantaram kevalam na, madhye ca sthitikāle ca kevalam neti. (*Prabodhinī* 11.28.21)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Viśvera bhoktāra nikaṭa vastu-samūha pūrve thāke nā, madhye thāke evam pare-o thāke nā, arthāt aprakāśita vastu apara-kartṛka prakāśita haya. Ei sakala dhāraṇāra parivartana-śīlatā-dharma yāhā ha-ite udbhūta ha-iyāche, sei vastu-i satya evam sei satya vastu ha-ite niḥṣṛta tātkālikī śaktira dvārā ādi, madhya o anta vā bhūta, vartamāna o bhaviṣyat-prabhṛti kāla-gata vicāra ha-ite pariṇata sakala kārya-i nitya-sattā ha-ite-i prakāśita haoyā sei parama-satye ei-guli anusyūta, taj-janya abhinna. Yāhādera vāstava-vastura jñāna nā-i, tāhārā viśvera satyatā-sambandhe sandigdha-citta. Tāhārā bheda-jagate 'mithyā' balibāra janya prastuta. Kintu uhā-o satya-vastu ha-ite-i jāta. Khaṇḍita bhoktāra akhaṇḍera sahita pārthakya-thākile-o prasūta-vastute ye avaratā avasthita haya, tāhāra upalabdhira janya-i ei viśva samsāra. Baddha-jīvera ye-anitye ruci lakṣita haya, sei anityatā ye heya, avāñchanīya o aprayojanīya, e-rūpa upalabdhi ha-ile-i jīva viśvera bhoktā ha-ibāra parivarte vaikuṇṭhera sevā-parāyaṇa hana evam tānhāra viśvake mithyā o bhagavad-vicyuta balibāra āra prayojana haya nā. (*Gaudīyabhāsyavivrti* 11.28.21)

Text 22 Avidyamāno'py avabhāsate yo

vaikāriko rājasasarga eṣaḥ Brahma svayam jyotir ato vibhāti brahmendriyārthātmavikāracitram. (11.28.22)

Anvayaḥ---Yaḥ (ayam) vaikārikaḥ (vikāra-samūhaḥ saḥ) eṣaḥ (prāk) avidyamānaḥ rājasa-sargaḥ (rajo-dvāreṇa brahma-kārya-bhūta ity arthaḥ) avabhāsate (brahmaṇaiva prakāśate) brahma (tu) svayam (svataḥ-siddham, na tu kāryam ity arthaḥ) jyotiḥ (prakāśakam ca) ataḥ (asmāt kāraṇāt) indriyārthātmavikāracitram (indriyāṇi cārthās tanmātrāṇi ca ātmā manaś ca vikārāḥ pañcabhūtāni evam citram) brahma (eva) vibhāti (kevalam prakāśate). (Gauḍīya-bhāṣya 11.28.22)

Anuvāda---Ei vikāra padārtha-samūha pūrve avidyamāna ha-iyā-o brahma-vastu-kartṛka rajoguṇa-dvārā racita ha-iyā brahma-vastu kartṛka-i prakāśita ha-iteche. Brahma svataḥ-siddha o svayam-prakāśa vastu; ata eva brahma-i indriya, pañca-tanmātra, manaḥ o pañcabhūtātmaka vicitra-vikāra-samūha-rūpe prakāśita ha-iyā thākena. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.22)

Śrīdhara

Evam sāmānyataḥ kāryaprakāśyayoḥ kāraṇaprakāśakābhyām abhedam upapādya, prastute tadubhayavivekapūrvakam prapañcasya brahmābhedam āha---avidyamāna iti. Yo'yam vaikāriko vikārasamūhaḥ, sa eva prāgavidyamāno rājasasargaḥ---rajodvāreṇa brahmakāryabhūta ity arthaḥ. Avabhāsate'pi brahma prakāśyaś cety arthaḥ. Brahma tu svayam svataḥsiddham, na tu kāryam ity arthaḥ. Jyotiś ca prakāśakam ity arthaḥ. Ataḥ kāraṇād indriyāṇi ca arthās tanmātrāṇi cātmā manaś ca. Devānām apy upalakṣaṇam. Vikāraḥ pañcabhūtāni evam citram vicitraḥ prapañca brahmaiva bhātīti. (Bhāvārthadīpikā 11.28.22)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Sāmānyataḥ prakṛte'prakṛte cety arthaḥ. Tatra loke kāryasya ghaṭādeḥ kāraṇena mṛdā, tathā prakāśyasya prabhādeḥ prakāśakena dīpādinā'bhedaḥ prasiddha iti prastute prakṛte viśvabrahmaṇoḥ kāryakāraṇādibhāve. Tadubhayeti kāryakāraṇaprakāśyaprakāśakobhayapṛthaktva-jñānapūrvakam. Etacchabdabalād ayam ity adhyāhṛtam, yacchabdabalāt sa ity api, kintv adhyāhṛtatacchabdasānnidhyād etacchabdasya prasiddhārthatvam ity ālaṅkārikāḥ. Vikāra-samūhaḥ mahadādikāryaprapañcaḥ. Prāgavidyamāna ityādi-padadvayasya melayitvā vyākhyānād ity artha ity uktam. Evam paratrāpy apiśabdasya dūrānvayād brahma-padādhyāhārāc ca tathoktam. Evam prapañcasya kāryatva-prakāśyatve abhidhāya, brahmaṇaḥ kāraṇatva-prakāśakatve yojayitum tuśabdādhyāhāraḥ, bhinnopakramatvāt. Na tu kāryam iti, kintu kāraṇam ity arthaḥ. Ataḥ viśvabrahmaṇoḥ kāryatvaprakāśyatvakāraṇatvaprakāśakatvādd hetoḥ indriyādivikāraparyantāḥ padārthā eva. Citram nānāvidham viśvam svābhāvikācintya-śaktyā brahmaiva bhāti, upādhikalpane mānābhāvād. Advayavādinām mate tu bādhita-sāmānādhikaraṇyam eva; ṭīkākṛtām vyākhyānam tu yathāmūlam sarvonmukham yathāruci grāhyam iti tāṭasthyena sudhībhir vibhāvyam. (Dīpinīvyākhyā 11.28.22)

Vamśīdhara

Prakṛte prastute. Tadubhayavivekapūrvakam kāraṇaprakāśakavivecanapuraḥsaram. Brahmaṇā'bhedo brahma bhedas, tam. **Ity artha** iti---avikṛtasya brahmaṇo vivartādhiṣṭhānatvenāyaskāntavat sannidhimātreṇa ca kāraṇatvam iti bhāvaḥ. **Ity artha** iti---jaḍe svataḥ prakāśāsambhavād brahmaṇaiva prakāśyata iti bhāvaḥ. **Ity artha** iti---svataḥsiddhasya

kāryatvāyogād iti bhāvah. **Ity artha** iti---jyotisah prakāśakatvasvabhāvān na tu prakāśyatvam sambhavatīti bhāvaḥ. Yato brahmaiva kāraṇam prakāśakaś cāto hetoḥ. Indriyādirūpeṇa citram bahuvidham. **Dīpikā---**sāmānyataḥ prakṛte 'prakṛte cety arthaḥ. Tatra loke kāryasya ghaṭādeḥ kāraņena mṛdā, tathā prakāśyasya prabhādeh prakāśakena dīpādinā'bhedah prasiddha eva. **Prastute** prakrte viśvabrahmanoh kāryakāranādibhāve. **Tadubhaye**ti---kāryakāranaprakāśyaprakāśakobhayapṛthaktvajñānapūrvakam. Etacchabdabalād ayam ity adhyāhṛtam yacchabdabalāt sa ity api, kintv adhyāhrtatacchabdasānnidhyād etaccabdasya prasiddhārthatvam ity ālankārikāḥ. Vikārasamūho mahadādikāryaprapañcaḥ. Prāgavidyamāna ityādi-padadvayasya melayitvā vyākhyānād 'ity arthaḥ' ity uktam. Evam paratrāpiśabdasya dūrānvayād brahmapadādhyāhārāc ca tathoktam. Evam prapañcasya kāryatvaprakāśyatve abhidhāya, brahmaṇaḥ kāraņatvaprakāśakatve yojayitum tuśabdādhyāhārah, bhinnopakramatvāt. 'Na tu kāryam' iti, kintu kāraņam ity arthah. Atah viśvabrahmaņoh kāryatvaprakāśyatvakāraņatvaprakāśakatvādd hetoh **indrivā**divikāraparvantāh padārthā eva. **Citram** nānāvidham viśvam svābhāvikācintvaśaktyā brahmaiva bhāti, upādhikalpane mānābhāvād. Advayavādinām mate tu bādhitasāmānādhikaranyam eva; tīkākrtām vyākhyānam tu yathāmūlam sarvonmukham yathāruci grāhyam iti tāṭasthyena sudhībhir vibhāvyam. Sandarbhas tu---Ataḥ śuddhe brahmaṇi avidyamāna eva prapañcah. Tatkāranasvaśaktiśavalatayābhiprete tu vidyata eva tadvaicitrīty āha---avidyamāna iti. Asyaivārtham āha---brahmaprakāsyam cety artha iti tīkāyām. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.22)

Sudarsana Sūri

Avidyamāno'pīti. Vaikārikaḥ prakṛtivikārabhūto rājasasargaḥ rajoguṇodriktatayā pravṛtti-kara eṣa sargaḥ śarīrarūpasṛjyapadārthaḥ ātmani svata evāvidyamāno'py avabhāsate brahma pariśuddhajīvātmasvarūpam svayam jaḍadehād vilakṣaṇam, tathāpi tajjīvātmasvarūpam indriyatadgocaram śarīravikāram citram bhāti, ato bhāti pūrvārdhaprakṛtadehasamsargāt tanmiśratayā bhāti, na tu vyāvartakatayāvabhāsata ity arthaḥ. 'Brahmabhūyāya kalpate' (Bg 18.53), 'Brahmaṇo hi pratiṣṭhāham' (Bg 14.27) iti pariśuddhātmani brahmaśabdaḥ prayujyate. (Śukapakṣīya 11.28.22)

Vīrarāghavācārva

Kim ca---avidyamāna iti. Vaikārikaḥ prakṛtivikārabhūtaḥ, rājasaḥ rajoguṇodriktayā pravṛtti-svabhāvaḥ eṣa sargaḥ śarīrarūpasṛjyapadārthaḥ avidyamāno'py ātmani svata evāvidyamāno'py avabhāti svābhimānaviṣayatayā pratīyate brahma pariśuddham jīvātmasvarūpam tu svayam-jyotir ato vibhāti. Ata iti lyablope karmaṇi pañcamī imam sargam apīhy āpunarāvṛttam yathā, tathā nirdhūyety arthaḥ. Svayamjyotiḥ svayamprakāśam avabhāsate brahmaprakṛtis tu indriyārthātmavikāracitram---indriyāṇy arthāḥ śabdādiviṣayās tadātmānas tadrūpā ye vikārās, taiś citram bhātīty evamvidham api tad vijñānam ity arthaḥ. Atrādyo brahmaśabdo muktātma-svarūpa-paraḥ---'Brahmabhūyāya kalpate' (Bg 18.53), 'Brahmaṇo hi pratiṣṭhāham' (Bg 14.27) iti pariśuddhātmani tatprayogadarśanāt; dvitīyas tu prakṛtiparaḥ---'Tasmād etad brahma nāma rūpam annam ca jāyate' (MU 1.1.9), 'Mama yonir mahad brahma' (Bg 14.3) iti prakṛtāv api tatprayogadarśanāt. Baddhātmasvarūpam dehasamsargāt tanmiśratayāvabhāti, na tu vyāvṛttatayā śuddhātmasvarūpe ca tadabhāvāt pṛthag evāvabhāsata ity arthaḥ. (Bhāgavata-candrikā 11.28.22)

Vijayadhvaja Tīrtha

Sac cen na bādhyetety asyāpy anyathopapatter iti bhāvenāha---avidyamāna iti. Sadasadvailakṣaṇyam anupapanna cej jagad asad eva syād iti śūnyavādimatam vānena pratyāha---avidyamāna ity-ādinā. Vaikārikaḥ vikārayogyo rājasaḥ sargaḥ rajoguṇasambandhī sargo yasya prapañcasya sa tathā eṣaḥ prapañcaḥ avidyamāno'pi asan na svatantro'pi avabhāsate svatantra iti ajñānām iti śeṣaḥ. Yataḥ svayamjyotir brahma paramārthasat svatantram vibhāti viduṣām iti śeṣaḥ. Ito'py avidyamānatvam asvātantryam eva, na tv anyad iti bhāvenāha---ata iti. Brahma mūlaprakṛtiḥ, śrotrādīndriyāṇi, arthāḥ śabdādayaḥ, ātmā jīvaḥ, vikārā indriyābhimānidevāḥ, evamādibhiś citram vicitram jagad, ato brahmata eva vibhātīty ato nānirvācyam, na śūnyam ity arthaḥ----'Tasya bhāsā sarvam idam vibhāti' (KU 2.2.15) iti śruteḥ. 'Avidyamānatā nāma jagataḥ paratantratā / Yathāśaktas tu putrādir asann ity ucyate janaiḥ' (....) iti, 'Jagato nāstitā saiva yā parādhīnatā sadā / Abhāvas tu kutas tasya yad vibhātīha sarvadā' (....) iti pramāṇadvayena kathita evārthaḥ, na svakapolakalpitaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.22)

Jīva Gosvāmī

Tataḥ śuddhe brahmaṇi avidyamāna eva prapañcaḥ tatkāraṇasvaśaktiśavalatayābhiprete tu vidyata eva tadvaicitrīty āha---avidyamāna iti. Ṭīkāyām 'avabhāsate'pi' (BD 11.28.22) iti pūrveṇāpinā yojyate, asyaiva cārtham āha---'brahmaprakāśyam ca' (BD 11.28.22) ity arthaḥ. (*Kramasandarbha* 11.28.22)

Viśvanātha

Evam sāmānyataḥ kāryaprakāśyayoḥ kāraṇaprakāśakābhyām abhedam vyutpādya, prastute tadubhayavivekapūrvakam prapañcasya brahmābhedam āha---avidyamānaḥ prāg asann api yo'yam avabhāsate vidyamānatvena bhāti. Vaikārikaḥ vikārebhyo mahadādibhyo jātaḥ, sa eva rājasasargaḥ rajodvāreṇa brahmākāryabhūta ity arthaḥ. Brahma tu svayam svataḥsiddham, na tu kāryam, jyotiḥ prakāśakam. Ato hetoḥ indriyāṇi ca, arthās tanmātrāṇi ca, ātmā manaś ca, vikārāḥ pañca bhūtāni ca, etaiś citram viśvam idam brahmaiva bhātīti. (Sārārthadarśinī 11.28.22)

Śukadeva

Nanu, yad uktam vijñānātmano dehādivilakṣaṇatvena prasiddhatvam iti na tathā pratīyate, kintu devadattādi nāmakabrāhmaṇakṣatriyādidehātmanaiva bhātīti cet, tatrāha---avidyamāna iti. Vaikārikaḥ prakṛtivikārabhūto rājasa eṣa sargaḥ devādidehaḥ---yady api sarve deva-manuṣyādidehās triguṇātmakās, tathāpi rājasodriktatayā prakṛtiviśeṣasvabhāvād rājasa iti nirdiṣṭaḥ, sa ātmani svato nityatayā cāvidyamāno'pi avabhāsate, svarūpajñānahīnānām iti śeṣaḥ. Svarūpam nirdiśati---brahmeti. Brahmatvam eva darśayati---svayañjyotiḥ svayam-prakāśaḥ, ato dehādyabhinnajñānāt brahmendriyārthātmavikāracitram bhāti. Brahma mūla-prakṛtiḥ, 'Mama yonir mahad brahma tasmin garbham dadhāmy aham' (Bg 14.3) iti brahma-śabdasya mūlaprakṛter api vācakatvāt; indriyāṇi śrotrādīni, arthāḥ śabdādayaḥ, ātmā dehaḥ, vikāraḥ kaumārādyavasthā etaiś citram bhāti. (Siddhāntapradīpa 11.28.22)

Madhva

'Avidyamānatā nāma jagataḥ paratantratā

Yathā-śaktas tu putrādir asann ity ucyate janaih' iti viveke.

Ato brahmaņa eva **vibhāti**. Dvitīyam **brahma** prakṛtiḥ. Ātmā jīvaḥ prakṛtīndriyaviṣayajīvādivicitram jagat brahmata eva **vibhātī**ty arthaḥ. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.22)

Ayi Naraharyācārya

'Avidyamāno'py avabhāsate yo vaikāriko rājasasarga eṣaḥ / Brahma svayañjyotir ato vibhāti brahmendriyārthātmavikāracitram' ity atra prapañcasyāvidyamānatā sphuṭam ucyate'to jagad asad eva svarūpeṇety āśaṅkya, pramāṇenaivāvidyamānatokter abhiprāyam āha---avidyamānateti. 'Ataḥ' ity asya hetvarthatvāt svayañjyotir brahmaiva jagadākāreṇa vibhātīty anyathāpratītinirāsāya yojayati---ata iti. 'Brahma svayañjyotiḥ' iti parabrahmasvarūpam tvakvā'to brahmaṇa iti parāmarṣavācinā'taḥśabdena brahma parāmṛṣyata iti bhāvaḥ. 'Brahmendriyārthātmavikāracitram' ity anenedriyārthasvarūpavikāracitram brahmety ucyata iti bhātīty ato yojayati---dvitīyam iti. 'Brahma svayañjyotiḥ' iti parabrahmoktam brahmendriyārthety-ādau yad brahmety etad dvitīyam prakṛtilakṣaṇam 'Mama yonir mahad brahma tasmin garbham dadhāmy aham' (Bg 14.3) ity ukter ity uktam bhavati. Ātmā jīva ity uktyātmaśabdasya svarūpavācitvam nirākṛtam. Tena ko'rthaḥ sampanna ity ata āha---prakṛtīty-ādinā. Tena brahma ca, indriyāṇi ca, arthāś ca, ātmānaś ca, vikāraś ca brahmendriyārthātmavikārāḥ---evam vicitram jagat brahmaṇa eva bhātīti yojanā darśitā bhavati. (Dīpikā 11.28.22)

Chalāri Nārāyaņācārya

Avidyamāno'pīti śloke vaikāriko vikārayogyo rājasasargo rajoguņasambandhī sargo yasya sa tathā tādṛśa ākāśādiprapañco'vidyamāna evāvabhāsata iti sarvajagato mithyātvam ucyata iti bhrāntim pramāṇena pariharati---jagato nāstiteti. Tur viśeṣārthakaḥ. Vibhātīty anena sambadhyate. Yad yasmāt kāraṇād iha loke sarvadā tu viśeṣeṇa vidyamānatvena bhāti, tasmāt tasyābhāvaḥ kuto na kuto'pīti yojanā. Jagato mithyātvamatam sarvathā heyam iti bhāvenātraiva pramāṇāntaram āha---avidyamānatā nāmeti. Tu viśeṣeṇāsaktaḥ putrādir ity anvayaḥ. Tasyaiva ślokasya svayam brahma svayañjyotir ity uttarārdhe yataḥ prapañco....(*Prabodhinī* 11.28.22)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Brahma nirvikāra-vastu. Brahma-vaicitrya o saṅkīrṇa-jaḍa-vaicitryera madhye bheda āche. Svayam-prakāśa brahma svarūpataḥ nitya-vaicitrya-dharma-viśiṣṭa. Jāgatika vikāra---prakṛtira rajo-guṇa ha-ite udbhūta; uhā anitya-tātkālika-prakāśa-yukta ha-iyā baddha jīvera indriya-gocara haya mātra. Naśvara-jagat pūrve avikṛta thākile-o pare rajoguṇa-prabhāve vikṛta haya. Kintu vaikuṇṭha tad-rūpa tāt-kālika avasthāna-mātra nahe. Ye-sthale vaikuṇṭhera vaicitrya vilupta haya, se-sthale jyoti-rūpa padārthake-i 'brahma' balā haya. Svayam-prakāśa dharmī-svayam-rūpa o tadīya dhāmera prakāśaka; uhā rājasa vā vaikārika nahe. Naśvara jāgatika kārya o kāraṇa-rūpe avasthita guṇa-jāta viśva---brahmāṇḍa-mātra, uhāra pratīti vaikuṇṭha nahe. (*Gauḍīyabhāṣya-vivrti* 11.28.22)

Text 23

Evam sphuṭam brahmavivekahetubhiḥ parāpavādena viśāradena Chittvātmasandeham upārameta svānandatuṣṭo'khilakāmukebhyaḥ. (11.28.23)

Anvayaḥ---Evaṁ (nigama-tapaḥ-pratyakṣaitihyānumānaiḥ) sphuṭaṁ (yathā bhavati tathā) brahma-viveka-hetubhiḥ (brahma-jñāna-kāraṇais tathā) viśāradena (nipuṇena) parāpavādena (parasya dehāder apavādenātmatva-nirāsena) ātma-sandeham (ātma-viṣayakaṁ saṁśayaṁ)

chittvā (dūrī-kṛtya) **svānanda-tuṣṭaḥ** (san) **akhila-kāmukebhyaḥ** (akhilebhyaḥ kāmukebhya indriyādibhyaḥ) **upārameta** (niḥsaṅgo bhavet). (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.23)

Anuvāda---Ei-rūpa veda, svadharma, pratyakṣa, upadeśa, anumāna prabhṛti brahma-jñānera su-spaṣṭa kāraṇa-samūha evam su-nipuṇa dehātma-bhāva-nirāsa-dvārā ātma-viṣayaka samśaya chedana-pūrvaka ātmānanda-paritṛpta ha-iyā indriyādi nikhila-kāmuka-padārthera saṅga ha-ite virata ha-ibena. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.23)

Śrīdhara

Upasamharati---evam nigamatapaḥpratyakṣaitihyānumānaiḥ sphuṭam yathā bhavati, tathā brahmavivekahetubhis, tathā parasya dehāder apavādenātmatvanirāsena ca. Kīdṛśena? Viśāradena nipuṇena, guruṇā nimittabhūteneti vā. Ātmaviṣayam sandeham chittvā, svānandatuṣṭaḥ sann akhilebhyaḥ kāmukebhya indriyādibhyaḥ upārameta niḥsango bhavet. (Bhāvārthadīpikā 11.28.23)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Nigamādayaḥ pūrvapadyasthā atra viśeṣyatvenāhṛtāḥ, mūle tadabhāvāt ayam udayati mudrābhañjanaḥ padminīnām itivat. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.23)

Vamśīdhara

Evam uktarītyā. **Brahmaņo viveko** dehādibhyo bhinnatvena jñānam, tadd-**hetubhir** nigamādibhis, tathaiva parāpavādādibhiḥ. **Nipuņena** sthireṇa---'**Nipuṇaḥ** sthira-vijñayoḥ' (.....) iti. Gurum vinā jñānasthiratvāsambhavam ālocyāha---**yadve**ti. Viśiṣṭā śāradā buddhir yasya tena. Yadvā---**vivekahetubhir brahma sphuṭaṁ** bhavatīti yojyam. Nigamādayaḥ pūrvapadyasthā atra viśeṣyatvenāhṛtāḥ mūle tadabhāvāt. 'Ayam udayati mudrābhañjanaḥ padminīnām' itivat. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.23)

Sudarsana Sūri

Evam iti. **Sphuṭabrahmaviveka**dhīḥ vivekahetujñānam sphuṭatarapariśuddhātmasvarūpajñānavān **parāpavādena** dehendriyaprāṇānām ātmatvāpanād anena **akhilakāmukebhyaḥ** upāyabhedaphalakāmibhiḥ saṅgam na kuryāt. (Śukapakṣīya 11.28. 23)

Vīrarāghavācārva

Tatra 'Ādyantayor asya' (Bhāg 11.28.18) ity anena samsṛtinivṛttyupāyatayoktasya jñānasya dehapūrvottaramadhyakālatrayānuvṛttadehavilakṣaṇātmasvarūpavicārātmakatvākāra uktaḥ; 'Yathā hiraṇyam' (Bhāg 11.28.19) ity anena deha-sammelanenāham iti pratīte bhrāntirūpatva-nirṇayātmakatvākāraḥ; 'Vijñānam etad' (Bhāg 11.28.20) ity anena tv anvaya-vyatirekābhyām ātmano dehādipravartakatvavicārātmakakāraḥ; 'Na yat purastāt' (Bhāg 11.28.21) ity-ādinā dehasyānātmatvaniścayākārah; 'Avidyamānaḥ' (Bhāg 11.28.22) ity anena tu pariśuddhātma-svarūpasya vyāvṛttatayā avabhāsavicārātmakatvākāraḥ. Tad evam uktavidhasya jñānasya samsṛtinidānabhūtadehātmābhimānacchedakatvam uktam. Athānyān api taducchedakāni vadan tad upasamharati---evam iti. Ittham sphuṭaṁ yathā, tathā brahmavivekahetubhir---brahmaṇaḥ paramātmano vivekaḥ uktavidhābhyām prakṛtipuruṣābhyam vailakṣaṇyanirṇayas, taddhetubhir vicārātmakair jñānair viśāradena nipuṇena parāpavādena cātmani sammohaṁ dehabuddhisvātantryabuddhyātmakam mohaṁ chittvā, asya pūrvavad arthaḥ svānandatuṣṭaḥ brahmātmakasvātmānubhavānandatuṣṭaḥ akhilakāmukebhya upārametākhilaih kāmibhiḥ

sangam na kuryād ity arthaḥ. **Parāpavādo** nāma **pareṣām** dehendriyaprāṇādīnām **apavādaḥ** ātmatvāpanodaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.23)

Vijayadhvaja Tīrtha

Evam tāvaj jñātavyāmśam jñātvā muninā param kartavyam kim? ity atrāha---evam iti. Evam uktaprakāreņa vivekabuddhyā sarvasmād vailakṣaṇyajñānenānugṛhītair hetubhiḥ nirdoṣopapattibhiḥ parāpavādena parasyāpavādena nedam nedam iti niṣedhamukhena 'eṣa ātmā neti neti' (BU 3.9.26) iti śruteḥ sphuṭam brahma vivicya pṛthakkṛtya jñātvātmasandeham manasi sthitam chittvā'khilakāmukebhyaḥ analpatṛṣṇājananaśīlebhyo viṣayebhya upārameta śabdādi-viṣayoparame sukhānutpattir atrāha----svānanda-tuṣṭa iti. Svānandānubhavenālam buddhim prāptaḥ anena jīvaparabhedajñānam eva muktisādhanam nābhedajñānam, ataḥ śreyo- 'rthibhir abhedamatam sarvathā heyam iti darśitam. (*Padaratnāvalī* 11.28.23)

Jīva Gosvāmī

'Jñānāsinā' (Bhāg 11.28.17) ity uktam evopasamharati---evam iti. (Kramasandarbha 11.28.23)

Viśvanātha

Evam pratyakṣaitihyānumānaiḥ **sphuṭam** yathā syāt, tathā **brahmavivekahetubhiḥ**, tathā **parasya** dehāder **apavādena** ātmatvanirāsena ca. Kīdṛśena? **Viśāradena** nipuṇena **ātma**viṣayakam **sandeham chittvā**, **svānandatuṣṭaḥ** san **akhilebhyaḥ kāmukebhya** indriyebhyaḥ **uparameta** niḥsaṅgo bhavet. (*Sārārthadarśinī* 11.28.23)

Śukadeva

Evam ajñadṛṣṭim uktvā, tadanuvādapūrvakam mumukṣuṇā jñātvā yad avaśyam kartavyam, tac chikṣayati---evam iti. Ātmasvarūpasya dehādivilakṣaṇatve'pi ajñānām dehendriyaviṣayādi-vicitratvena bhāsate mumukṣur viśāradena sandehanivartane samarthena sarvajñena guruṇā hetubhūtena sphuṭaṁ yathā syāt, tathā brahmavivekahetubhiḥ śuddhātmasvarūpavivekahetubhir nigamādibhiḥ parāpavādena dehendriyāder ātmatvanirākaraṇenātmanaḥ svasya sandehaṁ chittvā, svānandatuṣṭaḥ sann akhilakāmukebhyas tucchasukhebhyaḥ śabdādi-viṣayebhya upāramet nivṛtto bhavet, teṣūpādeyabuddhim na kuryād ity arthaḥ. (Siddhānta-pradīpa 11.28.23)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vāsanā-jāta naśvara-jagat ha-ite virāma lābha kariyā sakala sandeha chedana karite ha-ibe. Tāhāte ātmānanda-lābhe tuṣṭi āsibe. Brahma-vivekake kāraṇa-rūpe grahaṇa karile apara saṅkīrṇa vastu nijera bhogya nahe baliyā upalabdhi ha-ibe. Jaḍa-jagat mukta jīvera bhoga-bhūmikā nahe ---ihā avagata ha-iyā sarvato-bhāve prākṛta sṛṣṭi ha-ite bṛhad-vastura vāstava-jñāna lābha karite pārile kṛṣṇānandera udaye sakala sandeha dūrī-bhūta ha-iyā aprākṛta kāmadevera toṣaṇa-i ekamātra dharma baliyā jānite pārā yāya; takhana kṣudra kāma-samūha āpanā ha-ite-i parābhūta ha-ibe. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.23)

Text 24

Nātmā vapuḥ pārthivam indriyāṇi devā hy asur vāyu-jalaṁ hutāśaḥ Mano-'nna-mātraṁ dhiṣaṇā ca sattvam ahaṅkṛtiḥ khaṁ kṣitir artha-sāmyam. (11.28.24) Anvayaḥ---Pārthivaṁ vapuḥ (śarīram) ātmā na (na bhavati pārthivatvād ghaṭavat) indriyāṇi devāḥ hi (tad-adhiṣṭhātāraḥ) asuḥ (prāṇaḥ) dhiṣaṇā (buddhiḥ) manaḥ sattvaṁ (cittam) ahaṅkṛtiḥ anna-mātram (ete ātmā na bhavanti annopṣṭabhyatvāt śarīravat) vāyuḥ jalaṁ hutāśaḥ (tejaḥ) kham (ākāśaṁ) kṣitiḥ (iti pañcabhūtāni) artha-sāmyam (arthāḥ śabdādayaḥ sāmyaṁ prakṛtiś ca nātmā jaḍatvād ghaṭavad ity arthaḥ). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.24)

Anuvāda---Ei śarīra ghaṭatulya pārthivapadārtha baliyā ātmā ha-ite pāre nā, indriya-samūha, tad-adhiṣṭhātṛ-devagaṇa, prāṇa, buddhi, manaḥ, citta, ahaṅkāra ihārā-o śarīrera nyāya annake āśraya kariyā vartamāna thākāya ātmā nahe. Vāyu, jala, agni, ākāśa, kṣiti, śabdādi viṣaya-pañcaka evaṁ prakṛti---ihārā-o ghaṭa-tulya jaḍatva-nibandhana ātmā ha-ite pāre nā. (*Gauḍīya-bhāṣya* 11.28.24)

Śrīdhara

Parāpavādam prapancayati---neti. Vapur ātmā na bhavati, pārthivatvād ghaṭavat. Tathā indriyāṇi tadadhiṣṭhātāro vā devā asuḥ prāṇo dhiṣaṇā buddhiḥ, sattvaṁ cittam, ahaṅkṛtir ity ete ātmā na bhavanti. Kutaḥ? Annamātram, annopaṣṭabhyatvāc charīravat. Vāyur jalaṁ ca, hutāśas tejaḥ, khaṁ, kṣitir iti pancabhūtāni. Arthāḥ śabdādayaḥ sāmyaṁ prakṛtir nātmā, jaḍatvāt vaṭavad iti. Yadvā, hiśabde nānumānāntarāṇi sūcitāni. Tad yathā---indriyāṇy ātmā na bhavanti, karaṇatvād vāṣyādivat; devāś ca vaikārikatvān manovat; prāṇaś ca vāyutvād bāhya-vāyuvad ity-ādi. (Bhāvārthadīpikā 11.28.24)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Raśmisthānīyam jīvātmānam vivektum parasya dehāder apavādam ātmatvanirāsam vistārayati. Anno yaṣṭabhyatvāt annopajīvyatvāt. Pūrvārthe indriyādīnām bahuvacanānām annamātram ity ekavacanena sāmānādhikaraṇyāyogapad yadveti ādinā devā ātmā na, jaḍasāttvikāhaṅkāra-kāryatvāt; vāyur nātmā, sparśavattvāt ghaṭavat; jalam nātmā, śītasparśavattvāt śītalaśilāvat; hutāśo nātmā, uṣṇasparśavattvāt ātapavat; dhiṣaṇā buddhir nātmā, karaṇatvād indriyavat; cittam nātmā, karaṇatvād eva buddhivat; ahaṅkṛtir nātmā, jaḍatvāt karaṇatvāc ca indriyavat---ity-anumānāni bodhyāni. (Dīpinīvvākhyā 11.28.24)

Vamśīdhara

Indriyādīnām annopaṣṭabhyatvam sphuṭam eva, tadanaśane tadākulatvadarśanād iti. Yoginām anaśane'py anākulatādarśanād āha---yadveti. Raśmisthānīyam jīvātmānam vivekam parasya dehāder apavādam ātmatvanirāsam vistārayati---annopaṣṭabhyatvāt annopajīvyatvāt. Pūrvārthe indriyādīnām bahuvacanāntānām annamātram ity ekavacanena sāmānādikaraṇyāyogāt---yadveti. Ādinā devā ātmā na bhavanti, jaḍasāttvikāhaṅkārakāryatvāt; vāyur nātmā, sparśavattvāt ghaṭavat; jalam nātmā, śītasparśavattvāt śītalaśilavat; hutāśo nātmā, uṣṇasparśavattvāt ātapavat; dhiṣaṇā buddhir nātmā, karaṇatvāt indriyavat; cittam nātmā, karaṇatvāt buddhivat; ahaṅkṛtir nātmā, jaḍatvākaraṇatvād vā indriyavat---ity anumānāni bodhyāni. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.24)

Sudarsana Sūri

Parāpavādam eva vivṛṇoti---**nātmā vapur** iti. **Pārthivam vapur nātmā. Deva**śabda-vācyānīndriyāṇi **nā**tmety evam yojanīyam. **Mano'nnamātram** annāpyāyitam **nā**tmā 'Annamayam hi saumya manaḥ' (CU 6.6.5) iti hi śrutiḥ. **Dhiṣaṇā** jñānam, **sattvam** buddhy-

ākhyam antaḥkaraṇam, **arthasāmyaṁ** vapurādīnām arthataḥ sāmyam asti anātmatvena sāmyam astīty arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.24)

Vīrarāghavācārya

Tam eva vivṛṇoti---nātmeti. Pārthivaṁ vapur nātmā, devaśabdavācyānīndriyāṇi nātmety evaṁ yojanīyam. Asuḥ prāṇaḥ. Vāyujalam iti samāhāradvandvaḥ---vāyur jalaṁ ca nātmeti sambandhaḥ. Annamātram annāpyāyitatvāt manaso'nnamātratvavyapadeśaḥ---'Annamayaṁ hi saumya manaḥ' (CU 6.6.5) iti śruteḥ. Dhiṣaṇā buddhiḥ, sattvam antaḥkaraṇam, ahaṅkṛtir anātmany ātmābhimānahetur ahaṅkāraḥ, kham ākāśaḥ. Vapurādayo nātmety atra hetur---artha-sāmyam iti. Arthānāṁ vapurādīnāṁ sāmyaṁ prakṛtipariṇāmātmakatvena sāmyaṁ yatas, tata iti. Yattacchabdādhyāhāreṇa sambandhaḥ prakṛtir evātmano'nyā kutaḥ tatpariṇātmakā vapurādayo ātmā bhavitum arhantītīti bhāvaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.24)

Vijayadhvaja Tīrtha

Parāpavādaprakāram vivṛṇoti---nātmeti. Atra neti pratyekam sambandhitavyam. Pārthivam vapuḥ śarīram ātmā paramātmā na bhavati, indriyāṇi na hi devā indriyābhimānino na hi vāyu-jalam, hutāśaḥ vāyujalahutāśakṛtaśarīro'suḥ mukhyaprāṇaś ca na---'Vāyur eva svayam prāṇas tatrasthe codatejasī / Udena tejasā caiva prāṇasya hi kṛtam vapuḥ' ity asmāt, 'Prāṇasya vāyurūpasya bhūtatrayakṛtam vapuḥ / Yato hi pārthivam nātra kham cātyalpam udāhṛtam' (BTN 11.28.24) ity asmāc coktam yuktam manaś cātmā na annamātram annam pṛthivīmātram gandhādimātrā ca---na ekavad bhāvavivakṣayā hrasvatvam, dhiṣaṇā prākṛtabuddhiś ca na, satvam mūlabuddhiḥ, ahaṅkṛtir ahaṅkāratattvam, kham mahākāśam na kṛtir darśanādikriyā ca na aham śṛṇomy aham spṛśāmy aham paśyāmīti sarvārtheṣu samānatvād ahaṅkārā'bhimānaviśeṣo'rthaśāmye cātmā na bhavatīty arthaḥ. 'Na deho nendriyaprāṇamanobuddhyahamādayaḥ / Viṣṇuś cidānandatanuḥ sa hi jīvādhipaḥ sadā' iti vākyāt sa vā eṣa ātmā neti śrutyartha eva vivriyate. (*Padaratnāvalī* 11.28.24)

Jīva Gosvāmī

Parāpavādena raśmisthānīyatvam padārtham tāvan niṣkṛṣya darśayati---**nātme**ti. (*Kramasandarbha* 11.28.24)

Viśvanātha

Parāpavādam prapañcayati---vapur ātmā na bhavati. Kutaḥ? Pārthivaṁ pārthivatvād ghaṭavat. Tathā indriyāṇi tadadhiṣṭhātāro devā, asuḥ prāṇaḥ, dhiṣaṇā buddhiḥ, sattvaṁ cittam, ahaṅkṛtir ity ete ātmā na bhavanti. Kutah? Annamātram annopaṣṭabhyatvāt śarīravat. Vāyur jalaṁ hutāśas tejaḥ khaṁ kṣitir iti pañca mahābhūtāni, arthāḥ śabdādayaḥ sāmyaṁ prakṛtiś ca ātmā na, jaḍatvād ghaṭavad iti. (Sārārthadarśinī 11.28.24)

Śukadeva

Parāpavādam eva kṛpayā svayam eva viśadam darśayati---nātmeti. Neti pratyekam anvetavyam tathā hi vapur ātmā na pārthivam iti hetugarbhitam viśeṣaṇam, pārthivatvāt ghaṭādivad ity arthaḥ. Indriyāṇi ātmā na bhavanti, karaṇatvāt. Hiśabdena sarvatra hetur bodhyaḥ. Devās tadadhiṣṭhātāro nātmā bhavanti, indriyamātrapravartakatvāt indriyaiḥ saha teṣu mateṣv apy ātmasattvāt. Asuḥ prāṇo nātmā, vāyutvāt vyajanavāyuvat. Mano na annamātram viśeṣaṇam annamātratvāt śarīravat--- 'Annamayam hi saumya manaḥ' (CU 6.6.5) iti-śruteḥ. Antaḥkaraṇatvāc ca dhiṣaṇā buddhiḥ sattvam cittam ca ahaṅkṛtir ahaṅkāraś ca nātmā,

antaḥkaraṇatvāt manovat **vāyur**, **jalaṁ**, **hutāśo**'gniḥ, **kham** ākāśaḥ, **kṣitir** iti pañcabhūtāni arthā viṣayā **arthasāmyaṁ** prakṛtiś ca **nātmā**, jaḍatvāt śarīravat. (*Siddhāntapradīpa* 11.28.24)

Madhva

'Vāyur eva svayam prāṇas tatrasthe codatejasī Udena tejasā caiva prāṇasya hi kṛtam vapuḥ' iti prakāśikāyām.

'Prāṇasya vāyurūpasya bhūtatrayakṛtam vapuḥ

Yato hi pārthivam nātra kham cātyalpam udāhṛtam' iti sandhāraņe.

Sattvam mūlabuddhiḥ. Aham śṛṇomy aham spṛśāmy aham paśyāmīti sarvārtheṣu samatvād ahankāro'**rthasāmyam**.

'Na deho nendriyaprāṇamanobuddhyahamādayaḥ Viṣṇuś cidānandatanuḥ sa hi jīvādhipaḥ sadā' iti sātvate. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.24)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Pārthiva śarīra, indriya, devatā, prāṇa, manaḥ, buddhi o ahaṅkāra---ei-guli anātmā. Bhogya padārthera vicāra-i anātma-pratīti-gata adhiṣṭhāne avasthita. Vāyu, jala, agni, ākāśa prabhṛti acidvastura konaṭi-i ātma-śabda-vācya nahe. Bhoktṛ-bhogya-sambandhe avasthita vastu-mātra-i jaḍa-dharma-viśiṣṭa. Ātmā cetana baliyā acit-padārtha-samūha ātma-śreṇī-stha nahe. (*Gauḍīya-bhāṣyavivṛti* 11.28.24)

Text 25

Samāhitaiḥ kaḥ karaṇair guṇātmabhir guṇo bhaven matsuviviktadhāmnaḥ Vikṣipyamāṇair uta kiṁ nu dūṣaṇam ghanair upetair vigatai raveḥ kim. (11.28.25)

Anvayaḥ----Mat-suvivikta-dhāmnaḥ (mama suṣṭhu viviktam dhāma svarūpam yena tasya janasya) guṇātmabhiḥ (triguṇamayaiḥ) samāhitaiḥ (niścalair vā) karaṇaiḥ (indriyaiḥ) kaḥ guṇaḥ bhavet uta (athavā) vikṣipyamāṇaiḥ (asthirair indriyaiḥ) kiṁ nu dūṣaṇaṁ (ko vā doṣo bhavet) upetaiḥ (samāgataiḥ) vigataiḥ (apagatair vā) ghanaiḥ (meghaiḥ) raveḥ kiṁ (sūryasya na doṣo guṇo vā kaścid bhavatīty arthaḥ). (Gaudīyabhāṣya 11.28.25)

Anuvāda---Meghera āgama evam apagama dvārā vastutaḥ sūryera ye-rūpa kona kṣati-vṛddhi haya nā, sei-rūpa yini samyag-bhāve madīya svarūpa avagata ha-iyāchena, tāhāra triguṇamaya indriya-samūha niścala ha-ile-o kona-rūpa guṇa vā tāhārā vikṣipta ha-ile-o kona-rūpa doṣera udaya haya nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.25)

Śrīdhara

Evam vivekajñānavato muktasya nendriyādikṛtaguṇadoṣasambandha ity āha---samāhitair iti. **Matsuviviktadhāmnaḥ** mama suṣṭhu viviktam dhāma svarūpam yena tasya prakāśakasya prakāśyaguṇadoṣā na bhavantīti ravidṛṣṭāntenoktam. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.25)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Guṇātmabhir viṣayāviṣṭasvabhāvaiḥ. (Dīpinīvyākhyā 11.28.25)

Vamśīdhara

Jñāninām asangatām āha---samāhitaiḥ susthitaiḥ. Karaṇair indriyaiḥ. Guṇeṣu vihitācaraṇeṣv ātmā sthitir yeṣām, tāni guṇātmāni taiḥ. 'Guṇaḥ syād vihitācāre sthitir ātmāpi kathyate' (.....) iti kāmadhenuḥ. Vikṣipyamāṇair viṣayāsaktaiḥ. Upetaiḥ samīpagaiḥ. Vigatair dūragaih. Sandarbhaḥ---Yas tu matsvarūpaniṣṭhas, tasya tvampadārthaśodhanāpekṣāpi nāstīty āha---samāhitair iti. Samāhitair niścalair vikṣipyamāṇair cañcalair vā kau guṇadoṣau? Na kāv apīty arthah. Anyakrtaviksepādis tam na sprśatīti bhāvah. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.25)

Sudarśana Sūri

Sākṣātkṛtapariśuddhātmasvarūpasya pratipattim āha---**samāhitair** iti samādhidaśāyām ātmani nāpūrvaguṇādhānam pūrvam apy ātmani na doṣādhānam, doṣāṇām aupādhikatvāt, ataḥ sarvāvasthāsv ekarūpa evātmety arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.25)

Vīrarāghava

'Upārameta svānandatuṣṭo'khilakāmukebhyaḥ' (Bhāg 11.28.23) iti parāpavādena chinnātma-mohasyānandatuṣṭasvāpy akhilakāmibhiḥ saṅgasya parihāryatvam uktam. Nanv evambhūtasya tatsaṅge'pi na ko'pi doṣa ity āśaṅkate dvābhyām---samāhitair iti. Asya yady apīty-ādiḥ mat-suviviktadhāmnaḥ---mama suṣṭhu viviktaṁ dhāma svarūpam yena tasya maddhāryatayā prakṛtivilakṣaṇatayā ca ātmasvarūpavivecanaśīlasyety arthaḥ. Guṇātmabhiḥ sattvādiguṇa-pariṇāmātmakaiḥ karaṇair indriyaiḥ samāhitaiḥ ko guṇo bhavet indriyasamādhānenātmany apūrvaḥ ko'pi guṇo na bhaved ity arthaḥ. Vikṣipyamāṇair api karaṇaiḥ kiṁ nu dūṣaṇam? Na ko'pi doṣaś ca bhaved ity arthaḥ. Tatra dṛṣṭāntaḥ---ghanair meghair upetair vigatair vā raveḥ kiṁ, na tu doṣo nāpi guṇāś ca yathā, tadvat. (Bhāgavatacandrikā 11.28.25)

Vijayadhvaja Tīrtha

Indriyasamādhānavikṣepayor haripriyāpriyasādhanatvenocyamānatvāt tābhyām harer api guṇadoṣau syātām, kim tatrāha---samāhitair iti. Guṇātmabhiḥ śabdādiviṣayamanaskaiḥ puruṣaiḥ svaviṣayatvena samāhitair ekāgracittatvena sthāpitaiḥ karaṇair indriyaiḥ tatsuvivikta-dhāmnaḥ tebhya indriyebhyo viṣayebhyaś ca pṛthagbhūtasvarūpasya prākṛtendriyarahitasya bhagavataḥ ko guṇo bhavet? Na ko'pi. Viṣayeṣu vikṣipyamāṇair itas tatas ākṛṣyamāṇair indriyair hareḥ kiṁ dūṣaṇam? Na kim api dūṣaṇam. Atrodāharaṇam āha---ghanair iti. Āhlādarūpair ghanair upetaiḥ sarvāhlādaguṇarūpasya raveḥ kiṁ bhavet? Na kim api prayojanam vigatair doṣo'pi bhavet kiṁ na bhaved eva, yathā raveḥ guṇadoṣābhāve'pi anyeṣāṁ ghanair upetaiś chāyayā sukhaṁ bhavet vigatais tāpena duḥkhaṁ bhavet, tathā samīhitakaraṇaiḥ samādhāna-kartuḥ sukhaṁ vikṣiptair duḥkhaṁ bhaved iti bhāvah.--- 'Samāhito'pi jīvena vikṣipte vā na tu kvacit / Viśeṣo vidyate viṣṇos tathāpi tu samāhite / Prīto bhavati vai nityaṁ sarvadharmakṛto'pi ca' (...) iti etad uktārthe mānam. (*Padaratnāvalī* 11.28.25)

Jīva Gosvāmī

Yas tu matsvarūpaniṣṭhas, tasya tvampadārthaśodhanāpekṣāpi nāstīty āha---**samāhitair** iti. **Samāhitair** vikṣipyamāṇair vānyakṛtavikṣepo'pi tam na spṛśatīti bhāvaḥ. (*Kramasandarbha* 11.28.25)

Viśvanātha

Evam vivekajñānavato madbhaktasya na indriyādikṛtaguṇadoṣasambandha ity āha--- samāhitair iti. Mama suṣṭhu viviktam vicāritam dhāma svarūpam yena, tasya indriyaiḥ

samāhitair niścalair vā ko guņaḥ, vikṣipyamāṇaiś cañcalair vā ko doṣaḥ? (Sārārthadarśinī 11.28.25)

Śukadeva

Evam uktaprakāreņa suviviktātmaparamātmasvarūpajñānavata indriyakṛtaguṇadoṣa-sambandho na bhavatīti phalam āha---samāhitair iti. Matsuviviktadhāmnaḥ mama madīyasya vā suṣṭhu viviktam dhāma svarūpam yena tasya yathārthajñāninaḥ puruṣasya guṇātmabhiḥ sattvādiguṇakāryabhūtaiḥ karaṇair indriyaiḥ samāhitaiḥ sāvadhānatayā svasminn eva sthāpitaiḥ ko guṇo bhaven na ko'pi. Uta ca vikṣipyamāṇaiḥ kathañcid viṣayeṣu gataiḥ kim dūṣaṇam bhaven, na kim api. Tatra dṛṣṭāntam āha---ghanair iti spaṣṭārthaḥ. Tat su vivikta-dhāmnaḥ iti vā pāṭhaḥ tatraivam anvayaḥ guṇātmabhiḥ karaṇaiḥ samāhitaiḥ puruṣasya ko guṇaḥ uta vikṣipyamāṇaiḥ kim vā dūṣaṇam bhaven na ko'pīty arthaḥ. Kutaḥ? Yatas tat suviviktadhāmnaḥ tebhya indriyebhyaḥ śāstrānumānair vinā tathā dṛṣṭāntaḥ sa eva. (Siddhāntapradīpa 11.28.25)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Sūrya ākāśe adhiṣṭhita thākā-kāle meghera dvārā āvṛta ha-ile ye-rūpa sūryera astitvera lopa haya nā; draṣṭāra buddhi-hīnatā jñāpana kare mātra, tad-rūpa bhagavat-svarūpera abhijñāna ha-ile sevonmukha muktātmā prapañce ye-sakala kriyā sampādana kare, bhagavat-svarūpera o bhagavat-svarūpa-sevaka jīva-svarūpera sei kriyāgulike triguṇātmikā baliyā mane ha-ile-o tāhāra doṣa vā guṇa yāhā-i ha-uka nā kena, uhāte bhagavattā vā bhagavat-sevakatvera nityatva o bhakti vinaṣṭa haya nā. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.25)

Text 26

Yathā nabho vāyvanalāmbubhūguṇair gatāgatair vartuguṇair na sajjate Tathākṣaraṁ sattvarajastamomalair ahammateḥ saṁsṛtihetubhiḥ param. (11.28.26)

Anvayaḥ---Nabhaḥ (ākāśaṁ) yathā (yadvat) vāvy-analāmbu-bhū-guṇaiḥ (vāyv-ādīnāṁ śoṣaṇa-dahana-kledana-rajo-dhūsaratvādibhir guṇaiḥ) gatāgataiḥ (āgamāpāyibhiḥ) rtu-guṇaiḥ (śītoṣṇādibhiḥ) vā na sajjate (yujyate) tathā (tadvat) param akṣaraṁ (brahmāpi) aham-mateḥ (ahaṅkārasya) saṁsṛti-hetubhiḥ (saṃsāra-hetu-bhūtaiḥ) sattva-rajas-tamo-malaiḥ (sattvādi-malair na yujyate). (Gaudīyabhāsya 11.28.26)

Anuvāda---Ākāśa ye-rūpa vāyu, agni, jala o pṛthivīra śoṣaṇa, dahana, kledana o rajo-dhūsaratva prabhṛti dharma kim vā śītoṣṇādi āgamāpāyī ṛtu-dharma-dvārā yukta haya nā, seirūpa parama-brahma-o ahaṅkārera saṁsāra-janaka sattvādi-guṇa-mala-dvārā lipta hana nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.26)

Śrīdhara

Asangabrahmatvenāvasthitasya na ke'pi guṇadoṣā ity ākāśadṛṣṭāntenāpy āha---yatheti. Vāyv-ādīnām śoṣaṇadahanakledanarajodhūsaratvādibhir gatāgatair āgamāpāyibhir ṛtuguṇaih śītoṣṇādibhir vā, ahammater ahankārāt param akṣaram samsṛtihetubhir na yujyate. Yadvā, ahankārasya samsṛtihetubhir iti. (Bhāvārthadīpikā 11.28.26)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Prakāśakasya śuddhatvampadārthasya prakāśyānām indriyādīnām uparativikṣepādayo **guṇadoṣā** na bhavanti. Pūrvārthe **ahammater** iti padasyāsthānapatitatatvam kasya **samsṛtihet**ubhir ity apekṣā cāto **yadve**ti. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.26)

Vamśīdhara

Ādinā cālanatāpanapiṇḍīkaraṇakāṭhinyādi-grahaḥ. Ādinā nuṣṇāśītatvādigrahaḥ. Tathā nabhovat. 'Buddher ātmā mahān paraḥ' (KU 1.3.10) ityādy-ukter buddhipadenāhaṅkāra-grahaṇam tv āyāsasādhyam iti matvāha---yadveti. Maṇḍalasthānīye tatpadārthe tu sarvathaiva tatsambandho nāstīti darśayati---yatheti. Ahammater dehādyupādhyahaṅkāramayasya jīvasya param kevalam samsṛtihetubhiḥ, na tv akṣarasya avicalitajñānādiśaktes tasyety arthaḥ. Dīpikā--prakāśakasya śuddhatvampadārthasya prakāśyānām indriyādīnām uparativikṣepodayo guṇa-doṣo na bhavati. Pūrvārthe 'ahammateḥ' iti padasyāsthānapatitatvam kasya samsṛtihetubhir ity apekṣā cāto---yadveti. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.26)

Sudarsana Sūri

Ahammateḥ akṣaram ahamśabdavācyam ātmatattvam samsṛtihetutvena mataiḥ sattvādibhir na sambadhyata ity arthaḥ. Yadvā, ahangatair anātmany ātmābhimānaviṣayabhūtaiḥ. (Śuka-pakṣīya 11.28.26)

Vīrarāghava

Nanu, paramārthato raver ghanānām ca na saṅge'sti, atas tair na tasya guṇadoṣāv iti yuktam dārṣṭāntike tu so'sty eveti tadabhāvābhāvābhyām guṇadoṣau sta eva ity ato nabhodṛṣṭāntenaitau niṣedhayati---yatheti. Vāyvādīnām guṇaiḥ śoṣaṇadahanakledanarajodhūsaratvādibhiḥ ṛtu-guṇaiḥ śītoṣṇādibhir vā yathā nabho na sajjate, nirleyasvabhāvatvād iti bhāvaḥ. Tathā param prakṛtivilakṣaṇam akṣaram sadaikarūpam aham ahamsabdavācyam ātmasvarūpam api samṣṛti-hetutvena taiḥ sattvādīnām mūlaiḥ kāryair na badhyate ity arthaḥ. Ataḥ kāmukaiḥ saṅgo na doṣoyati bhāvaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.26)

Vijayadhvaja Tīrtha

Nanu, harer api sattvādiguņakāryeşu dehādişu sthitasya tatkṛtaguṇadoṣau jīvavat kim na syātām? ity āśaṅkya, ākāśavad asaṅga eva na doṣavān ity āha---yatheti. Yathā nabho vāyv-ādīnām guṇaiḥ sparśādibhir na sajjate, tatkṛtaviśeṣavan na bhavati. Vāśabdaś cārthaḥ. Atra nabhasi gatāgataiś ca dehādibhūtakāryair guṇaiś ca sattvādiguṇatatkāryāṇām asāratayā tad-antarvartamānam akṣaram brahma samṣṛtihetubhiḥ sattvādiguṇais tanmayai rāgādidoṣaiś cāsaṅgatasambaddham eva. Atra hetuḥ---param iti. Sattvādiguṇebhyaḥ uttamatvena vilakṣaṇam, anena niḥsaṅgatvena manaḥ samādhānāsamādhānābhyām harer guṇadoṣābhāve'pi viṣayasaṅgāj jīvasya tau syātām iti darśitam. (*Padaratnāvalī* 11.28.26)

Jīva Gosvāmī

Maṇḍalasthānīyatatpadārthe tu sarvathaiva tatsambandho nāstīti darśayati---yatheti. Ahammater dehādyupādhyahankāramayasya jīvasya param kevalam samsṛtihetubhiḥ, na tv akṣarasyāvicalitajñānādiśaktes tasyety arthaḥ. (*Kramasandarbha* 11.28.26)

Viśvanātha

Jīvanmuktaḥ khalu brahmaiva bhaved, atas tatra na ko'pi guṇadoṣā ity ākāśadṛṣṭāntenāha---yatheti. Vāyvādīnām śoṣaṇadahanakledanarajodhūsaratvādibhir gatāgatair āgamāpāyibhir ṛtu-guṇaiḥ śītoṣṇādibhir nabho yathā na yujyate, tathaivāhammater ahankārāt param akṣaram brahma samsṛtihetubhiḥ sattvādimalair na yujyate. (Sārārthadarśinī 11.28.26)

Śukadeva

Viviktasvarūpatvād evānātmany ahaṅkāraśūnyasya vivekinaḥ sattvādiguṇasaṅgadoṣo'pi nāstīty ākāśadṛṣṭāntenāha---yatheti. Yathā nabhaḥ ākāśam vāyvanalāmbubhūguṇaiḥ sparśarūparasa-gandhair gatāgatair āgamāpāyibhiḥ ṛtuguṇaiḥ śītoṣṇavarṣādibhir vā na sajjate. Tathā kūṭa-stham ātmasvarūpam saṁsṛtihetubhūtaiḥ sattvarajastamomalair na sajjate. Kutaḥ? Yato'ham-mater ahaṅkārāt paraṁ, tasya paratva-jñānād ity arthaḥ. Yady api sattvam 'Tatra sattvam nirmalatvāt prakāśakam anāmayam' (Bg 14.6) iti vacanān nirmalam anāmayam ca, tathāpi--- 'Sukhasaṅgena badhnāti jñānasaṅgena cānagha' (Bg 14.6) iti bandhahetutvokter bandhahetutṛṣṇāsaṅgapramādālasyādirajastamomalavatsu sukhasaṅgasyāpi bandhahetutvāviśeṣān malatvena vivakṣitatvāt sattvasyāpi grahaṇam iti bhāvaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.26)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vaikuntha-vastu---avikṛta; vaikuntha-sevaka-o tāhā-i. Vaikuntha-sevāya sevā-dharme rajaḥ-sattva-tamaḥ prabhṛti guṇa praviṣṭa ha-ite pāre nā. Ākāśe vāṣyu vicaraṇa kariyā thāke; tathāya agni, kṣiti, ap prabhṛti āgamāpāyī dharma-samūha dekhite pāoyā gele-o ākāśa-svarūpe ai-sakala mala pṛthag-bhāve avasthita; uhā ākāśa nahe. Māyādhīśa vaikuntha-vastu paramātmā baliyā anātma-śakti-prasūta dravyera dvārā abhihita ha-ibāra yogya, māyā-vaśa-yogya jīvātmā aṇu-cit haoyāya ei sakala āvaraṇa tāhāke āvṛta kare. Jīvera guṇa-jāta ahankāra baddhatāra jñāpaka, jīva-svarūpera prakāśaka nahe. (*Gaudīyabhāṣyavivṛti* 11.28.26)

Text 27

Tathāpi saṅgaḥ parivarjanīyo guṇeṣu māyā-raciteṣu tāvat Mad-bhaktiyogena dṛḍhena yāvad rajo nirasyeta manaḥ-kaṣāyaḥ. (11.28.27)

Anvayaḥ---Tathāpi yāvat dṛḍhena mad-bhaktiyogena manaḥ-kaṣāyaḥ (manasaḥ kaṣāyaḥ) rajaḥ (rāgaḥ) nirasyeta (dūrī-kriyeta) tāvat (tat-kāla-paryantam) māyā-raciteṣu guṇeṣu (viṣayeṣu) saṅgaḥ (āsaktiḥ) parivarjanīyaḥ (tyājya eva bhavet). (Gaudīyabhāṣya 11.28.27)

Anuvāda---Tathāpi ye-kāla-paryanta madīya dṛḍha-bhaktiyoga-dvārā rāga-rūpa hṛdaya-kaṣāya dūrī-bhūta nā haya, tata-dina paryanta māyā-racita viṣaya-samūhera saṅga tyāga karibe. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.27)

Śrīdhara

Muktavad samyag-jñānī na yatheṣṭam ācared ity āha dvābhyām---**tathāpī**ti. **Guṇeṣu** viṣayeṣu **rajo** rāgaḥ **manasaḥ kaṣāya** iti upāyāntareṇa durnirāsatām āha. (*Bhāvārtha-dīpikā* 11.28.27)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Tathāpi samyag-jñānino guṇa-doṣābhāve'pi. **Rāgo**'tra viṣaya-prītiḥ. **Durnirāsatām** iti yathā kaṣāyo durnivartayas, tathā rāgasyāpi durnivartyatām **āha**. (*Dīpinī-vyākhyā* 11.28.27)

Vamśīdhara

Asamyag-jñānī mūrkhaḥ. Yady api jñānino viṣayasambandhe guṇadoṣau na, tathāpīti. 'Kaṣāyo'vāryarāge ca rasabhede vilepane / Niryāse surabhau rakte hy aṅgarāge ca kīrtitaḥ' (....) iti dharaṇiḥ. Avāryarāgo'tra kaṣāyārthaḥ. Asamyagjñāninam saṅkocayan bhaktiyogopadeśena kṛtārthayati---tathāpīti dvābhyām. Dīpikā---Tathāpi samyagjñānino guṇadoṣābhāve'pi. Rāgo'tra viṣayaprītiḥ. Yathā kaṣāyo gaurikādirāgo durnivartyas, tathā rāgo'piti. (Bhāvārtha-dīpikāprakāśa 11.28.27)

Sudarsana Sūri

Guņeşu śabdādiguņeşu māyāraciteşu prakṛtyupapāditeşu. (Śukapakṣīya 11.28.27)

Vīrarāghava

Evam apy upāyaniṣpattidaśāyām tadvirodhitvāt saṅgaḥ parihārya iti pariharati---tathāpīti. Māyāraciteṣu prakṛtyutpāditeṣu śabdādiguṇeṣu saṅgaḥ parivarjanīyas tāvad ity abhipretam avadhim āha---mad iti. Yāvan madbhaktiyogena manaḥkaṣāyaḥ kaṣāyarāgavad durmocyarajastatkāryabhūtakāmakrodhādir nirasyeta, rajonirasanam ṛte na dṛḍho bhaktiyogo niṣpadyate'tas tanniṣpattaye tadvirodhirajonivarhaṇopāyatvenāsaṅgana bhavitavyam ity arthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.27)

Vijayadhvaja Tīrtha

Tarhi mumukşoḥ sādhanavidhānam vyartham iti na mantavyam sarvadoṣāṇām saṅgamūlatvāt sa eva mumukṣuṇā puruṣeṇa nirmūlanīya ity āha---tathāpīti. Harer guṇadoṣābhāve'pi tāvan māyāraciteṣu prakṛtinirmiteṣu guṇeṣu viṣayeṣu saṅgaḥ parito varjanīyaḥ 'kiyantam kālam varjanīyo'nyathā strībhir vāyānair vā' (.....) ityādi-śrutiḥ saguṇaviṣayā syād ity ato'vadhim āha--madbhaktīti. Dṛḍhena madbhaktiyogena yāvad rajas tamaś ca, tajjanitam kaṣeṇa karṣaṇenāyate gacchatīti kaṣāyaṁ pāpam ca nirasyeta muktiparyantam iti śeṣaḥ. 'Aya gatau' (DP.....) iti dhātuh. (Padaratnāvalī 11.28.27)

Jīva Gosvāmī

Asamyag-jñāninam sankocayan bhaktiyogopadeśena kṛtārthayati---**tathāpī**ti dvābhyām. (*Krama-sandarbha* 11.28.27-28)

Viśvanātha

Muktavad asamyagjñānī na yatheṣṭam ācared ity āha dvābhyām. **Guṇeṣu** viṣayeṣu. **Rajo** rāgaḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.27)

Śukadeva

Sūryākāśadṛṣṭāntābhyām jñānina indriyasattvādiguṇadoṣasambandhābhāva uktaḥ, sa tu haribhaktyāsamyak śodhitamanaskasyaiva sāmānyajñāninas tu saṅgo varjya evety āha---tathāpīti. Yady api jñānina indriyasattvādiguṇadoṣabhāktvam na, tathāpi manaḥkaṣāyaḥ apakvatā tam eva darśayati---rajaḥ viṣayeṣu rāgaḥ dṛḍhena madbhaktiyogena yāvan nirasyeta niḥśeṣeṇa asyeta kṣipyeta, tāvan māyāraciteṣu guṇeṣu śabdādiviṣayeṣu saṅgaḥ parivarjanīya ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.27)

Madhva

Bhagavato guṇadoṣābhāve'**pi** jīvasya **saṅgo varjanīya** eva muktiparyantam. 'Samāhitena jīvena vikṣipto vā na tu kvacit Viśeṣo vidyate viṣṇus tathāpi tu samāhite Prītir bhavati vai nityam sarvadharmakṛto'pi ca' iti pādme. (*Bhāgavatatātparyanirnaya* 11.28.27)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Yadi-o jīva-mātre-i bhagavad-dāsa, tathāpi bhagavad-bhaktite sarvato-bhāve pratiṣṭhita nā thākile mānasika vikāra-rūpa rajo-guṇa uhāte praviṣṭa ha-ibāra yogyatā thāke. Taj-janya mukta-bhaktābhimāna rajoguṇa-cālita ha-iyā jīvake sevā-vimukha kare. E-janya asat-saṅga bhaktagaṇa sarvadā parityāga karena. Ei guṇa-jāta viśva māyā-racita. Dṛḍha-bhaktiyoga nā thākile mano-dharme cālita ha-iyā jīva michā-bhakta ha-iyā paḍe. Michā-bhaktagaṇa āpanāke ahaṅgrahopāsaka kariyā tule. Uhā-i rajoguṇa-cālita prākṛta sāhajika-dharma. (*Gauḍīyabhāṣya-vivṛti* 11.28.27)

Text 28

Yathāmayo'sādhu cikitsito nṛṇām punaḥ punaḥ santudati prarohan Evam mano'pakvakaṣāyakarma kuyoginam vidhyati sarvasangam. (11.28.28)

Anvayaḥ---Asādhu (asamyak) cikitsitaḥ nṛṇām āmayaḥ (rogaḥ) yathā punaḥ punaḥ (vāramvāram) prarohan (prādurbhavan) santudati (pīḍayati) evam (tathā) apakva-kaṣāya-karma (apakvā adagdhāḥ kaṣāyā rāgādayas, tan-mūlāni karmāṇi ca yasmin tat ata eva) sarva-saṅgam (sarveṣu putrādiṣu sajjamānam) manaḥ (api) ku-yoginam (asamyag-jñāninam) vidhyati (bhramśayati). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.28)

Anuvāda---Rogera samyag-bhāve cikitsā nā ha-ile uhā ye-rūpa punaḥ punaḥ udbhūta ha-iyā pīḍā dāna kare, sei-rūpa mano-gata rāgādi kaṣāya evam tan-mūlaka karma-samūha sampūrṇa-rūpe vinaṣṭa nā ha-ile tādṛśa mana sarva-viṣaye āsakta ha-iyā asamyag-jñāna yukta puruṣake bhraṣṭa kariyā thāke. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.28)

Śrīdhara

Tad eva dṛṣṭāntenopapādayati---yayeti. Nṛṇām āmayo rogaḥ asādhv asamyak yathā bhavati, tathā apakvakaṣāyakarma adagdhāḥ kaṣāyā rāgādayas tanmūlāni karmāṇi yasmims tat. Ata eva sarva-saṅgaṁ sarveṣu putrādiṣu sajjamānaṁ manaḥ kuyoginam asamyagjñāninaṁ vidhyati bhramśayati. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.28)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Etad eva manahkaṣāyasya durnirāsyatvam eva. **Ata eva** apakvakaṣāyakarmatvād eva. (*Dīpinīvvākhvā* 11.28.28)

Vamśīdhara

Etad evāvāryasangatvam eva. **Prarohann** apathyāśa nādinā''virbhavan. **Ata evā**'pakvakaṣāyatvād eva. **Tad eva** manaḥkaṣāyasya durnivāryatvam eva. **Ata evā**pakvakaṣāyatvād eva. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.28)

Anvitārthaprakāśikā

Yatheti. Yathā nṛṇām āmayo rogaḥ asādhu asamyag yathā bhavati, tathā cikitsitaḥ pratikṛtaḥ punaḥ punaḥ prarohan deham tudati, evam apakvāḥ adagdhāḥ kaṣāyās, tadvad durmocyā rāgādayas manmūlāni karmāṇi ca yasmims tat, ata eva sarvasaṅgaṁ sarvatra dhanaputrakalatrādiṣu sajjamānam manaḥ kuyoginam asamyagjñānavantam vidhyati bhramśayatīty arthaḥ. (11.28.28)

Sudarśana Sūri

Santudati vyathayati. **Karmasangam** karmani sangayuktam. (Śukapakṣīya 11.28.28)

Vīrarāghavācārya

Etad eva sadrṣṭāntam upapādayati---yatheti. Nṛṇām āmayo rogaḥ asādhv asamyag yathā, tathā vicikitsitaḥ pratikṛtaḥ punaḥ punaḥ prarohan dehān santudati vyathayati, tathā'pakva-kaṣāyavad durmocyakarmapuṇyāpuṇyātmakapāpavirodhiprācīnam karma yasya sa cāsau ku-yoga tam manaḥ sarvasaṅgaṁ viṣayeṣu saktam sad vidhyati yogād bhramśayatīty arthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.28)

Vijayadhvaja Tīrtha

Vyatireke doşam āha---yatheti. Yathā nṛṇām asādhuvicikitsita āmayaḥ samyak-cikitsābhāvāt punaḥ punaḥ prarohann aṅkurīkurvann āmayinam santudati. Evam apakva-kaṣāyakarma sarveṣu viṣayeṣu saṅgo yasya tat sarvasaṅgaṁ manaḥ kuyoginam aparipakva-yogayuktaṁ puruṣaṁ vidhyati tasya bhagavaddhyānavighnaṁ karoti, punaḥ punar viṣayābhilāṣaprarohād iti bhāvaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.28)

Viśvanātha

Asādhu asamyag **yathā** syāt, tathā **cikitsitaḥ**. Na **pakvāḥ kaṣāyās**, tanmūlāni **karmāṇi** ca yasmims, tan **manaḥ** kartr. (*Sārārthadarśinī* 11.28.28)

Śukadeva

Nṛṇām āmayo rogaḥ asādhu yathā syāt, tathā cikitsitaḥ na nirmūlita ity arthaḥ. Prarohan punaḥ punaḥ prādurbhavan santudati vyathayati. Evaṁ tadvat apakvakaṣāyakarma na pakvā dagdhāḥ kaṣāyāḥ phalābhisandhirūpā yeṣām tathābhūtāni karmāṇi yasya tat, ata eva sarvasaṅgaṁ sarvaviṣayeṣv abhilāṣo yasya evambhūtaṁ manaḥ kuyoginam adṛḍhabhaktiṁ yogābhāvād aparipakvayogayuktaṁ puruṣaṁ vidhyati tāḍayati. (Siddhāntapradīpa 11.28.28)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Abhakta sakala kuyogi gurura āśraye itara-saṅga-prabhāve apakva-kaṣāya-karma mano-dharma āvāhana kare. Ye-rūpa cikitsā-vijñāne anabhijña-vyakti-kartṛka cikitsā ha-ile mānavera roga tātkālika-bhāve stabdha ha-ile-o punarāya se ākrānta ha-ibāra sambhāvanā thāke. Sutarām sarvato-bhāve bhogī o tyāgīra saṅga parihāra karā kartavya. Aham-mama-bhāva-yukta-nāmāparādha prabala ha-iyā jīvake putra, naptā, kalatra, pitṛ-mātṛ prabhṛti vā jaḍa-svadeśānurāgī kariyā phele. Sutarām cikitsāra nāme ye-michā-bhaktira ācaraṇa, tad-dvārā bhava-roga niḥśeṣita

haya nā. Hari-sevā karite giyā punarāya putra kalatrādite āsakti vṛddhi pāya. Uhā bhaktira pratikūla vicāre āsakti-rūpa āmayera dvārā grasta bhāvera samrakṣaṇera ceṣṭā-mātra. (*Gauḍīya-bhāsyavivrti* 11.28.28)

Text 29

Ku-yogino ye vihitāntarāyair manuşyabhūtais tridaśo'pasṛṣṭaiḥ Te prāktanābhyāsabalena bhūyo yuñjanti yogam na tu karmatantram. (11.28.29)

Anvayaḥ---Ye ku-yoginaḥ (asamyag-jñāninaḥ) tridaśopasṛṣṭāḥ (deva-preritaiḥ) manuṣya-bhūtaiḥ (bandhu-śiṣyādi-rūpaiḥ) vihitāntarāyaiḥ (vihitasya yogasyāntarāyair vighnair bhraṣṭā bhavati) te (janmāntare) prāktanābhyāsa-balena (pūrva-samskāra-balena) bhūyaḥ (punar api) yogam (eva) yuñjanti (ācaranti) karma-tantraṁ (karma-vistāraṁ) na tu (naivācarantīty arthaḥ). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.29)

Anuvāda---Kuyogigaņa devagaņera prerita bandhu-śiṣyādi-rūpa-dhārī vighna-samūha-kartṛka yoga ha-ite bhraṣṭa ha-iyā thākena. Tāhārā janmāntare pūrva-samskāra-bale punarāya yogera-i anuśīlane pravṛtta hana, karma-tantrera ācaraṇa karena nā. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.29)

Śrīdhara

Nanu, kathañcid viṣayasaṅge yadi yogabhraṁśaḥ syād, alaṁ tarhi sopāyena yogamārgeṇa tatrāha---**kuyoginam** iti. **Manuṣyabhūtair** bandhuśiṣyādirūpais **tridaśair upaṣṛṣṭaiḥ** preritaiḥ. Tathā ca śrutiḥ---'Yasmāt tad eṣāṁ na priyaṁ yad etan manuṣyā viduḥ' (BU 1.4.10) iti. **Bhūyo** janmāntare. **Na tu karmatantraṁ** karmavistāram. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.29)

Rādhāramanadāsa Gosvāmī

Sopāyena viṣayādoṣadarśanādisahitena. **Manuṣyā etad** brahma **vidur** iti **yat**, **tad** brahmajñānam, **yasmāt** svāpakarṣādd hetoḥ **eṣām்** devānām **na priyam** iti śrutyarthaḥ. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.29)

Vamśīdhara

Yogābhyāsam ākṣipati---**nanv** iti. Tridaśā yoge vighnam kurvantīty atra hetubhūtām śrutim pramāṇayati---**tathā cet**i. **Eṣām்** devānām **yan manuṣyā vidyuḥ** brahma jānīyuḥ, **tat** brahma-jñānam **na priyam yasmādd** hetos, tasmāt te devā vighnān kurvantīty arthaḥ----'Vighnān kurvanty ayam hy asmān ākramya samiyāt param' (Bhag 11.18.14) ity-ukteḥ. Tataś cāntarāye'pi na naśyatīty āha---**kuyogina** iti. Vakṣyate ca---'Yogacaryām imām yogī vicaran madapāśrayaḥ / Nāntarāyair vihanyate' (Bhāg 11.28.44) iti **sandarbhaḥ**. **Viśvanāthas** tu--- devaprerita-**manuṣyā**dirūpair na tu svīyabhogābhiniveśaiḥ. Ata eva 'Yadi na samuddharanti yatayo hṛdi kāmajaṭāḥ' (Bhāg 10.87.39) ity atroktā yataya etebhyo bhidyanta iti jñeyam. Śrutir vyakhyata-cari. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.29)

Sudarsana Sūri

Tridašopasṛṣṭaiḥ daivikaiḥ upasargaiḥ upadravaiḥ. **Te prāktane**ti prāktanavāsanābalena **vogam na vuñjanti**, api tu **karmatantram** eva **vuñjantī**ty arthah. (Śukapaksīva 11.28.29)

Vīrarāghavācārya

Kuyogi-samyogasya yogivirodhitvam upapādayati---kuyogina iti. Tridaśaiḥ parasamṛddhim asahiṣṇubhir devair upaspaṣṭaiś coditair manuṣyarūpaiḥ kāmibhiḥ sajjamānair vihitāḥ kāritāḥ antarāyā yeṣām te kuyoginaḥ prāktanābhyāsaviṣayabalena cirābhyastaviṣayavāsanām anu bhūyo yogam na yuñjanty api tu karmatantram eva yuñjanti, tataḥ samsarantīti bhāvaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.29)

Vijayadhvaja Tīrtha

Nanv evam tarhi aparipakvayogavatām anādikarmamūlāntarāyavihatānām yogāparipākena bhagavatprāptir āpatiteti. Tatrāha---kuyogina iti. Kuyogino dhyānaparipākarahitās tridaśopasṛṣṭair ādhidaivikair manuṣyabhūtair manuṣyair vanitābhir ādhyātmikair bhūtair ādhibhautikair antarāyair vihitā hi yasmāt, tasmāt te apakvayoginaḥ prāk pūrvajanmani kṛta-dhyānābhyāsabalāt tattvena yogaṁ dhyānam yuñjanti kurvanti bhūyo matprasādena matparipākena mām avāpnuvantīti śeṣaḥ. Karmalakṣaṇatantraṁ sādhanaṁ nānutiṣṭhantīy anvayaḥ. Ato madyogābhyāso na vyartho madaprāptiś ceti bhāvah. (*Padaratnāvalī* 11.28.29)

Jīva Gosvāmī

Tataś cāntarāye'pi na naśyatīty āha---**kuyogina** iti. Vivṛṇoti vakṣyate ca---'Yogacaryām imām yogī vicaran madapāśrayaḥ / Nāntarāyair vihanyeta' (Bhāg 11.28.44) iti. (*Kramasandarbha* 11.28.29)

Viśvanātha

Tridaśopasṛṣṭair devapreritair **manuṣyabhūtair** bandhuśiṣyādirūpair na tu svīyabhogābhiniveśaiḥ. Ata eva 'Yadi na samuddharanti yatayo hṛdi kāmajaṭāḥ' (Bhāg 10.87.39) ity atroktā yataya etebhyo bhidyanta iti jñeyam. Tathā ca śrutiḥ---'Yasmāt tad eṣām na priyam yad etan manuṣyā viduḥ' (BU 1.4.10) iti. **Bhūyo** janmāntare'pi. (*Sārārthadarśinī* 11.28.29)

Śukadeva

Yady apakvayogino'ntarāyahataś cet, tarhi tvatprāptaye punar yogam karma vānyad vā kam upāyam kurvantīty apekṣāyām āha---**kuyogina** iti. **Ye kuyoginaḥ** dhyānaparipākarahitāḥ **tridaśopasṛṣṭair** devaiḥ preritair manuṣyabhūtaiḥ strīputramitraśiṣyādirūpair **antarāyair** bhagavatprāpter vighnabhūtair vihatābhramśitāḥ, tathā śrutiḥ---'Yasmāt tad eṣām na priyam anyad etan manuṣyā vidyur' (BU 1.4.10) iti. **Te** janmāntare **prāktanābhyāsa-balena** pūrva-janmakṛtayogābhyāsabalena **bhūyaḥ** punar api **yogam yuñjanti**, **na karmatantram** karma-sādhanam na kurvanti, katipayajanma-mir dhyānayogena mām eva prāpnuvanti, na naśyantīti bhāvaḥ. (*Siddhāntapradīpa* 11.28.29)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vinaśvara ajñāna-puṣṭa alpa-kāla-sthāyī ānandābhāse vyasta ha-iyā jīvagaṇa karma-paratantra haya. Ei karmīdigera indriya-toṣaṇera janya devagaṇa nānā-vidha vighna utpādana karena. Devagaṇa kakhana-o bandhu o śiṣya-rūpe tānhādigake adhaḥ-pātita karena. Kintu bhogi-sahāya kuyogigaṇa pūrvābhyāsa chāḍiyā punarāya bhaktiyoge ākṛṣṭa ha-iyā phala-bhoga parityāga kare. (Gauḍīyabhāṣyavivṛti 11.28.29)

Text 30 Karoti karma kriyate ca jantuḥ

kenāpy asau codita ānipātāt Na tatra vidvān prakṛtau sthito'pi nivṛttatṛṣṇaḥ svasukhānubhūtyā. (11.28.30)

Anvayaḥ---Asau (viduṣo'nyaḥ) jantuḥ (jīvaḥ) kena api (samskārādinā) coditaḥ (preritaḥ san) ānipātāt (maraṇa-paryantam) karma (bhojanādi) karoti kriyate ca (vikriyate ca tena karmaṇā puṣṭyādy api prāpnotīty arthaḥ) vidvān (tu) svasukhānubhūtyā (svānandānubhavena) nivṛtta-tṛṣṇaḥ (paritṛptaḥ san) tatra prakṛtau (dehe) sthitaḥ api na (nirahankāratvāt harṣa-viṣādādibhiḥ samsāram na prāpnotīty arthaḥ). (Gaudīyabhāṣya 11.28.30)

Anuvāda---Avidvān puruṣa samskārādi-dvārā prerita ha-iyā mṛtyu-kāla-paryanta bhojanādi karma karena evam tat-tat-karma-hetu puṣṭi prabhṛti vikāra-bhāva prāpta ha-iyā thākena. Vidvān puruṣa svānandānubhave paritṛpta ha-iyā dehe avasthāna karile-o samsāra-bhāva prāpta hana nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.30)

Śrīdhara

Nanu, viduṣām api sarvathā karma duṣpariharam iti punaḥ samsāraḥ syād, ata āha---**karotī**ti. Viduṣo'nyo'**sau jantur** deha eva bhojanādi-**karma karoti**, **kriyate**, vikriyate ca, tena karmaṇā puṣṭyādy api **prapnot**īty arthaḥ. **Kenāpi** samskārādinā **codita ānipātāt** maraṇa-paryantam karoti. **Vidvāms** tu **prakṛṭau** dehe **sthito'pi** karmaṇi **na** vikriyate, nirahaṅkāritvāt. Harṣa-viṣādādibhiḥ samsāram na prāpnoti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.30)

Rādhāramaņa-dāsa Gosvāmī

Viduṣām api siddhānām api. **Nirahaṅkāratvād** dehābhimānarahitatvāt. Tatra hetuḥ---**nivrtte**ty-ādih. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.30)

Vamśīdhara

Sarvathā karmatyāgas tu na kasyāpi sambhavatīty ākṣipati---nanv iti. Jāyata iti jantuḥ. Ity artha iti---dhātūnām anekārthatvād vikāre'pi kṛň asti. Arthavaśāt karmapadam vipariṇamyy āvṛttyā yojyam iti bhāvaḥ. Ādinā'dṛṣṭādigrahaḥ. Ity artha iti---tathātve vidvattaiva na syād iti bhāvaḥ. Siddhānām na kadāpi hānir iti vivṛṇoti. Karmīva jñānī punar na bandhanam prāpnotīty āha---karotīti. Asau jīvaḥ kenāpy antaryāmiṇā coditaḥ preritaḥ karma karoti, tatra kriyamāṇena karmaṇā tenāsau jantuḥ sūkaraśvādiyonigato'pi kriyate. Nipāto layas, tat-paryantam. Tatra tanmadhye vidvān jñānī tu prakṛtau dehe sthito'pi karma na karoti, nāpi karmanā tathābhūtah kriyate. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.30)

Sudarśana Sūri

Kriyate kāryate **ānipātāt** āśarīrapātāt **prakṛtau sthito'pi nivṛttatṛṣṇo vidvān** tathā na kāryata ity arthaḥ. (*Śukapakṣīya* 11.28.30)

Vīrarāghava

'Karmatantram yuñjanti' (Bhāg 11.28.29) ity etad evopapādayati---karotīti. Ānipātāc charīra-pātāvadhi jantuḥ svayam api karma karoti kenāpi jantvantareṇācodito'sau jantuḥ kriyate kāryate ca svecchayāparecchayā vā kurvann evāsta ity arthaḥ. Nanu, saṅgam pariharato'pi yat-kiñcit karmatantram duṣpariharam eveti, so'pi tataḥ saṃsared ity ata ahā---na tatreti. Vidvān saṅgasyoktavidhānarthāvahatvam jānann, ata eva svasukhānubhūtyā svānandānubhavena

nivṛttaśabdādiviṣayābhilāṣatatsaṅgaḥ **prakṛtau** dehe **sthito'pi na tatra** sthitaḥ kurvan kurvat kalpa ity arthaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.30)

Vijayadhvaja Tīrtha

Nanv atra kaiścit karmaiva pūrvābhyāsenāvaśaiḥ kriyate na yogo'bhyasyate kaiścit pūrvābhyāsena yoga evābhyasyate na karma kriyata ity atra vāsanātiriktaprayojakena bhāvyam sa ka iti codyam pariharati---karotīti. Yogyayogilakṣaṇo jantur jīvaḥ karma karotīti pratyakṣam, tatrāsau kenāpi puruṣeṇa coditaḥ prerita evam kriyate kāryate ānipātāc charīra-pātaparyantam anena vāsanādyatiriktaprayojakakartāstīty avagatam sa ca pūrṇānando harir eva---'Eṣa u eva sādhu karma kārayati' (KauṣīBU 3.8), 'Yad eṣa ākāśa ānando na syāt' (TU 2.7.1) iti śruteḥ. Nanu, tarhi vidvadaviduṣoḥ ko viśeṣa ity atrāha---na tatreti. Idam sarvam vidvān prakṛtau prakṛtuvikṛtamahadādivikṛtapañcabhūtair nirmitadehe sthito'pi svasukhānubhūtyā bhagavadanugrahāvirbhūtasvarūpānubhavānandena viṣayebhyo nivṛttatṛṣṇaḥ karmāṇi kurvann api, tatra karmasu na sajjata iti śeṣaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.30)

Jīva Gosvāmī

Siddhānām tu na kadāpi hānir iti vivṛṇoti---**karot**īti trayeṇa. (*Kramasandarbha* 11.28.30-32)

Viśvanātha

Karmīva jñānī punar na bandhanam prāpnotīty āha---karotīti. Asau jīvaḥ kenāpy antaryāmiṇā coditaḥ preritaḥ karma karoti. Tathā kriyamāṇena karmaṇā tenāsau jantuḥ śūkarakukkurādi-yonigato'pi kriyate, nipāto layas, tatparyantam. Tatra tanmadhye vidvān jñānī tu prakṛtau dehe sthito'pi karma na karoti, nāpi karmaṇā tathābhūtaḥ kriyate. (Sārārthadarśinī 11.28.30)

Śukadeva

Nanu, yad uktam 'yogam yuñjati na karmatantram' (Bhāg 11.28.29) iti tad aniyatakarma-karaṇākaraṇayor jīvatantratvābhāvāt yogayogyo'pi kaścit karmaivāvaśaḥ karoti kaścin na karoti tasmāt prayojakakartānya evānumīyate, tena karmaiva mīyate, tena karmaiva kāryayate cet, katham uktārthasiddhir iti cet, tatrāha---karotīti. Jantur jīvaḥ karma karoti, tatrāsau kenāpi puruṣeṇa coditaḥ prerita eva kriyate kāryate ānipātāt śarīrapātaparyantam etena prayojako'nyaḥ svatantraḥ siddhaḥ, sa sarveśvaro harir eva sa kārayet puṇyam athāpi pāpam na tāvatā doṣavān īśatāpi' (...) iti śruteḥ, 'Ajño jantur anīśaś ca svātmanaḥ sukhaduḥkhayoḥ / Īśvaraprerito gacchet svargam vā śvabhram eva vā' (MB 3.30.28) iti smṛteś ca vidvān heyavastusvarūpaguṇādyabhijñaḥ prakṛtau prakṛtikāya dehe sthito'pi tatra karmāṇi na kriyate tena kāryate teneśvareṇa na prayujyate ity arthaḥ. Yataḥ svasukhānubhūtyā svasya dhyeyasya svarūpaguṇādiviṣayakasukhānubhavena nivṛttatṛṣṇaḥ karmaphalādau vāsanāśūnyaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.30)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Bhogi-kula karma kariyā bhogera āvāhana karena. Kintu bhoga parihāra karibāra vāsanāya prakṛtite avasthāna-kāle yakhana bhogera aprayojanīyatāra viṣaya upalabdhi haya, takhana bhogamaya viśvera bhoktṛtva ātma-svarūpera upalabdhi karite pāre nā baliyā alpa-kāla-sthāyī bhogera tṛṣṇā ha-ite nivṛtta haya. Ahaṅkāra prabala thākile bhoga-vāsanā jīvake vāsanā-nirmukta ha-ite deya nā. Bhagavānera pūrṇa-sukhānubhūtira janya yatna karā-i sevonmukhatā, uhā-i prakṛta jñāna. (*Gaudīyabhāṣyavivṛti* 11.28.30)

Text 31

Tişṭhantam āsīnam uta vrajantaṁ śayānam ukṣantam udantam annam Svabhāvam anyat kim apīhamānam ātmānam ātmasthamatir na veda. (11.28.31)

Anvayaḥ---Ātma-stha-matiḥ (ātma-niṣṭha-cittaḥ puruṣaḥ) tiṣṭhantam āsīnam (upaviṣṭam) uta (athavā) vrajantam śayānam ukṣantam (mūtrayantam) annam adantam (bhakṣayantam) svabhāvam (svabhāva-prāptam) anyat (api) kim api (darśana-sparśādikam) īhamānam (kurvantam) ātmānam (deham) na veda (na jānāti). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.31)

Anuvāda---Yini ātma-niṣṭha-citta ha-iyāchena, tāhāra deha avasthāna, upaveśana, gamana, śayana, mūtra-visarjana, anna-bhakṣaṇa athavā svabhāva-prāpta anya ye-kona karmera ceṣṭāya-i rata ha-uka nā kena, tini tāhā jānite pārena nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.31)

Śrīdhara

Kim ca, āstām tāvad daihikakarmabhir vikāraśankā yato deham apy asau na paśyatīty āha--tiṣṭhantam iti. Ukṣantam mūtrayantam. Svabhāvaprāptam anyad api darśanasparśanādi
īhamānam kurvantam ātmānam deham. (Bhāvārthadīpikā 11.28.31)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Vikāraśankā harsavisādādiśankā. Asau siddhah. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.31)

Vamśīdhara

Ārūḍhāvasthām āha---**kiṁ ce**ti. **Ātmasthamatir** nivṛttadvaitadarśanaḥ. Jñānī deha'stho'pi dehaṁ nānusandhatta ity āha---**tiṣṭhantam** iti. **Ātmasthamatiḥ** paramātmasthitadhīḥ. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.31)

Sudarśana Sūri

Śayanāsanādişu tathā kriyamāņeşv api katham kartṛtvābhāva ity ata āha---**tiṣṭhantam** iti. Svadehagatasthityāgamanādivyāpāram ātmasthatvena **na veda**. (Śukapakṣīya 11.28.31)

Vīrarāghavācārya

Nanu, śayanāsanādiṣu kriyamāṇeṣv api katham kartṛtvābhāvaḥ? ity ata āha---**tiṣṭhantam** iti. **Ukṣantam** retomūtre siñcantam, **annam** adantam bhuñjānam svabhāvaprāptam **anyad api** darśanasparśanādi yat kiñcid **īhamānam** kurvāṇam apy **ātmasthamatir na veda** ātmasthā ātma-viṣayaimatir yasya saḥ hetugarbham idam. Ato **na veda** nābhimanyate svadehasya sthitigamanādi-vyāpāram ātmasthatvena nābhimanyate, tathābhimāna-rāhityam evākartṛtvam ity arthaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.31)

Vijayadhvaja Tīrtha

Adhunā yogino'samprajñātasamādhyavasthām āha---tiṣṭhantam iti. Mama dehe tiṣṭhann āsīno vrajañ chayāna ityādi-kriyāḥ kurvan harir evety ātmasthamatiḥ paramātmany eva sthitamatis tiṣṭhantam āsīnam ityādi-kriyākaram ātmānaṁ dehaṁ na veda, kiṁ bahunā pāratantryādy-antareṇa paramātmano'nyat kim api na vedety arthaḥ. Svabhāvaṁ dehasya priyāpriya-lakṣaṇam. (*Padaratnāvalī* 11.28.31)

Viśvanātha

Jñānī dehastho'pi deham nānusandhatte ity āha---**tiṣṭhantam** iti. **Ukṣantam** mūtrayantam, **ātmānam** deham, **ātmasthamatiḥ** paramātmani sthitadhīḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.31)

Śukadeva

Nivṛttatṛṣṇatve hetum darśayan tasya yogārūḍhadaśām āha---**tiṣṭhantam** iti. Sthityādikriyām kurvantam **ukṣantam** iti pāṭhāntaram mūtrayantam ity arthaḥ. Svabhāvasya priyāpriyalakṣaṇam **anyat kim apīhamānam** ceṣṭām kurvantam **ātmānam** deham **na veda** nānusandhatte. Kutaḥ? Yata **ātmasthamatiḥ---ātmā** dhyeyasvarūpasaundaryamādhuryalāvaṇyādiguṇanidhiḥ sarveśvaras, tasmin sthitā **matir** vedanā sādhāraṇabhūtā buddhir yasya saḥ. (*Siddhāntapradīpa* 11.28.31)

Madhva

Ātmasthamatiḥ paramātmasthamatiḥ. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.31)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Jīva sva-svarūpa o para-svarūpa avagata ha-ile tāhāra ye kriyā-kalāpa, tāhāte bhoga vā tyāga-rūpa tātkālikatā āropita haya nā. Tini bhoga vā tyāgera prati sarva-kṣaṇa udāsīna thākena. Tini kṛṣṇa-sevārtha akhila-ceṣṭā-viśiṣṭa. Svīya yāvatīya daihika kriyā-kalāpe udāsīna thākile-o tānhāra aiguli samasta-i kṛṣṇa-sevā-para, ata eva bhakti-śabda-vācya. (*Gaudīyabhāṣyavivrti* 11.28.31)

Text 32

Yadi sma paśyaty asadindriyārtham nānānumānena viruddham anyat na manyate vastutayā manīşī svāpnam yathotthāya tirodadhānam. (11.28.32)

Anvayaḥ---Yadi (yady api) asad-indriyārtham (asatām bahirmukhāṇām indriyāṇām artham viṣayam) paśyati sma (tathāpi) svāpnam tirodadhānam utthāya yathā (yathā svapnād utthāya prabudhya samskāreṇa sphurantam svayam eva tirobhavantam svāpnam viṣayam vastutayā na manyate tathā) manīṣī (vivekī pumān) nānānumānena viruddham (nānātmānmithyā svapnavad ity anumānena bādhitam sat) anyat (ātma-vyatiriktam kiñcit) vastutayā (yathārthatvena) na manyate (na nirdhārayati). (Gaudīyabhāsya 11.28.32)

Anuvāda---Yadi vā kakhana-o bahirmukha indriyagaņera viṣaya darśana karena, tathāpi svapnotthita puruṣa ye-rūpa svapna-dṛṣṭa tirohita viṣaya-samūhake satya baliyā mane karena nā, sei-rūpa vivekī puruṣa-o ātma-vyatirikta vastu samūha anumāna-viruddha baliyā uhādigake satya baliyā mane karena nā. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.32)

Śrīdhara

Nanv indriyavataḥ sarvathā katham adarśanam sambhavati? Tatrāha---yadi smeti. Yady apy asatām bahirmukhānām indriyāṇām artham paśyati, tathāpi nānātvān mithyāsvapnavad ity anumānena viruddham bādhitam tadanyad ātmavyatiriktam manīṣī vastutayā na manyate. Svapnād utthāya prabudhya samskāramātreṇa svāpnam viṣayam sphurantam, ata eva svayam eva tirobhavantam yathā, tadvat. (Bhāvārthadīpikā 11.28.32)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Nānānumānana nānātvena hetunā yan mithyā na tan nānā na, yathā brahmeti vyatirekavyāptiḥ. **Bādhitaṁ** mithyātvena jñātam. **Ata eva** saṃskāramātreṇa sphuradrūpatvād eva. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.32)

Vamśīdhara

Dvaitādarśanam ākṣipati---nanv iti. Artham viṣayam. Ata eva samskāramātratvād eva. Tadvat svapnotthitavat. Kim ca---yadi kadācit samādhibhange sati nānābhūtasadindriyārtham paśyati, tad api kāryam kāraṇābhinnam, tantvabhinnapaṭavad ity anumānena viruddham bādhitam sat, anyat ātmavyatiriktam ity-ādi, taiḥ. Nānānumānena nānātvena hetunā yan mithyā na tan nānā na yathā brahmeti vyatirekavyāptiḥ. Ata eva samskāramātreṇa sphuradrūpatvād eveti dīpikā. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.32)

Sudarśana Sūri

Nābhimanyate tathābhimānarūpam ajñānam. (Śukapakṣīya 11.28.32)

Vīrarāghava

Kim ca---yadi smeti. Manīşī vidvān viruddham pratikūlam indriyārtham śabdādiviṣayam anyad asaccharīram vā anukūlam indriyārthajātam yady api paśyati, tathāpy anumānenānityatvānumānena vastutayā nityatayā na manyate, yathā svapnād utthāya tirodadhānam svāpnārthajātam sthāyitayā nābhimanyate, tadvad ity arthaḥ. (*Bhāgavata-candrikā* 11.28.32)

Vijayadhvaja Tīrtha

Yadi kaścit prārabdhakarmavaśāt taḍitam iva paśyati, tathāpi svatantratayā na paśyantīty āha---yadi smeti. Yadi smaraṇavāsanayā harer anyad asadindriyārtham amangalam indriya-viṣayam dehagehādijagat karmanibandhanatayā paśyati manīṣī, tathāpi vastutayā svatantratayā na manyate, tat kutaḥ? ity ata uktam---nāneti. Tatsvatantratvam nānānumānenotpattyādimattvavidhānānumānena viruddham hi etam artham nidarśayati---svapnam iti. Yathā svapnadṛk svapnād utthāya sthitis tirodadhānam anityam paratantram svasvapnam jāgrattvena na manyate, svapnajāgrattvasya nānānumānaviruddhatvāt. Na hi svapnam paśyan svapnam bādhyam manyate, api tu svapnam adrākṣam ity avādhyam eva jānāti svātantryam āropitam paśyatīti bhāvaḥ. Tathā vidvān api jagad avādhyam eva svātantryam āropitam paśyatīti bhāvaḥ---

'Nānāmānaviruddham hi svātantryam jagataḥ sadā Svatantro bhagavān viṣṇur eka eva na samśayaḥ' ity anena---

'Asty eva **svāpnam** akhilam vāsanārūpam ātmani

Jāgrad etad iti jñānam yat tad eva bhramādikam

Tadvaj jagad idam sarvam vidyamānam na samśayah

Svatantram etad iha tu yaj jñānam tad bhramātmakam' ity anena ca----

'Utthito naiva jāgrattvam kvacit svapnasya paśyati

Svātantryam eva jagato jñānavān naiva paśyati' ity anena siddhatvāt svapnadrstāntabalena jagato bādhyatvam ucyate ity etad āsuramatam ity avagamyate.

(Padaratnāvalī 11.28.32)

Viśvanātha

Kim ca, **yadi** kadācit samādhibhange sati nānābhūtam **asadindriyārtham paśyati**, tad api kāryam kāraṇābhinnam paṭavad ity **anumānena viruddham** bādhitam sat **anyad** ātma-

vyatiriktam **manīṣī vastutayā na manyate**, tathā svapnād **utthāya** sthitaḥ puruṣaḥ **svāpnam** viṣayam samskāramātreṇa sphurantam **vastutayā na manyate**, yataḥ svayam eva **tirodadhānam**. (*Sārārthadarśinī* 11.28.32)

Śukadeva

Nanv indriyāṇām parān darśanādisvabhāva eva---'Parānci khāni vyatṛṇat svayambhūḥ' (KU 2.1.1) iti śruteḥ tadvataḥ puruṣasya katham sarvathā darśanam sambhavati' ity ata āha---yadīti. Paramātmadhyānaniṣṭho vidvān bāhyapadārtham na paśyati, tathāpīndriyāṇām bahirmukha-svabhāvatvenāsattvād duṣṭatvād yadi kadācid asadindriyārtham asantam bahirmukhāṇām indriyāṇām artham rūpādiviṣayam paśyati smeti sambhāvanāyām paśyatīti sambhāvyate, tathāpi ānandaghanadhyeyarūpād anyat nānānumānena viruddham sukham viparītam sukham vastutayā nityekarasatayā na manyate, yato manīṣī nityānityapadārthamananaśīlaḥ. Tatra dṛṣṭāntaḥ---svāpnam yathā svapnāvasthāyām vastutvena paśyann api svapnād utthāya tad eva svāpnam viṣayam hastyaśvarathādikam tirodadhānam naśyantam vastutayā na manyate, tadvat. (Siddhāntapradīpa 11.28.32)

Madhva

Paramātmano'nyat pāratantryādeḥ.

'Nānāmānaviruddham hi svātantryam jagataḥ sadā Svatantro bhagavān viṣṇur eka eva na samśayaḥ' iti ca. **Vastutayā** svatantratvena **viruddham** tathā **na manyate** Asty eva **svāpnam** akhilam vāsanārūpam ātmani Jāgrad etad iti jñānam yat tad eva bhramātmakam Tadvaj jagad idam sarvam vidyamānam na samśayaḥ Svatantram etad iti tu yaj jñānam tad bhramātmakam' iti ca. 'Utthito naiva jāgrattvam kvacit svapnasya paśyati Svatantram eva jagato jñānavān naiva paśyati' iti viveke. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.32)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Manuşya svapna-darśane ye-sakala vişayera anubhava karena, nidrā-bhange tini bujhite pārena ye, dṛśya-vyāpāra-samūha tāt-kālika vyavahārera anubhūti-mātra. Prakrta-prastāve dṛśya-vastu vā karmera kartṛtva ye-rūpa jāgara-kāle jaḍa-vastura astitva-sattve anubhūta ha-iyāchila, svapnānubhūti tad-rūpa nahe. Tad-rūpa ātma-vit vijña puruṣa ei jāgara-kālīna vastura anubhūti jaḍa-jagate avasthāna-kālera janya-i jāniyā thākena. Viṣaya-samūhera cid-anubhūtira abhāve jāgara-kālera baddha-jīvānubhūti pūrva-udāharaṇera nyāya-i akiñcitkara. Jīvātmā bhoga vā tyāga rūpa mālinya parihāra kariyā ātma-jāgaraṇe jaḍera darśaka, dṛśya vā darśanera akarmaṇyatā anubhava karena. Svapnera udāharaṇe svapna-kālera anubhūti o jāgrad-daśāra anubhūtite darśana sūtra o dṛśya-padārthera tātkālika anubhūtira naśvaratā mukta jīvātmāra darśane jīvad-daśā kālera anubhūti mātra. Uhā pūrṇa vaikuṇṭhānubhūti nahe. Yekhāne khaṇḍa-kālera gati nā-i, vaicitrya-yukta vaiśiṣṭyera sīmā-janita avaratā nā-i, sei bhūmikāya jāgrad-daśā avalokana karile naśvaratā o nityatve ye bheda avasthāna kare, tad-viṣaye pāradarśitā-lābha haya. (*Gauḍīya-bhāṣya-vivrti* 11.28.32)

Text 33 Pūrvam gṛhītam guṇakarmacitram

ajñānam ātmany aviviktam aṅga Nivartate tat punar īkṣayaiva na gṛḥyate nāpi visṛjya ātmā. (11.28.33)

Anvayaḥ----Aṅga! (he uddhava!) Pūrvaṁ (baddhāvasthāyāṁ) guṇa-karma-citraṁ (guṇaiḥ karmabhiś ca citram) ajñānam (ajñāna-kāryam) ātmani (adhyāsena) aviviktam (apṛthag-rūpaṁ yathā syāt tathā) gṛhītaṁ (svīkṛtam āsīt) tat eva punaḥ īkṣayā (jñānena) nivartate ātmā (tu) na gṛhyate na api visṛjya (kenāpi rūpeṇa na gṛhyate nāpi tyajyate). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.33)

Anuvāda---He uddhava! Baddhāvasthāya guṇa-karma-vaicitrya-yukta ajñāna-kārya-samūha-i ātma-vastute adhyasta ha-iyā abhinna-rūpe gṛhīta haya evam mukti-kāle jñāna-dvārā uhā-i nivartita ha-iyā thāke; parantu ātmā kakhana-o kona-rūpe-i gṛhīta vā parityakta hana nā. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.33)

Śrīdhara

Tad evam ātmā 'na vikriyeta' (Bhāg 2.3.24) ity uktam. Nanv etad anupapannam, baddhāvasthāyām tyajyamānatvān muktāvasthāyām ca gṛhyamāṇatvāt. Na hi vrīhayo'vaghātena vrīhibhāvatyāgatas taṇḍulībhāvena gṛhyamāṇā na vikriyante. Tatrāha---pūrvam iti. Baddhāvasthāyām guṇaiḥ karmabhiś ca citram ajñānakāryam dehendriyādilakṣaṇam ātmany adhyāsenāviviktam gṛhītam āsīt, tad eva punar jñānena nivartate. Ātmā tu na kenāpi rūpeṇa gṛhyate, nāpi tyajyate. Ayam bhāvaḥ---mukteḥ kriyāphalatve bhaved etāvad ātmano vikāraḥ, tasyās tv āropitājñānamātranivṛttirūpatvān nātmasamsparśitvam bandhamokṣayoḥ ato na vikāra iti. (Bhāvārthadīpikā 11.28.33)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Idam avikriyatvam. Guṇaiḥ sattvādibhiḥ karmabhis tajjanyapuṇyapāpaiḥ. Ātmani jīvasvarūpe adhyāsena paratra parāvabhāsarūpeṇa. Aviviktaṁ 'kāṇo'haṁ badhiro'ham' ity abhinnaṁ gṛhītaṁ jñātam. Tad eva adhyāsenābhinnatvena jñātam eva dehādi. Jñānena svarūpajñānena kenāpi rūpeṇa muktāvasthātmakena rūpeṇa na gṛhyate, baddhāvasthātmakena ca rūpeṇa na tyajyate, nityamukte tasmin dvayor api prātītikatvāt guṇasya māyāmūlatvān na me mokṣo na bandhanam ity atra pūrvaṁ tathā nirṇītatvād ity arthaḥ. Śaṅkābhāsasamādhir na sphuṭe ity ato'yaṁ bhāva iti yathā taṇḍulībhāvasyāvaghrātakriyāphalatvād vrīhīṇāṁ vikāraḥ, tathā muktaiḥ kasyā api kriyāyāḥ phalatve saty evātmano vikāraḥ śaṅkyota tasyās tu muktes tu āropitaṁ yadadhiṣṭhānasyā'jñānaṁ dehātmabhāvanāpādakaṁ, tasyājñānasya yādhiṣṭhānajñānena nivṛttir nirāsas, tadrūpatvān na kriyāphalatvam iti na bandhamokṣayor ātmasparśitvam. Ato bandhamokṣayor vāstavatvābhāvān nātmano vikāra ity arthaḥ. (Dīpinīvyākhyā 11.28.33)

Vamśīdhara

Ātmavikriyām adhunā'kṣipati---nanv iti. Etad ātmavikriyatvam. Pūrvāvasthāparityāga-pūrvakam avasthāntaraprāptirūpavikāralakṣaṇasya sadbhāvāt. Tathā hi---na hīti. Guṇair upādānaiḥ karmabhiś ca nimittaiḥ. Aviviktam abhinnam. Tad eva dehendriyādy-ātmādhyasanam eva. Na gṛhyate nityasvapakāśatvāt, nāpi tyajyate ātmatvāt. Atrāśayam āha---ayaṁ bhāva iti. Kriyāphalatve karmajanyatve svīkṛte. Tāvat tadā. Tasyā mukteḥ. Yato nātmasparśitvaṁ bandhamokṣayor ato hetoḥ. Dīpikā---tatrāvikriyatve. Guṇaiḥ sattvādibhiḥ. Karmabhis tajjanyapuṇyapāpaiḥ. Ātmani jīvasvarūpe. Adhyāsena paratra parāvabhāsarūpeṇa. Aviviktaṁ 'kāṇo'ham badhiro'ham' ity abhinnam gṛhītam jātam tad evādhyāsenābhinnatvena

jātam eva dehādijñānena svarūpajñānena kenāpi rūpeṇa muktyavasthātmakena ca rūpeṇa gṛhyate baddhāvasthātmakena ca rūpeṇa na tyajyate nityamukte tasmin dvayor api prātītikatvāt. 'Guṇasya māyāmūlatvān na me mokṣo na bandhanam' (Bhāg 11.11.1) ity atra pūrvam tathā nirṇītatvād ity arthaḥ. Śaṅkābhāsasamādhir na sphuṭa ity ato'yam bhāva iti. Yathā taṇḍulībhāvasyāghātakriyāphalatvād bīhīṇām vikāraḥ, tathā mukteḥ kasyā api kriyāphalatve saty evātmano vikāraḥ śaṅkyeta. Tasyās tu muktes tu āropitam yadadhiṣṭhānasyājñānam dehātmabhāvanāpādakam tasyājñānasya yādhiṣṭhānajñānena nivṛttinirāsas tadrūpatvān na kriyāphalatvam iti. Na bandhamokṣayor ātmasparśitvam ato bandhamokṣayor vāstavatvābhāvān nātmano vikāra ity arthaḥ. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.33)

Sudarśana Sūri

Ātmā na gṛḥyate pūrvam iva 'sthūlo'ham' ity-ādi dehākāro na gṛḥyate, nāpi visṛjyaḥ, na ca sargasamhārādibhāk syāt. (Śukapakṣīya 11.28.33)

Vīrarāghavācārya

Kim ca---pūrvam iti. Guņakarmacitram---sattvādiguņānuguņaiḥ karmabhiḥ puņyāpuņyātmakaiś citram nānāvidham. Aṅga! devamanuṣyādiśarīram ajñānam ca dehātmābhimānarūpam pūrvam jñānotpatteḥ prāg ātmani aviviktam yathā, tathā gṛhītam, tat punar jñānodayānantaram īkṣayā madviṣayajñānena nivartate niṣpattiparyantekṣayā nivartate ity arthaḥ. Ātmā na gṛhyate pūrvam iva 'sthūlo'ham' ityādidehākāreṇa na gṛhyate, nāpi viṣṛjyaḥ, na ca samhārādibhāk syāt---'Na ca punar āvartate' (CU 4.15.1) iti śruter iti bhāvaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.33)

Vijayadhvaja Tīrtha

Nanu, jagatsvātantryapratītau kim kāraṇam? ity āśankyājñānam kāraṇam ity āśayenāha--pūrvam iti. Jñānodayāt pūrvam ātmani paramātmani ajñānam gṛhītam paramātmasvarūpaviṣayatvenājñānamārjitam jīveneti śeṣaḥ. Na kevalam tatsvarūpaviṣayam evety ata uktam--guṇakarmacitram iti. Bhagavato guṇaviṣayatvena karmaviṣayatvena ca citram nānāvidham
ajñānasadbhāve pramāṇam āha----aviviktam iti. Etam aham jānāmīti vivekaśūnyam. Nanv etad
ajñānanivṛttau kā pratibhāṭīt tatrāha----aṅgeti. Aṅgety āmantraṇena bhayam mākārṣīr ity āha--punaḥ punar īkṣayā hareḥ svarūpasya guṇānām karmaṇām cālocanalakṣaṇopāsanājanitena tad
ajñānam nivartate punas tad ajñānam na gṛhyate jñānodayānantaram ātmā paramātmāpi na
visṛjyaḥ svasvarūpasukhāviṣkārādilakṣaṇāparokṣīkṛto na parokṣībhavati. Tasya jagatsvātantryam ca na pratīyeta ity arthaḥ----'Anyair jñāte'pi cājñāte na viśeṣo hareḥ kvacit / Teṣām
eva viśeṣaḥ syād ajñānāpagamena tu' (BNT 11.28.34) iti vacanāj jīvasyaiva viśeṣo na harer
viśeṣa iti ca jñātavyam jñānārthineti bhāvaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.33)

Jīva Gosvāmī

Na caivam guṇakarmaṇor grahaṇatyāgatas tvampadārtho vikārī sambhāvyate;---ajñāna-mātrataḥ sambandhāt tayor ity āha---**pūrvam** iti. (*Kramasandarbha* 11.28.33)

Viśvanātha

Tasmād ajñānanivartakam jñānam evopādeyam ity āha---pūrvam baddhāvasthāyām guṇa-kṛtakarmabhir vicitram yat ajñānam evātmani tvampadārthaviṣaye gṛhītam āsīt. Kīdṛśam? Aviviktam---kuta āgatam kim-svarūpam etad? ity avicāritam. Tad evājñānam muktadaśāyām īkṣayā jñānena nivartata ity ataḥ khalu jñānam eva pūrvottaradaśayor agṛhītam gṛhītam ca

bhavet. Tvampadārtha **ātmā** tu **na gṛḥyate**, **nāpi** visṛjyate kadāpīti sa tv ekarasa eveti bhāvaḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.33)

Śukadeva

Nanv anityāsukhasvarūpe prākrte sukhabuddhau kim kāranam? ity apeksāyām ajñānam evety āha---pūrvam iti. Paramānandarūpaparamātmajñānāt pūrvam ātmani paramātmani ajñānam **grhītam** paramātmavisayatvenopāttam jiveneti sesah. Na kevalam svarūpavisayam tajjñānam api tu **guņakarmacitram** paramātmano guņavişayatvena karmavişayatvena citram nānāvidham ajñānasya vişayam svarūpam āha---aviviktam iti. Bhāve niṣṭhā brahmānandaviṣayānandayor avivecanam ity arthah. 'Vijñānam' (TU 3.5.1), 'ānandādd hy eva khalv imāni bhūtāni jāyante, ānandena jātāni jīvanti' (TU 3.6.1), 'ko hy evānyāt kah prānyād yad eṣah ākāśa ānando na syāt' (TU 2.7.1), 'Bhūmaiva sukham' (CU 7.23.1), 'nālpe sukham asti' (CU 7.23.1), 'Yo [vai] bhūmā tad amrtam [atha] vad alpam tan martyam' (CU 7.24.1), 'Saccidānandarūpāya krsnāya' (GTU 1.1) ity anvayavyatirekaśrutibhya ubhayor vivecanam. Kim ca, yathā kaścit puruso vane gajasimhakhangahastakanyādavānalabhayāj jīvitāpadam āpannaḥ palāyan kakṣāvṛtakūpe papāta sa tatra kūpatale mahāsarpam drstvā, madhya eva vallīm ādāya, lambamāno damśādivihūpadruto'pi uparitaś cyutam madhubindurasāsvādāsaktas, tatraiva tisthati tatra madhubinduvad vişayasukham iti bhāratākhyānaprasiddher ity evam paramānandatucchānandayor brahmasukhavişayasukhayor avivecanam evājñānam ity arthah. Katham asya nivṛttir iti cet, tatrāha---nivartate iti. Gurūpadeśena paramānandasya bhagavataḥ svarūpaguṇakarmaṇām punar īkṣayaiva samyagjñānenaiva bhagavatkṛpākaṭākṣeṇaiva vā tatkāraṇam ajñānam nivartate. Punahśabdasyobhayatra sambandhah punas tad ajñānam na grhyate jñānam eva grhyate ity arthah. Jñānodayād **ātmā** paramātmāpi **na visrjyah** na tyājyah pūrvam ajñānenātmā visrjya āsīt, punas tajjñānena visayasukhasya duhkharūpatvaniścayāt paramānandarūpah paramātmā na visrjyo bhavaty api bhajanādinā grhyate eveti bhāvah. (Siddhāntapradīpa 11.28.33)

Madhva

Bhagavadguṇaviṣayam tatkarmaviṣayam ceti **guṇakarmacitram**. **Ātmani** paramātmaviṣayam, etan na jānāmīty apy **aviviktam**. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.33)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Māyika jagate avasthāna-kāle ye ajñāna vā jñāna saṅgṛhīta haya, uhā vaikuṇṭha jñānamaya ātmāra sahita tulya ha-ite pāre nā. Māyika dṛśya-vastu vikāra-yogya. Vikāra-bādhya darśaka ye-vikṛta-jñāna saṅgraha karena, uhā ajñānera-i anyatama. Ātmā e-rūpa vikāra-yogya nahena. Ātma-sadṛśa mana o sthūla deha-i kāla-kṣobhya o vikāra-yogya. Saṁsāra-bhogya jñāna vā ajñāna ātmāya prayojya ha-ite pāre nā. Guṇa-jāta jagate ye-sakala ahaṅkāra-praṇodita karma-samūha lakṣita haya, uhā ajñāna-bhittite racita-mātra. Ye-kāle jñānodaya haya, sei-kāle pūrva-abhijñāna naṣṭa haya. Ihā nityatvera vyākhyā-kāraka. Ātmā vā tāṅhāra vṛtti nitya baliyā anitya ajñāna pratītira sahita kakhana-o samatā lābha kare nā. Jaḍa jagatera bhogya-bhāva cij-jagate la-iyā yāoyā yāya nā. Vikāra o nirvikāra-rūpa avasthā-dvaye bheda āche. Ātmā bhogī vā tyāgī nahena. Anātmā mana o deha-i grahaṇa-rūpa bhoga evam asaṃspṛṣṭa ha-iyā tyāgera āvāhana kare. (*Gaudīyabhāṣyavivṛti* 11.28.33)

Text 34 Yathā hi bhānor udayo nṛcakṣuṣāṁ

tamo nihanyān na tu sad vidhatte Evam samīkṣā nipuṇā satī me hanyāt tamisram puruṣasya buddheḥ. (11.28.34)

Anvayaḥ---Yathā hi bhānoḥ (sūryasya) udayaḥ nṛ-cakṣuṣāṁ (mānava-netrāṇāṁ) tamaḥ (viṣaya-darśana-pratibandhakī-bhūtam andhakāram eva) nihanyāt (nāśayati) na tu sat vidhatte (parantu ghaṭādikaṁ vidyamānaṁ dṛśya-viṣayaṁ na sṛjati) evaṁ (tathā) me (mama) satī (satyā) nipuṇā (ajñāna-nāśa-samarthā) samīkṣā (ātma-vidyā) puruṣasya buddheḥ tamisraṁ (svarūpāvarakam ajñāna-mātraṁ) hanyāt (nāśayati, na tu svarūpaṁ karoti). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.34)

Anuvāda---Sūryodaya ye-rūpa mānava-netrera viṣaya darśana-pratibandhaka andhakāra-mātra naṣṭa kare, parantu ghaṭādi dṛśya viṣaya-samūhera sṛṣṭi kare nā, uhārā pūrva ha-ite-i vidyamāna thāke, sei-rūpa madīyā nipuṇā ātma-vidyā-o puruṣera buddhi-gata svarūpāvaraka ajñānera-i nāśa kariyā thāke, svarūpera sṛṣṭi kare nā, parantu svarūpa svataḥ-i avasthita rahiyāche. (*Gauḍīya-bhāṣya* 11.28.34)

Śrīdhara

Etad eva dṛṣṭāntena spaṣṭayati---**yathe**ti. **Na tu sat** pūrvam eva vidyamānam ghaṭādi, punar **vidhatte** karoti. **Me** yā **samīkṣā** ātmavidyā. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.34)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Etad eva mukter āropitājñānanivṛttirūpatvam eva. **Me** matsambandhinī **samīkṣā** samyag jñānam **ātmavidye**ti phalito'rthas, tasyā eva samyagjñānatvāt. Mūla**puruṣasya** jīvasya yā **buddhiḥ** svarūpabhūtam jñānam, tasyās **tamisram** āvarakam ajñānam **hanyān**, na tu svarūpam karoti. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.34)

Vamśīdhara

Tataś cakṣurāvaraṇam. **Evaṁ** sūryavat. **Nipuṇā** kuśalaguruprāptā **satī** śrutisatpramāṇajanyā **samīkṣā** parokṣātmavidyāpi **puruṣasya buddher me** madviṣayakam āvaraṇam eva **hanyān** matsvarūpam tu svaprakāśatayaiva sphurati. Yadvā, **me samīkṣā** madviṣayajñānam me madamśasya puruṣasya vā. **Sandarbhaḥ---**tasya ca madamśasya prakāśo madanugraheṇājñānalopāt svata eva bhavatīti dṛṣṭāntenāha---**yathā hī**ti. Na tu pūrvavat. Yat tejo'mśalakṣaṇam sadvastu tat punar **vidhatta** ity arthaḥ. **Me samīkṣā** kṛpādṛṣṭiḥ. Atra **viśvanāthaḥ---**sadā vartamāna evātmā jñāne sati svata evopalabhyate tasmin sati nopalabhyate sūryaprakāśe sati asati ca ghaṭapaṭādir ivety āha---**yathā hī**ti. **Cakṣuṣas tama** āvaraṇam eva **hanyān**, **na tu** cakṣus tad **vidhatte**, yataḥ maccakṣus tu sadaiva vartamānam eka-rasam eveti bhāvaḥ. **Evaṁ nipuṇā me samīkṣā** dṛḍhaṁ jñānam madīyā vidyāśaktir ity arthaḥ. **Puruṣasya** tvampadārthasya **buddher** buddhyupahitasya **tamisraṁ** jñānāvaraṇam eva **hanyāt**. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.34)

Sudarśana Sūri

Na tu sannidhatte samyak nidhatte **tamo** nāvasthāpayati, kintu **hanyād** eva **me samīkṣā** madviṣaya-jñānam. (*Śukapakṣīya* 11.28.34)

Vīrarāghavācārya

Īkṣayā ajñānanivartakatvam dṛṣṭāntena prapañcayati---**yathā hī**ti. **Tamo**'ndhakāranihanyād eva, **na tu san nidhatte** sannidhāpayati, nāvasthāpayati. **Evam satī** vidyamānā **me samīkṣā** madviṣayam jñānam **puruṣasya buddhes tamisram** 'sthūlo'ham' ityādi-buddhim ity arthaḥ. Tan-mūlām samsṛtim ca hanyād iti bhāvaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.34)

Vijayadhvaja Tīrtha

Mama sākṣātkāreṇājñānam nivartate ity uktam. Tatra tena mama kaścana viśeṣo nāstīti samarthitam sodāharaṇam āha---yatheti. Hiśabdaḥ sākṣisūcako yathā bhānoḥ sūryasya udayo nṛcakṣuṣām tamo nihanyān, na tu tamaḥ samvidhatte kam apy atiśayam nādhatte---evam vairāgyādisādhanasāmagryā nipuṇā satī me samīkṣā puruṣasya sarvadā śrīnārāyaṇaśaraṇam gatasya buddhes tamisram hanyāt, na tu mama kaścana viśeṣam kuryāt. (*Padaratnāvalī* 11.28.34)

Jīva Gosvāmī

Tasya ca madamśasya prakāśo madanugraheṇājñānalopāt svata eva bhavatīti dṛṣṭāntenāha---yathā hīti. Na tu pūrvavat yat tejo'mśalakṣaṇam sadvastu, tat punar vidhatta ity arthaḥ. Me samīkṣā kṛpādṛṣṭiḥ. (Kramasandarbha 11.28.34)

Viśvanātha

Sadā vartamāna evātmā jñāne sati svata evopalabhyate, tasminn asati nopalabhyate sūryaprakāśe sati asati ca ghaṭapaṭādir ivety āha---yathā hīti. Cakṣuṣas tama āvaraṇam eva hanyāt, na tu tat cakṣur vidhatte, yataḥ saccakṣus tu sadaiva vartamānam, ekarasam eveti bhāvaḥ. Evaṁ nipuṇā me samīkṣā dṛḍham jñānam, madīyā vidyāśaktir ity arthaḥ. Puruṣasya tvampadārthabuddher buddhyupahitasya tamisraṁ jñānāvaraṇam eva hanyāt. (Sārārthadarśinī 11.28.34)

Śukadeva

Bhagavadīkṣayā'jñānam nivartate ātmā ca grāhyo bhavatīty uktam. Idānīm jñānāj jñeyamānam anubhūyate, na tu janyate ity āha----yatheti. Hir avadhāraņe. Yathā mānor udayo nṛcakṣuṣām tama eva nihanyān, na tu sad vidhatte bhānuprakāśyabhūtam vastu pūrvam eva sat vidyamāna na vidhatte na karoti, evam satī asattarkaśūnyā nipuṇā sādhanādisampannā me bhagavataḥ sarvajñasya samīkṣā samīcīnā vidyā madviṣayayiṇī vidyety arthaḥ. Puruṣasya jīvasya buddhes tamiśram ajñānam hanyāt, na tu matprakāśyabhūtajñeyavastu cidacitsvarūpādikam vidhatte utpādayati. (Siddhāntapradīpa 11.28.34)

Madhva

'Anyair jñāte'pi cājñāte na viśeṣo hareḥ kvacit Teṣām eva viśeṣaḥ syād ajñānāpagamena tu' iti ca. (Bhāgavatatātparyanirṇaya 11.28.34)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vastura malinatā āgantuka-mātra. Malinatā vidūrita ha-ile anāvṛta vastu svīya nirmalatāra prakāśa karite samartha haya. Puruṣera buddhi ye-kāle bhagavat-sevā-para haya, tat-kāle bhoga o tyāga-para vṛtti-dvaya puruṣera saṅga-tyāga kare. Tāhāra anātma-pratīti vidūrita ha-ile svābhāvika svāsthya-rūpa bhajana dekhite pāoyā yāya, ye-rūpa viśvera kartṛ-sattā-gata adhiṣṭhāna andhakārāvṛta thākile parilakṣita haya nā, kintu ālokera āgamane cakṣu vastu-darśana karite pāre. Cakṣu kichu dṛśya-vastura prasava kare nā. Vastura adhiṣṭhāna nitya thākiyā-o

āvaraṇa dvārā tātkālika vastu-vikāra anubhūta karāya. Kintu ai āgantuka āvaraṇa vidūrita ha-ile-i nitya-vastu prakāśita haya. Sevā-parā buddhi bhoga vā tyāga-para vicāra-rūpa andhakāra vidūrita kariyā sūryera ālokera nyāya vastu prakāśa kare. (*Gaudīvabhāsyavivrti* 11.28.34)

Text 35

Eşa svayamjyotir ajo'prameyo mahānubhūtiḥ sakalānubhūtiḥ Eko'dvitīyo vacasām virāme yeneşitā vāgasavaś caranti. (11.28.35)

Anvayaḥ---Yena īṣitāḥ (preritāḥ santaḥ) vāg-asavaḥ (vāk ca asavaḥ prāṇāś ca) caranti (pravartante saḥ) eṣaḥ (ātmā) ekaḥ advitīyaḥ (sajātīya-vijātīya-bheda-śūnyaḥ) ajaḥ (utpattirahitaḥ) aprameyaḥ (iyattayā nirṇayāyogyaḥ) mahānubhūtiḥ (cit-puñjaḥ) sakalānubhūtiḥ (sarvajñaḥ) vacasāṁ (vākyānāṁ) virāme (agocaratvena nivṛttau satyāṁ) svayaṁ-jyotiḥ (svaprakāśa-rūpaś ca bhavati). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.35)

Anuvāda---Yānhāra preraṇāya vākya o prāṇa pravartita ha-iteche, sei ātma-vastu eka, advitīya, janma-rahita, aprameya, sarvajña, cit-puñja-svarūpa evam vākya-samūhera atīta-bhūmikāya svaprakāśa-rūpe avasthita rahiyāche. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.35)

Śrīdhara

Ātmano nirvikāratām prapañcayati. **Eṣa** ity anenāparokṣatayā nityaprāptasyā''tmanaḥ prāptim vārayati---svayamjyotir ity anenājñānamalāpākaraṇalakṣaṇām vikṛtim vārayati. '**Ajaḥ**' ity utpattim vārayati. '**Aprameyaḥ**' iti jñānalakṣaṇātiśayādhānena samskāram. '**Mahānubhūtiḥ**' iti deśakālaparicchedābhāvenāstitvavṛddhivipariṇāmāpakṣayanāśān svayam jyotiṣṭvādau hetuḥ ---sakalānubhūtir iti. '**Eko'dvitīyaḥ**' iti vikārahetor anyasyābhāvān na ko'pi vikāra iti darśayati. Nanu, śrutiviṣayasya katham svayamjyotiṣṭvādi? Tatrāha---vacasām virāme'gocaratvena nivṛttau satyām. Tathā ca śrutiḥ---'Yato vāco nivartante aprāpya manasā saha' (TU 2.9.1) iti. Tatra hetuḥ---yeneṣitāḥ preṣitāḥ. Tathā ca śrutiḥ---'Keneṣitam patati preṣitam manaḥ kena prāṇaḥ prathamaḥ praiti yuktaḥ / Keneṣitām vācam imām vadanti cakṣuḥ śrotram ka u devo yunakti / Śrotrasya śrotram yan manaso mano yad vāco ha vācam prāṇasya prāṇam uta cakṣuṣaś cakṣuḥ' (KenaU 1.1-2) iti. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.35)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Prapañcayati caturvidhakriyāphalābhāvena vivṛṇoti etacchabdasyāparokṣārthatve samīpataravarti caitado rūpam iti mānam. Atiśayaḥ śaktiviśeṣaḥ. Mahānubhūtir iti mahatī deśakālaparicchedaśūnyā anubhūtiḥ svarūpajñānam yasya sa tathā. Kālapariccheda eva janmāntarāstitvavipariṇāmāpakṣayanāśāḥ sambhavanti, na tu tadabhāve tathā deśapariccheda eva vṛddhiḥ sambhavati, na tu tadabhāve iti tathā vyākhyātam. Ekaḥ sajātīyabhedaśūnyaḥ advitīyo vijātīyabhedaśūnyaḥ iti padadvayam kartṛpadadvayena vā bhagavān vikāranimittasyānyasya sajātīyasya vijātīyasya cābhāvān na ko'pi vikāra utpattyādir astīti darśayati. Śrutiviṣayasya śrutiprakāśyasya. Agocaratvena anantatvād aviṣayatvena. Tathā ca anantvenāviṣayatve pramāṇam śrutiḥ. Aprāpyāvadhim anupalabhya, bhrāntyā vāca upaniṣado manasā saha yato brahmaṇaḥ sakāśān nivartanta iti vāgādyaviṣayam tad ity arthah. Tatra aviṣayatve. Tathā ca vāgādīnām tatpreritatve pramāṇam śrutiḥ talavakāropaniṣat. Kaścit pratipanno brahmajijñāsuḥ jaḍānām mana-ādīnām pravṛttyanyathānupapattyā tatpravartakaparamātmabubhutsayā pṛcchati---keneti.

Manaḥ kartṛ kena devena preṣitaṁ sat iṣitam iṣṭam sādhvasādhuviṣayam prati patati gacchati, manasaḥ karaṇatvād avaśyaṁ tatprerakeṇa kenacij jīvabhinnena kartrā bhāvyaṁ, nigṛhnatāpi jīvena nigrahītum aśakyatvāt----'Manovaśe'nye hy abhavan sma devāḥ' (Bhāg 11.23.47) ityukteḥ. Iṣitam itīḍāgamaś chāndasaḥ. Prathamaḥ pañcānāṁ madhye mukhyaḥ prāṇaḥ kena kartrā yuktaḥ preritaḥ manaḥ praiti yāti, svavyāpāraṁ karotīty arthaḥ. Imāṁ laukikīṁ ca vācaṁ keneṣitāṁ preritāṁ vadanti jīvā iti śeṣaḥ. Cakṣuḥ śrotram iti prāṇyaṅgatvād ekavad bhāvaḥ. Sambuddhau bho deśika? Ko devo yunakti niyuṅkte, prerayatīty arthaḥ. Idam upalakṣaṇaṁ śeṣakaraṇānām. Evaṁ śiṣyeṇānuyukta ācārya uvāceti gamyaṁ śrotrasyeti 'atimucya dhīrāḥ pretyāsmāl lokād amṛtā bhavanti' (KenaU 1.2) iti ācāryaḥ śrutiśeṣo jñeyaḥ. Yat yaḥ śrotrasya śrotraṁ śabdāvabhāsakatvaśaktapradaḥ, manaso manaḥ mananaśaktipradaḥ, vāco vāgindriyasya vāk śabdoccāraṇaśaktipradaḥ. 'Vācam' ity api pāṭhe'rthaḥ sa eva prāṇasya prāṇaḥ prāṇanaśaktipradaḥ, cakṣuṣaś cakṣuḥ darśanaśaktipradaḥ, sa śrotrāder niyantā tvayā pṛṣṭo deva ity anvayaḥ. Dhīrāḥ dhīmantaḥ śrotrādiprerakatvena paramātmānaṁ jānantaḥ asmāl lokād bhautikadehāt pretyotkramaṇaṁ vidhāya, atimucya liṅgadehaṁ ca hitvā, amṛtā muktā bhavantīty arthaḥ. (Dīpinīvyākhyā 11.28.35)

Vamśīdhara

Svayamiyotistvādikam ātmana āksipati---nanv iti. Mana-ādyagocaratve pramāņam āha---tathā ceti. Śrutir uktārthā. Tatra svayamiyotistvādau. Prāṇādīnām ātmanaḥ prerakatve pramāṇam āha---tatha ceti. Işitam abhimatam vişayam prati kena preşitam preritam manah patati yāti kena preritah prathamah prāṇa eti ādāvavaṣiśeṣatah prerakāpekṣā'sti punas tu kulālacakravat samskārenāpi calanam bhavaty eva. Vadanti jīvāh. U vitarke. Asyottaram---**śrotasye**ty-ādi spastārtham. Viśvanāthah---śuddhena tvampadārthenātmanā paramātmānam sūrvasthānīvam bhaktyā kim svayam paśyet, sa tu jīvātmavilakṣaṇa evety āha---eşa iti. Svayamiyotih svaprakāśah, jīvas tu tatprakāśah, **ajah**, jīvas tūpādhidvārā janyah, **aprameyah** sarvavyāpakatvāt pramātum aśakyah, jīvas tu na tathābhūtah; mahānubhūtiś citpuñjah, jīvas tu citkaņah; sakalānubhūtih sarvajñah, jīvas tv alpajñah; ekah parameśvarāntarābhāvāt sajātīyabhedarahitah, jīvas tv anekah; advitīvah jivamāvavos tacchaktitvenaikvādvitīvabhedarahitah, jīvas tu naivam-bhūtaḥ. Na ca jīvavad vānmanasagocara ity āha---vacasām virāme'gocaratvena nivṛttau satyām. Tathā ca śrutih---'Yato vācah' (TU 2.4.1 / 2.9.1) ity-ādyāh. Tarhi katham sa pratyetavyas, tatrāha---yeneşitā yatpreritā vāgasavas caranti. Yad uktam--- 'Gunaprakāsair anumīyate bhāvān' (Bhāg 10.2.35) iti. **Dīpikā** tu---**prapañcayati** caturvidhakriyāphalābhāvena vivrnoti. Etacchabdasyāparokṣārthatve samīpatara-varti caitado rūpam iti mānam. Atiśayah śakti-viśesah. **Mahānubhūtir** iti mahatī deśakālaparicchedarahitānubhūtih svarūpajñānam yasya sa tathā. Kālapariccheda eva janmāntarāstitvaviparināmāpaksayanāśāh sambhavanti, na tu tadabhāve tathā deśapariccheda eva vrddhih sambhavati, na tu tadabhāve iti tathā vvākhyātam. **Ekah** sajātīyabhedarahitah **advitīvo** vijātīyabhedaśūnya iti pada-dvayam kartrpadadvayena vā bhagavān vikāranimittasāmānyasva sajātīvavijātīvasvābhāvān **na ko'pi vikāra** utpattyādir ast**īti** darśayati. Śrutivişayasya śrutiprakāśyasya. Agocaratvenānantatvād avişayatvena. Tathā ca anantvenāvisayatve pramānam **śrutih**. **Aprāpyā**vadhim anupalabhya, śrāntā **vāca** upanisado manasā saha yato brahmanah sakāśān nivartanta iti vāgādyavişayam tad ity arthah. **Tatrā**visayatve vāgādīnām tatpreritatve pramānam **śrutih** talavakāropanisat---kaścit pratipanno brahmajijñāsuh jadānām mana-ādīnām pravrttyanyathānupapattyā tatpravartakaparamātmabubhutsayā prechati---keneti. Manah kartr kena devena presitam sat isitam istam sādhvasādhuvisayam prati **patati** gacchati, manasah kāranatvād avasyam tatprerakena kenacij jīvabhinnena kartrā bhāvyam, nigrhnāti jīvena nigrahītum aśakyatvāt---'Manovaśe'nye hy abhavan

sma devāḥ' (Bhāg 11.23.47) ity-ukteḥ. Işitam itīdāgamaś chāndasaḥ. Prathamaṁ pañcānām madhye mukhyaḥ prāṇaḥ kena kartrā yuktaḥ prayuktaḥ preritaḥ san praiti yāti, svavyāpāram karotīty arthaḥ. Imāṁ laukikīm ca vācaṁ keneṣitāṁ preritāṁ vadanti jīvā iti śeṣaḥ. Cakṣuḥ śrotram iti prāṇyaṅgatvād ekavadbhāvaḥ. Sambuddhau bho deśika? Ko devo yunakti niyuṅkte, prerayatīty arthaḥ. Idam upalakṣaṇaṁ śeṣakaraṇānām. Evaṁ śiṣyeṇānuyukta ācārya uvāceti gamyam. Śrotrasyeti 'atimucya dhīrāḥ pretyāsmāl lokād amṛtā bhavanti' (KenaU 1.2) iti ācārya-śrutiśeṣo jñeyaḥ. Yat yaḥ śrotrasya śrotraṁ śabdāvabhāsakatvaśaktipradaḥ, manaso manaḥ manane śaktipradaḥ, vāco vāgindriyasya vāk śabdoccāraṇaśaktipradaḥ. 'Vācam' ity api pāṭhe'pi sa evārthaḥ, prāṇasya prāṇaḥ prāṇanaśaktipradaḥ, cakṣuṣaś cakṣuḥ darśanaśaktipradaḥ, sa eva śrotrāder niyantā devas tvayā pṛṣṭa ity anvayaḥ. Dhīrā dhīmantaḥ śrotrādiprerakatvena paramātmānaṁ jānanta etasmāl lokād bhautikadehāt pretyotkramaṇaṁ vidhāya, atimucya linga-dehaṁ ca hitvā, amṛtā muktā bhavantīty arthaḥ. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.35)

Sudarśana Sūri

Pariśuddho jīvātmā **mahānubhūtiḥ** aparicchinnadharmabhūtajñānaḥ **sakalānubhūtiḥ** sarvārthagocarajñānavān **ekaḥ** anekātmakatvābhāvād ekaḥ **advitīyaḥ**, ata eva **vacasā virāmaḥ** devamanuṣyādiśabdānām aviṣayatayā tadviratihetubhūtaḥ **īhatā** ceṣṭamānena **vāgasavaḥ** vāgindriyāṇi prāṇaś ca **caranti** vyāpriyante. (Śukapakṣīya 11.28.35)

Vīrarāghava

Tadvighāte kathambhūto'vatiṣṭha ātmety atrāha---eṣa iti. Eṣa pariśuddho jīvātmā svayamjyotiḥ svayamprakāśo'jaḥ janmādivikārarahito'prameyaḥ pratyakṣādibhiḥ pramātum aśakyaḥ
mahānubhūtir apacchinnadharmabhūtajñānaḥ sakalānubhūtiḥ sarvārthagocarajñānavān ekaḥ
anekadravyātmakatvābhāvād ekaḥ advitīyaḥ prākṛtadeharahitaḥ, ata eva vacasām virāmaḥ
devamanuṣyādiśabdānām aviṣayatayā tadviratihetubhūtaḥ yeneṣitāḥ preṣitāś coditā vāgasavaś
caranti vyāpriyante, sa eṣa iti pūrvāvasyāpradarśanam. (Bhāgavatacandrikā 11.28.35)

Vijavadhvaja Tīrtha

Bahuśaḥ śrutaparamātmāsvarūpasyāpi, tatra svarūpam kīdṛśam? ity uddhavasyāntaram codyam pariharati---eṣa iti. Eṣo'ham svayamjyotiḥ svata eva pūrṇaprakāśaḥ, ata evājaḥ, ata evāprameyaḥ mahatī anubhūtir jñāptir yasya sa mahānubhūtiḥ, sarvajña ity arthaḥ. Sakalānubhūtiḥ pūrṇasukhānubhava ekaḥ jñānānandādiguṇābhinnatvāt svagatabhedarahitaḥ advitīyaḥ sarvottamaḥ aprameyatvād vedādivācām agocaraḥ vācām agocaraś cet, tvadīya-jñāpanam katham varīvartīti. Tatrāha---yeneti. Vāgracanāḥ vaidikalaukikasarvavāgvyavahārā yeneritāḥ vartanta ity anena bhagavadanugṛhītavāgvyavahāraviṣayatvena taj jñānam udetīti jñātavyam---'Jñānānandādyabhinnatvād ekaḥ sarvottamatvataḥ / Advitīyo mahāviṣṇuḥ pūrṇatvāt puruṣaḥ smṛtaḥ' (BNT 11.28.35) iti vacanāt. (*Padaratnāvalī* 11.28.35)

Jīva Gosvāmī

Atas tatpadārthasyāpi prakāśas tattatsarvaprakāśam ātmasākṣātkṛtya svayam eva syād ity aha---eṣa iti. Tadvijñāne sarvavijñānāt sakalānubhūtiḥ. Tatra hetuḥ---mahānubhūtir iti. (Krama-sandarbha 11.28.35)

Viśvanātha

Tataś ca śuddhena tvampadārthena ātmanā paramātmānam sūryasthānīyam bhaktyā kim layam paśyet, sa tu jīvātmavilakṣaṇa evety āha---eṣa iti. Svayamjyotiḥ svaprakāśaḥ, jīvas tu tat-

prakāśyaḥ, ajaḥ, jīvas tūpādhidvārā janyaḥ, aprameyaḥ sarvavyāpakatvāt pramātum aśakyaḥ, jīvas tu na tathābhūtaḥ, mahānubhūtiś citpuñjaḥ, jīvas tu citkaṇaḥ, sakalānubhūtiḥ sarvajñaḥ jīvas tv alpajñaḥ, ekaḥ parameśvarāntarābhāvāt sajātīyabhedarahitaḥ, jīvas tv anekaḥ, advitīyaḥ jivamāyayos tacchaktitvenaikyād vijātīyabhedarahitaś ca, jīvas tu naivambhūtaḥ. Na ca jīvavadvānmanasagocara ity āha----vacasām virāme agocaratvena nivṛttau satyām. Tathā ca śrutiḥ--'Yato vāco nivartante aprāpya manasā saha' (TU 2.4.1 / 2.9.1) iti. Pratyetavya ity ata āha---yeneṣitāḥ yatpreritā vāgasavaś caranti. Yad uktam--- 'Guṇaprakāśair anumīyate bhavān' (Bhāg 10.2.35) iti. (Sārārthadarśinī 11.28.35)

Śukadeva

Kīdrśam tvatsvarūpam? ity apekṣāyām āha---eṣa iti. Eṣa pratyakṣo'ham svayañjyotih svayamprakāśaḥ, ata evājaḥ svecchām vinā" virbhāvarahitaḥ ajatvād evāprameyaḥ anyaiḥ pramātum aśakyah syayam **mahānubhūtih** mahatī deśakālādiparicchedaśūnyā'nubhūtir jñānam yasya sah sarvadeśakālavastuvişayakajñānāśraya ity arthah. Ity anena sāmānyatah sarvajñatvam uktam. **Sakalānubhūtir** ity anena sakalaviśesajñānāśrayatvād viśesasarvajñatvam uktam---'Yah sarvajñaḥ sarvavit' (MU 1.1.9) iti-śruteḥ. Ekaḥ brahma nārāyaṇarāmakṛṣṇādinānāśabdavācyo'pi svarūpabhedarahitah, advitīvah samānādhikaśūnyah---'Na tatsamaś cābhyadhikaś ca drśyate' (ŚU 6.8), 'Na tvatsamo'sty abhyadhikah kuto'nyah' (Bg 11.43) iti śrutismrtibhyām. Nanu, śabdavācyatve kuto'prameyatvam? iti cet, tatrāha---vacasām virāme svarūpagunānām iyattām aprāpya virāme nivartate sati aprameyatvam ity arthah. Vācyatvam tu iyattāvac chedābhāvenety ubhayaprakārakatvam aviruddham---'Yato vāco nivartante aprāpya manasā saha ānandam brahmano vidvān na bibheti kutaścana' (TU 2.9.1) iti śruteh. Nanv aprameyatve'pi śabdavācyatvāngīkāre śabdaprakāśyata syād eva tathātve svayamprakāśatvahānir iti cet, tatrāha---yeneşitā vāgasavaś carantīti. Yena preritāh sarvā vāco'savah prāṇaś caranti svasvavyāpāre samarthā bhavanti. **Aśu**śabdena tadvanto jīvā api grhyante, te'pi tatpreritāh pravartante ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.35)

Madhva

'Jñānānandādyabhinnatvād ekaḥ sarvottamatvataḥ **Advitīyo** mahāviṣṇuḥ pūrṇatvāt puruṣaḥ smṛtaḥ' iti ca. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.35)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Svayam-prakāśa vastu bhagavān janma-rahita, jaḍendriyera dvārā parimitira ayogya, vaikuṇṭha, deśa-kāla-pariccheda śūnya o sarvajña; tini advitīya. Bheda-jagatera vākyera virāma ghaṭile sei vastura advaya-jñānatva thāke, kintu saṅkhyā-gata bahutva thāke nā. Parantu vastu-śakti-prabhāve śabda-brahma bheda-jagatera vākya o prāṇa āvāhana karena. Eka, advitīya, aparimeya, bheda-śūnya, sakalera eka-mātra prāpya vā adhigamya, cinmātra-vastu svaśakti-prabhāve vaicitrya o vaiśiṣṭya prakāśa kariyā śaktira kriyā bhede vākya-prāṇa o vākya-prāṇera abhāva sthāpana kare. Svatantreccha bhagavān aṇu-cicchakti-samūhera sahita sama-jātīyatā o acid-vastu-samūhera sahita vijātīyatā evam prakāśa-bhede svagata-bheda vaikuṇṭhe samrakṣaṇa kariyā-o jaḍa-jagate māyāvādigaṇera dhāraṇāya svagata-sajātīya-vijātīya-bhedera avaratā sthāpana karena. Vākyera vidvad-rūḍhi-vṛtti bhagavattāke-i nirdeśa kare, ajña-rūḍhi-vṛtti ha-ite bhagavad-itara-vastura anubhūti ghaṭe. Ajñāna-puṣṭa jīvad-daśāya ye prāṇī baliyā anātma-pratīti, uhā bhagavat-sevonmukha ha-ile phalgu-vairāgya o varṇāśrama-dharma prabhṛtira akiñcitkaratā jānāiyā deya. (*Gaudīva-bhāsva-vivrti* 11.28.35)

Text 36

Etāvān ātmasammoho yad vikalpas tu kevale Ātman ṛte svam ātmānam avalambo na yasya hi. (11.28.36)

Anvayaḥ---Svam ātmānam ṛte (vinā) yasya (vikalpasya) avalambaḥ (āśrayaḥ) na hi (nāsti) kevale (abhinne) ātman (ātmani saḥ) vikalpaḥ (bheda iti yat) etāvān (sarvo'pi) ātmasammohaḥ (ātmano manasaḥ sammoho bhrama eva). (*Gaudīyabhāsya* 11.28.36)

Anuvāda---Ātma-vastu vyatīta ye vikalpera anya kona āśraya nā-i, sei abhinna ātma-vastute vikalpa-jñāna mānasika bhrama-mātra. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.36)

Śrīdhara

Advitīyatvam upapādayitum bhedasyāvāstavatvam āha---etāvān iti. Kevale'bhinne ātmann ātmani vikalpa iti yad etāvān sarvo'py ātmano manasaḥ sammoho bhramaḥ. Yataḥ svam ātmānam ṛte vinā yasya vikalpasyāvalamba āśrayo nāsti, rajatabhramasyeva śuktim vinā---'Neha nānāsti kiñcana' (KU 2.1.11), 'Indro māyābhiḥ pururūpa īyate yuktā hy asya harayaḥ śatā daśa' (BU 2.5.19) ityādi-śruter ity arthaḥ. (Bhāvārthadīpikā 11.28.36)

Rādhāramaņadāsa Gosvāmī

Advitīyatvam jñāninām bhedasphūrtirāhityam upapādayitum upapattyā yuktyā sādhayitum. Vikalpo bhedaḥ. Āśrayo nāstīti ātmana evāśrayatvaviṣayatve'bhyupete, yathoktam--'Āśrayatvaviṣayatvabhāginī nirvibhāgacitir eva kevalā' (...) iti. Iha brahmaṇi kiñcana nānā bhedo nāsti. Apavādārtham kalpitākāraparām śrutim āha---indra iti. Indraḥ parameśvaraḥ māyābhiḥ kalpitopādhibhiḥ pururūpaḥ devanarādibahurūpa īyate pratīyate, vastuta ekam evādvaitam ity arthaḥ. Asyendrasya daśasankhyā indriyalakṣaṇā viṣayāharaṇādd harayaḥ prāṇibhedāt śatā śatasankhyāś ca yuktāḥ samyuktāḥ, preritā jaḍatvena svataḥpravṛtty-asambhavāt adhīnāḥ santīty arthaḥ. Yathoktam śankaraśārīrake---"Ye hi paravidyādhikāre kecit prapañcā ucyante, yathā----'Yuktā hy asya harayaḥ śatā daśety ayam vai harayo'yam vai daśa ca śatāni sahasrāṇi bahūni cānantāni ca' (BU 2.5.19) ity-evam-ādayaḥ te bhavanti pravilayārthāḥ, 'tad etad brahmā'pūrvam anaparam anantaram abāhyam' (BU 2.5.19) ity upasamhārāt" (ŚBSB 3.2.21) iti. Vyākhyātam taṭṭīkāyām ratnaprabhāyām--- 'Asya jīvabhāvam prāptasyeśvarasya daśa harayo viṣayāharaṇād daśendriyāṇi prāṇibhedāpekṣatā śatāni ca sahasrāṇi ca. Teṣām īśvarād bhedam āśankyāha---ayam iti. Īśvara eva haraya ity artha iti. Ittham evābhipretyeyam śrutiḥ bhedasyāvāstavatve udāhṛteti jñeyam. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.36)

Vamśīdhara

Indram ātmā. **Māyābhir** iti bahutvam śaktyabhiprāyeṇa. **Pururūpo** bahurūpa **īyate** vastuta eka evety arthaḥ. 'Yuktā hy asya harayaḥ śatā daśa' (BU 2.5.19) ity eveti. Asyārthaḥ---**asya** paramātmanaḥ hriyanta iti **harayo** vibhūtayaḥ **śatā daśa** anantā māyayā tāmś ca **yuktāḥ**. 'Ayam vai harayo'yam vai daśa ca sahasrāṇi prayutāny arbudāni iti vakyaśeṣād ity arthaḥ. Nanu, bhrama eva brahmākhyam śuddham tatpadārtham āśritya dvaitam kalpayati, yathoktam---'Āśrayatva-viṣayatvabhāginī nirvibhāgacitir eva kevalā' (.....) iti. Tarhi katham bhramamayopādhikasyeśvarākhyasya brahmaṇa eva tavānugraheṇānyasya bhramopayātv iti kaścid vipratipadyate. Tatra kim ucyate? Tatrāha---**etāvān** iti. Vividham kalpyate yena, sa vikalpo bhramaḥ, yataḥ svam ātmānam jīvam ṛte yasya bhramasya kevale itarasambandha-

sambhāvanārahite hy ālambo na vidyate. Tad uktam vaiṣṇave-----'Hlādinī sandhinī samvit tvayy ekā sarvasamsthitau / Hlādatāpakarī miśrā tvayi no gunavarjitā' (VP 1.12.69) iti; sarvajñasūkte ca---'Hlādinyā samvidāślistah saccidānanda īśvarah / Svāvidyāsamvrto jīvah sankleśas tu nirīśvaraḥ' iti. **Visvanathas** tu---Nanu, viśvasya pṛthakpratyakṣatvāt katham advitīyatvam? Tatrāha---etāvān iti. Kevale ekasminn apy ātman ātmani sati vikalpa iti vat, etāvān eva ātmasammohah svīyasamyagavivekah, yasyātmasammohasya svam ātmānam rte svīyam jīvātmānam vin**āvalambo nā**sti, jīvātmana evājñānena dvaitam prthak pratītam, tasya dvaitasya paramātmakāryatvena paramātmaikyāt---'Neha nānāsti kiñcana' (KU 2.1.11) ityādi-śruteḥ. Pārthakyam nāstīty arthaḥ. **Dīpikā** tu---**Advitīyatvam** jñāninām bhedasphūrtirāhityam upapādavitum upapattyā yuktyā sādhayitum. Vikalpo bhedah. 'Āśrayo nāsti' iti ātmana evāśrayatvavişayatve'bhyupete, yathoktam---'Āśrayatvavişayatvabhāginī nirvibhāgacitir eva kevalā' (...) iti. **Iha** brahmani **kaścana nānā**bhedo **nāsti**. Apavādārtham kalpitākāraparām śrutim āha---**indrah** parameśvarah **māvābhih** kalpitopādhibhih **pururūpah** devanarādibahurūpa **īyate**, vastuta ekam evādvaitam ity arthah. **Asye**ndrasya **daśa**sankhyā indriyalakṣaṇā viṣayā haranādd harayah prānibhedāt śatā śatasankhyāś ca yuktāh samyuktāh, preritā jadatvena svatahpravrttyasambhavāt, adhīnāh santīty arthah. Yathoktam śankaraśārīrake---"Ye hi paravidyādhikāre kecit prapañcā ucyante, yathā---'Yuktā hy asya harayah śatā daśety ayam vai harayo'yam vai daśa ca śatāni sahasrāni bahūni cānantāni ca' (BU 2.5.19) ity-evamādayas te bhavantu pravilayārthās, 'tad etad brahmā' pūrvam anaparam anantaram abāhyam' (BU 2.5.19) ity upasamhārāt" (ŚBSB 3.2.21) iti. Tattīkā ca ratnaprabhā--- 'Asya jīvabhāvam prāptasyeśvarasya daśa harayo vişayā haranād daśendriyāni prānibhedāpekṣayā śatāni sahasrāni ca, tesām īśvarād bhedam āśankyāha---ayam iti. Īśvara eva harayah. Ity artha iti--ittham evābhipretvevam śrutih bhedasyāvāstavatve udāhrteti jñevam. (Bhāvārthadīpikāprakāśa 11.28.36)

Vīrarāghavācārva

Chittvātmasammoham ajñānam ātmani tamisram puruṣasya buddher ity-ādau samsṛtinidānatayā tyājyatayokta ātmasammohaḥ kiyān ity atas tam niṣkṛṣya darśayati---etāvān iti. **Avalambaḥ** prakṛtyavalambaḥ dehagataḥ, **vikalpaḥ** dehādyākāraḥ yasyātmano nāsti, tam **svam ātmānam ṛte** vinā vihāya vismṛtyeti yāvat, **kevale** jñānaika-svarūpe, tasminn ātmani **vikalpaḥ**devo'ham manuṣyo'ham kṛśo'ham ityādi-rūpo'bhimānabheda iti yat. (*Bhāgavatacandrikā*11.28.36)

Vijayadhvaja Tīrtha

Evam jñānam jñeyasvarūpam nirūpya, mithyājñānasvarūpam tatkāraṇājñānasvarūpam ca vivicya nirūpayati---etāvān iti. Yad vikalpaḥ pramāṇaviruddham kalpanam jīvasvātantryam paragātmāsvātantryam jīvaparābhedādiviṣayo'yam etāvān ātmasammohaḥ manobhramaḥ bhramatvam bādhakajñānaniścayam tat katham? Atrāha---kevala iti. Ātmā jīvaḥ kevale svatantre amṛte nityamukte paramātmani sthitam madādhāratayā sthitam svam ātmānam sva-svabhāvam kadāpy anapanodyāsvātantrayam acalam sthiram na paśyati. Yad yāvat, tāvad bhūmo na nivartata ity ataḥ svasvabhāvājñānam nimittam tannivṛttau bhramo nivartata iti niścīyate 'Etāvān ātmasammoho yad viruddhasya kalpanam yat parātmāśrayān jīvān niścayena na paśyati' (Tantrabhāg / BTN 11.28.36) iti vacanāt nādvaitajñānena bhedabhramo nivartata ity arthaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.36)

Jīva Gosvāmī

Nanu, bhrama eva brahmākhyam śuddham tatpadārtham āśritya dvaitam kalpayati. Yathoktam ---- 'Āśrayatvaviṣayatvabhāginī nirvibhāgacitir eva kevalā' (...) iti; tarhi katham bhramamayopādhikasyeśvarākhyasya brahmaṇa eva tavānugraheṇānyasya bhramo'payātv iti kaścid vipratipadyate; tatra kim ucyate? Tatrāha---etāvān iti. Vividham kalpyate yena sa vikalpo bhramaḥ. Kevale itarasambandhasambhāvanārahitabhramatvāt paramaśuddhe ātmann ātmani paramātmani yan manyate, etāvān evātmasammohaḥ. Yataḥ svam ātmānam jīvam ṛte yasya bhramasyālambo na vidyate. Tad uktam vaiṣṇave--- 'Hlādinī sandhinī samvit tvayy ekā sarva-saṃsthitau / Hlādatāpakarī miśrā tvayi no guṇavarjite' (VP 1.12.69) iti; sarvajñasūkte ca--- 'Hlādinyā samvidāśliṣṭaḥ saccidānanda īśvaraḥ / Sāvidyāsamvṛto jīvaḥ saṅkleśanikarākaraḥ' iti. (Kramasandarbha 11.28.36)

Viśvanātha

Nanu, viśvasyāsya pṛthak-pratyakṣatvāt katham advitīyatvam? Tatrāha---etāvān iti. Kevale ekasminn apy ātman ātmani sati vikalpa iti yat, etāvān eva ātmasammohaḥ svīyasamyag-avivekaḥ, yasya ātmasammohasya svam ātmānam ṛte svīyam jīvātmānam vinā avalambo nāsti, jīvātmana evājñānena dvaitam pṛthak pratītam, tasya dvaitasya paramātmakāryatvena paramātmaikyam. 'Neha nānāsti kiñcana' (KU 2.1.11) ityādi-śruteḥ pārthakyam nāstīty arthaḥ. (Sārārthadarśinī 11.28.36)

Śukadeva

Tad evam paramātmanah svayamijyotiṣṭvam, ajatvam, aprameyatvam, ekatvam, advitīyatvam, sarvajñatvam, vāgasuśabdopalakṣitacetanācetananiyantṛtvādinirūpitam idānīm karuṇāsāgaraḥ sarvajño bhagavān svabhaktahitopadeśāyoktasiddhāntavādino ye jīvānām sanmārgabhramśāya pravartamānāh sajātīyavijātīyasvagatabhedaśūnyam sarvapramāṇāgocaram ātmatattvam paramārthavastu tasyāvidyātmakakāryakāraṇopādhiparicchedāt jīveśvaratvavibhāgas tata eveśa-jīvayoḥ sarvajñatvālpajñatve sarvaśaktitvāsvatantratvaparatantratve niyantṛtvaniyamyatve bhavataḥ, na tu svopādhivinirmukte te sambhavataḥ acinmātram tu asad eva śuktau rajata-pratītivan mithyaiva pratīyate tatpratipādakaśāstram tv arthavādamātram tasmāj jñātavyaniyamyavastvantarābhāvāt paramātmani sarvajñatvaniyantṛtvādi na vāstavam astīti teṣām matam anūdya dūṣayati---etāvān iti. Ātmasammohaḥ ātmano'nyathānubhavaḥ etāvān eva, na hy ato'nya ity arthaḥ. Ko'sāv ity apekṣāyām āha---yat ātman ātmani paramātmani vikalpaḥ avidyopādhinā vividha īśvaratvajīvatvasarvajñatvālpajñatvādivikalpaḥ bhedakalpanam tadukter unmattapralāpatulyatān darśayitum ātmaviśeṣaṇam āha---kevale avidyāgandhasambandhaśūnye tatkalpanāyām pramāṇam api nety āha---svam ātmānam ṛte teṣām svabuddhim vinā yasya sammohasyāvalambo na hy asti. (Siddhāntapradīpa 11.28.36)

Madhva

'Etāvān ātmasammoho yad viruddhasya kalpanam Yat parātmāśrayān jīvān niścayena na paśyati' iti tantrabhāgavate. Acalam iti kriyāviśesanam. (*Bhāgavatatātparyanirnaya* 11.28.36)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Ātmāra cin-mātrādhiṣṭhāna āche arthāt tāhāte acid-vilāsa o acitera samsthāna ādau nā-i. Kintu tā-i baliyā ātma-niṣṭhagaṇera nitya-sevyatva-sevakatva-rūpa cinmaya-bhāva-samūha nā-i--e-rūpa nahe. Svayam-prakāśa ātmā cit-prakāśa-yogya vastuke-i prakāśita karena. Tānhāra acit prabhṛti anya avalambana nā-i. Anātma-pratītira-i māyā-kartṛka sammohita ha-ibāra yogyatā.

Kevala-cetana acid-vicitratāra samsparśa nā-i. Tathāya cid-vilāsa ekādhipatya kare, sutarām cid-vaiśiṣṭya o cid-vilāse jaḍa-jagatera kṣaṇa-bhaṅgura dharma samyukta karibāra prayāsa vā vicāra suṣṭhu nahe. Manera bhrame ye vikāra-yukta dvaita-buddhira udaya, uhā cid-vilāsa-vaicitryera śābalya āvaraṇa karite pāre nā. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.36)

Text 37

Yan nāmākṛtibhir grāhyam pañcavarṇam abādhitam Vyarthenāpy arthavādo'yam dvayam paṇḍitamāninām. (11.28.37)

Anvayaḥ---Nāmākṛtibhiḥ grāhyaṁ (nāma-rūpair upalakṣitaṁ) pañca-varṇaṁ (pañca-bhūtātmakaṁ) dvayaṁ (dvaitaṁ) yat (tat) abādhitaṁ (satyaṁ iti) paṇḍita-māninām (atra vayam eva paṇḍitā ity abhimānavatām eva vedānteṣu) vyarthena api (arthena vināpi) ayam artha-vādaḥ (artha-pratītir na tu tattva-vidām ity arthaḥ). (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.37)

Anuvāda---Nāma-rūpa-viśiṣṭa, pañcabhūtātmaka dvaita-prapañcake paṇḍitābhimānī puruṣagaṇa-i satya baliyā mane kariyā thāke, parantu viṣaya-vyatīta-o etādṛśa bhrānta-viṣaya-pratīti tāhādera-i sambhava-para ha-iyā thāke; yāṅhārā tattva-jña, tāṅhādera e-rūpa buddhi haya nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.37)

Śrīdhara

Kecit punaḥ pratyakṣādipratītasya prapañcasya bādhāyogād, vedāntārthānām ca kratvartha-kartṛpratipādana-paratvenārthavādatvād vaitam satyam iti manyante. Tanmatam anūdya dūṣayati---yad iti. Nāmākṛtibhir grāhyam nāmarūpolakṣitam pañcavarṇam pañca-bhūtātmakam dvayam dvaitam yat, tad abādhitam iti paṇḍitamāninām atra vayam eva paṇḍitā ity abhimānavatām vedānteṣv ayam arthavāda iti pratītir na tattvavidām. Yato vyarthenāpi vinā'py arthena sā pratītiḥ. Tathā hi, na tāvad vidhyekavākyatvam teṣām asti, yato'rthavādatvam syāt. Na cākartṛbhoktṛparamānandarūpātmapratipādanam karmaviśeṣatām bhajate. Na cābādhitatvam dvaitasya nāmarūpātmakatvāt grāhyatvāt pañcavarṇātmakatvāt svapnavad ity-ādy-anumānair vācārambhaṇādiśrutim iś ca bādhitatvād iti. (Bhāvārthadīpikā 11.28.37)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Kecin mīmāmsakāḥ. Bādhā'yogān mithyātvāsambhavāt. Vedāntārthānām 'tat tvam asi' 'brahmāham asmi' ityādi-vedāntārthānām. Kratur yajñas, tad-arthas, tadangabhūtaḥ kartā yajamānas, tatpratipādanaparatvena tatślaghāparatvenārthavādatvāt guṇavādarūpārthavādatvāt. Yathādityo yūpa ity atra yūpasyādityatvam pratyakṣabādhitam tadojjvalatvayajñanirvākatvādi-guṇam ādāya prasamsā-mātram yūpasya, tathā jīvasyeśvaratvam pratyakṣabādhitam karmavaśatvāt, kintu yajñādijñātṛtvaguṇam ādāya tasyeśvaratvena stutimātram kriyata ity arthaḥ. Tanmatam mīmāmsakamatam. Nāma brāhmaṇādi, rūpam dvipadatvādi. Atra dvaitasya satyatvapratipādane. Ayam brahmātmavādaḥ. Arthavādaḥ yajamānastutimātram tādṛśapratītiḥ. Paṇḍitamānipratiyogitve hetum āha---yata iti. Vināpy arthena vidhyekavākyatvaprayojanāsambhavād ity arthah. Tathā hi vedāntārthānām arthavādatvapratīter vyarthatvam darśayati---na tāvad iti. Yathā vāyur kṣepiṣṭhā devatā vāyur evainam bhūtim gamayatīty ādy-arthavādānām yato vāyuḥ praśanto'to vāyavyam śvetam ālabhetety anena prakāreṇa vidhyekavākyatvam na, tathā vedāntavākyānām vidhyekavākyatvam sambhavati, tādṛśavidhyabhāvāt yato vidhyekavākyatvād arthavādatvam syāt sangaccheteti tathā pratīter vyarthatvam darśitam. Na cāgneyo'ṣṭākapālo bhavatīty atraiva vidhiḥ kalpyaḥ paramānanda-

pratipādanasya tucchakarmavidhyangatvānaucityād ity āha---**na ce**ti. **Bādhitatvān** mithyātvāt. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.37)

Vamśīdhara

Atha mīmāmsakamatam nirākaroti---**kecid** iti. **Kecin** mīmāmsakāḥ. **Tanmatam anūdya** prathamam varṇayitvā. **Atra** jagati. **Vedānteṣū**paniṣatsu. Ātmā bhedapratipādanam yat. Ayam iti pumstvam vidheyāpekṣam. **Tattvavidām** jñāninām, tv ātmābheda evābhimato na tu paṇḍita-māninām mūrkhāṇām yato hetoḥ sā pratītir vyartho te. Vyarthatām āha---**tathā hī**ti yeṣām vākyānām vidhivākyenaikavākyatā sambhavati, yathā----'Akṣayyam ha vai cāturmāsyayājinām sukṛtam' (...) ity asya cāturmāsyatyāgaḥ praśastas, tena yajed iti vidhivākyenaikyam. Evam teṣām tat tvam asy-ādivākyānām na kenāpi vidhivākyenaikyam asti, tato nāsti teṣām arthavādatvam iti. Anyad āha---**na ce**ti. Na hy akartur abhoktuś ca paramānandarūpasya svargādyartham yāgādau pravṛttir upapadyate. Svargādyānandasya tadānandakoṭyeśenāpi tulyatvābhāvāt. Prapañcāsattvam anumānena sādhayati---**na ce**ti. Ā**dinā** 'Neha nānāsti kiñcana' (KU 2.1.11) ityādi-grahaḥ... (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.37)

Sudarśana Sūri

Pañcavarṇaṁ pañcabhūtārabdhatvāt pañcavidhaṁ devādināmarūpeṇa **grāhyaṁ** śarīram arthenāty**arthavādo'yam--**-arthaḥ svargādipuruṣārthaḥ śarīraṁ ca bhogyaviṣayaiḥ saha **abādhitaṁ** nityam iti **dvayam** ity arthaḥ. Śarīranityatvaṁ bhoganityatvaṁ cārthavādamātraṁ vastutas tad ubhayam api na nityam ity arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.37-39)

Vīrarāghavācārya

Tathā devamanuṣyādināmarūpair grāhyam pañcavarṇam pañcabhūtārabdhatvāt pañcavidham śarīram vyarthenāpi vyarthena saha bādhitam nityam iti yat, tac cety 'Etāvān evātmasammohaḥ' (Bhāg 11.28.36) iti sambandhaḥ. Vividho'rtho vyarthaḥ svargādipuruṣārthaḥ bhogyaviṣayaiḥ saha śarīram nityam iti tathā 'devo'ham' 'kṛśo'ham' ity etad dvayam paṇḍitam ātmānam manyamānāma arthavādas, tanmātram---vastuta ubhayam api bhrāntirūpam ity arthaḥ. (Bhāgavatacandrikā 11.28.37)

Vijayadhvaja Tīrtha

Ito'pi pañcavidhabhedabhramaḥ advaitajñānena nivartata ity upadeśo na viduṣām pariṣadi svārasyam ādhatte iti bhāvenāha---yan nāmākṛtibhir iti. Nāmākṛtibhir nāmarūpair grāhyam jñeyam pañcavarṇam pañcabhūtātmakam pañcabhedātmanāvartanīyam jagat, tad abādhitam advaitajñānabādhyam na bhavati, jagad abādhitam ity arthaḥ. Vyartho vādo na bhavati, kintv arthavādaḥ yathārthavada eva. Kutaḥ? Sūrayo jīvam paramātmānam ca dvayam dvitva-sankhyāviśiṣṭam vindante, labhanta iti bhāvaḥ. Anena jagat jñānabādhyam iti vadanto'paṇḍitāḥ, anye tu paṇḍitā ity uktam bhavati----'Pañcabhūtātmakam viśvam bhrāntisiddham apaṇḍitāḥ / Vadanti paṇḍitās tv addhā jagad āhur abādhitam / Pravāharūpeṇa sadā viṣṇor icchāvaśe sthitam' (BTN 11.28.37) iti vacanāt. (*Padaratnāvalī* 11.28.37)

Jīva Gosvāmī

Nanu, dvaitam yadi svasvarūpe āropitam syāt, tad eveśvarānugraheṇa tajjñāne sati tatra mithyā jñāyeta? Na tv evam, kintu taṇḍulapākavat saṃyuktam eva; tataḥ katham jñānamātre nāpagacched ity eka ākṣipanti; tathā jīvenājñānāropitatve'pi vaṇigvīthistharajatavad dvaitam nāma vastu pṛtham nāsti, kintv anādita eva pūrvapūrvabhrama uttaratrā ropyate; tadā ko vā īśvaro

nāma, ko vā tasyānugraha ity anye cākṣipantīty āśaṅkyāha---yan nāmeti. Yannāmākṛtibhir grāhyaṁ pañcabhūtātmakarūpam abādhitaṁ nāstīti bhāvanayā bādhitum aśakyaṁ grāhakāditvena saṃyogasyaiva siddhir iti manyate; yac ca vyarthena padārthaṁ vināpy arthasya vādamātraṁ manyate. Dvayam apy etat paṇḍitamāninām eva, na tu paṇḍitānām;---pūrvatra grāhakagrāhyayor api rūpayoś ca cijjaḍayos tejastimirayor iva saṃyogāsambhavād ajñānenaiva tatpratītir iti. Athottaratra na hy atyantāsan ṣaṣṭhabhūtādiḥ kutrāpy āropito dṛśyate;--samucchritakarṇe śaśe śṛṅgam iveti bhāvaḥ. (Kramasandarbha 11.28.37)

Viśvanātha

Tasmāt kāryakāraṇavastvaikyadarśanam paṭatantuvad iti nyāyena kāryasya pṛthaktvam bādhitam eva, tad apy abādhitam iti ye manyante, te paṇḍitamānina eva, na tu paṇḍitā ity āha---yat nāmabhir ākṛtibhī rūpaiś ca sahitam indriyair grāhyam ca pañcavarṇam pañcātmakam, tat dvayam dvaitam abādhitam eveti paṇḍitamāninām eva matam, na tu paṇḍitānām, yato vyarthena vināpy arthena arthavādaḥ artha iti vādo'yam. Na hy ādyantavān arthaḥ satyo bhavet---'Pratyakṣeṇānumānena nigamenātmasamvidā / Ādyantavad asaj jñātvā niḥsango vicared iha' (Bhāg 11.28.9) iti madukteḥ. (Sārārthadarśinī 11.28.37)

Śukadeva

Kim ca, nāmākṛtibhir nāmabhir ākṛtibhir yat grāhyam jñeyam nāmarūpātmakam pañcavarņam pañcabhūtātmakam sarvam jagat, tat vyarthenāpi abādhitam ajñadṛṣṭāv iti śeṣaḥ. Jīvānām yāvad ajñānam, tāvat satyam eva pratīyate ity āhuḥ. Nanu, 'Yato vā imāni bhūtāni jāyante yena jātāni jīvanti' (TU 3.1.1), 'Yaḥ pṛthivyām tiṣṭhan pṛthivyā antaro yam pṛthivī na veda, vasva prthivī śarīram, vah prthivīm antaro vamavatv esa te ātmāntarvāmv amrtah' (BU 3.7.3), evam evākāśādyutpattitanniyamanāder vedenaiva pratipāditatvāj jagad abādhitam eveti cet, tatrāhuh artha-vado'yam iti srstiniyamanādyabhidhāyako'yam vedabhāgo'rthavādah ajñānakalpitapratyakṣasiddhajagadabhidhāyako vedādir na svārthaparaḥ agnir hima ya bheṣajam iti vakyavad iti tanmatam nirāsayati---dvayam iti. Paramātmana upādhisambandhena jīveśādibhedakalpanam nāmarūpātmakam jagat satvam pi tatpratvavasvājñānahetutvam prakalpya tatpratipādakaśrutismṛtyāder arthavādatvakalpanam iti dvayam pandita-māninām adhyāropāpavādābhyām tattvāvadhāranaprakārajñā vayam eva panditā ity abhimānavatām eva, na tu panditānām iti. Tatra tāvad brahmanyavidyāsambandho vaktum aśakyas tasya svayamprakāśatvāt sūrve'ndhakāram unmattah ko bravītīti bhāvah. Anyathā śuddhasya svayamprakāśasyaivāvidyāvaranāngīkāre'nyasyāvidyārahitasya nivartakasyābhāvād avidyānivṛttir na syāt, nāpi brahmani jagadropasambhava ity alam vistarena vedāntagranthesu vistara nirastatvāt panditās tu satyakarmano bhagavatah satyasankalpapūrvakapūrvakam idam kāryam sadeveti śāstrāj jānanti, tathā ca śāstram---'Sad eva saumvedam agra āsīt' (CU 6.2.1), 'yad idam kim ca tat satyam ity ācakṣate tat sadāsīt prāṇā vai satyam teṣām eva satyam athainam āhuḥ satvakarmeti satvam hv evedam viśvam asau srjate athainam āhur nitvakarmeti nitvam hv evāsau kurute pralaye'py avibhaktanāmarūpakam sūksmatām āpannam sadaiva na tv atyantābhāvah bhagavatah śrībādarāyanasya satkāryavādāngīkārāt tathā sūtrāni 'Sattvāc cāvarasya' (BS 2.1.17), 'Asadvyapadeśāt' (BS 2.1.18) iti cen, na dharmāntareņa vākyaśeṣādyukteḥ śabdāntarāc ca patavac ceti ity anvayena jagatah satyatvam pratipāditam vyatirekenāpy ucyate asatyam āhur jagad etadaśāḥ śaktim harer yena viduḥ parām hi' (...) iti śruteḥ, 'Asatyam apratiṣṭham te jagad āhur anīśvaram' (Bg 16.8) iti bhagavadukteś ca tasmād brahmaņo jagatsrastatvaniyantrtvādyabhidhāyakavākyānām arthavādatvakalpe kiñcit pramānam nāsti. Nanu, dvaitasya satyatve brahmani ekādvitīyatvādipratipādakaśrutyādivākyasahasram anarthakam syāt,

tad anyathānutpattir eva jagataḥ āropitatve tatpratipādakaśāstrasyārthavādatve ca pramāṇam 'dvitīyād vai bhayam bhavati' (BU 1.4.2), 'Bhayam dvitīyābhiniveśataḥ syāt' (Bhāg 11.2.37) iti śrutismṛtibhyām dvitīyasya bhayahetutvapratipādanāc ca katham apramāṇatvam? iti cen, na brahmapadārthasya sarvair ekatvenaivāngīkārāt ekādvitīyapadayoḥ pūrvam nirantaram eva vyākhyātatvāt na tadvākyānupapattiḥ advitīyo rājā advitīyaḥ paṇḍita ity-ādivat samādhikavyāvṛttyaivādvitīyatvasya siddhatvāc ca, na hi paratantradvitīyavastunā svatantrasyādvitīyatvam vihanyate bhayam api svatantram asamādhikadvitīyād eva bhavati, na tv asvatantrāt anyathā strīputrādiśiṣyasevakādibhyo'pi bhayam bhaven, na tu tad asti pratyuta sukhārthe tatparigrāhyatvam eva dṛśyate. Kim ca---māyāvādibhir dvaitāpattibhayācetanācetana-pratipādakavākyamātrasya yady arthavatvam aṅgīkriyate, tarhi brahmasattve kiñcit pramāṇam na syāt śabdamātrasya kiñcid dharmāvacchinnavastupratipādakatva-niyamāt śabdavācyatvāṅgīkāre dvaitāpattiḥ syād eva anaṅgīkāre śaśaśṛṅgakhapuṣpa-tulyam syāt vastutaḥ sarvajñatvasarvaśaktitvasarvaniyantṛtvādidharmamātranirākaraṇe jīvatvam eva tasya syād ity alam asadvādanirāsena. (*Siddhāntapradīpa* 11.28.37)

Madhva

Ayam vyarthavādo na bhavati, kintv arthavādaḥ.

'Jagat parameśvaram ca **dvayam** vindanti jñāninaḥ Pañcabhūtātmakam viśvam bhrāntisiddham apaṇḍitāḥ Vadanti paṇḍitās tv addhā jagad āhur abādhitam Pravāharūpeṇa sadā viṣṇor icchāvaśe sthitam' iti ca. (*Bhāgavatatātparyanirṇaya* 11.28.37)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Jaḍa-jagate nāma, rūpa, ākāra prabhṛti o tāhāra viruddha vicāra ubhaya-i paṇḍitābhimānigaṇera ālocya haya. Kintu prakṛtapāṇḍityera dvārā uhā anumodita nahe. Baddha o mukta-daśāra jñānake paṇḍitābhimānigaṇa yerūpa artha o arthavādamātrarūpe jñāna karena, uhārā tadrūpa nahe. Acinmātrake yāṅhārā prayojana vicāra karena, athavā cidvilāsahīna cinmātrake yāṅhārā prayojana vicāra karena,---ei dvividha paṇḍitābhimānī vyakti cidvilāsake svīkāra nā karāya prakṛta-prastāve 'paṇḍita' śabdavācya nahena. Indriyajajñānagrāhya padārtha-i bhogera upayogī. Tadviparīta tyāgera kalpanā. Sutarām adhokṣajasevāvyatīta ādhyakṣikatā paṇḍitam-manyagaṇera-i vṛttimātra. (*Gaudīyabhāsyavivṛti* 11.28.37)

Text 38

Yogino'pakvayogasya yuñjataḥ kāya utthitaiḥ Upasargair vihanyeta tatrāyam vihito vidhiḥ. (11.28.38)

Anvayaḥ---Yuñjataḥ (yogam ācarataḥ) apakva-yogasya (apariṇata-yogasya) yoginaḥ kāyaḥ (śarīram yadi) utthitaiḥ (antarevotpannaiḥ) upasargaiḥ (rogādy-upadravaiḥ) vihanyeta (abhibhūyeta tadā) tatra ayam vidhiḥ vihitaḥ (ayam pratikāraḥ uktaḥ). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.38)

Anuvāda---Yāṅhārā yogaviṣaye anuśīlanarata, parantu paripakvatā lābha karena nā-i, tāṅhādera śarīra yadi yogakāle rogādi upadravadvārā ākrānta haya, tāhā ha-ile e-rūpa pratikāra ukta ha-iyāche. (*Gaudīyabhāṣya* 11.28.38)

Śrīdhara

Tad evam jñānayogam saparikaram nirūpyedānīm tanniṣṭhasya vighnapratīkāram āha---**yogina** iti tribhiḥ. Yogam **yuñjataḥ kāyo** yady antarevotpannair **upasargai** rogādyupadravair abhibhūyet. **Tatrāyam vidhiḥ** pratīkārā. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.38)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Saparikaratvam---parikaro'tra bādhakasya nirāsaḥ sādhakasya kathanam, tatsahitam. Tanniṣṭhasya jñānayoganiṣṭhasya. Antarā jñānanirvāhamadhya eva. Tatra teṣūpasargeṣu.
Pratīkāro dūrīkaraṇopāyaḥ. (Dīpinīvyākhyā 11.28.38)

Vamśīdhara

Tanniṣṭhasya jñānaniṣṭhasya. **Antarā** madhye. **Tatro**pasargeṣu---'Upasargaḥ pumān nāgabhedopaplavayor api' (M 1.3.54). **Pratīkāro** nivṛttyupāyaḥ...(11.28.38)

Vīrarāghava

Nivartate tat punar īkṣayaiveti niṣpattiparyantekṣayā nāpi visṛjya ity uktam. Tatrādhivyādhyādibhir vighnair yogāniṣpattim āśaṅkya, tatpratikriyām upadiśati---yogina iti. Na pakvaḥ pariniṣpanno yogo'sya, tasya yoginaḥ yogam yuñjataḥ kurvataḥ sataḥ kāyo dehaḥ uditair utpannair upasargair upadravaiḥ rogādibhir vihanyeta, tatrāyaṁ vidhiḥ pratīkāro vihitaḥ. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.38)

Vijayadhvaja Tīrtha

Pūrvam antarāyahatayogāḥ kuyogino janmāntare'pi yogam abhyasyantīty uktam. Adhunā tasmin janmany eva prāptayogāntarāyaparihāram vaktum āha---yogina iti. Kāle yogābhyāsa-vihitasamaye prabhātādilakṣaṇe yogam yuñjata upasargair upadravair vidhir vakṣyamāṇaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.38)

Viśvanātha

Tad evam jñānayogam saparikaram nirūpyedānīm tanniṣṭhasya vighnapratīkāram āha---**yogina** iti tribhiḥ. **Yuñjataḥ** yogābhyāsam kurvatam **kāyo** yadi daivād **upasargai** rogādyupasargair abhibhūyeta, **tatrāyam vidhiḥ** pratīkāraḥ. (*Sārārthadarśinī* 11.28.38)

Śukadeva

Evam karoti karmety aṣṭabhiḥ padyaiḥ prāsaṅgikaṁ samāpya prakṛtam anusarati. Tatra yogino vighnasya prakṛtatvād idānīṁ tatpratīkāram upadiśati---yogina iti. Yogaṁ yuñjataḥ kāye utthitaiḥ śarīra evotpannair upasargai rogādyupadravair vihanyeta. Tatrāyaṁ vakṣyamāṇo vidhih pratīkāro vihitah. (Siddhāntapradīpa 11.28.38)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Bhaktiyoge anādarakārī haṭhayogī o rājayogigaṇa aneka samaye-i apakvayogī ha-iyā paḍena. Tānhārā pārthivajñānake sambala kariyā anvaya o vyatirekabhāve ye yogasādhana karena, ai upasarga dhvamsa karibāra janya-i ātmadharma bhaktiyogavidhi vihita ha-iyāche. Adhokṣaja-sevāra abhāve pārthiva vicāra mānavera buddhike jaḍānvaya o jaḍavyatirekagrasta kariyā āpeksikadharme avasthāna karāya. (*Gaudīvabhāsvavivrti* 11.28.38)

Yogadhāraṇayā kāmścid āsanair dhāraṇānvitaiḥ Tapomantrauṣadhaiḥ kāmścid upasargān vinirdahet. (11.28.39)

Anvayaḥ---Yoga-dhāraṇayā (somasūryādidhāraṇayā) kāṁścit (santāpaśaityādīn) upasargān (vighnān) vinirdahet (nāśayet) dhāraṇānvitaiḥ (vāyudhāraṇānvitaiḥ) āsanaiḥ (kāṁścid vātādirogān nāśayet tathā) tapo-mantrauṣadhaiḥ kāṁścit (pāpagrahasarpādikṛtān upasargān vinirdahet). (Gaudīyabhāsya 11.28.39)

Anuvāda---Tānhārā somasūryādidhāraṇābale santāpaśaitya prabhṛti vighna, vāyudhāraṇā-yukta āsanasamūhadvārā vātādiroga evam tapaḥmantra-auṣadha dvārā pāpagraha o sarpādikṛta upasarga vinaṣṭa karibena. (*Gaudīyabhāsya* 11.28.39)

Śrīdhara

Yogadhāraņayā somasūryādidhāraṇayā, **kāṁścit** santāpaśaityādīn, **āsanair** vāyu**dhāraṇānvitair** vātādirogān, **tapomantrauṣadhaiḥ** pāpagrahasarpādikṛtān. (*Bhāvārthadīpikā* 11 .28.39)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Somasūryādīty **ādinā**'gnyādidhāraṇāparigrahaḥ. **Santāpaśaityādīn** ity **ādinā** vanāgnyādīnām samstambhanaparigrahaḥ. Tad uktam dhāraṇāsiddhiprasange---'Agnyādibhir na hanyeta muner yogamayam vapur' (Bhāg 11.15.29) iti. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.39)

Vamśīdhara

Ādinā tayor vaiṣamyagrahaḥ. **Āsanais** svastikādyāsanaiḥ. **Ādinā** pittaśleṣmagrahaḥ. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.39)

Vīrarāghava

Yogadhāraņayā somasūryādidhāraṇayā **kāṁścit** santāpaśaityādīn, **āsanair** vāyu-**dhāraṇānvitair** vātādirogān, **tapomantrauṣadhaiḥ** pāpagrahasarpādikṛtān. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.39)

Vijayadhvaja Tīrtha

Ko'yam? iti tam āha---**yogadhāraṇaye**ti. **Yogadhāraṇayā** yamaniyamādīnām āvartanena. (*Padaratnāvalī* 11.28.39)

Viśvanātha

Yogadhāraņayā somasūryādidhāraṇayā santāpaśaityādīn, **āsanair** vāyu**dhāraṇānvitair** vātādi-rogān, **tapomantrauṣadhaiḥ** pāpagrahasarpādikṛtān. (*Sārārthadarśinī* 11.28.39)

Śukadeva

Yogadhāraṇayā yamaniyamādīnām āvartanenopasargān rogān āsanair āsanaviśeṣair garuḍādidhāraṇānvitaiḥ pāpātmakān tapasā, rakṣobhūtādīn mantraiḥ, kaphavātapittādīn auṣadhair nirdehet. (Siddhāntapradīpa 11.28.39)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vighnasamūha-i upasargajātīya. Sei upasarga vināśa karite kona kona sthale karmayoga o haṭha rājayogādira upadeśa dṛṣṭa haya. Uhā bhagavatprapattivihīnagaṇera janya. (*Gauḍīya-bhāṣyavivṛti* 11.28.39)

Text 40

Kāmścin mamānudhyānena nāmasankīrtanādibhiḥ Yogeśvarānuvṛttyā vā hanyād aśubhadān śanaiḥ. (11.28.40)

Anvayaḥ---Mama anudhyānena (satata-cintanena) nāma-saṅkīrtanādibhiḥ (ca) kāṁścit (kāmādīn hanyāt) yogeśvarānuvṛttyā (yogeśvarāṇām ānugatyena) vā (ca) śanaiḥ (kramaśaḥ) aśubhadān (vighnakarān kāṁścid dambhamānādīn) hanyāt. (Gaudīyabhāṣya 11.28.40)

Anuvāda---Sarvadā āmāra cintā o nāmasankīrtanādidvārā kāmādi upadrava evam yogeśvaragaņera ānugatye kramaśaḥ vighnajanaka dambhamāna prabhṛtike vinaṣṭa karibena. (*Gauḍīya-bhāṣya* 11.28.40)

Śrīdhara

Mamānudhyānādibhiḥ kāmādīn, **yogeśvarānuvṛttyā** dambhamānādīn **hanyāt**. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.40)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Yogeśvarā bhaktās, teṣām **anuvṛttyā**nugatyena. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.40)

Vamśīdhara

Ādinā śravaṇagrahaḥ. Kāmādīty ādinā krodhādigrahaḥ. Ādinā naiṣṭhuryādigrahaḥ. Yogeśvarā haribhaktās, teṣām anuvṛttyā sevayā tadanugamanena. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.40)

Sudarśana Sūri

Yogeśvarānuvṛttyā yoganiṣṭhasadācārānuvṛttyā. (Śukapakṣīya 11.28.40)

Vīrarāghava

Mamānudhyānādibhiḥ kāmādīn, **yogeśvarānuvṛttyā** yoganiṣṭhasadācāryānuvṛttyā dambhādīn, ittham śubhair upāyair **aśubhadān** upasargān **hanyāt**. Evam upasargān nihatya, yogam nispādayed iti bhāvah. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.40)

Vijayadhvaja Tīrtha

Anudhyānena tattadantarāyavihataparihārasamarthaharismaraṇena, **nāmasaṅkīrtanādibhir** ity anenādhikāriṇaḥ kālaviśeṣāmś ca lakṣayati. **Aśubhān** vighnān. (*Padaratnāvalī* 11.28.40)

Viśvanātha

Mamānudhyānādibhiḥ kāmādīn, **yogeśvarānuvṛttyā** dambhamānādīn **hanyāt**. (*Sārārthadarśinī* 11.28.40)

Śukadeva

Kāmścin mānasān kāmān mamānudhyānena nirantaramadrūpaguņacintanena, nāmasankīrtanādibhih vāgjānapaśabdoccāranādīn, yogeśvarānuvṛttyā adhṛtisangādīn śanair udvegam na kuryād ity arthaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.40)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Bhagavānera nāmasaṅkīrtanādi o anudhyānarūpa bhaktiyogera vidhānera dvārā aśubhavāsanā o vighnasamūha kramaśaḥ vinaṣṭa haya. Ye sakala matavāde bhaktiyogake upāyamātrajñāne upeya ha-ite pṛthak karā haya, sei sakala matavāda ādaraṇīya nahe. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.40)

Text 41

Kecid deham imam dhīrāḥ sukalpam vayasi sthiram Vidhāya vividhopāyair atha yuñjanti siddhaye. (11.28.41)

Anvayaḥ---Kecit dhīrāḥ (punar etair anyaiś ca) vividhopāyaiḥ imam deham (eva) su-kalpam (jarārogādirahitam) vayasi (tāruṇye) sthiram (ca) vidhāya (kṛtvā) atha siddhaye (advandvaparakāyapraveśādisiddhaye) yuñjanti (tattaddhāraṇārūpam yogam yuñjanti na tu jñānaniṣṭhārūpam). (Gaudīyabhāṣya 11.28.41)

Anuvāda---Kona kona dhīra puruṣa pūrvokta evam anyānya upāyabale ei śarīrake jarāroga-śūnya evam sthirayauvanādi viśiṣṭa kariyā anantara vividha siddhilābhera janya yogacaryā kariyā thākena. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.41)

Śrīdhara

Anye tu dehasiddhyartham evaitat sarvam kurvanti. Tad dūṣayati---**kecit** punar etair anyaiś v**opāyair deham** eva **sukalpam** jarārogādirahitam **vayasi** tāruņye **sthiram** ca kṛtvā, advandvaparakāyapraveśādi**siddhaye** tattaddhāraṇārūpam yogam **yuñjanti**, na tu jñānaniṣṭhārūpam. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.41)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Anye sakāmā **etat** somasūryādidhāraṇam. **Tad** dehasiddhiprayojanam **dūṣayati**, dvābhyām iti śesah. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.41)

Vamśīdhara

Matāntaram āha---**anye tv** iti. **Kecit** prākṛtāḥ. **Atha** kāyakalpottaram. **Anye** sakāmā **etat** soma-sūryādidhāraṇam. **Tad** dehasiddhiprayojanam **dūṣayati**, dvābhyām iti śeṣaḥ. (*Bhāvārtha-dīpikāprakāśa* 11.28.41)

Sudarsana Sūri

Kecid iti. **Vayasi sthitam** vṛddhaśarīram api mantrauṣadhādibhiḥ paṭtaram **vidhāya yuñjanti**. (*Śukapakṣīya* 11.28.41)

Vīrarāghava

Anye tu dehasiddhyartham evaivam kurvanti, tad dūṣayati---**kecid** iti. **Vayasi sthitam** vṛddha-śarīram api mantrauṣadhādi**vividhopāyaiḥ sukalpam** paṭutaram **vidhāya**, **siddhaye** kāya-

siddhaye'dvandvaparakāyapraveśādisiddhaye yogam **yuñjantī**ti yat. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.41)

Vijayadhvaja Tīrtha

Rasāyanādinānāvidhopāyaiḥ śarīrasya nāśādyantarāyaparihārasya suśaktatvena siddha-sādhanasaulabhyārtham yogadhāraṇādividhānam atrāha---kecid iti. Kecid avivekinaḥ pareṇa dhāryam sukalpam indriyasāmarthyopetam vayasi sthitam tāruṇyavayasopetam, atha śarīrasya cirsthāyitvānantaram yogasiddhaye yunjanti mana iti śeṣaḥ. (*Padaratnāvalī* 11.28.41)

Viśvanātha

Kecit punar **vividhopāyair** etair anyaiś copāyair **deham** eva **sukalpam** jarārogādirahitam **vayasi** tāruņye **sthiram** ca kṛtvā, advandvaparakāyapraveśādi**siddhaye** tattaddhāraṇārūpam yogam **yuñjanti**, na tu jñānaniṣṭhārūpam. (*Sārārthadarśinī* 11.28.41)

Śukadeva

Mahāphalārtham imam yogam naśvaram dehārtham yuñjataḥ puruṣān dūṣayati---kecid iti dvābhyām. Kecid avivekino vividhopāyair imam deham dhāryam yānādinānyair dhāryam sukalpam indriyādisāmarthyopetam vayasi tāruṇye sthiram vidhāya kṛtvā, athānantaram siddhaye parakāyapraveśaparacittādyabhijñatādyartham yuñjanti taddhāraṇarūpayogam kurvanti. (Siddhāntapradīpa 11.28.41)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Śārīrika suvidhālābhera janya haṭhayogādi nānā upāyasamūha evam kāmanāsiddhira janya aṇimādi aṣṭādaśasiddhi parikalpita haya. Aiguli bhaktiyoga nahe. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.41)

Text 42

Na hi tat kuśalādṛtyam tadāyāso hy apārthakaḥ Antavattvāc charīrasya phalasyeva vanaspateḥ. (11.28.42)

Anvayaḥ---Tat hi kuśalādṛtyaṁ (kuśalaiḥ prājñair ādṛtyam ādaraṇīyaṁ) na (na bhavati) vanaspateḥ phalasya iva śarīrasya antavattvāt (vanaspativad ātmaiva sthāyī śarīraṁ tu phalavan naśvaram iti hetoḥ) tad-āyāsaḥ (śarīrasthairyaprayāsaḥ) apārthakaḥ hi (anarthaka eva bhavati). (Gaudīyabhāṣya 11.28.42)

Anuvāda----Tāhādera tādṛśa kārya prājñapuruṣagaṇera ādaraṇīya nahe, yehetu ātmā vṛkṣatulya sthāyī, parantu deha phalasadṛśa vinaśvara baliyā dehaviṣayaka sthairyasādhanaprayāsa nirarthaka-i ha-iyā thāke. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.42)

Śrīdhara

Kuśalaiḥ prājñair ādaraṇīyam **na** bhavati. Vanaspativad ātmaiva sthāyī śarīram na phalavan naśvaram ity arthaḥ. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.42)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Mūle **tad** iti dehasiddhikaranam. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.42)

Vamśīdhara

Tanmatam nirākaroti. **Tadāyāsaḥ** śarīrarakṣaṇāyāsaḥ. **Apārthako**'satyaḥ. Hetum āha---**ante**tyādi. Dṛṣṭāntam āha---**phalasye**ti. **Ity artha** iti---mahatā yatnenāpi rakṣitam phalavat kālāntare galanādinā naśyaty eveti bhāvaḥ. Mūle **tad** iti dehasiddhikaraṇam. (*Bhāvārthadīpikā-prakāśa* 11.28.42)

Sudaršana Sūri

Na hi tat kuśalam tan na kuśalam. Na tat kuśalā iti pāṭhe tatra na kuśalā ity arthaḥ. Yadāyāsaḥ dehasthitikaraṇāyāsaḥ anarthakaḥ niṣphalaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.42)

Vīrarāghava

Tat kuśalaiḥ prājñair nādṛṭyaṁ nādaraṇīyam. Kutaḥ? Yatas tadāyāsaḥ dehadṛḍhīkaraṇāyāsaḥ apārthako viphalaḥ. Kutaḥ? Antavattvāc charīrasya karaṇapāṭavasadbhāve'py āyuṣo mantrauṣadhādibhiḥ sampādyatvābhāvād ato dehadṛḍhīkaraṇakālakṣepam apahāya, tasminn api kāle yogaḥ kartavya iti bhāvaḥ. Phalasyeva vanaspater iti phalam atra dṛṣṭāntaḥ vanaspater ity etad dārṣṭāntikasya ātmano nityatvasūcanārtham. (Bhāgavatacandrikā 11.28.42)

Vijayadhvaja Tīrtha

Teṣām avivekitvam kuta iti. Tatrāha---**na hī**ti. **Tadāyāsaḥ** tasya dehasya poṣaṇāyāsaḥ. Apārthakatvam āha---**antavattvād** iti. (*Padaratnāvalī* 11.28.42)

Viśvanātha

Kuśalaiḥ prājñair ādaraṇīyaḥ **tan na** bhavati. Vanaspativad ātmaiva sthāyī, śarīram tu phalavan naśvaram ity arthah. (*Sārārthadarśinī* 11.28.42)

Śukadeva

Tat teṣām yogakaraṇam **kuśalānām** vivekinām ādaraṇīyam **na** bhavati, **hi** yataḥ **tad-āyāsaḥ** naśvaradehārtham āyāsaḥ **apārthakaḥ**. Tatra hetuḥ---**śarīrasyāntavattvāt**. Tatra dṛṣṭāntaḥ---**vanaspateḥ phalasyeva** vanaspatisthānīya ātmaivety arthaḥ. (*Siddhāntapradīpa* 11.28.42)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Vṛksa yerūpa kāle kāle phalasamūha prasava kare evam phala pradāna karile phalera yerūpa nivṛtti haya, parantu vṛkṣera astitva vartamāna thāke, tadrūpa ātmavitjanagaṇa tātkālika phala-prasavinī sthūlasūkṣmatanudvayake naśvara jāniyā airūpa tapasyā ha-ite virata hana. (Gauḍīyabhāṣyavivṛti 11.28.42)

Text 43

Yogam nişevato nityam kāyaś cet kalpatām iyāt Tac chraddadhyān na matimān yogam utsṛjya matparaḥ. (11.28.43)

Anvayaḥ---Nityam yogam niṣevataḥ (ācarataḥ) kāyaḥ (śarīram) cet (yadi tatra dehasiddhau) kalpatām (jarārogādirahitatām) iyāt (labheta) mat-paraḥ (madāsaktaḥ) matimān (vivekaśīlo yogī tathāpi) yogam utsṛjya (tyaktvā) tat na śraddadhyāt (tām dehasiddhim na viśvaset). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.43)

Anuvāda---Nityayogarata puruṣera deha yadi-o jarārogādirahita ha-iyā dehasiddhi lābha kare, tathāpi madāsakta vivekaśīla yogipuruṣa yoga parityāgapūrvaka tāhāte viśvasta hana nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.43)

Śrīdhara

Nanu, kvacit samādhyangatvenāpi prāṇāyāmādiyoge kriyamāṇe jarārogādyabhāvo dṛśyate, satyam, tathāpi samādhim utsṛjya, na tatra sajjetety āha----yogam iti. **Tat** tām dehasiddhim na śraddadhyān na viśvaset. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.43)

Rādhāramaņadāsa Gosvāmī

Tatra dehasiddhau. **Kalpatām** jarārogādirahitatām. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.43)

Vamśīdhara

Uktam artham ākṣipya samādhatte---**nanv** iti. Yady api **dṛṣyate**, **tathāpī**ti. **Tatra** kāyakalpe **na** viśvaset, sarvathā dehasya vināśitvāt. **Tatra** dehasiddhau. **Kalpatām** jarārogādirāhityam. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.43)

Sudarśana Sūri

Karaṇapāṭavasadbhāve'py āyuṣo mantrauṣadhādibhiḥ sampādyatvābhāvāt adehadṛḍhīkaraṇam kālakṣepam apahāya tasminn api kāle'pi yogaḥ kartavya ity arthaḥ. (Śukapakṣīya 11.28.43-44)

Vīrarāghava

Kvacit samādhyangatvenāpi prāṇāyāmādiṣu kriyamāṇeṣu jarārogādyabhāvo dṛśyate. Satyam. Tathāpi samādhim utsṛjya na tatra sajjetety āha---**yogam** iti. **Kalyatām** paṭutaratvam **iyāt** prāpnuyāt, tām dehasthitim **na śraddadhyān** na viśvaset. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.43)

Vijayadhvaja Tīrtha

Yogasya śarīrarakṣaṇayogatvābhāvāt tattadāyāsasya tattatphaladatvān na vaiyyarthyam śarīrarakṣaṇāyāsasyety āśankyāha---yogam iti. Nityam yogam bhagavaddhyānalakṣaṇam rasāyanam niṣevataḥ sevamānasya pumśaś ced, yadi kāyah kalpatām samarthatvam iyāt prāpnoti, tat tarhi sa matimān yogam eva śraddadhyāt tam yāmam utsṛjyānyatra rasāyanādau śraddhām na kuryād ity anvayaḥ. 'Matparaḥ' ity anena matimattvam vivṛtam, anena yogasyāpi śarīrarakṣaṇa-phalavān rasāyanādau pravartamānā avivekino'to matimadbhir madyoga evābhyasanīya iti siddham. (*Padaratnāvalī* 11.28.43)

Viśvanātha

Tat kāyakalpatvam. (*Sārārthadarśinī* 11.28.43)

Śukadeva

Syād etat paramārthārtham api yogam kurvato yadi kadācid yogaprabhāvāt kāyakalpatādiḥ syāt, tarhi kim kuryāt? iti cet, tatrāha---yogam iti. Yogam asmaddhyānalakṣaṇam mahā-rasāyanam nityam niṣevataḥ pumso yadi kāyaḥ kalpatām samarthatvam iyāt prāpnuyāt, tarhi sa matimān yogam utkujya tyaktvā kāyakalpatvam eva phalam jātam iti na śraddadhyāt matparaḥ aham eva param phalam yasya saḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.43)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Haṭhayogera nirarthakatāvyatīta-o rājayogādi vā prāṇāyāmādi anuṣṭhāne ābaddha nā thākiyā śraddhā o sādhusaṅgera dvārā bhajanavṛddhikrame anarthanivṛttira upadeśa-i śāstre śruta haya. Bhagavadbhaktagaṇa-i nirapekṣa śikṣaka. Tāṅhārā sākṣāt mukundasevāvyatīta kāmalobhādira dvārā abhibhūta ha-ibāra yogya anuṣṭhānasamūhake ādara karite pārena nā. "Yamādibhir yogapathaih" (Bhāg 1.6.36) etatprasaṅge ālocya. (*Gaudīyabhāsyavivṛti* 11.28.43)

Text 44

Yogacaryām imām yogī vicaran madapāśrayaḥ Nāntarāyair vihanyeta niḥspṛhaḥ svasukhānubhūḥ. (11.28.44)

Anvayaḥ---Mad-apāśrayaḥ (mac-charaṇaḥ) yogī imām yoga-caryām vicaran (ācaran) svasukhānubhūḥ (sva-sukhe anubhūt anubhūt yasya sa tataś ca) niḥspṛhaḥ (niṣkāmaḥ san) antarāyaiḥ (vighnaiḥ) na vihanyeta (na abhibhūyeta). (Gauḍīyabhāṣya 11.28.44)

Anuvāda---Madīya āśrita yogipuruṣa etādṛg yogacaryāsādhanasahakāre ātmānandānubhava-śīla evam niṣkāma ha-iyā vighnakartṛka abhibhūta hana nā. (*Gauḍīyabhāṣya* 11.28.44)

Śrīdhara

Tad evam vighnapratīkārair yogam kuryād ity uktam. Maccharaṇasya tu na vighnaśaṅkā'pīty āha---**yogacaryām** iti. **Vicarann** ācaran **svasukhe anubhūr** anubhūtir yasya saḥ. Spṛhāmūlā hi vighnāḥ, sā ca madapāśrayasya nivartate'to'**ntarāyair** avihataḥ svānandapūrṇo bhavatīti.

Samāhṛtya svayogam tu samastopaniṣadrasam Sakhye mukhyatamām bhaktim muktau punar upādiśat. (*Bhāvārthadīpikā* 11.28.44)

Rādhāramaṇadāsa Gosvāmī

Maccharaņasya madbhaktyekabalasya. Sā ca spṛhā. Ataḥ spṛhārāhityāt. Samāhṛtya saṅkṣepeṇa varṇayitvā.

Yenājñānam vinaśyeta vinā yatnam hi dehinām Tannāmakīrtanam yena dattam gauram bhajāmi tam. (*Dīpinīvyākhyā* 11.28.44)

Vamśīdhara

Madbhaktānām tu yoge vighnāśankaiva nety āha---tad evam ity-ādinā. Imām uktalakṣaṇām sarvopaniṣatsāraiḥ svayogam jñānayogam samāhṛtya sankṣepeṇoktvā. Sakhye uddhavāya. Mukhyatamām jñānasya tadavāntaravyāpāratvena sarvathā pradhānām. Muktau tannimittam. Maccharaṇasya madbhaktyekabalasya. Sā ca spṛhā. Ataḥ spṛhārāhityāt. Samāhṛtya sankṣiptam varṇayitvā. (*Bhāvārthadīpikāprakāśa* 11.28.44)

Vīrarāghacārya

Matprapannasya vighnaśańkaiva nāstīty āha---yogacaryām iti. Vicaran kurvan madupāśrayaḥ aham evopāśrayaḥ śaraṇam yasya saḥ, ata evāṇimādiṣu niḥspṛhaḥ, svasukham maccheṣataikarasasvātmasukham anubhavatīti tathā antarāyair na vihanyeta. (*Bhāgavatacandrikā* 11.28.44)

Vijayadhvaja Tīrtha

Ataḥ yuktayogāntarāyaparihāram ācarann eva yogapāram gamişyatīti bhāvenāha---**yoga-caryām** iti. **Svasukham** svasvarūpasukham anubhavatīti **svasukhānubhūr** ity anena yogaḥ sarvāpekṣitāśeṣapuruṣārthasādhanam ity uktam bhavati. (*Padaratnāvalī* 11.28.44)

Śukadeva

Yoginām yogāntarāyapratīkārān uktvā, pradhānapratīkāram āha---yogacaryām iti. Imām ukta-prakārām yogacaryām viśeṣeṇa caran antarāyair na vihanyeta, yato madapāśrayaḥ. Mat-padāśraya iti pāṭhaḥ---etena bhagavadāśrayaṇam eva sarvavighnanāśanam uktam, tad-vyatirekeṇa yogakuśalo'pi sādhanāntarasampanno'pi vighnābhibhūtaḥ syād eva. Bhagavadāśrayatve mamakam āha---nispṛhaḥ caturdaśalokavṛttisukheṣu spṛhārahitas, tarhi kim tasya yogaphalam? Ata āha---svasukhānubhūḥ svasya dhyeyasya svarūpaguṇādisukham anubhavantīti tathā saḥ brahmānandānubhavitety arthaḥ.

Durūhārtham imam yo me kṛpayādyottayadd hareḥ Cakrāvatāra ācāryas tam śrīnimbārkam āśrayaḥ. (Siddhāntapradīpa 11.28.44)

Bhakti Siddhānta Sarasvatī

Bhaktiyoga-i varaṇīya, yehetu uhāte kona prakāra vighna nā-i. Haṭha o rājayogigaṇa nija nija gantavya-pathe agrasara ha-iyā-o vighnera sākṣātkāra-vaśataḥ saphala-kāma hana nā. Bhaktiyoga-i sarva-prakāre nirapekṣa o jaḍākāmanādi-vivarjita ha-iyā kāmadevera upāsanāya nitya paryavasita. Bhaktagaṇera sac-cid-ānubhūtira vyāghāta ghaṭe nā. (*Gauḍīyabhāṣyavivṛti* 11.28.44)

Gaudīya-bhāşya

Astāvimsa adhyāvera kathā-sāra

Pūrve sa-vistāre varnita jñānayoga puna ei adhyāye sanksepe kathita ha-iyāche.

Viśvera yāvatīya bhāva prākṛta, triguṇa-jāta evam indriya-grāhya o asat. Sutarām jāgatika bhāva vā vyāpāra sakalera madhye bhāla-mandera pārthakya ati sāmānya. Ihādera nindā-praśamṣā ubhaya-i akartavya---kāraṇa tad-dvārā jaḍābhiniveśa-vaśataḥ paramārtha-hāni ghaṭiyā thāke. Samagra viśva-prakāśera antarāle eka ātmā-i kārya-kāraṇa-rūpe vidyamāna. Ei prakāra vicāra avalambana pūrvaka anāsakta-bhāve samsāre vicaraṇa kartavya.

Avāstava-jaḍa-vastu dehendriyādira sahita vāstava ātmāra yāvat-kāla sambandha, tāvat-kāla samsāra-pratīti. Jaḍa-sattāya avāstavatā-sattve-o viṣayābhiniviṣṭa avivekīra samsāra-nivṛtti haya nā. Janma-mṛtyu-śoka-harṣādi yāvatīya sāmsārika-bhāva prākṛta ahankārera---ātmāra nahe. Ātmānātma-viveka-i ei ahankārera dhvamsaka. Viśvera ādi o ante eka brahma-i vidyamāna. Madhye viśva-prakāśa-o sei brahmātmaka. Anvaya-vyatireka-bhāve sarvatra o sarvadā eka brahmera-i vidyamānatā. Kintu brahma svataḥ-siddha vastu, jagat brahmera rājasa prakāśa vā kārya. Sadguru-kṛpāya ei brahma-viveka-lābhe dehādira anātmatva upalabdhi-pūrvaka svānandatuṣṭa ha-iyā indriyādi ha-ite uparata ha-ibe. Meghera āgama vā apagame nirlipta sūryera nyāya mukta vivekī puruṣake indriya-kārya sakala sparśa karite pāre nā. Kintu dṛḍha bhagavad-bhaktiyoge yata-dina paryanta virajāya samyag avagāhana nā haya, tata-dina paryanta viṣaya-saṅga avaśya parivarjanīya. Sādhaka-bhaktera vighnādira dvārā patana ha-ile-o punaḥ para-janme pūrva-sādhanābhyāsa-bale tānhāra sādhana-pravṛtti haya---karma-bandhana haya nā. Mukta o vivekī puruṣera kona avasthāte-i viṣaya-saṅga vā bhoga haya nā. Ātmā nirvikāra,

viśuddha ātmāte anyathā kalpanā---ihā samasta manera-i bhrama. Sādhanera apakvāvasthāya rogādi-dvārā deha pīḍita ha-ile sad-upāye tāhāra pratikāra vidheya. Bhagavad-dhyāna o nāma-saṅkīrtanādira dvārā kāmādira evam sādhu-sevāra dvārā ahaṅkārādira pratividhāna kartavya. Keha keha yogādi-upāye dehera tāruṇya aṭuṭa rākhiyā vividha yoga-siddhera ghṛṇya o nirarthaka ceṣṭā kare evam su-dīrgha jīvana lābha kare. Ihā deha-siddhi mātra---tāhāte buddhimān vyakti kakhana-o āgraha karibena nā. Bhagavac-caraṇāśraye bhagavat-parāyaṇa sādhaka sarva-prakāra vighna-rahita ha-iyā parama-siddhi pūrṇānandera adhikārī hayena.

Abbreviations:

AM Advaita-makaranda [Lakṣmīdhara]

Aşţa Aşţādhyāyī [Pāṇini]

BD Bhāvārtha-dīpikā [Śrīdhara Svāmī]

Bg Bhagavad-gītā
Bhāg Bhāgavata Purāṇa

BS Brahma-sūtra [Bādarāyaṇa]

BTN Bhāgavata-tātparya-nirṇaya [Madhva]

BU Bṛhadāraṇyakopaniṣat

CB Caitanya-bhāgavata [Vṛndāvana-dāsa]
CC Caitanya-caritāmṛta [Kṛṣṇa-dāsa Kavirāja]

CU Chāndogyopaniṣat DP Dhātu-pāṭha

GTU Gopāla-tāpany-upaniṣat KausīBU Kausītaki-brāhmanopanisat

KenaU Kenopanişat KU Kāthakopanisat

M Medinī MB Mahābhārata MU Muṇḍakopaniṣat R Rāmāyaṇa

RPrabhā Ratna-prabhā [Govindānanda]

RS Rk-samhitā

ŚBSB Śārīraka-brahma-sūtra-bhāṣya [Śaṅkara]

ŚUŚvetāśvataropaniṣatTUTaittirīyopaniṣat

TVU

VP Viṣṇu Purāṇa

Translation & Comment

Gaudīya-bhāṣya Aṣṭāviṁśa adhyāyera kathā-sāra

Jñānayoga, previously described extensively (*sa-vistāre varṇita*), has in this chapter been discussed again briefly (*saṅkṣepe*).

Whatsoever states (*bhāva*) there are of the universe (*viśva*) are material (*prākṛta*), produced from the modes (*guṇa-jāta*), graspable by the senses (*indriya-grāhya*) and unreal (*asat*). Therefore, in all of such universal states or affairs (*jāgatika-bhāva vā vyāpāra*), differentiation of good and bad (*bhāla-manda pārthakya*) is exceedingly common (*atisāmānya*). Of these neither criticism or praise (*nindā-praśaṃsā*) is to be made (*kartavya*)---because by such criticism or praise under the influence of absorption in matter (*jaḍābhiniveśa-vaśataḥ*) there will occur the loss of spiritual purpose (*paramārtha-hāni*). In the midst (*antarāle*) of the entire universal manifestation (*samagra viśva-prakāśera*) one spirit indeed (*eka ātmā-i*) is existing (*vidyamāna*) in the form of effect and cause (*kārya-kāraṇa-rūpe*). Depending on (*avalambana pūrvaka*) such a view (*ei prakāra vicāra*) in a detached manner (*anāsakta-bhāve*) moving through *saṃsāra* (*saṃsāre vicaraṇa*) should be done (*kartavya*).

As long as (yāvat-kāla) there is connection (sambandha) of the spirit (ātmā), which is real (vāstava), with the body and senses, etc. (dehendriyādi), which are unreal (avāstava) material objects (jaḍa-vastu), so long will there exist the perception of samsāra (samsāra-pratīti) remain. Whatsoever (yāvatīya) illusory states (samsāra-bhāva), birth, death, grief, happiness, etc. (janma-mṛṭyu-śoka-harṣādi) exist, are of the material ego (prākṛṭa ahaṅkārera)---not of the spirit (ātmāra nahe). Discrimination between spirit and non-spirit (ātmānātma-viveka-i) is the destroyer of the ego (ahaṅkārera dhvamsaka). At the beginning and end of the universe (viśvera ādi o ante) only one Brahma (eka brahma-i) is existing (vidyamāna).